

T.C.

**ERCIYES ÜNİVERSİTESİ
EDEBİYAT FAKÜLTESİ
IV. DİL, KÜLTÜR, TARİH VE
EDEBİYAT ÇALIŞMALARI
ÖĞRECI SEMPOZYUMU**

-EFOS-

**ERCIYES ÜNİVERSİTESİ
EDEBİYAT FAKÜLTESİ
GAZİ TURGUT ASLAN KONFERANS SALONU**

15-16 MAYIS 2025

T.C.
ERCIYES ÜNİVERSİTESİ
EDEBİYAT FAKÜLTESİ
IV. DİL, KÜLTÜR, TARİH VE
EDEBİYAT
SEMPOZYUMU

15-16 MAYIS 2025

Düzenleme Kurulu

Dr. Öğr. Üyesi Dursun EŞSİZ
Öğr. Gör. Dr. Nihan KARA
Arş. Gör. Dr. Candan GİRAY
Arş. Gör. Dr. Mehmet ÖLÇER

Editör

Dr. Öğr. Üyesi Dursun EŞSİZ

İletişim

efos@erciyes.edu.tr
efos.erciyes.edu.tr

Sponsorlar

Ana sponsor

Konaklama sponsoru

ÖNSÖZ

Değerli Katılımcılar, Saygıdeğer Konuklar,

IV. EFOS Edebiyat Fakültesi Öğrenci Sempozyumu'nda sizlerle bir araya gelmenin büyük mutluluğunu yaşıyoruz. EFOS Düzenleme Kurulu adına, bu anlamlı buluşmaya katılımınız ve katkılarınız için hepinize en içten teşekkürlerimi sunuyorum.

15-16 Mayıs 2025 tarihlerinde, Edebiyat Fakültesi Gazi Turgut Aslan Konferans Salonu'nda gerçekleştireceğimiz bu sempozyum, öğrencilerimizin akademik gelişimini teşvik etmek ve araştırma kapasitelerini yükseltmek amacıyla düzenlenmektedir. Genç araştırmacıların fikirlerini özgürce ifade edebileceği, bilgi ve deneyimlerini paylaşabileceği bir platform sunmayı hedefliyoruz. Bu etkinlik, öğrencilerimizin eleştirel düşünme becerilerini güçlendirmenin yanı sıra, edebiyat ve ilgili disiplinlerde yeni bakış açılarının keşfedilmesine olanak sağlayacaktır.

Sempozyum süresince, zengin içerikli sunumlar ve tartışmalarla dolu bir program sizleri bekliyor. Bu süreçte, yalnızca akademik bir paylaşım değil, aynı zamanda dostlukların ve iş birliklerinin filizlendiği bir ortam yaratmayı umuyoruz. Katkılarıyla sempozyumu zenginleştiren değerli konuşmacılarımıza, oturum başkanlarımıza, katılımcılarımıza ve organizasyon sürecinde emeği geçen tüm çalışan ve öğrencilerimize teşekkür ederim. Özellikle, özveriyle çalışan düzenleme kurulu üyelerimize ve destekçilerimize minnettarız.

IV. EFOS Edebiyat Fakültesi Öğrenci Sempozyumu'nun, sizler için ilham verici, öğretici ve unutulmaz bir deneyim olmasını dilerim. Hepinize verimli bir sempozyum ve keyifli anlar temenni ediyorum.

Saygılarımla,

Dr. Öğr. Üyesi Dursun EŞSİZ

EFOS Düzenleme Kurulu Başkanı

PROF. DR. ALİ VOLKAN ERDEMİR

Erciyes Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Doğu Dilleri ve Edebiyatları Bölümü, Japon Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı öğretim üyesidir.

2011 yılında “Loti’yi Anlamak-Pierre Loti’nin Doğusu-” başlıklı yüksek lisans tezini ve “Japonya’da Türk İmgesinin Oluşumu” başlıklı doktora tezini Kyoto Üniversitesi’nde Karşılaştırmalı Kültür Çalışmaları tamamlayarak, Erciyes Üniversitesi, Japon Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı’nda görev yapmaya başlamıştır.

2010 yılından itibaren Japon Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı başkanlığı, 2023 yılından itibaren de Anabilim Dalı Başkanlığının yanında Doğu Dilleri Bölüm Başkanlığı görevini de yapmaktadır.

Japon Edebiyatı ve karşılaştırmalı edebiyat alanlarında çalışmaları olan Sayın Erdemir akademik çalışmalarının yanı sıra yazarlık ve çevirmenlik de yapmaktadır.

2018 yılında Yerleşik Yabancı Pierre Loti adlı inceleme kitabı ile 2019 yılında Maruko’nun Yolculuğu adlı çocuk kitabı ve 2022 yılında Dağın Rüyası adlı romanı yazmıştır. Japonya’nın önemli yazarlarından Haruki Murakami başta olmak üzere Kenzaburo Oe, Yukio Mishima, Natsuko Imamura, Mieko Kawakami’nin çeşitli eserlerini Türkçeye kazandırmıştır. 2022 yılında En Sevilen Japon Masalları seçkisini hazırlamıştır.

Çeşitli edebiyat dergilerinde özgün haikuları ile Matsuo Basho ve Taneda Santoka’dan yaptığı çeviriler yayımlanmıştır. 2010 yılında I. Boğaziçi Kitap Fuarı Haiku Yarışması Mansiyon Ödülü, 2020 yılında Japonya Dışişleri Bakanı Ödülü, 2023 yılında Kitap Dergisi Yılın Çeviri Kitabı Ödülü (Haruki Murakami Sözlüğü) ve 2024 yılında Talât Sait Halman Çeviri Ödülü’nün (Kenzaburo Oe, Suda Ölüm) sahibi olmuştur.

PROF. DR. ÖZKUL ÇOBANOĞLU

Hacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Türk Halk Bilimi Bölümü, Türk Halk Bilimi Anabilim Dalı Öğretim üyesidir. 2014 yılından itibaren Türk Halk Bilimi Bölümü bölüm başkanlığı görevini yapmaktadır.

Sayın Çobanoğlu'nun araştırma alanı, halkbilim, folklor, antropoloji, etnik çalışmaları, bilim tarihi ve felsefesi, Türk halk edebiyatı gibi geniş kapsamlıdır.

1992 yılında Indiana Üniversitesi'nde "Çakıcı Mehmet Efe kültüründe sözlü folklor biçimleri ile aracılı performanslar arasındaki ilişkiler" başlıklı yüksek lisans tezini; Hacettepe Üniversitesi'nde 1996 yılında "Aşık tarzı şiir geleneği içinde destan türü monografisi" başlıklı doktora tezini tamamlamıştır.

Yurtdışında da Kazakistan Hoca Ahmet Yesevi Üniversitesi'nde Allameh Tabatabai Üniversitesi, Moğolistan Savunma Üniversitesi, Moğolistan Devlet Üniversitesi, Kırım Devlet Üniversitesi, Kosova Priştine Üniversitesi, KKTC Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde hem akademik hem de idari görevler üstlenmiştir.

2015 yılında "Coğrafya ve Hayat Tarzı Bağlamında Türk Kültürü" başlıklı, 2016 yılında ise "Ulusal Direniş ve Rus İşgali Altında Türk Aşık Tarzı Edebiyat Geleneği" başlıklı projelerin yürütücüsü olmuştur.

Türk Epik Destan Geleneği, Türk Dünyası Kültür Ekolojisi ve Atasözleri, Aşık Tarzı Kültür Geleneği ve Destan Türü, Türk Halk Kültüründe Memoratlar gibi kültürel alanda kitaplarının yanı sıra Halkbilimi Kuramları ve Araştırma Yöntemleri gibi akademik kitapları bulunmaktadır.

Türk Epik Destan Geleneği Araştırmalarına Giriş, Akçağ, Ankara, 2001.

Türk Dünyası Kültür Ekolojisi ve Atasözleri, AKM, Ankara, 2001.

Türk Halk Kültüründe Memoratlar, Akçağ, Ankara, 2000.

Aşık Tarzı Kültür Geleneği ve Destan Türü, Akçağ, Ankara, 2000.

Halkbilimi Kuramları ve Araştırma Yöntemleri Tarihine Giriş, Akçağ, Ankara, 2000.

Türk Halk Kültüründe Memorat Türü Üzerine Bir Tahlil Denemesi (Doçentlik tezi), Akçağ, Ankara, 1998.

		15 Mayıs 2025 (Perşembe)				
08:30-09:15	Kayıt					
09:30-09:50	Açılış konuşmaları					
10:00-10:45	Prof. Dr. A. Volkan ERDEMİR: Japon Edebiyatı					
10:45-11:00	Kahve Molası					
11:00-11:45	Prof. Dr. Özkul ÇOBANOĞLU: Türk Uygarlığının Yerleşiklerden Farklılık ve Üstünlükleri					
11:45-13:30	Öğle Arası					
1. OTURUM						
	S1	S2	S3	S4	S5	S6
OTURUM BAŞKANI	Doç. Dr. Betül Görkem	Dr. Öğr. Üyesi Betül Ateşçi Koçak	Prof. Dr. A. Volkan Erdemir	Doç. Dr. Nurcan Kalkır	Prof. Dr. Hatice Köroğlu Türközü	Dr. Öğr. Üyesi Arzu Cebe
13:30-13:50	Bir Güç Unsuru Olarak Hayvan Adlarının Türk Savunma Sanayisi Ürünlerine Yansımaları Emine Aydeş & Prof. Dr. Galip Güner	Integrating Language Learning Apps into The Classroom: A Prototype Website Feride Han & Aleyna Yılmaz	Mishima Yukio’nun “Altın Köşk Tapınağı” Romanının Edebiyat Sosyolojisi Açısından İncelenmesi Ömer Kâmil Akgün & Prof. Dr. A. Volkan Erdemir	Yeni Türk Edebiyatı’nın Kahramanmaraşlı Kadın Yazarları Aleyna Özdemir	Türkiye Cumhuriyeti’nin İlk Yıllarındaki ve Sovyetler Birliği Dönemindeki Yeni Kadın İmgesi Merzuka Seda Eğin & Prof. Dr. Beyhan Asma	Kore Sinemasında Kadın Temsili ve Cinsiyet Kuramı Öykü Bahar Atik
13:50-14:10	İngilizce ve Rusça Dillerinde Tonlama ve Vurgu Sistemi: Karşılaştırmalı Bir Analiz Fatma Elbir & Prof. Dr. Beyhan Asma	The 4b Movement (2019) in South Korea: Feminist Resistance, Political Backlash and Global Awareness Melike Azra Gençer	Genel Hatlarıyla Tanizaki Jun’ichirō’nun Yaşamı ve Edebî Kariyeri Eren Karaduman & Prof. Dr. A. Volkan Erdemir	Sevinç Çokum’un Hikâyelerinde Yaşlı Kadınlar Abdurrahman Aslan	Kore’de Kadınların Toplumsal Konumu: Konfüçyüsçülük ve Modernleşme Sürecindeki Dönüşüm Sümeyye Tantu	Han Kang’ın “Vejetaryen” Romanındaki Karakterlerin Psikanalitik Açıdan İncelenmesi Özlem Bozdoğan
14:10-15:30	Çin Kadınına Yazı Biliminden Bakış: Yazı Karakterleri Analizi İbrahim Zübeyir Açar	Medieval Femme Fatale: Power, Seduction and Control in The Wife of Bath’s Tale Emine Nur Aslan	Natsume Sōseki’nin “Üçüncü Gece” Öyküsünün Yazınsal Göstergebilimsel İncelemesi Azra Berin Okay	Fatma Aliye Hanım’ın “Udi” (1897-98) Romanını Aile Üzerinden İnceleme Aleyna Doğan	Kuşaklar Arası Kadın Kültürü: Geleneksel Emekten Modern Annelik Rollerine Dönüşüm Rüveyda Gizem Sapmaz & Tülay Yılmaz	Kore Sözlü Edebiyatında Kadın Anlatıcıların Rolü Özlem Tozkoparan
15 DK ARA						
2. OTURUM						
	S1	S2	S3	S4	S5	S6
OTURUM BAŞKANI	Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Parlak	Arş. Gör. Aşlı Nur Önem	Arş. Gör. Dr. Serdar Yılmaz	Prof. Dr. Ahmet Burak Kahraman	Doç. Dr. Aşlı Sağıroğlu	Arş. Gör. Dr. Yasemin Yazıcı
14:45-15:05	Çerkez Kabardey Dilinin Gelişim Süreci Şenol Zaman	A Postmodernist Analysis of Jenny Jackson’s <i>Pineapple Street</i> Ahmet Karayonca & Dr. Öğr. Üyesi Betül Ateşçi Koçak	“Burun” Öyküsünde Budist Ahlakı ve Kişisel Kibir Çatışması Fatma Nur Köşker	Baudrillard Perspektifinden Sovyet Propaganda Afişleri Büşra Uçar	Mısralarda Balıkesir: Gönül Ünver ve Ayten Mutlu’nun Kalemıyla Şeyma Eren	Dijitalleşme Çağında Kore Aile Yapısı Bengü Nur Erdem
15:05-15:25	Rusçada ve Türkçede Kısa Çizgi ve Uzun Çizgi Kullanımı: Karşılaştırmalı Bir Analiz Beyza Nur Yücel	Societal Forces and Feminine Psychology: A Horneyan Analysis of Grace Marks in Margaret Atwood’s <i>Alias Grace</i> Eda Hacısığır	Yasunari Kawabata’nın “Karlar Ülkesi” Romanında Estetik, Algı ve Geçicilik Beratcan Çifci	Anavatanın Bakış Açısıyla Gurbetçi Deneyimi: Sinemada Almancı Temsilleri Hatice Özge Gice	Lale Devri Kuş Evlerinden İki Örnek: Nevşehir Damat İbrahim Paşa Medresesi ve Nar Ulu Camii Kuş Evleri Sadiye Karabudak	Kore, Çin ve Japonya’da <i>Gumiho</i> İmgesi Betül Ağır
15:25-15:45	Türk Dillerinden Rusçaya Geçen Ödünçleme Kelimelerin Semantik Açıdan İncelenmesi Kadirhan Yılmaz	How Did Cartel’s Music Serve As A Form of Resistance Within The Turkish Diaspora, and in What Ways Did It Function As A Tool For Social and Cultural Struggle? Aleyna Utar & Seval Şahin	Japonların İkili Zıt Davranış Kavramları ve Etkileri Sevde Kanak	Joker ve Joker: Folie À Deux Filmlerinin Sosyolojik Analizi Selmanur Şekerci	Eretna Beyliği Işığında Kayseri Köşk Medresesi İsmail Enes Oyanık	Sahnede Bir Keşişin Adımları: Kore Ruhunu Taşıyan Geleneksel Dans, Singmu Zeynep Sena Tuna
15 DK ARA						

2. OTURUM						
	S1	S2	S3	S4	S5	S6
OTURUM BAŞKANI	Doç. Dr. Muhammed İbrahim Yıldırım	Arş. Gör. Muhammet Çağrı Başkent	Dr. Öğr. Üyesi İbrahim Karaca	Doç. Dr. Aylin Yonca Gençoğlu	Dr. Öğr. Üyesi Derya Güneri	Dr. Öğr. Üyesi Gizem Onaral Danacı
10:45-11:05	Dostoyevski’nin <i>Kumarbaz</i> Romanına Ad Bilimsel (Onomastik) Bir Yaklaşım: Karakter Adlarının Toplumsal Statüsü İlişkisi Sılanur Göksu	Yeşil Yaşam, Yeşil Statü: Sürdürülebilirlik mi, Yeni Bir Prestij mi? Esma Nur Dolaman & Büşra Tunçtürk	Kayseri’de Kullanılan Lakaplar Betül Göktaş & Azra Bilge Töme	Haftalık Mizah Dergisi <i>Uykusuz</i> ’da Göçmenlik Temasının Görsel Anlatımı: Seçili Paneller Üzerinden Bir Analiz Hatice Hande Koçer & Ömer Duran	Kayseri 13 Numaralı Tahrir Defterinde Kalpaklıoğlu ve Yanıkoğlu Mahalleleri Merve Şen & Doç. Dr. Can Deveci	Kore Kültüründe Renkler ve Semboller Büşra Işık
11:05-11:25	Ermeni Dilinde Cümle ve Çeviri Zamanı Yaşanan Problemler Sinan Öksüz	Osmanlı’da Tütünün Yaygınlaşması Vesile Lal	Batman’ın Kozluk İlçesinde Halk Şifacılığına Bağlı Uygulamalar Medine Güneş	Mizah Dergileri: <i>Leman</i> ’da Göç Olgusunun Olumlu ve Olumsuz İşlenişi Didar Dilay Kılıç & Nilüfer Ceyda Ateş	Kayseri Kıçıkapı, Sasık, Mumcuhalil, İslimpaşa Mahalleleri Seher Dinçer & Doç. Dr. Can Deveci	Güney Kore’de Cenaze Ritüelleri ve Yapılış Amaçları Edanur Köse
11:25-11:45	Dijital Araçların Korece Öğretimindeki Rolü ve Etkililiği: Yabancı Dil Olarak Korece Öğretimi İçin Yenilikçi Yöntemler Zeynep Arıcıoğulları	Kök Hücre Tedavisinden Embriyo Oluşturmada Erciyes Üniversitesi İlahiyat ve Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Etik Bakışına Dair Nitel Bir Araştırma Melisa Şahin	Adana İli Tufanbeyli İlçesinde Nazar İnancı, Uygulamalar ve Ritüeller Melike Karan	Anime ve Manga’nın Dijital Platformlar Aracılığıyla Dünya Çapında Yayılmasıyla Japon Ekonomisine Katkısı Zeynep Şen	Bünyan Seyyidler Mezarlığı Geç Osmanlı Dönemi Kadın Mezar Taşları Örnekleri Üzerinden Bazı Okumalar Sema Demirezen	Türkiye ve Kore Kültüründe Batıl İnançlar Gülten Kiseli
Öğle Arası						
3. OTURUM						
	S1	S2	S3	S4	S5	S6
OTURUM BAŞKANI	Arş. Gör. Esra Halıcı	Prof. Dr. Nilay Çorağan	Arş. Gör. Çağlar Danacı	Öğr. Gör. Nilgün Karsan	Arş. Gör. Dr. Turan Sağır	Arş. Gör. Dr. Nebil Karaduman
13:30-13:50	<i>Dr. Moreau’nun Adası</i> ve Rahim Kıskançlığı Aslınur Özgen	Oya Bilgisi ve Aktarımı: Bünyan ve Develi İlçesi Örneği Fatma Sena Taş	Japonya’da İntiharı Etkileyen Faktörler Eren Karataş	“Tarkovskı’nın “Ayna (Зеркало,1975)” Filmindeki Otobiyografik Unsurlar” Yasemin Akbulut	Güney Kore’nin Savaş Sonrası Ekonomik Kalkınma Modeli: Bir Başarı Hikâyesi Hatice Rukiye Demir	Kore’de Kaplan: Kültürel, Tarihsel ve Sanatsal Bir İnceleme İlknur Doğan
13:50-14:10	Son Demlerde Kırılgan Maskülenlik Zeynep Feyza Kuzugüden & Sueda Müjdecı	Hacıbektaş’ta Yaşlılık Kültürü ve Bir Geçiş Dönemi Olarak Ölüm İrem Melike Gülden & Dr. Öğr. Üyesi Erdem Akın	Japonya’da Doğan Yeni Bir Akım: Vkei Altkültürü Nehir Özlem Kundakçı	Gurbetin Dijital Yüzü: Sosyal Medyada Kimlik, Aidiyet ve Psikolojik Yansımalar Nergis Nisa İder & Tavus Gulladyyeva	Gwangju Ayaklanması: Nedenleri, Gelişimi ve Günümüzdeki Anlamı Munise Beyza Fidan	Geçmişten Günümüze Kore Geleneksel Kıyafeti Hanbok’un Gelişimi Melahat İlayda Yeşildağlar
14:10-15:30	Masallardaki Toplumsal Cinsiyet Pınar Barış	Sanal Akrabalık Bağlamında Kirvelik-Andalık-Musahiplik Mustafa Cihat Özden & Dr. Öğr. Üyesi Erdem Akın	Kıdemli Kişiler İçin Proaktif Roller Üzerine Karşılaştırmalı Bir Çalışma: Japonya ve Avrupa Birliği Esra Gerçekcioğlu	Türk Sinema ve Televizyon Dizilerinde Dede Korkut Resmiye Cangüven & Doç. Dr. Nabi Azeroğlu	Güney Kore Çalışma Kültürünün Hiyerarşi, Disiplin, Eğitim ve Yetenek Gelişimi Bağlamında İncelenmesi Şeyma Nur Türkan	Geleneksel Kore Evliliği: Ritüelden Simgeselliğe, Aileden Topluma Pelin Nur Öztemiz
15 DK ARA						

4. OTURUM						
	S1	S2	S3	S4	S5	S6
OTURUM BAŞKANI	Öğr. Gör. Elşan Gurbanov	Dr. Öğr. Üyesi Ayhan Afşin Ünal	Arş. Gör. Dr. Nihan Atlı Usta	Prof. Dr. Hülya Eraydın Argunşah	Prof. Dr. Ahmet Burak Kahraman	Dr. Öğr. Üyesi Rahman Şahin
14:45-15:05	Mutfakta Kimlik Arayışı: Kültürel Strateji Olarak Gastrodiplomasi ve Gastromilliyetçilik Oğuzhan Çakır & Abdulkadir Can Denli	Cumhuriyet Dönemi Kayseri Nüfus Sayımlarının Tarihçesi ve 1935 Yılında Kayseri İlinde Gerçekleştirilen Nüfus Sayımı Mustafa Göktepe	<i>Ryosaikenbo</i> İdeolojisi’nin Japonya’daki Toplumsal Cinsiyet Eşitliğine Etkisi Şerife Temir	Türkiye’de Kadınların Modernleşme Süreci (1923-1938) Melisa Doğan	İnsan Felsefesi Açısından Varoluşçuluk ve Varoluşçu Psikoloji Hatice Kübra Bada	Kore ve Osmanlı Saray Mutfağı Karşılaştırması Seda Sıdika Karamık
15:05-15:25	Kahvenin Tarihsel ve Sosyo-Kültürel Rolü: Osmanlı Devleti Örneği Semiha Nur Hastokatlı	1927 Nüfus Sayımında Sivas Güleser Kekeç & Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Oğuz	Sözlü Gelenekten Sahne Sanatına: Rakugo ve Meddahlık Karşılaştırması Ela Nur Sarı & Mahmut Mutlu	Kadınlar Birliği Misyonerlik Derneği’nin Dünyadaki Faaliyetleri (1864-1916) Onur Yılmaz & Prof. Dr. Gülbadi Alan	Sosyoloji’nin Etnosentrizme Bakış Açısı Sure Sıdar & İlayda Kasap	Hanok’un Kültürel ve Yapısal Temeli, Tarihsel Gelişimi, Mimari Özellikleri ve Günlük Yaşamı Üzerine Selin İrem Pürnek
15:25-15:45	Osmanlı’da Kadın Âlimler ve Bürokratlar Furkan Çinçik	1927 Nüfus Sayımına Göre Kütahya Fatıma Koca & Dr.Öğr.Üyesi Mustafa Oğuz	Tohoku Depremi ve Fukuşima Tsunamisi: Toplumsal, Çevresel ve Afet Politikaları Üzerindeki Etkileri Sıla Demirkan	Savaşçı Kraliçeler: Kore Tarihindeki Kadın Hükümdarların Gizemli Yolculuğu Sıla Kaya	İzmirli İsmail Hakkı’da Ateizm Eleştirisi Raziye Gökçay	Hanbok’ta Renk ve Sembolizmin Sosyo-Kültürel Anlamları Sezin Şatır
15 DK ARA						
5. OTURUM						
	S1	S2	S3	S4	S5	S6
OTURUM BAŞKANI		Arş. Gör. Dr. Özer Özocak	Dr. Öğr. Üyesi Gizem Onaral Danacı	Arş. Gör. Dr. Hülya Deveci	Doç. Dr. Serdar Saygılı	Arş. Gör. Çağlar Danacı
16:00-16:20		Opus Dei: Katolik Dünyasında Kuruluş Amacı, Yeri ve Önemi Nazlı Uçar	Tanrısal Aşk ile Akıl Arasında: Augustinus, Fârâbî, İbn Sînâ, Gazâlî ve İbn Rüşd’ün Aşk Anlayışları Ayten Dalkılıç	Kahramanlarının Gözünden Kore Savaşı Kunuri Muharebeleri Gökhan Onursoy & Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Oğuz	Kahramanmaraş Göksun’da Depremi Yaşayan Kadınların Karşılaştıkları Sorunlar ve Çözümleri Elif Çalık	Kore Şov Programlarında Kullanılan Altyazıların Duygu Türlerine Göre Sınıflandırılması Çisil Su Şüyün
16:20-16:40		1948 Arap-İsrail Savaşı ve Filistinli Mültecilerin Dramı Eren Mermer	Tolstoy'un “Efendi ile Uşağı”nın Toplumsal Sınıflaşma Bağlamında İncelenmesi Rumeysa Çeşme	Kore Savaşı’nın Halka Etkisi Eylül Yağmur İpek	Kore’de ve Türkiye’de Millî Mücadele Döneminde Değişen Milliyetçilik Anlayışı Begüm Uzunok	Kore Geleneksel Çalgılarında Ses, Sembol ve Kültürel Anlam: Beş Temel Enstrüman Üzerine Bir İnceleme Berfin Karaca
16:40-17:00			Güç ve Otorite: <i>Fantastik Canavarlar</i> , <i>Harry Potter</i> ve İnsanların Gerçek Gücü İlknur Kardelen Tuncel	Meiji Restorasyonu Sürecinde Japon Modernleşmesinin Samuray Sınıfı Üzerindeki Yıkıcı Etkisi Alper Ünal	Bir Neslin Hikâyesi: Tek Çocuk Politikasının Tarihsel Süreci ve Toplumsal Sonuçları Ceyda Canazlar & Doç. Dr. Nurcan Kalkır	Samulnori: Tarihi, Modernleşme Süreci ve Çalgıları Serhat Demir
17:00-17:30	Kapanış Oturumu Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Dursun EŞSİZ					

İÇİNDEKİLER

ÇİN KADININA YAZI BİLİMİNDEN BAKIŞ YAZI KARAKTERLERİ ANALİZİ.....	3
INTEGRATING LANGUAGE LEARNING APPS INTO THE CLASSROOM: A PROTOTYPE WEBSITE	4
BİR GÜÇ UNSURU OLARAK HAYVAN ADLARININ TÜRK SAVUNMA SANAYİSİ ÜRÜNLERİNE YANSIMASI	7
KARAHANLI DÖNEMİNDE “ARSLAN” KELİMESİNİN ÜNVAN VE ŞAHIS ADI OLARAK KULLANIMI.....	9
TÜRK DİLLERİNDEN RUSÇAYA GEÇEN ÖDÜNÇLEME KELİMELERİN SEMANTİK AÇIDAN İNCELENMESİ	11
KORE ŞOV PROGRAMLARINDA KULLANILAN ALTYAZILARIN DUYGU TÜRLERİNE GÖRE SINIFLANDIRILMASI.....	13
İNGİLİZCE VE RUSÇA DİLLERİNDE TONLAMA VE VURGU SİSTEMİ: KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ	15
JAPON SÖMÜRGEÇİLİĞİ DÖNEMİNDE JAPONCADAN KORECEYE GEÇEN SÖZCÜKLER.....	17
HALLYU (KORE DALGASI) ETKİSİYLE KORECE ÖĞRENİMİNDE POPÜLER KÜLTÜRÜN ROLÜ	20
RUSÇADA VE TÜRKÇEDE KISA ÇİZGİ VE UZUN ÇİZGİ KULLANIMI: KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ	22
KORE’DE DİL REFORMLARI: JAPON SÖMÜRGEÇİLİĞİNDEN GÜNÜMÜZE EĞİTİM POLİTİKALARININ EVRİMİ.....	24
ORTA TÜRKÇE DÖNEMİNE AİT KUR’AN TERCÜMELERİNDEKİ NİSA SURESİNİN 24. AYETİNİN KARŞILAŞTIRILMASI ÜZERİNE.....	26
ÇERKEZ KABARDEY DİLİNİN GELİŞİM SÜRECİ	28
DİJİTAL ARAÇLARIN KORECE ÖĞRETİMİNDEKİ ROLÜ VE ETKİLİLİĞİ: YABANCI DİL OLARAK KORECE ÖĞRETİMİ İÇİN YENİLİKÇİ YÖNTEMLER	30
KORE’NİN JAPON SÖMÜRGESİ ALTINDA(1910-1945) DİLİNİN NASIL ETKİLENDİĞİ.....	33
HANCA’NIN KORE DİLİNE ETKİSİ: TARİHSEL, DİLBİLİMSEL VE KÜLTÜREL BİR İNCELEME	35
DOSTOYEVSKİ’NİN KUMARBAZ ROMANINA AD BİLİMSEL (ONOMASTİK) BİR YAKLAŞIM: KARAKTER ADLARININ TOPLUMSAL STATÜYLE İLİŞKİSİ	37
ERMENİ DİLİNDE CÜMLE VE ÇEVİRİ ZAMANI YAŞANAN PROBLEMLER	39
MUTFAKTA KİMLİK ARAYIŞI: KÜLTÜREL STRATEJİ OLARAK GASTRODİPLOMASİ VE GASTROMİLLİYETÇİLİK.....	43
KUŞAKLAR ARASI KADIN KÜLTÜRÜ : GELENEKSEL EMEKTEN MODERN ANNELİK ROLLERİNE DÖNÜŞÜM	48
KORE SARAY MUTFAĞI VE OSMANLI MUTFAĞIYLA KARŞILAŞTIRMASI	49
GELENEKSEL KORE EVLİLİĞİ: RİTÜELDEN SİMGESELLİĞE, AİLEDEN TOPLUMA.....	51
DİJİTALLEŞME ÇAĞINDA KORE AİLE YAPISI	53
KORE GELENEKSEL ÇALGILARINDA SES, SEMBOL VE KÜLTÜREL ANLAM: BEŞ TEMEL ENSTRÜMAN ÜZERİNE BİR İNCELEME	55
KORE, ÇİN VE JAPONYA’DA GUMİHO İMGESİ	57

LALE DEVRİ KUŞ EVLERİNDEN İKİ ÖRNEK: NEVŞEHİR DAMAT İBRAHİM PAŞA MEDRESESİ VE NAR ULU CAMİ KUŞ EVLERİ.....	59
MASALLARDAKİ TOPLUMSAL CİNSİYET	61
SAMULNORİ: TARİHİ, MODERNLEŞME SÜRECİ VE ÇALGILARI.....	63
JOKER VE JOKER: FOLIE À DEUX FİMLERİNİN SOSYOLOJİK ANALİZİ	66
JAPONLARIN İKİLİ ZİT DAVRANIŞ KAVRAMLARI VE ETKİLERİ	68
HANBOK'TA RENK VE SEMBOLİZMİN SOSYO-KÜLTÜREL ANLAMLARI.....	71
TOHOKU DEPREMİ VE FUKUŞİMA TSUNAMİSİ: TOPLUMSAL, ÇEVRESEL VE AFET POLİTİKALARI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ.....	73
TÜRK VE KORE MİTOLOJİSİNDE DOĞA UNSURLARI VE MİTOLOJİK FİGÜRLERİN KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ	76
SOSYOLOJİ'NİN ETNOSENTRİZME BAKIŞ AÇISI.....	79
KORE'DE KADINLARIN TOPLUMSAL KONUMU: KONFÜÇYÜŞÇÜLÜK VE MODERNLEŞME SÜRECİNDEKİ DÖNÜŞÜM	80
RYOSAİKENBO İDEOLOJİSİ'NİN JAPONYA'DAKİ TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİNE ETKİSİ	83
HOW DID CARTEL'S MUSIC SERVE AS A FORM OF RESISTANCE WITHIN THE TURKISH DIASPORA, AND IN WHAT WAYS DID IT FUNCTION AS A TOOL FOR SOCIAL AND CULTURAL STRUGGLE?	86
GÜNEY KORE ÇALIŞMA KÜLTÜRÜNÜN HİYERARŞİ, DİSİPLİN, EĞİTİM VE YETENEK GELİŞİMİ BAĞLAMINDA İNCELENMESİ	88
TARKOVSKI'NİN "AYNA"(ЗЕРКАЛО,1975) FILMİNDEKİ OTOBİYOGRAFİK UNSURLAR	90
GELENEKSEL KORE DANSLARINDAN SALPURI.....	93
SON DEMLERDE KIRILGAN MASKÜLENLİK	95
HANOK'UN KÜLTÜREL VE YAPISAL TEMELİ, TARİHSEL GELİŞİMİ, MİMARİ ÖZELLİKLERİ VE GÜNLÜK YAŞAMI ÜZERİNE.....	97
GURBETİN DİJİTAL YÜZÜ: SOSYAL MEDYADA KİMLİK, AİDİYET VE PSİKOLOJİK YANSIMALAR	99
ANİME VE MANGA'NIN DİJİTAL PLATFORMLAR ARACILIĞIYLA DÜNYA ÇAPINDA YAYILMASIYLA JAPON EKONOMİSİNE KATKISI	101
SİMİLARİTİES BETWEEN 'PURİTANİSM', 'MCCARTHYİSM' AND THE FİLM 'MOSCOW ON THE HUDSON' (1984).....	103
RUS ATASÖZLERİNDE KADIN İMGESİ VE TÜRK ATASÖZLERİ ÖRNEĞİNDE EŞ DEĞERLİK DURUMU	104
KIDEMLİ KİŞİLER İÇİN PROAKTİF ROLLER ÜZERİNE KARŞILAŞTIRMALI BİR ÇALIŞMA: JAPONYA VE AVRUPA BİRLİĞİ.....	106
HACİBEKTAŞ'TA YAŞLILIK KÜLTÜRÜ VE BİR GEÇİŞ DÖNEMİ OLARAK ÖLÜM	108
JAPONYA'DA İNTİHARI ETKİLEYEN FAKTÖRLER.....	110
SANAL AKRABALIK BAĞLAMINDA KİRVELİK-ANDALIK-MUSAHİPLİK.....	112
TÜRKİYE VE KORE KÜLTÜRÜNDE BATIL İNANÇLAR.....	114
İNSAN FELSEFESİ AÇISINDAN VAROLUŞÇULUK VE VAROLUŞÇU PSİKOLOJİ.....	117
SÖZLÜ GELENEKTEN SAHNE SANATINA: RAKUGO VE MEDDAHLIK KARŞILAŞTIRMASI	119

JAPONYA'DA DOĞAN YENİ BİR AKIM: VKEİ ALTKÜLTÜRÜ	121
KORE'DE KAPLAN: KÜLTÜREL,TARİHSEL VE SANATSAL BİR İNCELEME	123
GÜNEY KORE'DE CENAZE RİTÜELLERİ VE YAPILIŞ AMAÇLARI	127
KİMÇİ TARİHİ, ÇEŞİTLERİ VE YAPILIŞI	129
GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE KORE GELENEKSEL KIYAFETİ HANBOK'UN GELİŞİMİ.....	132
THE 4B MOVEMENT (2019) İN SOUTH KOREA: FEMİNİST RESISTANCE, POLİTİCAL BACKLASH, AND GLOBAL AWARENESS	135
SAHNEDE BİR KEŞİŞİN ADIMLARI: KORE RUHUNU TAŞIYAN GELENEKSEL DANS, SINGMU	137
KAHRAMANMARAŞ, GÖKSUN DA DEPREMİ YAŞAYAN KADINLARIN KARŞILAŞTIKLARI SORUNLAR VE ÇÖZÜMLERİ.....	139
KORE KÜLTÜRÜNDE RENKLER VE SEMBOLLER	141
KÖK HÜCRE TEDAVİSİNDE EMBRİYO OLUŞUMUNUN İLAHİYAT VE TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ETİK DÜŞÜNCELERİ	144
BAUDRILLARD PERSPEKTİFİNDEN SOVYET PROPAGANDA AFİŞLERİ	147
İZMİRLİ İSMAİL HAKKI'DA ATEİZM ELEŞTİRİSİ.....	153
OPUS DEİ:KATOLİK DÜNYASINDA KURULUŞ AMACI,YERİ VE ÖNEMİ.....	155
1927 NÜFUS SAYIMINDA SİVAS	156
TÜRKİYE'DE KADINLARIN MODERNLEŞME SÜRECİ (1923-1938)	158
DENİZASLANI OPERASYONU'NDA ASKERİ HAVACILIĞIN ÖNEMİ.....	161
1948 ARAP-İSRAİL SAVAŞI VE FİLİSTİNLİ MÜLTECİLERİN DRAMI	163
KIBRIS RUMLARININ ENOSİS AMAÇLI FAALİYETLERİ	165
OSMANLI'DA TÜTÜNÜN YAYGINLAŞMASI	167
OSMANLI'DA KADIN ALİMLER VE BÜROKRATLAR.....	169
KADINLAR BİRLİĞİ MİSYONERLİK DERNEĞİ'NİN DÜNYADAKİ FAALİYETLERİ (1864-1916).....	172
TÜRK SİNEMA VE TELEVİZYON DİZİLERİNDE DEDE KORKT	174
CUMHURİYET DÖNEMİ KAYSERİ NÜFUSU NÜFUS SAYIMLARININ TARİHÇESİ VE 1935 YILINDA KAYSERİ İLİNDE GERÇEKLEŞTİRİLEN NÜFUS SAYIMI	176
GWANGJU AYAKLANMASI: NEDENLERİ, GELİŞİMİ VE GÜNÜMÜZDEKİ ANLAMI	178
KAYSERİ VE KİÇİKAPI, SASIK, MUMCUHALİL, İSLİMPAŞA MAHALLELERİ	180
MEIJİ RESTORASYONU SÜRECİNDE JAPON MODERNLEŞMESİNİN SAMURAY SINIFI ÜZERİNDEKİ YIKICI ETKİSİ	185
BİR NESLİN HİKÂYESİ: TEK ÇOCUK POLİTİKASININ TARİHSEL SÜRECİ VE TOPLUMSAL SONUÇLARI .	187
1927 NÜFUS SAYIMINA GÖRE KÜTAHYA	189
KAHRAMANLARININ GÖZÜNDEN KORE SAVAŞI KUNURİ MUHAREBELERİ.....	194
SAVAŞÇI KRALİÇELER: KORE TARİHİNDEKİ KADIN HÜKÜMDARLARIN GİZEMLİ YOLCULUĞU	196
GÜNEY KORE'NİN SAVAŞ SONRASI EKONOMİK KALKINMA MODELİ: BİR BAŞARI HİKAYESİ	198

KORE'DE VE TÜRKİYE'DE MİLLİ MÜCADELE DÖNEMİNDE DEĞİŞEN MİLLİYETÇİLİK ANLAYIŞI.....	200
TÜRK-AMERİKAN MÜNASEBETLERİ(1950-1960)	203
19. YÜZYILIN İLK ÇEYREĞİNDE MACARLARIN MİLLİ UYANIŞI VE TÜRKLERLE OLAN MÜNASEBETLERİ	206
KAYSERİ 13 NUMARALI TAHRİR DEFTERİNDE KALPAKLIOĞLU VE YANIKOĞLU MAHALLELERİ	209
KAHVENİN TARİHSEL VE SOSYO-KÜLTÜREL ROLÜ: OSMANLI DEVLETİ ÖRNEĞİ	212
BÜNYAN SEYYİDLER MEZARLIĞI GEÇ OSMANLI DÖNEMİ KADIN MEZAR TAŞLARI ÖRNEKLERİ ÜZERİNDEN BAZI OKUMALAR.....	214
ERETNA ERETNA BEYLİĞİ İŞİĞİNDA KAYSERİ KÖŞK MEDRESESİ.....	217
KORE'DE CEZALANDIRMA SİSTEMİ, HAPİSHANELER, TARİHİ VE ATILAN ADIMLAR.....	219
KORE SAVAŞI'NIN HALKA ETKİSİ	222
KORE SÖZLÜ EDEBİYATINDA KADIN ANLATICILARIN ROLÜ	226
HÂRÛT VE MÂRÛT' UN DİVÂN ŞİİRİNE YANSIMASI VE MİTOLOJİ İLE İLİŞKİSİ.....	228
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ UYKUSUZ'DA GÖÇMENLİK TEMASININ GÖRSEL ANLATIMI: SEÇİLİ PANELLER ÜZERİNDEN BİR ANALİZ	230
RUS HİKAYELERİNDE SIK RASTLANAN HAYVAN KARAKTERLERİ	232
WONDER WOMAN: TEMPEST TOSSED CRİTİQUE OF HOW A MİGRANT IS PORTRAYED THROUGH THE LENS OF SUPERHERO GENRE.....	234
DEVİRİMİN GÖLGESİNDE: DOKTOR JİVAGO'NUN AŞK VE KİMLİK ARAYIŞI.....	235
MARİNA TSVETAYEVA'NIN "ÖLÜM RETTİR" ŞİİRİNİN SEMANTİĞİNE BİR BAKIŞ	237
THE INTERPRETATION OF THE BABEL MOVIE FROM PERSPECTIVE OF THE MIGRATION	239
OYA BİLGİSİ VE AKTARIMI: BÜNYAN VE DEVELİ İLÇESİ ÖRNEĞİ.....	240
"BURUN" ÖYKÜSÜNDE BUDİST AHLAKI VE KİŞİSEL KİBİR ÇATIŞMASI.....	242
ANAVATANIN BAKIŞ AÇISIYLA GURBETÇİ DENEYİMİ: SİNEMADA ALMANCI TEMSİLLERİ	244
VSEVOLOD GARŞİN'İN "DÖRT GÜN" ESERİNDE BİLİNÇ AKIŞI VE FİLLER ARACILIĞIYLA İÇSEL ZAMAN- MEKÂNIN İNŞASI	245
VİKTORYA DÖNEMİ TOPLUMSAL VE EKONOMİK YAPISININ DR. JEKYLL İLE BAY HYDE VE MARY REİLLY'DE MARKSİST İNCELEMESİ.....	247
TÜRK, ARAP VE FARS MİTOLOJİLERİNDE SAVAŞ TANRILARI VE BUNLARIN KLASİK TÜRK EDEBİYATINA YANSIMALARI	250
TOLSTOY'UN EFENDİ İLE UŞAĞI'NIN TOPLUMSAL SINIFLAŞMA BAĞLAMINDA İNCELENMESİ.....	252
MİSRALARDA BALIKESİR: ÜNVER VE MUTLU 'NUN KALEMİYLE	254
BATMAN'IN KOZLUK İLÇESİNDE HALK ŞİFACILIĞINA BAĞLI UYGULAMALAR	256
ADANA İLİ TUFANBEYLİ İLÇESİNDE NAZAR İNANCI, UYGULAMALAR VE RİTÜELLER	258
TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN İLK YILLARINDAKİ YENİ KADIN İMGESİ.....	259
TANRI MİSAFİRİ VE BOZ EŞEK HİKÂYELERİ ÜZERİNE KARŞILAŞTIRMALI BİR İNCELEME	261
BİR BİLGE İKİ KÜLTÜR: NASRETTİN HOCA İLE AFANTİ'NİN MİZAH ANLAYIŞI	263

KORE’Lİ ŞAİR JUNG DONG JU VE TÜRK ŞAİRLERİ CAHİT SITKI TARANCI, NAZİM HİKMET: EDEBİ SANATLARDA BİRLEŞEN BEŞER.....	267
RESUL RIZA VE RAUF PARFİ’NİN SEÇİLMİŞ ŞİİRLERİNİN DÖNEMSEL YÖNDEN İNCELENMESİ.....	269
MİSHİMA YUKİO’NUN ALTIN KÖŞK TAPINAĞI ROMANİ’NİN EDEBİYAT SOSYOLOJİSİ AÇISINDAN İNCELENMESİ.....	270
KORE SİNEMASINDA KADIN TEMSİLİ VE CİNSİYET KURAMI.....	272
HAN KANG’IN “VEJETARYEN” ROMANINDAKİ KARAKTERLERİN PSİKANALİTİK AÇIDAN İNCELENMESİ	274
GÜÇ VE OTORİTE: FANTASTİK CANAVARLAR, HARRY POTTER VE İNSANLARIN GERÇEK GÜCÜ.....	275
PRENSES MİSBAH HAYDAR’IN ARABESK İSİMLİ HATİRATINDA İSTANBUL’DA KAMUSAL VE ÖZEL YAŞAM	278
SEVİNÇ ÇOKUM’UN HİKÂYELERİNDE YAŞLI KADINLAR	279
SOCIETAL FORCES AND FEMİNİNE PSYCHOLOGY: A HORNEYAN ANALYSIS OF GRACE MARKS IN MARGARET ATWOOD’S ALİAS GRACE.....	281
PRİŞTİNELİ BEGZÂDE NÜRİ’NİN DİVANLARINDAKİ MUSİKİYE DAİR UNSURLAR.....	283
MEDİEVAL FEMME FATALE: POWER, SEDUCTION AND CONTROL IN THE WİFE OF BATH’S TALE	286
VİCTOR PELEVİN’İN "GENERATION P" ROMANINDA HİPERGERÇEKLİK KURAMI.....	288
KAYSERİ’DEN LAKAPLAR	291
DR. MOREAU’NUN ADASI VE RAHİM KISKANÇLIĞI.....	292
GENEL HATLARIYLA TANİZAKİ JUN’İCHİRŌ’NUN YAŞAMI VE EDEBİ KARIYERİ	294
YASUNARİ KAWABATA’NIN KARLAR ÜLKESİ ROMANINDA ESTETİK, ALGI VE GEÇİCİLİK	296
YENİ TÜRK EDEBİYATI’NIN KAHRAMANMARAŞ ‘LI KADIN YAZARLARI	298
FATMA ALİYE HANIM’IN UDİ (1897-98) ROMANINI AİLE ÜZERİNDEN İNCELEME	299
ATTİLA İLHAN’IN ŞİİRLERİNDE BEDEN İMGESİ	301
MİZAH DERGİLERİ: LEMAN’DA GÖÇ OLGUSUNUN OLUMLU VE OLUMSUZ İŞLENİŞİ.....	304
YEŞİL YAŞAM, YEŞİL STATÜ: SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK Mİ, YENİ BİR PRESTİJ Mİ?.....	306
A POSTMODERNİST ANALYSIS OF JENNY JACKSON’S PİNEAPPLE STREET	308
TATAR TÜRKÇESİ ATASÖZLERİNDE AİLEVİ DEĞERLERİN İNCELENMESİ VE SINIFLANDIRILMASI: ANNE-KIZ VE BABA-OĞUL İLİŞKİLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA.....	310
MODERN JAPON ŞİİRİNDE BİR ROMANTİK: NAKAHARA CHUUYA	312
NATSUME SŌSEKİ’NİN “ÜÇÜNCÜ GECE” ÖYKÜSÜNÜN YAZINSAL GÖSTERGEBİLİMSEL İNCELEMESİ..	314
TANRISAL AŞK İLE AKIL ARASINDA: AUGUSTİNUS, FÂRÂBÎ, İBN SÎNÂ, GAZÂLÎ VE İBN RÜŞD’ÜN AŞK ANLAYIŞLARI	315

DİL

ÇİN KADININA YAZI BİLİMİNDEN BAKIŞ YAZI KARAKTERLERİ ANALİZİ

İbrahim Zübeyir Ağar / Dr. Öğr. Üyesi Didem Yılmaz

iagar83@gmail.com / didem@erciyes.edu.tr

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, ÇİN DİLİ VE EDEBİYATI

Dilde kullanılan kalıplar ve dilin evrilme şekli toplumun düşünce yapısı, kültürel kodları ve toplumsal alışkanlıklarını tanımak için etkili bir araç olabilir. Anık ve Kurt (2021), dilin ortak tanımlamalar yoluyla toplumsal gerçekliğin inşasında ve bu gerçekliği somut hale getirilmesinde kritik bir rol oynadığını belirtmektedir. Bir kelimenin hangi bağlamda kurulduğu kelimeyi kelime yapan birleşenlerden biri olan anlamın nasıl gerekçelendirildiğini ve nasıl konumlandırıldığını gösterir. Özellikle hiyeroglif yazı sistemine sahip dillerde gerekçelendirme ve konumlandırma tespiti yazı karakterlerini inceleyerek de yapılabilir. Bu tebliğin konusu, Çin yazı karakterlerinin en bilinen imlerinden olan kadın (女) anahtar imi ile “tek insan” (亻) anahtar imlerini içeren karakterlerin incelenmesi ile Çin kültüründe kadın bakış açısının incelenmesidir. İnsan (人) türünün biyolojik olarak iki cinsi vardır. Bunlardan biri erkek (男) ve diğeri kadındır (女). Bu üç karakteri incelediğimizde İnsan (亻), kadın (女) karakterlerini; erkek (男) karakterinden ayıran: bu iki karakterin öz halde bulunmasıdır. Bu özellik daha küçük bir karaktere indirgenemez oldukları anlamına gelir. Bu çalışmada 仔 (zǐ), 好 (hǎo) karakterlerinde olduğu gibi aralarında ortak bileşenleri bulunan “kadın” anahtar imi ve “tek insan” anahtar imlerini içeren karakterleri anlam bakımından kıyas ederek Çin dili ve kültürünün kadına bakışı incelenecektir. Bu çalışmada insan (亻), kadın (女) karakterlerinin temel bir yazı yapıtaşı -anahtar im- olarak yeni karakter türetmedeki etimolojik farkları tartışılacaktır. Bu tebliğde Çin yazı biliminin erkek merkezli bir yapısının bulunması veya kadınlara özel bir konum tanımlaması yapıldığı şeklinde iki temel sonuç öngörülmektedir. Böylece Çin yazı karakterlerinin gözünden Çin kadınına bakış ortaya konacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kadın Çalışmaları, Çin Yazısında Kadın, Çin Yazısında İnsan

KAYNAKÇA

Anık, C., & Kurt, M. C. (2021). Bireyden topluma dilin işlev ve özellikleri. Aksaray İletişim Dergisi, 3(1), 165–181. <https://doi.org/10.47771/aid.767995> Pleco Version 3.2.91: Radical aracı: 亻 (Ren) ve 女(Nǚ) karakterleri Trần

V. L. (2019). VIEWING CHINESE WOMEN IMAGES VIA THE CHINESE RADICAL 女 (FEMALE) IN XU SHEN’S “SHUO WEN JIE ZI”. HCMUE Journal of Science, 16(10), 673. [https://doi.org/10.54607/hcmue.js.16.10.2432\(2019\)](https://doi.org/10.54607/hcmue.js.16.10.2432(2019))

INTEGRATING LANGUAGE LEARNING APPS INTO THE CLASSROOM: A PROTOTYPE WEBSITE

Feride Han / Aleyna Yılmaz

cananferide.38@gmail.com / aleynayilmaz2539@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

In today's educational environment, the integration of mobile and web-based applications into classroom settings has gained significant importance, particularly in language learning. The use of mobile-assisted language learning (MALL) has become increasingly popular, offering new opportunities for teaching and learning in diverse contexts. This study explores the perceptions of students and instructors at Erciyes University regarding the use of language learning applications (LLA) in English lessons. The research was conducted through a questionnaire distributed to students and instructors in the preparatory classes. Based on the literature and the research findings, language learning applications offer numerous advantages, such as increasing students' motivation, engagement, and active participation in lessons. These applications have been shown to create a more interactive and student-centered learning environment, which significantly contributes to language acquisition. However, challenges remain, including technical issues, lack of internet access, and students' unfamiliarity with different applications. As a result of this study, the research team developed a prototype application called Lilac. Lilac is designed to meet the needs of both students and instructors by providing interactive materials and supporting classroom activities. Interactive tools like these have been proven to enhance students' learning experience and improve language proficiency. In conclusion, the findings of this study suggest that language learning applications positively impact the classroom environment when used effectively and supported by proper guidance. Research suggests that mobile-assisted language learning can lead to enhanced learner engagement when integrated thoughtfully into the curriculum. The prototype application, Lilac, is expected to enhance students' language skills and assist teachers in classroom management, offering an innovative and supportive learning platform.

Anahtar Kelimeler: Mobile Learning, Language Learning Apps, Classroom İntegration

KAYNAKÇA

Albadry, H. (2015). The effect of iPad assisted language learning on developing EFL students' autonomous language learning. In Helm, Francesca; Bradley, Linda; Guarda,

Marta; Thouësny, Sylvie (Eds), Critical CALL – Proceedings of the 2015 EUROCALL Conference, Padova, Italy (pp. 1-8). Research-publishing.net.

Anderson, C. A., & Dill, K. E. (2000). Video games and aggressive thoughts, feelings, and behavior in the laboratory and in life. *Journal of Personality and Social Psychology*, 78(4), 772–790.

Annamalai, N., Kabilan, M. K., & Soundrarajan, D. (2022). Smartphone apps as a motivating tool in English language learning. *Indonesian Journal of Applied Linguistics*, 12(1), 201–211.

Boonmoh, A., Jumpakate, T., & Karpklon, S. (2021). Teachers' perceptions and experience in using technology for the classroom. *Computer-Assisted Language Learning Electronic Journal*, 22(1), 1-24.

Ciampa, K. (2013). Learning in a mobile age: an investigation of student motivation. *Journal of Computer Assisted Learning*, 30(1), 82–96.

Darsih, E., & Asikin, N. A. (2020). MOBILE ASSISTED LANGUAGE LEARNING: EFL LEARNERS PERCEPTIONS TOWARD THE USE OF MOBILE APPLICATIONS IN LEARNING ENGLISH. *English Review: Journal of English Education*, 8(2), 19.

Ekinci, E. (2017). İNGİLİZCEYİ YABANCI DİL OLARAK ÖĞRENEN ÖĞRENCİLERİN MOBİL UYGULAMALAR HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ: VAKA ÇALIŞMASI. *International Journal of Language Academy*, 5(18), 175–193.

Godwin-Jones, R. (2016). Mobile apps for language learning. *Language Learning & Technology*, 20(2), 1–18.

Kukulski-Hulme, A., & Shield, L. (2008). An overview of mobile-assisted language learning: From content delivery to supported collaboration and interaction. *ReCALL*, 20(3), 271-289.

Liu, O. L., Bridgeman, B., & Adler, R. M. (2012). Measuring learning outcomes in higher education. *Educational Researcher*, 41(9), 352–362.

Minshew, L. M., & Anderson, J. (2015). Teacher Self-Efficacy in 1:1 iPad integration in middle school science and math classrooms. *Contemporary Issues in Technology and Teacher Education*, 15(3), 334–367.

Nami, F. (2020). Educational smartphone apps for language learning in higher education: Students' choices and perceptions. *Australasian Journal of Educational Technology*, 36(4), 82–95.

Rajabpour, A. (2021). Teachers' perception of advantages and disadvantages of Kahoot! English Linguistics Research, 10(4), 49-61.

Rossing, J. P., Miller, W., Cecil, A. K., & Stamper, S. E. (2012). iLearning: The Future of Higher Education? Student Perceptions on Learning with Mobile Tablets. Journal of the Scholarship of Teaching and Learning, 12(2), 1–26.

Stockwell, G. (2010). Using mobile phones for vocabulary activities: Examining the effectiveness of mobile-assisted language learning. ReCALL, 22(2), 292-314.

Wang, A. I., & Tahir, R. (2020). The effect of using Kahoot! for learning – A literature review. Computers & Education, 149, 103818.

Wang, Y., & Smith, L. (2013). Exploring language learners' perceptions of mobile-assisted language learning (MALL). Language Learning & Technology, 17(2), 118–137

BİR GÜÇ UNSURU OLARAK HAYVAN ADLARININ TÜRK SAVUNMA SANAYİSİ ÜRÜNLERİNE YANSIMASI

Emine Aydeş / Prof. Dr. Galip Güner

emineaydesemineaydes@gmail.com / gunerg@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Ad verme, insanın çevresindeki nesneleri, kavramları ve varlıkları anlamlandırma ve sınıflandırma ihtiyacından doğan bir süreçtir. Ad bilimi ise (onomastik), ad verme süreçlerini inceleyen bir bilim dalı olup dil biliminin alt dallarından biridir. Ad verme her kültürde ve o kültürün taşıyıcısı olan dilde önemli bir yere sahiptir. Ad bilimi alanıyla ilgili yapılan çalışmalar incelendiğinde daha çok kişi adları üzerinde durulduğu görülür. Fakat ad bilimi sadece kişi adlarıyla sınırlı değildir. Ad biliminin alt kollarından biri de hayvan ad bilimidir. Hayvan ad bilimi (zoonomi); hayvan adlarının kökenini, kullanımını ve işlevini araştıran bir alandır. Türk dili hayvan adları bakımından oldukça zengindir. Dilde bulunan hayvan adlarının çoğu da Türkçedir. Türk Savunma Sanayisi ürünleri incelendiğinde bu ürünlerin adlandırılmasının farklı yollarla yapıldığı görülmektedir. Adlandırmada; hayvan adları, mitolojik şahıslar, tarihî savaş aletleri, tarihî şahıs ve olaylar, doğa olayları gibi farklı alanlardan yararlanılmıştır. Biz, bu çalışmada Türk Savunma Sanayisi ürünlerine verilen hayvan adlarını inceleyeceğiz. Türk Savunma Sanayisi ürünleri göz önüne alındığında hayvan adlarıyla ilgili de birçok sınıflama yapılabilir. Burada ele alınacak olan sınıflama, bir güç unsuru olarak, hangi hayvan adının hangi ürüne verilmiş olduğudur. Çalışmadaki temel amaç, hayvan adlarının kullanımının savunma sanayisi ürünlerine ad olarak nasıl yansıdığını ortaya çıkarmaktır. Türk Savunma Sanayisi firmalarının sitelerinden ve kataloglarından tarama yöntemi kullanılarak tespit edilen ürün adları; kara, hava ve deniz araçları olarak sınıflandırılmıştır. Sınıflandırılan adlar, Türkçenin tarihî dönemlerindeki anlamı, kullanımı ve işlevi bakımından incelenmiştir. Taranan hayvan adları; karada yaşayan hayvanlar, kuşlar ve mitolojik hayvanlar olmak üzere üç ana başlıkta ele alınmış olup, kelimelerin kısaca etimolojik incelemeleri de yapılmıştır. Elde edilen bulgular doğrultusunda savunma sanayisi ürünlerinin adlandırılmasında kullanılan hayvan adlarının büyük ölçüde güç, dayanıklılık, üstünlük gibi kavramları yansıttığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Ad Bilimi, Hayvan Adbilimi, Güç Unsuru

KAYNAKÇA

DİLÇİN, Cem (2018), Yeni Tarama Sözlüğü, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

EREN, Hasan (1999), Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü, Ankara: Bizim Büro Basımevi.

GABAİN, Anna Marie V. (2003), Eski Türkçenin Grameri, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

GÜLENSOY, Tuncer (2007), Türkiye Türkçesindeki Türkçe Sözcüklerin Köken Bilgisi Sözlüğü, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

SARGIN, Meltem (2024). Türk Savunma Sanayii Tarafından Üretilen/Modernizasyonu Yapılan Araçlara Verilen Adların Ad Bilimsel İncelemesi. Korkut Ata Türkiyat Araştırmaları Dergisi, 15, 605-624.

ŞİRİN, Hatice (2020), Eski Türk Yazıtları Söz Varlığı İncelemesi, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

ÜNLÜ, Suat (2013), Çağatay Türkçesi Sözlüğü, Konya: Eğitim Kitapevi.

ÜNLÜ, Suat (2012), Harezmi- Altınordu Türkçesi Sözlüğü, Konya: Eğitim Kitapevi.

ÜNLÜ, Suat (2012), Karahanlı Türkçesi Sözlüğü, Konya: Eğitim Kitapevi.

TOPARLI, Recep vd. (2007), Kıpçak Türkçesi Sözlüğü, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

WILKENS, Jens (2021), Eski Uygurcanın El Sözlüğü, Almanya: Göttingen Üniversitesi.

KARAHANLI DÖNEMİNDE “ARSLAN” KELİMESİNİN ÜNVAN VE ŞAHIS ADI OLARAK KULLANIMI

Havva Apaydın / Prof. Dr. Hacer Tokyürek

apaydinhavva29@gmail.com / hacertokyurek@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Türk ad verme geleneğinde hayvan adlarının, özellikle de kudret, cesaret ve asaleti simgeleyen yırtıcı hayvanların, bireylere atfedilen kimliklerde önemli bir rol oynadığı uzun zamandır bilinmektedir. Bu isimler, yalnızca bireysel kimliği belirleyen unsurlar olmanın ötesine geçerek, kişilere kahramanlık, yiğitlik, koruyuculuk ve liderlik gibi nitelikler kazandırma amacı taşır. Türk kültüründe bu tür isimlendirmeler, toplumun değer yargıları ve ideal insan modeline dair ipuçları verir. Özellikle “arslan” (aslan) kelimesi, bu bağlamda tarih boyunca öne çıkan simgesel bir unsur olmuştur. Arslan, yalnızca fiziksel güçle değil, aynı zamanda ahlaki yücelik ve siyasi meşruiyetle özdeşleştirilmiş; bu nedenle bireysel adlandırmalarda, unvanlarda ve hanedan sıfatlarında sıkça kullanılmıştır. Bu gelenek, sadece bireysel adlandırma pratikleriyle sınırlı kalmamış; aynı zamanda sosyal hiyerarşiyi, siyasi otoriteyi ve toplumsal meşruiyeti ifade eden sembolik bir sistemin de parçası hâline gelmiştir. “Arslan” kelimesinin kullanımı, özellikle Karahanlılar Devleti (10.–12. yüzyıllar) döneminde belirginleşmiş ve bu kelime, dönemin siyasi ve kültürel söylemlerinde merkezi bir yer edinmiştir. Karahanlılar, Orta Asya’da İslâmiyet’i kabul eden ilk Türk devleti olarak hem dini hem de dilsel bir dönüşüm süreci yaşamış; bu dönüşüm, aynı zamanda kimlik inşasının da yeniden şekillendiği bir dönemi işaret etmiştir. Karahanlı dönemine ait taş kitabeler, tarihi belgeler, yazılı metinler ve hükümdar adları incelendiğinde, “arslan” kelimesinin sıradan bir hayvan adı olmanın ötesine geçerek siyasi bir sembol ve onursal bir sıfat hâline geldiği açıkça görülmektedir. “Arslan Han”, “Buğra Arslan”, “Arslan Tegin” gibi ad ve unvan bileşimleri, bu terimin hükümdar ve hanedan üyelerine güç, meşruiyet, koruyuculuk ve liderlik vasıfları yükleme işlevi taşıdığını ortaya koymaktadır. Bu adlandırmalar, yalnızca bireyleri tanımlamakla kalmaz; aynı zamanda halk nezdinde iktidarın meşruiyetini pekiştiren bir propaganda aracı işlevi de görür. Bu bildiride, Karahanlılar dönemine ait tarihî ve yazılı kaynaklar çerçevesinde “arslan” kelimesinin hem şahıs adı hem de unvan olarak kullanım biçimleri kapsamlı bir biçimde ele alınacaktır. Terimin söz konusu bağlamlardaki anlamsal ve işlevsel dönüşümü, dönemin siyasi söylemi, güç temsilleri ve ideolojik yapılanmalarıyla ilişkilendirilerek değerlendirilecektir. Böylelikle, Karahanlılar döneminde hayvan adlarının, özelde ise “arslan” kelimesinin, hangi toplumsal, kültürel ve ideolojik işlevleri yerine getirdiği daha net bir şekilde ortaya konulacaktır. Bu analiz, Türk ad kültürünün tarihsel sürekliliği içinde “arslan”ın taşıdığı anlam zenginliğini ve temsil gücünü gözler önüne sermeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Karahanlı Dönemi, Arslan, Unvan Adı, Kişi Adı

KAYNAKÇA

ATALAY, Besim, Dîvânu Lûgat-it Türk Tercümesi, c. 1, Alâeddin Kırâ Basımevi, Ankara, 1939

ATALAY, Besim, Dîvânu Lûgat-it Türk Tercümesi, c. 2, Alâeddin Kırâ Basımevi, Ankara, 1940

ATALAY, Besim, Dîvânu Lûgat-it Türk Tercümesi, c. 3, Alâeddin Kırâ Basımevi, Ankara, 1941

ATALAY, Besim, Dîvânu Lûgat-it Türk İndeksi “Endeks”,

Yusuf Has Hâcib, Kutadgu Bilig (nşr. ve trc. Reşid Rahmeti Arat), Ankara 1947

TÜRK DİLLERİNDEN RUSÇAYA GEÇEN ÖDÜNÇLEME KELİMELERİN SEMANTİK AÇIDAN İNCELENMESİ

Kadirhan Yılmaz

1120520610@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Dil bir toplumun en kıymetli hazinesi ve kültürüdür. Medeniyetler arasında gerçekleşen ticari ve diplomatik ilişkiler ve bunun yanı sıra savaşlar kültürel alışverişte büyük bir rol oynamaktadır. Bu tür temaslar sonucunda farklı diller arasında kelime alışverişi gerçekleşmiştir. Kökeni farklı olan Türk dilleri ve Rusça arasında benzer kelimelere ve kelime gruplarına rastlanmaktadır. Türk halklarının ve Rusların coğrafi yakınlığı ve diplomatik ilişkiler sonrası gerçekleşen temaslar sonucunda kültürel alışverişler ve kelime alışverişi gerçekleşmiştir. Diplomatik ilişkilerin çok eskiye dayanması ve coğrafi yakınlık Türk dillerinden Rusçaya kelime geçmesine neden olmuştur. Dolayısıyla Türk dillerinden Rusçaya geçen birçok ödünçleme kelimeler görülebilmektedir. Özellikle Kafkasya ve Orta Asya’da yaşayan Türk halklarının Ruslarla olan etkileşiminin ve tarihteki Osmanlı-Rus ilişkilerinin ve temaslarının buna neden olduğunu söylemek mümkündür. Bu çalışmada belirlenen ödünçleme kelimeler sadece semantik ve etimolojik açıdan değil aynı zamanda kullanım alanları da dikkate alınarak incelenmiştir. Türk dillerinden Rusçaya geçmiş ödünçleme kelimelere örnek olarak ‘bakla’ kelimesinin Rusçada ‘бакла’ küçük tatlı su balığı anlamında kullanıldığı ve anlamının farklı olduğu görülmektedir. ‘Kaftan’ kelimesinin Rusçada ‘кафтан’ geleneksel giysi anlamında kullanıldığı ve anlamın korunduğu görülmektedir. Ayrıca ‘minder’-‘миндер’(minder), ‘çardak’-‘чердак’(çatı katı), ‘han’-‘хан’(hükümdar), ‘sultan’-‘султан’(sultan, hükümdar), ‘kaymak’-‘каймак’(kaymak), ‘kuşak’-‘кушак’(kuşak, bele takılan bir kemer), ‘liman’-‘лиман’(liman) gibi ödünçleme kelimelerinin Rusçada kullanıma geçtikten sonra anlam bakımından birebir örtüştüğü ya da farklı anlamlara gelebildiği durumlara rastlanmıştır. Ödünçleme kelimelerin köken ve anlam bilimsel açıdan incelendiği çalışmada ilgili dillerde önde gelen etimoloji ve açıklamalı sözlüklerden faydalanılmıştır. Elde edilen bulgular üzerinden yapılan incelemeler sonucunda Türk dilleri ve Rusça arasında hiç de azımsanmayacak ölçüde benzer veya farklı anlamlara sahip ödünçleme kelimeler gözlemlenmiştir. Bu bağlamda tespit edilen kelimeler anlam bilimi açısından ele alınmış ve kullanım alanları incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Rusça, Türkçe, Ödünçleme Kelimeler, Semantik, Etimoloji

KAYNAKÇA

Paşalıoğlu, C. (2022). Rusça ağızlarda Türk kökenli alıntı sözcükler: Saratov bölgesi örneği. *Turkish Studies - Language and Literature*, 17(1), 149–166.
<https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.55063>

Taşkesenligil, M., & Baki, E. (2024). Söz varlığındaki ödünçlemeler üzerine bir inceleme: Rusça-Türkçe örneğinde. *Current Perspectives in Social Sciences*, 28(4), 544–556. <https://doi.org/10.53487/atasobed.1472566>

Krasnokutskaya, V. (2019). Yaşayan büyük Rus dilinin izahlı sözlüğündeki Türkçe kelimeler (Yüksek lisans tezi). Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.

Pelekani, C. (2014). Rusçadaki Türkçe ödünç sözler. *Tehlikedeki Diller Dergisi*, 3(4), 285–301. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/tdd/issue/29410/314922>

KORE ŞOV PROGRAMLARINDA KULLANILAN ALTYAZILARIN DUYGU TÜRLERİNE GÖRE SINIFLANDIRILMASI

Çisil Su Şüyün

cisilsusyn@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Kore show programları hem yerel hem de uluslararası büyük bir kitleye sahiptir. Bu programların başarısında yalnızca içerik değil, kullanılan görsel ve metinsel öğeler de büyük rol oynamaktadır. Bunların arasında programlardaki renkli ve animasyonlu altyazılar önemli bir faktördür. Altyazılar, sadece konuşmaları yansıtmakla kalmaz; aynı zamanda duygu aktarımında da önemlidir. Özellikle altyazılar, duyguları güçlendirme, mizah oluşturma ya da sahneleri dramatize etme amacıyla stilize edilerek kullanılmaktadır. Yapılan çalışmalar, bu altyazıların izleyici üzerindeki algıyı yönlendirdiğini ve duygusal tepkileri biçimlendirdiğini göstermektedir. Duygu türlerine göre altyazıların sınıflandırılması ise son yıllarda ilgiyi üzerine çekmiştir. Altyazıların içerdiği metinlerin dilsel analizi; mizah, öfke, şaşkınlık, sevinç, utanma gibi temel duygularla ilişkilendirilerek sınıflandırılabilir. Ayrıca, metnin yazı tipi, rengi ve hareketliliği gibi görsel unsurlar da duygu aktarımını destekleyen bileşenler arasında yer almaktadır. Bu konuda yapılan bazı çalışmalarda, altyazıların hem kültürel hem de dilsel kodlar taşıdığı, bu nedenle çeviri süreçlerinde veya uluslararası izleyicilere sunulurken duygu aktarımının eksik kalabildiği belirtilmektedir. Bu bağlamda, Kore show programlarında kullanılan altyazıların duygusal sınıflandırılması, medya analizleri, çeviri çalışmaları ve yapay zekâ destekli dil işleme sistemleri için önemli bir araştırma alanı sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Kore show programlarında kullanılan altyazıların içerdiği duygu türlerini belirlemek ve bu altyazıların izleyiciye hangi yollarla duygu aktardığını analiz etmektir. Ayrıca, görsel ve dilsel özelliklerin duygusal sınıflandırmaya etkisi de incelenmiştir. Çalışma nitel araştırma yöntemiyle yürütülmüştür. Popüler Kore show programlarından içerik analizi yapılmıştır. Her sahnedeki altyazılar, duygusal içeriklerine göre kodlanmıştır. Analiz sonucunda altyazıların büyük oranda “şaşkınlık” ve “övgü” temalı olduğu, bu duyguların özellikle büyük puntolar, parlak renkler ve hareketli efektlerle desteklendiği gözlemlenmiştir. Bulgular, altyazıların sadece bilgilendirici değil aynı zamanda yönlendirici ve duygusal bir işlevi olduğunu göstermektedir. Toplumsal mizah anlayışının ve jest-mimikle zenginleştirilmiş iletişimi altyazılara da yansımıştır. Bu durum, diğer kültürlerde benzer yapımların çevirisinde duygu aktarımı açısından zorluklar yaratabilir. Showlarda kullanılan altyazılar, izleyiciye doğrudan duygu aktaran çok katmanlı bir iletişim aracıdır. Bu altyazıların duygulara göre sınıflandırılması, hem medya içeriklerinin kültürel analizi hem de otomatik altyazı sistemlerinin geliştirilmesi açısından önemlidir. Gelecekte, yapay zekâ destekli duygu tanıma sistemleriyle daha gelişmiş analizlerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kore Show Programları , Altyazılar , Duygusal Sınıflandırma

KAYNAKÇA

Eşsiz, Dursun. “Dil ve Duygular Korece Duygu Sözcükleri Analizi.” Ankara : Nobel Akademik Yayıncılık , 2023.

Tutar , Hasan. “Duygular ve Heyecanlar.” Erzurum : Atatürk Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi , 2020.

Kim, Sunwoo. “The Role of Stylized Subtitles in Enhancing Viewer Emotion in Korean Variety Shows.” Media Effects Research 32, no. 1 (2020): 55–74.

Özyaral , Oğuz . “Kalıcı Duygular : Duyguları Kontrol Etme Üzerine Bir Değerlendirme” . Sanat ve Sosyal Bilimler Dergisi 2 , no.2 (2024) : 76-87.

İNGİLİZCE VE RUSÇA DİLLERİNDE TONLAMA VE VURGU SİSTEMİ: KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ

Fatma Elbir / Prof. Dr. Beyhan Asma

4031930016@erciyes.edu.tr / beyas@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

İletişim, göndericinin mesajını alıcıya bir kanal aracılığıyla aktarma sürecidir ve genellikle geri bildirim içermektedir. Bu aktarım süreci, sözlü, yazılı veya sözsüz olarak gerçekleşebilmektedir. Etkili bir iletişimin ayrılmaz bileşenleri olan tonlama ve vurgu, dil öğrenim sürecinde büyük önem taşımaktadır. Hint-Avrupa dil ailesine bağlı olan Rusça, Slav dilleri grubuna girmektedir. İngilizce ise Hint- Avrupa dil ailesinin Germen dilleri kolunda yer almaktadır. Dillerin kökenlerinde bulunan bu ayrım, prosodik özelliklerinde kendini belirgin bir biçimde göstermektedir. İngilizce ve Rusça gibi dillerde vurgunun yanlış kullanımı kelime anlamında değişikliğe sebep olabilirken, yanlış tonlama, anlam ve niyetin aktarımında eksikliğe yol açabilmektedir. Örneğin, ‘‘He’s coming’’ ifadesinin tonlamaya bağlı olarak bildirim veya soru işlevlerinde kullanılması mümkündür. "Зáмок" (kale) ve "замóк" (kilit) sözcüklerinde yalnızca vurgu yerinin değişmesi, anlam değişikliğine yol açabilmektedir. Yabancı dil öğrenim sürecinde prosodik unsurlar olan vurgu ve tonlamalara dikkat ederek öğrenmek, etkili ve doğal bir iletişim kurulmasını kolaylaştırmaktadır. İngilizce ve Rusça dillerinde tonlama ve vurgu, farklı ve benzer özellikler göstermesine rağmen, her iki dilde de sözlü anlatımda önemli işlevlere sahiptir. Bu bağlamda tonlama ve vurgu, yalnızca fonetik düzeyde değil, dilin işlevsel kullanımı ve anlamın aktarım sürecinde de belirleyici bir rol oynamaktadır. İngilizce bir cümlede vurgu yapılırken, cümledeki önemli ögeye veya kelime anlamına göre cümle vurgusu belirlenmektedir. İngilizce’de kelime vurgusu çoğunlukla sabittir. Rusça’da ise bu durum kelimenin çekimi, anlamı gibi özelliklerine bağlı olarak değişkenlik gösterebilmektedir. Cümledeki anlamı doğru bir şekilde aktarmak açısından tonlama, her iki dilde de ayırt edici ve iletişimsel bir öge olarak ön plana çıkmaktadır. Bu çalışma, İngilizce ve Rusça dillerinin tonlama ve vurgu sistemlerini teorik bir çerçevede karşılaştırmalı olarak incelemeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda çalışma, Rus dili ve İngiliz dilini konu alarak karşılaştırmalı dilbilim araştırmalarına katkı sağlamayı ve dil öğrenme sürecindeki bireylerin prosodik farkındalığına katkı sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Tonlama, Vurgu, Karşılaştırmalı Dil Bilim, İngilizce, Rusça

KAYNAKÇA

Armstrong, L. E., & Ward, I. C. (1942). Handbook of English intonation. Heffer.
Newman, S. S. (1946). On the stress system of English. WORD, 2(3), 171–187.
<https://doi.org/10.1080/00437956.1946.11659290>

Önbaş, D., & Otrakçı, M. S. (1999). Türkçe ve Rusçada tonlama. Kurgu. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 5, 281–286.

Sokolova, A. (n.d.). Фонетика и фонология русского языка: Ударение. Типы ударения. Место ударения. Масарик университет.

Бөрөкчи, М. (n.d.). Тюркчеде вургу-тонлама-ёлчю-анлам илийискиси [Türkçede vurgu-tonlama-ölçü-anlam ilişkisi].

Даркулова, К. Н., & Масалиева, Ж. А. (n.d.). Роль фонетических знаний в обучении языку.

Марченко, Е. В. (n.d.). Сравнительно-сопоставительный анализ интонационных групп английского и русского языков.

Павлова, А. В., & Светозарова, Н. Д. (n.d.). Фразовое ударение и семантика именных и глагольных групп.

Родионова, О. С. (n.d.). Интонация — самостоятельный уровень языковой структуры.

JAPON SÖMÜRGEÇİLİĞİ DÖNEMİNDE JAPONCADAN KORECEYE GEÇEN SÖZCÜKLER

Münevver Nisanur Baykal

nisabaykal21@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Kore dili, tarihsel süreç içerisinde çeşitli dış etkilerle şekillenmiş olup, özellikle Japonya'nın Kore'yi 1910-1945 yılları arasında işgal ettiği dönemde önemli bir dilsel etkileşime maruz kalmıştır. Bu dönemde Japon yönetimi, Kore dilini bastırarak Japonca'yı yaygınlaştırma politikaları izlemiş; eğitim, kamu yönetimi, hukuk ve ticaret gibi alanlarda Japonca kullanımını zorunlu hâle getirmiştir. Bunun sonucunda Japonca kökenli birçok kelime Korece'ye geçmiştir ve bu kelimelerden bazıları günümüzde hâlâ kullanılmaktadır. Bu araştırmanın amacı, Japon sömürge döneminde Kore diline giren Japonca kökenli kelimelerin günümüzdeki kullanımını incelemek, bu kelimelerin Korece'ye nasıl uyarlandığını dilbilimsel açıdan analiz etmek ve Kore toplumu tarafından nasıl algılandığını değerlendirmektir. Bu bağlamda çalışmada hem dilbilgisel özellikler (özellikle ses bilgisi ve yapı uyumu) hem de toplumsal algı boyutu ele alınacaktır. Nitel araştırma yöntemi kullanılarak gerçekleştirilen bu çalışmada, çeşitli akademik kaynaklardan ve sözlüklerden elde edilen örnek Japonca kökenli Korece kelimeler incelenmiş; fonolojik dönüşümler, anlam kaymaları ve günlük kullanım örüntüleri analiz edilmiştir. Ayrıca bazı Koreli bireylerin bu kelimelere yönelik tutumlarına dair nitel gözlemler de değerlendirilmiştir. Bulgular, Japonca kökenli kelimelerin büyük kısmının fonetik uyumla Korece'ye yerleştiğini ve bu kelimelerin çoğunun farkında olunmadan kullanıldığını göstermektedir. Tartışma bölümünde, bu durumun dildeki sömürge mirasını nasıl yansıttığı üzerinde durulmuştur. Sonuç olarak, Japonca kökenli kelimelerin hem dilbilimsel hem de sosyo-kültürel bağlamda incelenmesi, Kore dilinin tarihsel katmanlarını daha iyi anlamaya katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Japonca Kökenli Kelimeler, Kore Dili, Sömürge Dönemi, Dilsel Etkileşim, Toplumsal Algı

KAYNAKÇA

Aydın, Mehmet. Dilbilim ve Kelime Ödünçleme Teorileri. İstanbul: Dil ve Kültür Yayınları, 2018.

Bhatia, Tej K. "Loanwords and Cultural Identity in Korea: The Case of Japanese Influences." Asian Linguistic Review, 2011.

Cho, Sung-Tae. Linguistic Colonialism in East Asia. Seoul: Hanul Publishing, 2010.

- Cho, Yumi. Japonca Kelimeler ve Kore Kültürü. Gyeonggi-do: Koyang Press, 2012.
- Cumings, B. Kore'nin Kısa Tarihi, 1997.
- Han, Sang-Oak. Modern Korean Linguistics. Seoul National University Press, 2015.
- Horvat, A. Korea: The Impossible Country. Tuttle Publishing, 2011.
- Kang, Hyejin. Colonial Language Policies in Korea. Cambridge University Press, 2017.
- Kim, C. W. (1974). "Language Contact and Lexical Borrowing in Korean." *Journal of East Asian Linguistics*, 3(1).
- Kim, H.-S. (2004). "Cultural Imperialism during the Japanese Colonial Period in Korea." *Korea Journal*, 44(1).
- Kim, Nam-Sik. Korece'deki Japonca Kökenli Kelimeler. Seoul: Hanminsa Publishing, 2017.
- Kim, Young-Mee. "The Japanese Language Policy and Its Influence on Korean." *Asian Studies Review*, 2003, vol. 27, no. 2.
- Koh, J. (2007). "Language Policies in Colonial Korea and Their Legacy." *Journal of Asian Studies*, 66(3).
- Koo, Hagen. "Japanese Colonialism and the Transformation of the Korean Language." *The Journal of Asian Studies*, 1991, vol. 50, no. 4.
- Lee, Hyun-Jin. "Language and Identity in Colonial Korea: The Case of Language Policy under Japanese Rule." *Journal of Historical Linguistics*, 2015, vol. 23, no. 2.
- Lee, I. (2006). *A History of the Korean Language*. Cambridge University Press.
- Lee, Jiyoung. "Loanwords in Modern Korean." *Journal of East Asian Linguistics*, 2019, vol. 26, no. 3.
- Lee, P. H., & Ramsey, S. R. (2000). *The Korean Language*. SUNY Press.
- Lee, Sang-Jin. "Japanese Assimilation Policies and Korean Resistance." *Korea Journal*, 2012, vol. 52, no. 1.
- Martin, Samuel E. *The Japanese Language Through Time*. Yale University Press, 1987.
- Park, J. S.-Y. (2008). "Language as Ideology: Korean Language Policy and Planning in the Early 20th Century." *Language Policy*, 7(1).

Park, Sun-Young. "The Impact of Japanese on Korean Lexicon." *East Asian Linguistic Journal*, 2018, vol. 12.

Rhee, Jung-Young. "The Influence of Japanese on Korean Syntax and Vocabulary." *Journal of Korean Linguistics*, 2014, vol. 31, no. 1.

Ramsey, S. Robert. *The Languages of China*. Princeton University Press, 1987.

Seth, M. J. (2010). *A History of Korea: From Antiquity to the Present*. Rowman & Littlefield.

Shin, Gi-wook. *Ethnic Nationalism in Korea*. Stanford University Press, 2006.

Shin, G.-W., & Robinson, M. (Eds.). (1999). *Colonial Modernity in Korea*. Harvard University Asia Center.

Shibatani, M. (1990). *The Languages of Japan*. Cambridge University Press.

Sohn, Ho-min. *The Korean Language*. Cambridge University Press, 2001.

Sohn, H.-M. (1999). *The Korean Language*. Cambridge University Press.

Tanaka, Hideo. "The Role of Japanese Loanwords in the Korean Language." *Journal of East Asian Linguistics Studies*, 2016.

Tsuchida, Rika. "Japonca Kelimelerin Kore Dilinde Yeri: Kültürel ve Dilbilimsel Perspektifler." *Language and Society in East Asia*, 2013.

URL-1: Gaijinpote. "Speak Japanese, Speak Korean: The Similarities Between Both Languages." Retrieved from <https://blog.gaijinpote.com/speak-japanese-speak-korean/> (Erişim Tarihi: 18.1.2025)

URL-2: Lingo Apps. "Similar Words in Japanese and Korean." Retrieved from <https://lingo-apps.com/similar-words-japanese-korean/> (Erişim Tarihi: 18.1.2025)

HALLYU (KORE DALGASI) ETKİSİYLE KORECE ÖĞRENİMİNDE POPÜLER KÜLTÜRÜN ROLÜ

Bilge Bezci

bezcibilge@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Son yıllarda kültürel küreselleşmenin etkisiyle dünya genelinde farklı dillere ve kültürlere olan ilgi önemli ölçüde artmıştır. Kültürel etkileşimin giderek daha fazla yayılması, gençlerin farklı dillere yönelmesine ve kültürler arası bir anlayış geliştirmelerine olanak tanımaktadır. Bu bağlamda, Güney Kore merkezli Hallyu (Kore Dalgası) olgusu, dünya çapında önemli bir kültürel fenomen haline gelmiştir. K-Pop, K-Drama, Kore sineması, webtoon, Kore mutfağı ve Kore modası gibi birçok kültürel unsur, Hallyu sayesinde dünya genelinde büyük bir popülarite kazanmış, özellikle gençler arasında büyük bir ilgi uyandırmıştır. Bu fenomen, aynı zamanda Korece öğrenme eğilimlerini de artırmış ve yeni bir dil öğrenme dönemi başlatmıştır. Bu çalışmanın temel amacı, Hallyu etkisiyle Korece öğrenen gençlerin sayısındaki artışı incelemek ve popüler kültür temelli öğretim tekniklerinin dil öğrenimine olan katkılarını analiz etmektir. Çalışmada nitel araştırma yöntemleri kullanılarak güncel literatür taraması ve resmi kurum raporları incelenmiştir. UNESCO, King Sejong Enstitüsü ve Kore Kültür ve Bilgi Servisi (KOCIS) gibi kurumların 2023 yılı verilerine göre, dünya genelinde 1.7 milyondan fazla insanın Korece eğitimi aldığı ve 130'dan fazla ülkede 244 Sejong Enstitüsü bulunduğu ortaya çıkmıştır. Ayrıca, sosyal medya platformlarında K-Pop fannoları ve K-Drama topluluklarının gençleri Korece öğrenmeye teşvik ettiği gözlemlenmektedir. Popüler kültürün dil öğrenimine katkısı, yalnızca dil bilgisi ve kelime öğretimiyle sınırlı kalmamaktadır. Öğrenciler, bu içerikler aracılığıyla Kore kültürünü, günlük yaşam ifadelerini ve iletişim tarzını doğal bir şekilde öğrenebilmektedir. K-Pop şarkılarındaki ifadeler, dizilerdeki diyaloglar, sosyal medya içerikleri ve Koreli sanatçılarla iletişim kurma arzusu, dil öğrenen gençlerin motivasyonunu artırmakta, dil öğrenme sürecini daha eğlenceli ve verimli kılmaktadır. Bu nedenle, Hallyu'nun kültürel etkisiyle Korece öğrenimi, eğlenceli, motive edici ve sürdürülebilir bir hale gelmiştir. Popüler kültür destekli öğretim yöntemleri, genç kuşak için Korece öğrenmeyi daha cazip ve etkili bir süreç haline getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hallyu, Korece Öğrenimi, Popüler Kültür

KAYNAKÇA

Aytekin, T. (2024). Popüler bir kültür olarak Güney Kore kültür endüstrisi “Hallyu”nun ortaya çıkışı ve küresel yansıması. *Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi*, 12(38), 62-79. <https://doi.org/10.33692/avrasyad.1173873>

- Han, G.-S. (2022). K-pop and Korean language learning: The global impact of Hallyu. *Journal of Korean Studies*, 27(1), 45–67.
- Jung, S., & Lee, H. (2020). Hallyu and language acquisition: A new approach in Korean language education. *Language Learning Journal*, 48(3), 318-332.
- Yoo, J. S. (2019). Kore Savaşı (Kan Kardeşi), Kore dizisi ve K-beauty (Kore kozmetiği) merkezinde Türkiye’de Kore akımının günümüzdeki durumu ve geleceği. *KARE*, 8, 19-48. <https://doi.org/10.38060/kare.646563>
- Kim, J. (2021). Effect of K-pop lyrics on Korean listening skill. *Asian Journal of Language Teaching*, 7(2), 45–60.
- King Sejong Institute Foundation. (2022). King Sejong Institute Foundation annual report 2022. <https://www.ksif.or.kr/>
- King Sejong Institute Foundation. (2023). 2023 King Sejong Institute learner casebook. <https://www.ksif.or.kr/>
- King Sejong Institute Foundation. (2023). Annual report. <https://www.ksif.or.kr/>
- Korean Culture and Information Service (KOCIS). (2023). Hallyu white paper. Korean Culture and Information Service. <https://www.kocis.go.kr/>
- Korean Culture and Information Service (KOCIS). (2023). Korean language education statistics. Korean Culture and Information Service.
- Korea Foundation. (2021). Global Hallyu survey. Korea Foundation.
- Kore Eğitim Bakanlığı. (2023). Dünyanın dört bir yanından gelen üst düzey yetenekler Kore akımının küreselleşmesine öncülük ediyor. Kore Eğitim Bakanlığı Resmî Web Sitesi. <https://www.moe.go.kr/>
- Korkmaz, M. E. (n.d.). Yabancı dil olarak Korece öğretiminin geçmişi ve bugünü. *Akademik Araştırmalar Dergisi*.
- Öztürk, A., & Korkmaz, F. (2023). Türkiye’de Korece öğrenim motivasyonları üzerine bir araştırma. *Akademik Bakış Dergisi*, 102, 123-139.
- Ünlü, T. T. (2023). Hallyu’nun yükselen yıldızı K-pop’un Türkiye’de etkenliği hakkında bir içerik analizi. *Akademik Bakış Dergisi*, 102, 123–139. 2

RUSÇADA VE TÜRKÇEDE KISA ÇİZGİ VE UZUN ÇİZGİ KULLANIMI: KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ

Beyza Nur Yücel

beyzanuryucel217@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Noktalama işaretleri, anlatıcının duygu ve düşüncelerini hız, tonlama, jest, mimik, vurgu ve duraklama gibi iletişim unsurlarını yazıya aktararak anlatımı kolaylaştıran ve anlam karmaşasını önleyen araçlardır. Noktalama işaretlerinin gereksiz ve yanlış kullanımı ise anlamın, akıcılığın ve aktarılacak istenen duygu ile düşüncelerin karmaşıklaşmasına ve anlatımın zayıflamasına neden olur. Yazarın, iletmek istediği duygu ve düşünceleri daha etkili anlatmak amacıyla noktalama işaretlerini geleneksel kuralların dışında, sanatsal bir biçimde kullanmasına 'edebi noktalama' ya da 'yazar noktalaması' (авторская пунктуация) denir. Yazar noktalaması, noktalama işaretlerinin yanlış kullanımına dahil edilmemelidir. Türkçede noktalama işaretlerinin modern anlamda kullanımı, ilk kez Tanzimat Dönemi'nde önemli bir yere sahip olan Şinasi'nin kaleme aldığı "Şair Evlenmesi" adlı tiyatro eserlerinde görülmüştür. Bu alandaki sistematik yaklaşımın temelleri ise Şemsettin Sami tarafından 1303 (Miladi: 1886) yılında yazılan "Usul-i Teknik ve Tertip" adlı çalışmasıyla atılmıştır. Rusçaya gelindiğinde ise, noktalama kurallarının tarihsel süreç içerisinde şekillenmesinde M. Grek, L. Zizaniy, M. Smotritskiy ve özellikle M. V. Lomonosov'un katkıları dikkat çekmektedir. Ayrıca Lomonosov, Rus noktalama işaretleri sisteminin ilk temel ilkelerini belirleyen isim olarak öne çıkarak önemli bir rol üstlenmiştir. Hem Türkçede hem de Rusçada önemli yere sahip olan tire işaretinin (kısa çizgi ve uzun çizgi), matbaada ilk kez kullanımı Gutenberg'e atfedilir. 1455'te basımını yaptığı İncil'de, satır sonlarına sığmayan kelimeleri hecelerine bölerek alt satıra aktarması yoluyla gerçekleşmiş ve işaretin kullanımına öncülük etmiştir. Bu çalışmada ise belgesel araştırma yöntemiyle karşılaştırmalı bir yol izlenerek Rusçada дефис ve тире, Türkçede ise uzun çizgi ve kısa çizgi, kullanım alanlarındaki benzerlikleri ve farklılıkları ele alınarak incelenmiştir. Elde edilen bulgular, kısa çizgi (дефис) kullanımlarının satıra sığmayan kelimeleri bölme, ara sözleri ayırma ve bunun gibi hususlarda ortak özellikleri gösterirken; uzun çizgide (тире) ise tanımlama, cümledeki eksik kısmı telafi etme gibi hususlarda her iki dildeki kullanım farklılıklarını ortaya koymaktadır. İki dildeki uzun çizgi ve kısa çizginin dil öğreniminde, öğretiminde ve çeviri faaliyetlerindeki önemi dikkate alındığında, bu çalışmanın literatüre katkı sağlayacağı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Tire, Türkçe, Rusça, Tirenin Kullanım Alanları

KAYNAKÇA

Alibekiroğlu, S. (2020). Türkçede kısa çizginin kullanım yerlerine ekler. Uluslararası Dil, Eğitim ve Sosyal Bilimlerde Güncel Yaklaşımlar Dergisi (CALESS), 2(2), 547-557.

Rozental, D.E. (2005). Cpravoçnik po pravopnsaniyu i literaturnoy pravke. Ayris-press.

Şahin, Z. ve Aydoğdu Yüksel, T. (2017). Türkçede ve Rusçada virgül kullanımının karşılaştırmalı analizi. İDİL 6(35), 1967-1986.

Atasoy, F. O. (2010). Noktalama işaretlerinin tarihi. International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, 824-861.

Durukoğlu, S. ve Büyükelçi, B. (2018). Türk dilinde noktalama işaretlerinin kullanımı ve tarihi gelişimi. Akra Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi 14(6), s.11-26.

Kalyuta, A. (2010). Pratik Rus sentaksı. Multilingual.

Türk Dil Kurumu (TDK).

<https://tdk.gov.tr/icerik/yazim-kurallari/noktalama-isaretleri-aciklamalar/> (Erişim tarihi: 20.03.2025)

KORE'DE DİL REFORMLARI: JAPON SÖMÜRGEÇİLİĞİNDEN GÜNÜMÜZE EĞİTİM POLİTİKALARININ EVRİMİ

Nazlıcan Karaöz

nazlicankaraoz@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Bu araştırma, Kore dil reformlarını eğitim politikaları ekseninde incelemeyi amaçlamaktadır. Kore dilinin hem dış baskılar hem de içsel modernleşme çabaları doğrultusunda önemli değişimlere uğradığı görülmektedir. Özellikle eğitim politikalarının, dilin standartlaşması ve yaygınlaşmasındaki belirleyici rolü göz önüne alındığında, dil reformlarının sosyo-politik birer araç olduğu anlaşılmaktadır. Araştırma, Japon sömürgeci (1910-1945), bağımsızlık sonrası ulus inşası süreci ve küreselleşme etkisindeki modern dönemi kapsamaktadır. Çalışma, yalnızca Güney Kore'yi ele almakta ve resmi dil politikaları ile devlet onaylı eğitim programlarına odaklanmaktadır. Nitel araştırma yöntemi benimsenmiş, literatür taraması ve akademik makaleler üzerinden değerlendirme yapılmıştır. Chang (2018) ve Pieper (2011; 2015) gibi araştırmacıların çalışmaları önemli bulgular sunmuştur. Bulgulara göre, Japon sömürge yönetimi Koreceyi marjinalleştirirken Japonca'yı eğitimde baskın kılmış; ancak bu durum, Hangeul'ın direniş ve kimlik sembolü olarak güçlenmesine yol açmıştır. 1945 sonrası Kore hükümetleri, eğitim aracılığıyla Hangeul'ı yaygınlaştırarak millî birlik ve küresel rekabet hedeflerine yönelmiştir. 1990'lardan sonra ise İngilizce'nin ön plana çıkması, Kore dil politikasının ulusal kimlik ile küreselleşme arasında denge kurma çabalarını göstermektedir. Bu araştırma sonucunda, Kore dil reformlarının yalnızca dilsel bir dönüşüm değil; aynı zamanda ulusal kimlik, kültürel bağımsızlık ve küresel entegrasyonun aracı olarak şekillendiğini ortaya koymaktadır. Korece'nin korunması ve yaygınlaştırılması, yalnızca bir dilsel süreç değil, aynı zamanda halkın kimlik ve bağımsızlık mücadelesinin de bir parçası olmuştur. Eğitim politikaları, Kore'nin geçmişteki yabancı egemenliklere karşı direnişinin ve özgürlük mücadelesinin sembolü haline gelirken, modern dönemde de küreselleşme ve uluslararası ilişkilerdeki gelişmelere yanıt olarak şekillenmiştir. Dil reformlarının bu dengeyi kurma çabası, Kore'nin hem ulusal birliğini pekiştirmeye hem de dünya çapında rekabet edebilme gücünü artırmaya yönelik önemli bir strateji olmuştur. Bu yönüyle, dilin eğitim yoluyla toplumsal hafızada güçlendirilmesi ve kültürel mirasın korunması, Kore'nin geleceğine yönelik güçlü bir temel sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kore Dili, Dil Reformu, Eğitim Politikaları

KAYNAKÇA

Chang, B. (2018). Korea's language policy responses to globalization. *Journal of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics*, 22(2), 71-85.

Lee, J. (2001). The Establishment of Modern Universities in Korea and Their Implications for Korean Education Policies. *Education Policy Analysis Archives*, 9(27).

Pieper, D. (2011). Han'gul for the Nation, the Nation for Han'gul: The Korean Language Movement, 1894-1945.

Pieper, D. (2015). Korean as Transitional Literacy: Language Policy and Korean Colonial Education, 1910-1919. *Acta Koreana*, 18(2), 393-421.

ORTA TÜRKÇE DÖNEMİNE AİT KUR'AN TERCÜMELERİNDEKİ NİSA SURESİNİN 24. AYETİNİN KARŞILAŞTIRILMASI ÜZERİNE

Fatma Demir / Prof. Dr. Hacer Tokyürek

fatmademr97@gmail.com / hacertokyurek@ercyies.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Türklerin İslamiyet'i kabul süreci, ilk başta bireysel ve küçük gruplar hâlinde başlamış, zamanla kitlesel bir boyut kazanmıştır. Bu dinî dönüşüm, yalnızca inanç sisteminde değil, aynı zamanda kültürel ve sanatsal alanlarda da köklü değişikliklere yol açmıştır. Türkler, İslamiyet'i benimsedikten sonra günlük yaşamlarını, sanatlarını ve edebî faaliyetlerini İslam dininin temel kaynakları doğrultusunda yeniden şekillendirmişlerdir. Bu sürecin en belirleyici unsurlarından biri, İslam'ın temel kaynağı olan Kur'an-ı Kerim'in Türkler tarafından anlaşılıp yaşanması yönündeki çabalar olmuştur. Kur'an'ın yalnızca Arapça metniyle sınırlı kalmayıp Türkçeye çevrilmiş olması, bu çabanın somut bir göstergesidir. Türkçe Kur'an tercümeleri hem Doğu Türkçesi (Karahanlı, Harezm, Çağatay sahası) hem de Batı Türkçesi (Eski Anadolu Türkçesi ve Osmanlı Türkçesi) sahasında gerçekleştirilmiş olup, bu tercümeler dil tarihi, çeviri çalışmaları ve dinî kültür aktarımı açısından büyük önem arz etmektedir. Bu makalede, Kur'an-ı Kerim'in Nisâ Suresi'nin 24. ayetinin farklı dönem ve coğrafyalarda yapılan Türkçe tercümeleri ses, şekil ve anlam yönünden karşılaştırmalı olarak incelenecektir. Çalışmada, hem Doğu hem Batı Türkçesi sahasına ait çeviri örnekleri ele alınarak, dilin tarihi gelişimi ve çeviri stratejileri bağlamında anlam farklılıkları, sözcük tercihleri ve morfolojik yapıların kullanımı değerlendirilecektir. Bu çalışmayla Türkçenin tarihî evrelerinde dinî metin çevirilerine yaklaşımın nasıl şekillendiği ve Kur'an-ı Kerim'in Türk dünyasındaki algısı ve yorumlanması hakkında bütüncül bir bakış açısı sunulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kur'an, Nisâ suresi, çeviri, Türkçe, Karşılaştırma, Tercüme, 24. ayet

KAYNAKÇA

Ata, Aysu (2019). Türkçe ilk Kur'an Tercümesi (Rylands Nüshası), Karahanlı Türkçesi (Giriş-Metin-Notlar-Dizin), TDK Yay., Ankara.

Ercilasun, Ahmet Bican (2014). Başlangıçtan 20. Yüzyıla Türk Dili Tarihi. Akçağ Yayınları.

Küçük, Murat (2022). Eski Anadolu Türkçesine Ait Satır Arası İlk Kur'an Tercümesi (Giriş-İnceleme-Metin-Dizin). Türk Dil Kurumu Yayınları.

Sağol, Gülden (1993). Harezmi Türkçesi Satır Arası Kur'an Tercümesi, Giriş-Metin-Sözlük, Marmara Üniversitesi, (Doktora Tezi), İstanbul,

Toker, Mustafa (2011). Anonim Satır Altı Kur'an Tercümesi. Konya: Selçuk Üniversitesi Basımevi.

Topaloğlu, Ahmet (2018). XIV. Yüzyılın Ortalarında Yapılmış Satırasat Kur'an Tercümesi, C. I İstanbul: Dergâh Yayınları

Üşenmez, Emek (2010). Eski Kur'an Tercümelerinden Özbekistan Nüshası Üzerinde Dil İncelemesi (Giriş-İnceleme-Metin-Sözlük-Ekler Dizini), İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Doktora Tezi, İstanbul

Ünlü, Suat (2018). Karahanlı Türkçesi İlk Türkçe Satır-Arası Transkribeli Kur'an Tercümesi (TİEM 73) - Türkiye Türkçesi Mealli Karşılaştırmalı Kur'an-ı Kerim (1. Cilt). Konya: Selçuklu Belediyesi Yayınları

Ünlü, Suat (2018). Karahanlı Türkçesi İlk Türkçe Satır-Arası Transkribeli Kur'an Tercümesi (TİEM 73) - Türkiye Türkçesi Mealli Karşılaştırmalı Kur'an-ı Kerim (7. Cilt). Konya: Selçuklu Belediyesi Yayınları

Ünlü, Suat (2018). Karahanlı Türkçesi İlk Türkçe Satır-Arası Transkribeli Kur'an Tercümesi (TİEM 73) - Türkiye Türkçesi Mealli Karşılaştırmalı Kur'an-ı Kerim (8. Cilt). Konya: Selçuklu Belediyesi Yayınları

Ünlü, Suat (2012). Doğu ve Batı Türkçesi Kur'an Tercümeleri Sözlüğü, Eğitim Yayınevi, Konya

ÇERKEZ KABARDEY DİLİNİN GELİŞİM SÜRECİ

Şenol Zaman

senolzamansz85@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, KAFKAS DİLLERİ VE KÜLTÜRLERİ

Kabardey Dili Kafkas Dillerinin Kuzeybatı grubu Adige-Abhaz dil ailesine bağlı olup kökeni MÖ 3000 yıllarına dayandırılmaktadır. Çerkezler sırasıyla önce Arapça ve Latin alfabesini kullanmışlar ve 1936 yılından bu yana Kiril alfabesi kullanmaktadırlar. Kabardey dilinde 59 harf bulunmaktadır. Kabardeyler, geleneksel folklorü, müziği, el sanatları ve giyim gibi alanlarda kendilerine özgü bir kültürel mirasa sahiptir. Kabardey Dili ve Kültürü Anabilim Dalı Erciyes Üniversitesi Edebiyat Fakültesi bünyesinde 2012 yılında açılmıştır. Kabardey Dili Kafkasya dışında Türkiye’de, Ürdün, Suriye, Suudi Arabistan, Amerika, Almanya ve Fransa gibi ülkelerde konuşulmaktadır. Bu bildirideki amacımız, Kayseri ili Pınarbaşı ilçesi Uzunyayla havzasında yaşayan Kabardeylerin kullandığı Kabardey dilinin günümüzdeki kullanımı, gelişimi ve karşılaştığı problematik konusunda farkındalık yaratmak ve literatürdeki boşluğu kapatıp alana katkı sağlamayı hedefledik. Çalışmamızda yöntem olarak içerik analiz yöntemi tercih edilmiştir. Uzunyaylada konuşulan Kabardey dili toplumun tarıma dayalı kapalı bir yaşam sürmesi sonucu diğer dillerin asimilasyonundan etkilenmemiş ve günümüze kadar unutulmadan varlığını sürdürmüştür. Çerkez dilleri dilbilimciler tarafından dünyanın en fazla ünsüze sahip dillerin başında geldiği belirtilmektedir. Dolayısıyla Kabardey dilinin dilsel gelişiminin ses bilgisi, kelime bilgisi, sözdizimsel ve anlam bilgisi, ve biçimbilim açısından araştırılması önem arz etmektedir. Dil yaşayan bir canlı olup doğar büyür ve diğer dillerle etkileşim halinde bulunur. Baskın kültür dili diğer dilleri etkilemektedir. Unutulmaya yüz tutmuş, yaşayan dillerin korunması titizlikle ele alınması gereken bir olgudur. Bu konuda UNESCO yok olma tehlikesi ile karşı karşıya olan dilleri açıklamıştır. Araştırmamızda Kabardey dilinin sistematik bir yapı sergilediğini ve doğa dillerine yakın olduğunu saptadık. Bütün diller teknolojik buluşlar nedeniyle ödünçlenme sorunu yaşamaktadır. Bu yüzden dillerin özgün yapısı değişime uğramaktadır. Kabardey dili hakkında bilimsel araştırmaların yürütülmesi dilin geleceğini etkileyip sürdürülebilirliğini sağlayacak önlemlerden biridir. Tehlike altında olan dillere ait gerek yazılı gerekse görsel materyallerin üretimi, yayımı, dağıtımı ve gelecek nesillere aktarılması elzem bir konudur. Sonuç olarak, Kabardey dili Çerkez kültürel mirasının önemli bir parçasıdır. Kabardeylerin tarihi, dili ve kültürü hâlâ Kafkasya'nın ve dünya kültürünün önemli bir unsuru olarak kabul edilmektedir. Kabardey dilinin korunması ve yaygınlaştırılması için araştırmaların artırılması gerekmektedir. Bu bağlamda, Kabardey dilinin morfolojik yapısına ilişkin yaptığımız çalışmamızın alana katkı sağlaması öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çerkes, Kabarvey, Dilbilim, Morfoloji

KAYNAKÇA

Nida, Eugene. (1949). Morphology. Cambridge: Cambridge University Press.

Colarusso, John.(1992). Kabarvey Dilinin Grameri. Calgary Üniversitesi Yayınları.

Halle, Morris. (1970)."Kabarveyce Ünlüsüz Bir Dil midir", Dilin Temelleri. 6(1) 95-103.

Karpat, Kemal. H. (2003). Osmanlı Nüfusu (1830-1914) Demografik ve Sosyal Özellikler. (çev.Tırnakçı, Bahar). İstanbul: Tarih Vakfı Yurt Yayınları.

Tavkul Ufuk. (2018). Kafkasyada Kültürel Etkileşim: Sosyo -Linguistik Bir Araştırma. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Nice, Hayati. (1991). Kafkasyadan Anadoluya Göçler. Ankara: Türk Diyanet Vakfı Yayınları.

Berkok, İsmail. (1958). Tarihte Kafkasya. İstanbul: İstanbul Matbaası.

Berzeg,Kazım. (1990)."Çerkes Dilleri Konusunda Yeni Bilimsel Görüşler ve Türkik Diller Camiasıyla Eski İlişkileri" Kafkasya Gerçeği Dergisi 7/29-30.

Aitchison Jean. (2001). Language Progres or Decay. United Kingdom: Cambridge University Press.

Nettle, Daniel- Romaine Suzanne. (2002). Kaybolan Sesler: Dünya Dillerinin Yol Olma Süreci, (çev. Turhan Harun Özgür)Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları.

DİJİTAL ARAÇLARIN KORECE ÖĞRETİMİNDEKİ ROLÜ VE ETKİLİLİĞİ: YABANCI DİL OLARAK KORECE ÖĞRETİMİ İÇİN YENİLİKÇİ YÖNTEMLER

Zeynep Arıcıoğulları

zeynepariciogullari@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Korece, dünya genelinde giderek daha fazla öğrenci tarafından öğrenilmekte olup, dijital araçların dil öğretimindeki rolü her geçen gün artmaktadır. Alanyazında, mobil uygulamalar, yapay zeka destekli öğrenme sistemleri, çevrimiçi dil platformları ve sanal sınıfların yabancı dil öğretiminde etkili olduğu vurgulanmaktadır. Dijital araçların, dil öğrenme sürecini hızlandırdığı ve erişilebilirliği artırdığı birçok araştırmada ortaya konmuştur. Bu bağlamda, Korece öğretiminde dijital yöntemlerin rolü ve etkinliği üzerine yapılan araştırmalar giderek önem kazanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, dijital araçların Korece öğretimindeki etkisini incelemek ve yenilikçi yöntemleri değerlendirmektir. Çalışmada yalnızca literatür taraması yöntemi kullanılarak akademik makaleler, kitaplar ve mevcut araştırmalar analiz edilmiştir. Önceki çalışmalardan hareketle, oyunlaştırma (gamification), mobil öğrenme (M-learning), yapay zeka destekli dil eğitimi ve sanal gerçeklik (VR) gibi dijital yöntemlerin Korece öğretime katkıları ele alınmıştır. Bulgular, dijital araçların öğrenme sürecini hızlandırdığını, erişilebilirliği artırdığını ve öğrencilerin bireyselleştirilmiş öğrenme deneyimi yaşamasına katkı sağladığını göstermektedir. Ancak, bu yöntemlerin öğretmen rehberliği eksikliğinde motivasyon düşüklüğüne neden olabileceği ve geleneksel öğretimle dengeli bir şekilde kullanılması gerektiği vurgulanmaktadır. Tartışma, dijital yöntemlerin Korece öğretiminde geleneksel yöntemlere göre daha esnek ve erişilebilir olduğu, ancak bireysel öğrenme sürecinde öğrencinin yeterli öz disipline sahip olmasını gerektirdiği üzerine odaklanmaktadır. Ayrıca, önceki akademik çalışmalarla karşılaştırıldığında, yapay zeka destekli öğrenme ve oyunlaştırma gibi tekniklerin öğrencilerin öğrenme sürecine katılımını artırdığı, ancak dilbilgisi ve konuşma becerilerinin gelişiminde öğretmen rehberliğinin hâlâ önemli bir rol oynadığı görülmektedir. Geleneksel sınıf ortamlarında sağlanan geri bildirimin eksikliği, özellikle konuşma pratiği açısından dijital araçların sınırlılıklarından biri olarak öne çıkmaktadır. Sonuç olarak, dijital araçların Korece öğretiminde etkili bir şekilde kullanılması için öğretmen rehberliğinin ve etkileşimli öğrenme ortamlarının güçlendirilmesi gerektiği önerilmektedir. Yapay zeka ve artırılmış gerçeklik gibi yenilikçi teknolojiler, geleneksel yöntemlerle bütünleştirildiğinde öğrenme sürecini daha etkili hale getirebilir. Gelecekte yapılacak araştırmalar, bu araçların uzun vadeli öğrenme üzerindeki etkisini daha ayrıntılı bir şekilde incelemeli ve Korece öğrenen yabancı öğrenciler için daha etkili stratejiler geliştirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Korece Öğretimi, Dijital Dil Öğretimi, Oyunlaştırma (Gamification), Yapay Zeka Destekli Eğitim, Mobil Öğrenme (M-Learning)

KAYNAKÇA

Chou, M.-H. (2019). The impact of mobile learning on language learning: A study on the use of mobile apps. *Journal of Language Teaching and Research*.

Kim, J., & Gilman, D. A. (2018). The role of gamification in learning a foreign language: A review of recent research. *Language Learning & Technology*.

Lee, J., & Hwang, J. (2021). Artificial intelligence in language education: A review of current trends. *Language Education in Asia*.

Kang, E.-Y., & Jeong, H.-K. (2020). The effectiveness of virtual reality in language learning: A case study of Korean. *Computer Assisted Language Learning*.

Park, Y. (2022). Mobile learning in foreign language acquisition: A comprehensive analysis. *Journal of Educational Technology*.

Shin, S., & Kim, H. (2020). Digital tools for enhancing language learning: Integrating artificial intelligence and virtual reality. *TESOL Quarterly*.

Yang, S.-Y., & Kuo, C.-L. (2019). The impact of gamification in Korean language learning: A case study. *Foreign Language Annals*.

Choi, Y., & Lee, S. (2021). The use of online platforms in teaching Korean as a foreign language: Innovations and challenges. *Journal of Korean Language Education*.

Wang, M., & Li, S. (2020). Augmented reality in language learning: Opportunities and challenges. *Educational Technology Research and Development*.

Jung, H., & Choi, Y. (2022). E-learning and language teaching: Trends, opportunities, and challenges in Korean. *Modern Language Journal*.

Shin, S., & Jang, J. (2021). Artificial intelligence-assisted language learning: A review of applications in Korean language education. *International Journal of Computer-Assisted Language Learning and Teaching*.

Smith, C. A. (2021). The role of gamification in online language learning environments. *International Journal of Educational Technology*.

Bae, S. K., & Jeon, J. H. (2019). The influence of mobile learning on students' Korean language learning outcomes. *Journal of Educational Technology*.

Hwang, S., & Park, Y. (2022). Exploring the benefits of virtual reality for language learning: A focus on Korean. *Language Learning & Technology*.

Zhang, X., & Zhou, L. (2020). The impact of mobile learning applications on learning Korean as a foreign language. *Language Education in Asia*.

Choi, H.-Y., & Choi, M.-S. (2021). Blended learning in Korean language instruction: Integrating digital tools and traditional methods. *Computers & Education*.

KORE’NİN JAPON SÖMÜRGESİ ALTINDA(1910-1945) DİLİNİN NASIL ETKİLENDİĞİ

Zehranur Aydın / Ayşe Mustafayeva

zehranuraydin0@gmail.com / mustafayevaaysha5@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Dil, bir toplumun kimliğini ve bağımsızlığını yansıtan en önemli unsurlardan biridir. Ancak, savaşlar ve sömürge dönemleri diller üzerinde derin etkiler bırakmıştır. Bu bildirinin amacı, Kore’nin Japon sömürgesi altında (1910-1945) dilinin nasıl etkilendiğini ele almaktadır. Araştırma, ilgili döneme ait literatür taraması yapılarak yürütülmüş; elde edilen veriler tarihsel belgeler, akademik yayınlar ve resmî kaynaklar kullanılarak derlenmiştir. Elde edilen veriler doğrultusunda Japon yönetiminin eğitim sisteminden kamu yönetimine kadar geniş bir yelpazede uyguladığı dil politikaları incelenmiş ve karşılaştırmalı değerlendirmeler yapılmıştır. Kore, 1910 yılında Japon İmparatorluğu tarafından sömürgeleştirildikten sonra, Japon hükümeti yerel halkın kimliğini bastırmaya yönelik asimilasyon politikaları uygulamaya başlamıştır. Bu politikaların, en belirgin alanlarından biri dildir. Japonya’nın sömürge yönetimini kalıcı hale getirme çabasının bir parçasıdır. 1910’dan itibaren Japon yönetimi, Kore dilini sistemli bir şekilde bastırmaya başlamıştır. Korece konuşmak yasaklanmıştır Japonca zorunlu dil haline gelmiştir. Eğitimin Japonca olarak verilmesi, özellikle ilkokullar(小學校), resmî kurumlar aracılığıyla Japoncalastırılmıştır. Dil politikası yalnızca bir eğitim meselesi değildi; Japon kültürü, ideolojisi ve yaşam tarzı da Kore halkına dayatıldı. Günlük yaşamda Japonca kelimelerin kullanımı özendirildi. Gazeteler, kamu ilanları Japonca yayımlandı. Kore halkının kendi tarihine ve kimliğine yabancılaştırılması hedeflendi. Japon yönetimi boyunca Kore diline çok sayıda Japonca kökenli kelime girdi. Özellikle modernleşme sürecinde yeni gelen kavramların karşılığı olarak Japonca terimler benimsendi. Örneğin: Eğitim sisteminde: 학년 (学年 ‘okul yılı’), Hukuk sisteminde: 검사 (檢察官 ‘savcı’), Kamu yönetiminde: 행정 (行政 ‘yönetim’). Japon sömürge yönetimi döneminde uygulanan dil politikaları, yalnızca bir iletişim aracının değiştirilmesinden çok daha öte, toplumsal kimlik ve kültürel hafızanın bastırılması amacı taşımıştır. Bu durum, dilin ideolojik ve simgesel önemini ortaya koymaktadır. Elde edilen bulgulara, Japonca’nın zorla dayatılmasıyla birlikte, Kore halkının kendi kimliğini unutma riskine karşı bir direnç gösterdiği; bağımsızlık sonrası dil reformlarıyla yeniden Korece’yi güçlendirme çabalarının, bu kimliğin korunmasında merkezi bir rol oynadığı gözlemlenmektedir. Aynı zamanda, bazı Japonca kökenli kelimelerin halk arasında kullanılmaya devam etmesi, dil üzerinde uygulanan asimilasyon politikalarının kalıcı izler bıraktığını da göstermektedir. Sonuç olarak Kore halkı için dil, yalnızca bir iletişim aracı değil; kültürün, tarih bilincinin ve ulusal kimliğin simgesidir. Japonya döneminde Korece’yi kaybetme tehdidi,

bağımsızlık sonrası halkın ana dile daha da sıkı sarılmasına neden oldu. Korece'yi korumak, bir anlamda bağımsızlığı ve kültürel varlığı korumakla eş anlamlı hale geldi.

Anahtar Kelimeler: Japon Sömürge Dönemi, Asimilasyon Politikaları, Kültürel Direniş, Dil Reformu, Dilde Yabancı Unsurlar, Kültürel Bağımsızlık

KAYNAKÇA

Kaba, M. (2021). Japon İmparatorluğu'nun Kore'deki Yabancı Dil Olarak Japon Dili Eğitimi: Kim Sa-Ryang'ın Kurgusunda Japon Dili ve Kimlik. Eğitimde Kuram Ve Uygulama, 17(Özel Sayı 1), 1-10. <https://doi.org/10.17244/eku.878732>

O.G BANBAL, JAPON İŞGAL DÖNEMİNDE KORE YARIMADASI VE UZAK DOĞU'NUN SİYASİ GÖRÜNÜMÜ ss. 113-114 (Ankara-2015)

Ötgen, E., & Özden, Ü. H. (2023). JAPONYA İLE GÜNEY KORE'NİN KÜRESEL ANLAMDA EKONOMİK GELİŞİMİ. İstanbul Ticaret Üniversitesi Dış Ticaret Dergisi, 1(2), ss. 7 <https://doi.org/10.5281/zenodo.8070084>

Eun Kyung JEONG, Türkiye ve Kore'de Milliyetçilik Anlayışlarının Gelişme Süreçlerinin Mukayesesi (1910–1945), (İstanbul 2010)

Köroğlu Türközü, H. (2017). Japon Sömürgeciliği Döneminde Kore Romanı Üzerine. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 31(43), 7-23.

Song Jae-Young(송재영), 식민지 시기 전후의 언어 문제(The Problem of Language in Korea's Colonial Period), Seoul: Somyöng Ch'ulp'an (소명출판), 2012

Mark E. Caprio, Japanese Assimilation Policies in Colonial Korea, 1910-1945, University of Washington Press

HANCA'NIN KORE DİLİNE ETKİSİ: TARİHSEL, DİLBİLİMSEL VE KÜLTÜREL BİR İNCELEME

Safa Hasan

sh742576@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Kore dili, tarihsel süreç içinde farklı yazı sistemlerinin etkisi altında gelişmiş zengin bir dildir. Bu yazı sistemlerinin en önemlilerinden biri olan Hanca (Çince karakterler), Kore diline yalnızca yazınsal değil, aynı zamanda dilbilimsel ve kültürel düzeyde de derin etkiler bırakmıştır. Kore dili denince akla ilk olarak Hangıl alfabesi gelse de, Kore yazı tarihinde çok daha eski ve köklü bir sistem olan Hanca (한자) Çin'den aktarılan, yüzyıllar boyunca Kore yazı sisteminin temel taşlarından biri olmuş, günümüz Korecesi üzerinde kalıcı etkiler bırakmıştır. Bu sunumda, Hanca'nın tarihsel gelişimi, Kore diline olan katkıları ve modern Kore'deki yeri, Hanca'nın Kore yazı sistemine giriş süreci, Üç Krallık Dönemi'nden Joseon Hanedanlığı'na kadar olan kullanım alanları ve Hangıl'ın ortaya çıkışı sonrasında bile süregelen varlığı ele alınmıştır. Araştırma yöntemi olarak tarihsel belgeler ve dilsel analizler kullanılmış; özellikle Hanca'nın sözcük kökenlerine etkisi, eş seslilik durumlarındaki ayırt edici rolü ve günümüz Güney Kore eğitim sistemindeki sınırlı ama anlamlı yeri değerlendirilmiştir. Bulgular, Hanca'nın modern Kore dilindeki kelime üretiminde hâlâ etkili olduğunu ve geleneksel metinlerin anlaşılabilirliğinde kritik rol oynadığını göstermektedir. Ayrıca, Hanca'nın kültürel kimlikteki yeri ve kaligrafi sanatındaki önemi de tartışılmıştır. Sonuç olarak, Hanca bilgisi Kore kültürünü ve dilini derinlemesine anlamak için vazgeçilmez bir anahtar niteliğindedir. Hanca'nın Kore dili üzerindeki etkisi yalnızca kelime dağarcığıyla sınırlı kalmamış, aynı zamanda toplumun düşünsel yapısını ve bilgi üretim biçimini de biçimlendirmiştir. Konfüçyüsçü değerlerin yaygınlaşmasında ve devlet yönetiminin kurumsallaşmasında Hanca aracılığıyla aktarılan metinlerin belirleyici olduğu görülmektedir. Joseon Hanedanlığı döneminde saray görevlilerinin ve bilim insanlarının büyük çoğunluğu Hanca'ya hakim olmak zorundaydı. Bu durum, dilin sadece bir iletişim aracı değil, aynı zamanda sınıfsal ve entelektüel bir ayıraç olarak işlev gördüğünü de ortaya koymaktadır. Modern çağda Kore milliyetçiliğinin yükselmesiyle birlikte Hangıl'ın ön plana çıkmasına rağmen, Hanca bilgisi hâlâ tarihsel belgelerin, klasik edebiyatın ve geleneksel düşünce yapılarının çözülmesinde vazgeçilmez bir anahtardır. Bu bağlamda, Hanca'nın günümüzde yalnızca nostaljik ya da geleneksel bir unsur değil; tarihsel bilinci, kimlik inşasını ve dilsel çeşitliliği anlamada canlı bir araç olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Hanca, Kore Dili, Çince Karakterler, Yazı Tarihi, Dilsel Etki, Dilsel Çeşitlilik, Düşünsel Yapı, Konfüçyüsçü Değerler, Kore Milliyetçiliği

KAYNAKÇA

Lee, I., & Ramsey, S. R. (2000). The Korean language. State University of New York Press.

Sohn, H.-M. (2006). Korean language in culture and society. University of Hawaii Press.

Yonsei University Korean Language Institute. (n.d.). Textbook series for Korean language learners. Seoul: Yonsei University Press.

국립국어원. (n.d.). 한글과 한자의 병용 정책 보고서 [Policy report on the joint use of Hangul and Hanja]. <https://www.korean.go.kr>

Altundağ, P. (2012). Korecede Çince kökenli kelimelerin (Hanca) yeri ve Korece öğretimindeki önemi. Dil Dergisi. DergiPark Akademik.

Gökmen, M. E. (2007). The aesthetic features of Korean alphabetic system-Hangul. Dil Dergisi. DergiPark Akademik.

Jung Hye Lee & Nergis Ertekin (2021). Kore Tarihi 1, Nantu Kitabevi.

Jung Hye Lee & Nergis Ertekin (2022). Kore Tarihi 2, Anadolu Kitabevi.

Uslu, Y. (1991). Why do we teach phonetic alphabet?, Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Edebiyat Dergisi. DergiPark Akademik.

Yu Hyunkyung (Yonsei Üniversitesi), & Lee Jonghyeok (Yonsei Üniversitesi) (2022). A study on historical background of regulations for Sino-Korean words in Korean orthography. The Association For Korean Linguistics. Dbpia

DOSTOYEVSKI’NİN KUMARBAZ ROMANINA AD BİLİMSEL (ONOMASTİK) BİR YAKLAŞIM: KARAKTER ADLARININ TOPLUMSAL STATÜYLE İLİŞKİSİ

Sılanur Göksu

silagksu22@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Özel adların anlamlarını, tarihsel süreçte değişimini ve toplumsal-kültürel işlevini inceleyen onomastik olarak da bilinen ad bilimi dilbilimin bir dalıdır. Tarih, coğrafya, sosyoloji gibi alanlarda kendine yer bulan ad bilimi, edebiyatta da araştırma alanında bir karşılık bulmuştur. Edebi metinlerde kahramanları kişi adları, ünvanlar, lakaplar açısından incelenmekte ve hitap şekilleri aracılığıyla isimlendirme biçimleri karakterlerin kimlikleri, sosyal konumları ve karakterler arası sosyal statüleri hakkında bilgi edinilmesi hususunda yardımcı olmaktadır. Çalışma Fyodor Mihayloviç Dostoyevski’nin “Kumarbaz” isimli romanında eser içerisinde yer alan karakterlerin adları ve hitap şekilleri ad bilimi açısından dikkate alınarak ad, patronimik, ünvan ve soyad kullanımları aracılığıyla toplumsal statüyle olan ilişkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Farklı toplumsal sınıfa ait karakterlerin bir araya geldiği “Kumarbaz” romanında karakterlerin isimlendirilme biçimlerinin sınıfsal farklılıkları ortaya koyduğu ve toplumda ast-üst ilişkisini yansıttığı görülmektedir. Örneğin romanda “General” karakterinin diğer karakterler tarafından genellikle ismiyle değil mesleki ünvanıyla anılması, onun statüsüne bağlı kaldığını göstermektedir. Blanche karakteri için ise Fransızca kökenli Matmazel ünvanı kullanılarak aslında bulunduğu toplumda basamak atlama isteğini göstermektedir. Romandaki karakterlerin toplumsal hiyerarşide sosyal statülerine bağlı olarak birbirlerine karşı belirledikleri hitap şekilleri de karakterler arasındaki otorite yapısını ortaya koymaktadır. Örneğin “siz” zamirinin hitap biçimi olarak tercih edilmesi karakterler arasındaki sınırın korunmaya çalışıldığını gösteren bir strateji olduğu söylenebilir. Karakterler arasındaki toplumsal statülere bağlı olarak sosyal ilişkilerdeki otoriteyi sadece eylem temelli içeriklerin yansıtmadığını aynı zamanda bağlam içerisinde seçilen hitap kelimelerinin, yani biçimsel dilsel faktörlerin de önemli olduğunu bu gibi örnekler göstermektedir. Betimleyici çözümleme modeli aracılığıyla onomastik bakış açısıyla Dostoyevski’nin “Kumarbaz” isimli romanında yer alan adlar, ünvanlar, potronimikler ve soyadlar toplumsal statü bağlamında analiz edilmesi bu çalışmanın konusunu oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ad Bilimi (Onomastik), Fyodor Dostoyevski, Kumarbaz, Dil Bilimi, Toplumsal Statü

KAYNAKÇA

Dostoyevski, F. (2021). Kumarbaz (çev. Arif Yıldırım). Can Sanat Yayınları (Birincil kaynak)

Aktay, Ş. (2019). Rus kişiadbiliminde yeni bir adlandırma sistemi: Sovyet ekolü. Karadeniz Araştırmaları, 16(64), 629-645.

İnalçık, H. (1956). V. Beynelmillel Onomastik İlimler Kongresi. BELLETEN, 20(78), 223-236.

Karabulut, M. (2021). Edebi metinlerde dil, ifade ve üslup ilişkisi. M. E. Harmancı, M. Kuzubaş & M. Özdemir (Ed.) Edebiyatta Üslup Meselesi içinde. (ss.17-21). İKSAD

Keskin, A. (2021). Adbilim odağında lakaplar ve lakaplarla karıştırılan başlıca terim ve kavramlar. Avrasya Terim Dergisi 9(2), 54-62.

Özer, N. & İbe Akcan, P. (2022). Türkçede hitap ifadeleri: anlam ve sözcük türü temelinde bir ulamlama. Çukurova Üniversitesi Türkoloji Araştırmaları Dergisi, 7(1), 382-407.

Özgül, V. (2016). Hicri 855 (Miladi 1431/1432) tarihli “Suret-i Defter-i Sancak-i Arvanid”in onomastik incelemesi: Balaban örneği üzerinden. Osmanlı Araştırmaları / The Journal of Ottoman Studies, XLVII, 69-112.

Paşayeva Yunus, F. (2021). Kontsensiya imeni v russkoy literatüre. RUSAD, (6), 177-191.

Şakar, R. (2021). Onomastik ve Ruslarda kişiye ad verme gelenekleri. Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 25, 374-397.

Turan, D. (2021). Yazınsal onomastik ve çocuk yazınının çevirisindeki kişi adlarının çevirilebilirliği üzerine. SEFAD, (45), 101-122.

ERMENİ DİLİNDE CÜMLE VE ÇEVİRİ ZAMANI YAŞANAN PROBLEMLER

Sinan Öksüz

sinanoksuz785@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, ERMENİ DİLİ VE KÜLTÜRÜ

Ermeni dili Hint-Avrupa dil ailesine ait bir dildir. Doğu ve Batı Ermenicesi olarak iki kola ayrılan bu dilde Doğu Ermenicesi Ermenistan'ın resmi dili olarak kabul görmüştür ve konuşulmaktadır. Batı Ermenicesi ise Türkiye, ABD, Fransa ve diğer batı ülkelerinde yoğunlukla kullanılmaktadır. Her ne kadar binlerce yıl Türk ve Ermeni halkı birlikte iç içe yaşamış, kültürel, sosyal ve siyasi anlamda birbirlerini göz ardı edilemeyecek biçimde etkilemiş olsalar da çeviri zamanı farklılıklar oluşur. Türkçede yüklem veyahutta yapılan iş (fiil) kurallı cümlede sona gelmektedir. Fakat Ermeni dilinde fiilin yeri sabit değildir. Buna mukabil çeviri zamanı sorunlar meydana gelebilmektedir. Çalışmamızda Ermeni dilinde önde gelen fiilin Altay dil grubunda sona verilmesi, sıralı, birleşik ve bağlı cümlelerin Türkçeden farklı biçimde kullanılması bazı (որը, քա՛ն որը vb.) bağlaçların, Türk diline çevirisinde anlamının değiştirilmesini veya düşürülmesini örneklerle izah edeceğiz.

Anahtar Kelimeler: Ermeni Dili, Türk Dili, Bağlı Cümleler, Eşdeğerlik

KAYNAKÇA

Kaynakça: ERMENİ-TÜRK DİL İLİŞKİLERİ- Prof. Dr. Gaffar Çakmaklı (MEHDİYEY)

ERMENİ VE SANSTRİK DİLLERİNDEN ÖRNEKLERLE ÇEVİRİDE EŞDEĞERLİK SORUNU VE TARİHİ-F.Jale Çoruk-Yalçın Kayalı

Makalede kullanılan Cümleler-Հոգևոր արքայն 1990 Erivan. Yazar: Mkrtich Armen

KÜLTÜR

MUTFAKTA KİMLİK ARAYIŞI: KÜLTÜREL STRATEJİ OLARAK GASTRODİPLOMASİ VE GASTROMİLLİYETÇİLİK

Oğuzhan Çakır / Abdulkadir Can Denli

oguzhan.mustafa.cakir@gmail.com / acdenli@anadolu.edu.tr

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, KÜLTÜR ÇALIŞMALARI

21.yüzyılda küreselleşmenin etkisiyle kültürel unsurların uluslararası dolaşımı hız kazanmış, gastronomi ve gastronomi kavramı yalnızca beslenme pratiği ve bir kavram olmaktan çıkarak kültürel kimlik inşasının, ulusal temsiliyetin, ulus/millet ilişkisinin ve diplomatik iletişimin önemli bir aracı haline gelmiştir. Bu bağlamda, kamu diplomasisinin yumuşak güç stratejilerinden biri olarak tanımlanan gastrodiplomasi ile ulus-devletlerin kimlik politikalarında etkin rol oynayan gastromilliyetçilik ve gastrodiplomasi kavramları arasındaki ilişki bu çalışmanın merkezinde yer almaktadır. Alanyazında gastrodiplomasi genellikle kültürlerarası etkileşimi destekleyen, kapsayıcı ve uluslararası iletişimi kolaylaştırıcı bir araç olarak değerlendirilirken; gastromilliyetçilik daha çok mutfak kültürünün yerellik, özgünlük ve otantiklik üzerinden inşa edildiği, içe dönük ve seçici bir strateji olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, bu iki kavramın kuramsal temelini irdeleyerek, kültürel, siyasal, diplomatik ve ekonomik boyutlarını ele almak; ayrıca bu kavramların günümüz ülkelerinin uluslararası ilişkilerinde nasıl bir etkiye yol açtığını ortaya koymaktır. Nitel araştırma yöntemiyle hazırlanan çalışmada, ikincil kaynaklara dayalı literatür taraması ve kavramsal analiz yapılmıştır. Tayland, Güney Kore, Japonya, Peru, Malezya, İtalya, Amerika Birleşik Devletleri, Fransa ve Türkiye gibi ülkelerin örnekleri üzerinden gastrodiplomasi'nin dış politika pratiklerinde, ekonomide ve kültürel yansımalarında nasıl kullanıldığı değerlendirilmiş; bu bağlamda kültürel temsil araçlarının çeşitliliği ve önemi vurgulanmıştır. Çalışmanın bulguları, gastrodiplomasi'nin kapsayıcı ve birleştirici yönünün, zaman zaman gastromilliyetçiliğin dışlayıcı ve ayrıştırıcı nitelikleriyle çelişebileceğini; ancak doğru kurgulandığı zamanlarda bu iki stratejinin birbirini tamamlayarak güçlü bir kültürel temsil ve etkili bir diplomatik araç oluşturabileceğini göstermektedir. Özellikle çok katmanlı ve tarihsel açıdan birçok farklı milletin mutfak kültürleri ile harmanlanmış olan ve zengin bir mutfak mirasına sahip Türkiye gibi ülkeler için bu sentez hem içsel kimlik anlatılarına hem de uluslararası tanıtım stratejilerine katkı sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Gastrodiplomasi , Gastromilliyetçilik, Gastrokültür

KAYNAKÇA

Addor, F., & Grazioli, A. (2002). Geographical Indications Beyond Wines and Spirits: A Roadmap for Better Protection for Geographical Indications in the WTO/Trips Agreement. *Journal of World Intellectual Property*, s. 865-898.

Aksoy, M., & Çekiç, İ. (2018). GASTRONOMİNİN YUMUŞAK GÜÇ OLARAK KULLANIMI ÜZERİNE BİR İNCELEME. 19. Ulusal Turizm Kongresi (s. 715-729). Afyonkarahisar: Ulusal Turizm Kongresi.

Alan, G. (2016). Diplomaside Özel Bir Alan: Gastrodiplomasi, içinde: Kamu Diplomasisinde Yeni Yaklaşımlar ve Örnekler. (G. A. Sancar, Dü.) İstanbul: Beta Yayınları.

Aldemir, T. (2023, Eylül). Dünyada ve Türkiye'de Gastrodiplomasi Girişimleri. *Journal of Gastronomy Hospitality and Travel*, s. 1103.

Aslan, Z., Güneren, E., & Çoban, G. (2014). Destinasyon Markalaşma Sürecinde Yöresel Mutfağın Rolü. *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, s. 3-13.

Bayındır, M. S. (2023, Nisan). GASTRODİPLOMASİ UNSURLARININ ÖNEM DÜZEYLERİNİN AHP . s. 9.

Cengiz, A. K. (2021). Gastrodiplomasi (Kitap İncelemesi).

Çakır, H. A., & Çakır, E. Z. (2021). Güncel Gastronomi Eğilimleri. C. Gündüz, & C. Gündüz (Dü.) içinde, Turzimde Güncel Yaklaşımlar (s. 146-162). Konya: Eğitim Kitabevi.

Çalışkan, O. (2013). Destinasyon Rekabetçiliği ve Seyahat Motivasyonu Bakımından Gastronomik Kimlik. *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, s. 39-51.

Çevik, A., & Aslan, Z. (2020, Eylül 30). Dünyada ve Türkiye’de Gastrodiplomasi Uygulamaları Üzerine Bir Araştırma (A Research on the Gastrodiplomacy Practices in the World and in Turkey). *Journal of Tourism & Gastronomy Studies*, s. 8(3).

Demir, E. B. (2021, Kasım 8). Türk Yemekleri Öğretelim. Mayıs 5, 2024 tarihinde Türk Aşçı Haberleri: <https://www.turkascihaberleri.com/MakaleDetay/336/Turk-Yemekleri-Ogretelim---.html> adresinden alındı

Doğan, R. (2022, Ekim 22). Türk kahvesinin tarihi Amerika'da tanıtılmaya devam ediyor. Mayıs 5, 2024 tarihinde Yeni Çağrı: <https://www.yenicagri.com/turk-kahvesinin-tarihi-amerikada-tanitilmaya-devam-ediyor> adresinden alındı

Dokuz Eylül Üniversitesi. (2023, Ocak 18). DEÜ’DE “TEK MİLLET ON LEZZET” BULUŞMASI. Mayıs 6, 2024 tarihinde Dokuz Eylül Üniversitesi Haber Portalı: <https://haber.deu.edu.tr/deude-tek-millet-on-lezzet-bulusmasi/> adresinden alındı

Enginler , M., & Beyter, N. (2022). KAMU DİPLOMASİSİNDE YENİ BİR ALAN OLARAK GASTRODİPLOMASİ VE TÜRKİYE İÇİN BİR MODEL ÖNERİSİ. BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ, s. 29.

Fikirturu. (2024, 03 28). Fikir Turu. fikirturu.com: <https://fikirturu.com/jeo-politika/diplomasi-artik-once-mideye-hitap-ediyor/> adresinden alındı

Hyo-Sik, L. (2012, Nisan 22). Korea ranks below China, Thailand in food globalization. Mayıs 5, 2024 tarihinde TheKoreaTimes: https://www.koreatimes.co.kr/www/news/biz/2012/11/123_109458.html adresinden alındı

İşçimen, B. (2021, Haziran 28). KAMU DİPLOMASİSİ ARACI OLARAK "GASTRO DİPLOMASİ": YUNUS EMRE ENSTİTÜSÜ'NÜN GASTRO DİPLOMASİ ALANINDAKİ FAALİYETLERİ. Ankara Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi.

James, P. (1996). Nation Formation: Towards a Theory of Abstract Community. London.

Karaosmanoğlu, N. D. (2017). Yemekle Devriale KÜreselleşme. İstanbul: Kitap Yayınevi.

Kaşlı, M., Cankül, D., Köz, E., & Ekici , A. (2015). Gastronomik Miras ve Sürdürülebilirlik: Eskişehir Örneği. Eko-Gastronomi Dergisi , s. 30-31.

Kılıçhan, R., & Köşker, H. (2015, 08 21). Destinasyon Markalaşmasında Gastronominin Önemi: Van Kahvaltısı Örneği. Journal of Tourism and Gastronomy Studies, s. 103.

Köşker, H., Ercan, F., & Albuz, N. (2018). Osmanlı Çileği'nin Gastronomik Kimlik Unsuru Olarak Değerlendirilmesi. Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, s. 1236-1269.

Közleme, O. (2012). Türk Mutfak Kültürü ve Din. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Felsefe Ve Din Bilimleri Anabilim Dalı, Din Sosyolojisi Bilim Dalı, Doktora Tezi.

Kramer, S. N. (2002). Sümerler tarihleri kültürleri ve karakterleri. Alfa Yayıncılık.

Leer, J. (2018, 08 02). Monocultural and Multicultural Gastronationalism: National Narratives In European Food Shows. European Journal of Cultural Studies, s. 817-834.

Michelin. (2022, Ekim 11). MICHELIN Rehberi İstanbul'un ilk seçkisinde 53 restoran yer aldı. Mayıs 6, 2024 tarihinde Michelin Guide: <https://guide.michelin.com/tr/tr/article/michelin-guide-ceremony/53-restaurants-spotlighted-in-the-first-selection-of-the-michelin-guide-istanbul-tr> adresinden alındı

Myre, G. (2014, Mayıs 22). Why Does Thailand Have So Many Coups? NPR: <https://www.npr.org/sections/parallels/2014/05/22/314862858/why-does-thailand-have-so-many-coups> adresinden alındı

Nahar, N., Karim, S., Karim, R., Ghazali, H., & Krauss, S. (2018, Mayıs 26). The Globalization of Malaysia National Cuisine: A Concept of ‘Gastrodiplomacy. Journal of Tourism, Hospitality&CulinaryArts (JTHCA). Nisan 22, 2024 tarihinde <https://ir.uitm.edu.my/id/eprint/65294/1/65294.pdf> adresinden alındı

Oğan, Y. (2021). Gastronomi Araştırmaları. Konya: Çizgi Kitapevi.

Özgen, N. (2021, Ocak). TÜRKİYE’DEKİ GASTRODİPLOMASİ POLİTİKALARI VE DÜNYADAKİ KONUMU ÜZERİNE ARAŞTIRMA. s. 68.

Ranta, R. (2015). Food and Nationalism: From Foie Gras to Hummus. World Policy Journal, s. 33-40.

Rockower, P. (2012). Recipes for gastrodiplomacy. Place Branding and Diplomacy (Cilt 8).

Rockower, P. (2017, Temmuz 13). Malaysia Jumps on Gastrodiplomacy Bandwagon. The Daily Beast: <https://www.thedailybeast.com/malaysia-jumps-on-gastrodiplomacy-bandwagon> adresinden alındı

Savarin, B. (2016). Lezzetin Fizyolojisi ya da Yüce Mutfak Üzerine Düşünceler. Oğlak Yayıncılık.

Scharf, S. (2016, Temmuz 26). The Campaign to Make You Eat Kimchi. Nisan 21, 2024 tarihinde Priceonomics: <https://priceonomics.com/the-campaign-to-make-you-eat-kimchi/> adresinden alındı

Soner, F. (2020, Haziran). ULUSLARARASI HALKLA İLİŞKİLER ÇERÇEVESİNDE OLUŞTURULAN GASTRODİPLOMASİ MODELİ: TÜRKİYEİNCELEMESİ VE ÖNERİLER. s. 69.

Sunanta, S. (2005, Ekim 14).) The globalization of Thai Cuisine. Unpublished paper presented at the Canadian Council for Southeast Asian Studies. York University. Nisan 21, 2024 tarihinde <https://citeseerx.ist.psu.edu/document?repid=rep1&type=pdf&doi=5d044523625e99d0c0e291f4337afac03acd4988> adresinden alındı

Şahin, A. (2017). Gastromilliyetçilik Kavramının İncelenmesi: Coğrafi işaretler ve Markalaşma Faktörleri. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi , 459-465.

T.C. Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı. (2022). Türkiye Ulus Markalama Forumu. Mayıs 6, 2024 tarihinde T.C. Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı: <https://www.turkiyebbrandforum.com/t%c3%bcrtkiye-ulus-markalama-forumu> adresinden alındı

Tapper, R., & Zubaida, S. (2000). Ortadoğu Mutfak Kùltürleri. İstanbul: Tarih Vakfı Yurt Yayınları.

The Economist. (2002, Şubat 21). The Economist: <https://www.economist.com/asia/2002/02/21/thailands-gastro-diplomacy> adresinden alındı

Vice. (2018, Mart 29). The Surprising Reason that There Are So Many Thai Restaurants in America. Nisan 21, 2024 tarihinde Vice: <https://www.vice.com/en/article/paxadz/the-surprising-reason-that-there-are-so-many-thai-restaurants-in-america> adresinden alındı

Wilson, R. (2011). Cocina Peruana Para El Mundo: GastrodiploMACy, the culinary nation brand, and the context of national cuisine in Peru. The Journal of Public Diplomacy, s. 13-20.

Wilson, R. (2013). Cocina Peruana Para El Mundo: GastrodiploMACy, the Culinary Nation Brand, and the Context of National Cuisine in Peru. The Journal of Public Diplomacy. Nisan 22, 2024 tarihinde <https://surface.syr.edu/exchange/vol2/iss1/2/> adresinden alındı

Yıldırım, E. (2020). GASTROMİLLİYETÇİLİK VE GASTRODİPLOMASİ ARASINDAKİ İLİŞKİ ÜZERİNE TEORİDEN PRATİĞE BİR BAKIŞ. Kapadokya Akademik Bakış, 80.

Zhang, J. (2015, Ocak). The Foods of the Worlds: Mapping and Comparing Contemporary GastrodiploMACy. Nisan 21, 2024 tarihinde Researchgate: https://www.researchgate.net/publication/271531435_The_Foods_of_the_Worlds_Mapping_and_Comparing_Contemporary_GastrodiploMACy_Campaigns adresinden alındı

KUŞAKLAR ARASI KADIN KÜLTÜRÜ : GELENEKSEL EMEKTEN MODERN ANNELİK ROLLERİNE DÖNÜŞÜM

Rüveyda Gizem Sapmaz

ruveydagizemsapmaz@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, SOSYOLOJİ

Geçmişten günümüze kadınların toplum içindeki rolleri yalnızca sosyoekonomik değil, kültürel düzeyde de önemli bir dönüşüm geçirmiştir. Bu çalışma, kuşaklar arası kadın kimliğindeki değişimi gözlemlemeye ve sosyolojik açıdan yorumlamaya odaklanmaktadır. Özellikle kırsal kültürde kadınlar geçmişte tarım, hayvancılık (ahır işleri), çocuk bakımı ve yaşlı bakımını aynı anda yürütürken; günümüzde bu yapı hem kentleşme hem de kırsalın dönüşmesiyle değişmektedir. Ahır sayısının azalması, üretimin yerini tüketime bırakması, ev içi emeğin artık doğrudan gözlemlenmemesi bu dönüşümün parçalarıdır. Kadınların çalışma hayatına katılması, anneliğin profesyonel destek (kreş, bakıcı) yoluyla paylaşılması, yeni bir annelik ve kadınlık kimliği doğurmuştur. Bu süreçte kadınların karşı karşıya kaldığı yeni sorumluluk türleri de dikkat çekmektedir: İş-ev dengesi kurma çabası, zaman yönetimi, çocuk gelişimini uzman desteğiyle sürdürme, dijital annelik (çocuk takibi, uygulama kullanımı) ve duygusal yükleri yönetme gibi görevler artık modern kadının gündemindedir. Dikkat çeken bir başka değişim ise çocuk bakım sorumluluğunun yalnızca çalışan kadınlar arasında değil, ev hanımı kadınlar arasında da giderek daha çok paylaşılmasıdır. Eskiden kadın, çocuk bakımı ve ev işlerini aynı anda üstlenirken; günümüzde “anne biraz gezsün, kafa dağıtsın” anlayışıyla bakım sorumluluğu sıklıkla büyükanneye, bakıcıya ya da başka bireylere devredilmektedir. Bu durum anneliğin hem rahatlatılması hem de kültürel olarak yeniden tanımlanması anlamına gelir. Toplum genelinde kırsaldan uzaklaşma sürerken, bazı bireylerin –özellikle ünlü kişilerin– yeniden doğaya yönelmesi, bahçeli evlere taşınıp toprakla uğraşması, aslında kültürel bir ters akışı yansıtmaktadır. Kadın kimliğinin modernleşirken doğallığı araması, sosyolojik olarak dikkat çekici bir çelişki ve dönüşüm örneğidir.

Anahtar Kelimeler: Kültür, Rol, Kadın Kimliği

KAYNAKÇA

<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/3337450>

KORE SARAY MUTFAĞI VE OSMANLI MUTFAĞIYLA KARŞILAŞTIRMASI

Seda Sıdika Karamık

sedakrmk@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Kore Saray Mutfağı ile Osmanlı Saray Mutfağı, iki farklı coğrafyanın kültürel zenginliklerini, tarihsel evrimlerini ve gastronomi anlayışlarını yansıtan örneklerdir. Bu araştırma projesi, her iki mutfakın gelişim sürecini, kullanılan malzemeleri, yemek çeşitliliğini, sunum tekniklerini ve sağlık-beslenme anlayışlarını derinlemesine inceleyerek, tarihsel bağlamda oluşan farklılıklar ve benzerlikler üzerinde durmaktadır. Projeye giriş bölümünde, her iki saray mutfakının kökenlerine ve tarihsel gelişimine yer verilmiştir. Kore saray mutfak, gelenekler ışığında mevsimselliğe ve doğallığa önem verirken; sunumlar ve görsel simetriyle öne çıkmaktadır. Osmanlı saray mutfak ise imparatorluğun geniş coğrafyasından beslenen zengin malzeme çeşitliliğine sahip olup, lüks sofralarıyla dikkat çekmiştir. Bu iki mutfak, bulundukları toplumların sosyal ve kültürel yapılarını yansıtırken, aynı zamanda beslenme alışkanlıklarına dair derin ipuçları sunmaktadır. Araştırmanın ikinci bölümünde, malzeme kullanımı ve yemek çeşitliliği detaylı olarak ele alınmıştır. Kore mutfakında taze ve mevsimsel ürünlerin kullanılması, doğayla uyumlu yaşam tarzını yansıtırken; Osmanlı mutfakında ise uzun süre dayanabilen, farklı işleme yöntemlerine tabi tutulan gıdalar ön plana çıkmaktadır. Bu durum, her iki kültürde beslenme alışkanlıklarının farklı koşullara bağlı olarak şekillendiğini göstermektedir. Üçüncü bölümde, yemek sunum teknikleri ve sofr düzeni incelenmiştir. Kore saray mutfakında yemekler, estetik bir bütün olarak sunulurken, her detay özenle planlanmıştır. Sunumda kullanılan renk ve desenler, yemeğin lezzeti kadar görsel bir şölen oluşturur. Osmanlı saray mutfakında ise yemekler yalnızca tat açısından değil, aynı zamanda görkemli sunumlarıyla hafızalarda yer edinmiştir. Sofra düzeninde, misafirlere gösterilen özen, sosyal statü ve kültürel değerlerin yansıması olarak öne çıkmaktadır. Son bölümde ise, sağlık ve beslenme anlayışları karşılaştırılmıştır. Kore mutfak, doğallığı, beslenmeyi ve taze malzemelerin sağlığa katkısını ön plana çıkarırken; Osmanlı mutfak, şifalı bitkiler, baharatlar ve tıbbi özellikleriyle desteklenen yemekleriyle sağlıklı yaşamı teşvik etmiştir. Bu durum, iki mutfakın sadece lezzet ve estetiğe odaklanmadığını, aynı zamanda beslenme kültürüne sağlık perspektifinden yaklaştığını göstermektedir. Bu çalışma, Kore ve Osmanlı saray mutfakına dair literatürü kısaca özetlemektedir. Kore mutfak literatüründe, mevsimsellik, doğallık ve estetik sunum tekniklerine vurgu yapılırken (Kim, 2015; Park, 2017), Osmanlı mutfak çalışmaları zengin malzeme kullanımı, baharat çeşitliliği ve görkemli sunumlar üzerinde yoğunlaşmaktadır (Özdemir, 2010; Yılmaz, 2013). Her iki mutfak da, kendi tarihsel ve kültürel bağlamlarında detaylı olarak ele alınmış, ancak karşılaştırmalı analizlerin sayısı sınırlı kalmıştır. Bu çalışmada,

mevcut literatürdeki boşlukları tamamlayarak, iki medeniyetin saray mutfağı kültürleri arasındaki benzerlikler ve farklılıklar daha kapsamlı bir perspektifle sunulmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gastronomi, Joseon, Kültür, Osmanlı, Sunum

KAYNAKÇA

Kim, H. (2007). The Traditional Cuisine of the Korean Court: Its Cultural and Culinary Significance. Seoul: Kyung Hee University Press.

Lee, E. (2011). Korean Court Cuisine: A Cultural Legacy. Journal of Korean Food Studies, 14(3), 45-61.

Chung, H. (2015). Traditional Korean Cuisine and Its Cultural Significance. Seoul: Korean National University of Arts

Çakmak, E. (2007). Osmanlı Mutfağı ve Mutfak Kültürü. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

İncesu, S. (2013). Osmanlı İmparatorluğu'nda Saray Mutfağı. İstanbul: Tarih Vakfı Yurt Yayınları.

Aktaş, M. (2015). Osmanlı Sarayı ve Mutfağı: Tarihsel Bir İnceleme. İstanbul: Tarihsel Araştırmalar Yayınları.

Zengin, D. (2009). Osmanlı ve Kore Mutfağında Sosyal Yapı ve Yeme İlişkisi. Ankara: Sosyal Bilimler Derneği Yayınları.

Yılmaz, E. (2018). Doğu Asya Mutfağı ile Osmanlı Mutfağı Arasındaki Paraleller. Türk Mutfağı Araştırmaları Dergisi, 24(2), 107-120.

Arslan, M. (2012). Kültürel Etkileşim: Osmanlı ve Kore Mutfağı. Uluslararası Mutfak Araştırmaları Dergisi, 6(4), 200-215.

Yılmaz, F. (2010). Kore ve Osmanlı Kültürlerinin Mutfak Üzerindeki Etkisi. Kültürel Araştırmalar Dergisi, 22(3), 45-58.

GELENEKSEL KORE EVLİLİĞİ: RİTÜELDEN SİMGESELLİĞE, AİLEDEN TOPLUMA

Pelin Nur Öztemiz

oztemizpelinnur@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Geleneksel Kore’de evlilik anlayışı, yalnızca bireyler arası ilişkileri değil, aynı zamanda toplumsal düzenin korunmasını sağlayan temel yapılar arasında yer almaktadır. Bu araştırma, evliliğin günümüzde genellikle kişisel tercihlere dayalı bir birliktelik olarak algılanmasının aksine, geçmişte bu sürecin çok daha kapsamlı, ritüellere dayalı ve aileler arası bir anlaşma olduğu gerçeğinden hareketle yapılmıştır. Araştırmanın amacı, geleneksel Kore evlilik sürecinin ve törenlerinin derinlemesine incelenmesi, tarihsel bir bakış açısının kazandırılması ve bu kültürel mirasın günümüzle ilişkisini ortaya koymaktır. Araştırma, nitel yöntemlerle yürütülmüş, akademik kaynaklar ışığında evlilik törenlerinin çeşitli aşamaları analiz edilmiştir. Evlilik teklifinden başlayarak, çeyiz gönderimi, gelin alma, karşılıklı selamlaşma gibi tören basamakları ve gelin ile damadın doğum tarihleri dikkate alınarak uyumlarının değerlendirilmesi gibi uygulamalar incelenmiştir. Ayrıca evlilik belgeleri ve hediye alışverişlerinin simgesel anlamları yorumlanmış; gelinlerin evlilik sonrası üstlendikleri roller ve yeni aile yapısına katılım süreçleri araştırılmıştır. Elde edilen bulgular, geleneksel Kore evliliklerinde bireyin değil, ailenin ön planda olduğunu; kadının ise evlilik sonrası hem sembolik hem işlevsel sorumluluklar üstlendiğini göstermektedir. Evliliğin yalnızca iki kişi arasında değil, iki ailenin sosyal, ekonomik ve kültürel bağlarını kuran bir yapı olarak değerlendirildiği anlaşılmaktadır. Ayrıca bu süreçte uygulanan ritüellerin, toplumun değerler sistemini pekiştiren ve kuşaklar arası kültürel aktarımı sağlayan araçlar olduğu gözlemlenmiştir. Tartışma bölümünde, modern Kore’de evlilik anlayışının nasıl dönüşüm geçirdiği ve geleneksel öğelerle nasıl bir sentez oluşturduğu irdelenmiştir. Geleneksel ritüellerin günümüzde sadeleşmiş biçimlerle de olsa devam ettirilmesi, kültürel kimliğin korunmasında önemli bir rol oynamaktadır. Sonuç olarak bu çalışma, kültürel sürekliliğin toplumsal değişimle nasıl bir denge içinde var olabileceğini ortaya koymakta; geleneksel değerlerin çağdaş Kore toplumundaki yansımalarına dair yeni bakış açıları sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel, Kore, Evlilik, Aile

KAYNAKÇA

Ahn, I. H. (2012). Cultural archetype contents for the traditional wedding. *International Journal of Knowledge Content Development & Technology*, 2(1).
<http://dx.doi.org/10.5865/IJKCT.2012.2.1.037>

Ahn, I.H. (2014). A study on the source of storytelling of Korean wedding ritual and costumes in Chosun Dynasty. *Journal of the Korea Fashion & Costume Design Association*, 16(1).

Buja, E. (2022). A longitudinal study of Korean marriage culture. *The Twelfth International Convention of Asia Scholars (ICAS 12)*. Amsterdam University Press. <https://doi.org/10.5117/9789048557820/ICAS.2022.008>

Clark, D. N. (2000). *Culture and customs of Korea*. Greenwood Press.

Kim, S.-J. (金碩鎭). (2006). *國傳統禮節* [Traditional etiquette of Korea]. Hakmun Publishing Co.

Lee, K.-k. (2003). *Korean traditional culture* (J. P. Linskey, Ed.). Korean Studies Series No. 25. Jimoondang.

Ro, H.-K. (2015). A study of history of Korean wedding styling. *Journal of Digital Convergence*, 13(1). <http://dx.doi.org/10.14400/JDC.2015.13.1.515>

DİJİTALLEŞME ÇAĞINDA KORE AİLE YAPISI

Bengü Nur Erdem

nur-bengu@windowslive.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Güney Kore aile yapısı, bu yazıda Kore olarak belirtilecektir, teknolojik gelişmeler, sosyal medya ve internet gibi faktörlerin etkisiyle önemli bir ölçüde değişime uğramıştır. Bu değişim sürecinin haberleşmede ve bilgiye erişimde kolaylıklar gibi olumlu etkileri olsa da aileden uzaklaşma, yüz yüze iletişimin azalması gibi olumsuz faktörleri de göz ardı edilemeyecek bir seviyededir. Dijitalleşme çağı, beraberinde adapte olunması ya da değiştirilmesi gereken birçok şeyi beraberinde getirmiştir. Bu sunumun amacı, dijitalleşme çağında Kore aile yapısının nelerden etkilendiğini, nasıl etkilendiği ve bu etkilenmelerin sonuçlarını incelemektir. Çalışmada 1970’lerden bu yana var olan dijitalleşme çağının Kore aile yapısına etkisi üzerine literatür taraması yapılmıştır. Brill (1683), WINTER (2008) gibi akademik kaynaklardan yararlanılarak değerlendirmelerde bulunulmuştur. Araştırmalara göre, 1980’lerin sonlarında toplumun demokratikleşmesi ve yine aynı dönemde Batı kültürüne erişimin kolaylaşması ile birlikte gençlerde telefon kullanımı artmıştır. 1990’ların ortalarından itibaren televizyon ve sabit hat Koreli ailelerin evlerine girse de cep telefonları bireysellikleri sebebiyle daha çok benimsenmiş ve günlük hayatın önemli bir parçası haline gelmiştir. Kore’de bulunan internet kafeler, çeşitli dijital oyun ve oyunlar ve karaoke odalarının yaygınlaşması ile beraber gençlerin zamanlarının çoğunu bu gibi aktivitelerle geçirdikleri gözlemlenmiştir. Dijital iletişim uygulamaları ile aile içi iletişimde ulaşılabilirlik kolaylaşmış, ancak ebeveynlerin dijitalleşme çağında bilişim teknolojilerine erişimin kolaylaşmasıyla beraber aile fertlerinden, özellikle de evlatlarından beklentileri artmış vaziyettedir. Bu çağın getirisi olan sosyal medya kullanımı ile birlikte ise feminist ideolojilerin uygulanması yaygınlaşmış, genel olarak hiyerarşik bir yapıda olan aile yapısı fazla bir değişime uğramasa dahi kadın için “Eşitlik, özgürlük, demokrasi” görüşleri yaygınlaşmaya başlamıştır. (Yi 2003) Sonuç olarak, Kore aile yapısı dijitalleşme çağında bireylerin birbirlerine ulaşmalarında teorik olarak bir kolaylık sağlasa da gençlerin özellikle internet ortamında takılı kalmasıyla aile fertlerinin birbirlerinden uzaklaşmalarına sebep olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kore, Dijitalleşme, Aile

KAYNAKÇA

Lim, S. S. (2008). Technology Domestication in the Asian Homestead: Comparing the Experiences of Middle Class Families in China and South Korea. East Asian Science, Technology and Society: An International Journal, 2(2), 189–209.

BAKS 10, 2005: 81–93. Domesticating communication technologies in Korean families

WINTER 2008. Education about Asia, Volume 13:3: Teaching About Asia through Youth Culture

KORE GELENEKSEL ÇALGILARINDA SES, SEMBOL VE KÜLTÜREL ANLAM: BEŞ TEMEL ENSTRÜMAN ÜZERİNE BİR İNCELEME

Berfin Karaca

berfinkaraca320@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Bu çalışma, Kore geleneksel müziğinde öne çıkan beş çalgının –gayageum (가야금), janggu (장구), piri (피리), haegeum (해금) ve taepyeongso (태평소)– ses özellikleri, kullanım bağlamları ve taşıdıkları kültürel semboller açısından çok katmanlı bir incelemesini sunmaktadır. Araştırmanın amacı, bu çalgıların yalnızca birer müzik üretim aracı olmadığını, aynı zamanda geleneksel Kore toplumunda anlam kurucu öğeler olarak işlev gördüğünü ortaya koymaktır. Bu bağlamda, çalgıların form ve tını ilişkileri ile temsil ettikleri ritüel, duygusal ve sosyal alanlar analiz edilmiştir. Çalışmada nitel betimsel yöntem kullanılarak, her çalgının üretim materyali, çalınış biçimi ve ses karakteri ile bağlam arasındaki ilişki çözümlenmiştir. Gayageum’un (가야금) zarif tınısı ve kıvrımlı formu içsel dinginliği ve doğayla uyumu simgelerken; janggu’nun (장구) ritmik yapısı zamanın akışını ve hareketi temsil eder. Haegeum’un (해금) içli sesi insan ruhunun çalkantılı hâllerini yansıtırken, piri (피리) ise anlatıcı niteliğiyle hikâyesel anlatıya katkı sunar. Buna karşın taepyeongso (태평소), yüksek ve delici sesiyle sahneye coşku ve dikkat çeken bir enerji taşır. Çalgılar yalnızca bireysel ses karakterleriyle değil, birlikte oluşturdukları anlatım kurgusuyla da değerlendirilmektedir. Gayageum (가야금) ile piri’nin (피리) melodik uyumu, haegeum (해금) ile piri’nin (피리) anlatı ve duyguyu eş zamanlı taşıması ya da taepyeongso (태평소) ile janggu’nun (장구) dışa dönük ve topluluk yönelimli kullanımı bu bağlamda dikkat çekmektedir. Her bir çalgı, kendi bağlamında anlam kazanmakta; ses, sembol ve işlev arasında kurulan denge müziksel ifadenin çok boyutluluğunu göstermektedir. Araştırmanın bulguları, Kore geleneksel müziğinde çalgıların yalnızca teknik ya da estetik tercihlerle değil, aynı zamanda sembolik ve işlevsel ihtiyaçlarla şekillendiğini göstermektedir. Bu çalgılar farklı ritüel, tiyatral, törensel ya da eğlence temelli alanlarda kullanılarak toplumsal hafızanın bir parçası hâline gelir. Bu yönleriyle çalgılar, kolektif kimliğin aktarımında sessel temsiller olarak görülmektedir. Sonuç olarak, Kore geleneksel çalgıları kültürel anlatının taşıyıcıları olarak değerlendirilmeli; her biri bir anlatı aracına, duyguya ya da toplumsal role karşılık gelen simgeler olarak ele alınmalıdır. Bu çalışma, müziksel ifade biçimlerinin yalnızca sanatsal

değil, aynı zamanda kültürel, ritüel ve sosyal bir zemin üzerinde inşa edildiğini vurgulayarak, geleneksel çalgıların derinlikli ve çok katmanlı anlam dünyasına dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kore Müziği, Geleneksel Çalgılar, Kültürel Sembolizm.

KAYNAKÇA

Koehler, R. (2015). Traditional music: sounds in harmony with nature (Vol. 8). Seoul Selection.

소화. (2019). 국립국악원 무용단 활동에 관한 역사적 고찰: Historical Study on the dance troupe activities of National Gugak Center.

Ege, G. (2019). KÜLTÜREL MİRAS OLARAK GELENEKSEL MÜZİK KÜLTÜRLERİNİN ANLAŞILMASI VE KORUNMASI, “TÜRK KLASİK MÜZİĞİ” VE “GELENEKSEL KORE MÜZİĞİ”. Eurasian Journal of Music and Dance, (14), 230-238.

Yang, W., Kwak, K. H., & Seo, C. K. (2022). Subjective acoustic survey of Korean traditional wind instruments, piri and daegeum, in a concert hall using auralisation techniques. Applied Acoustics, 185, 108421.

Kim, H.-s., Kim, H.-s., Kim, J.-y., Kim, J.-s., Park, C.-w., Kim, S.-a., Kim, S.-h., Kea, S.-w., & Womack, D. R. (2018). Traditional Korean instruments: A practical guide for composers. Lim Jae-won (Yay.). National Gugak Center.

Kim, H.-s. (2018). Gayageum. In H.-s. Kim, H.-s. Kim, J.-y. Kim, J.-s. Kim, C.-w. Park, S.-a. Kim, S.-h. Kim, S.-w. Kea, & D. R. Womack (Eds.), Traditional Korean instruments: A practical guide for composers (Chapter 2). National Gugak Center.

KORE, ÇİN VE JAPONYA'DA GUMİHO İMGESİ

Betül Ağır

btl.ag10@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Doğu Asya mitolojisinde dokuz kuyruklu tilki, Çin'de Huli Jing, Japonya'da Kitsune, Kore'de ise Gumiho olarak bilinir. Şekil değiştirme, kadın formuna bürünme, büyü ve güzellik gibi özellikleriyle tanınan bu figür, her kültürde farklı anlamlar ve temsiller kazanmıştır. Mitolojik anlatılarla birlikte toplumsal değerlerin şekillendirdiği bu varlık, fiziksel özellikleri, doğüstü güçleri ve ahlaki temsilleri açısından hem benzerlikler hem de farklılıklar içerir. Dokuz kuyruklu tilki, yalnızca efsanevi bir yaratık değil, aynı zamanda toplumların değer yargılarını, toplumsal düzen anlayışlarını ve kadınlık algılarını yansıtan güçlü bir kültürel simgedir. Bu çalışma, dokuz kuyruklu tilki figürünün Çin, Japonya ve Kore kültürlerindeki görünümünü ve anlamlarını incelemeyi amaçlamaktadır. En eski kayıtları, MÖ 4. yüzyıl ile MS 1. yüzyıl arasında derlenen Çin metni Shanhaijing'de bulunan bu figür, Üç Krallık Dönemi'nde Kore'ye, Nara ve Heian dönemlerinde ise Budist metinler aracılığıyla Japonya'ya yayılmıştır. Fiziksel olarak üç kültürde benzerlikler taşısa da, güç algısı farklılaşır: Çin'de kuyruk sayısı büyüselsel gücün göstergesiyken, Japonya'da Kitsune her yüzyılda bir kuyruk kazanarak dokuz kuyrukla zirveye ulaşır; Kore'de ise Gumiho, bin yıl yaşayıp insan kalbi veya karaciğeri yiyerek güçlenir. Ahlaki ve toplumsal temsillerde de belirgin farklar gözlenir. Çin'de Huli Jing hem baştan çıkarıcı hem bilge olabilir; Japonya'da Kitsune, iyi huylu (Zenko) ve kurnaz (Yako) olarak ikiye ayrılır; Kore'de ise Gumiho genellikle tehlikeli ve güvenilmez bir figür olarak erkekleri felakete sürükler. Bununla birlikte Kore halk inançlarında Gumiho, şamanistik geleneklerle ilişkilendirilerek ruhlarla iletişim kurabilen ve sınır dünyalarda var olabilen bir figür olarak da yer bulur. Modern dönemle birlikte Çin, Japonya ve Kore'de dokuz kuyruklu tilki figürü geleneksel temsillerinden uzaklaşarak daha insani, duygusal ve bazen romantik bir kimlik kazanmıştır; Çin yapımlarında Huli Jing hâlâ gizemli ama empati kurulabilir bir figür olarak sunulurken, Japonya'da Kitsune karakterleri folklor kökenli doğallığını korusa da anime ve mangalarda koruyucu ya da aşk nesnesi rollerine bürünür; Kore'de ise Gumiho, özellikle televizyon dizilerinde insan olmak isteyen, âşık olan ya da geçmişte acı çekmiş trajik bir karaktere dönüşerek geleneksel 'tehlikeli kadın' imajının dışına çıkarılmıştır. Bu çalışma, ortak bir mitolojik figürün farklı kültürlerde nasıl yeniden anlamlandırıldığını ve mitlerin toplumsal yapılar üzerindeki etkilerini ortaya koyarak kültürel çeşitliliği anlamada önemli bir kaynak olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gumiho, Mitoloji, Karşılaştırma

KAYNAKÇA

Bathgate, M. (2004). **The Fox's Craft in Japanese Religion and Folklore: Shapeshifters, Transformations, and Duplicities**. Oxford University.

Kang, X. (2006). **The Cult of the Fox: Power, Gender, and Popular Religion in Late Imperial and Modern China**. Columbia University Press.

Strassberg, R. (2002). **A Chinese Bestiary: Strange Creatures from the Guideways Through Mountains and Seas**. University of California Press.

Wallen, M. (2006). **Fox**. Reaktion Books.

Mirsky, A. (2022). Foxes and women in imperial China. In T. C. Yukman (Ed.), **China's Magical Creatures**. Muhlenberg College.
<https://open.muhlenberg.pub/chinasmagicalcreatures/chapter/fox-spirits/>

Kim, H. (2012). **Korean Myth and Folklore**. Seoul Selection.

LALE DEVRİ KUŞ EVLERİNDEN İKİ ÖRNEK: NEVŞEHİR DAMAT İBRAHİM PAŞA MEDRESESİ VE NAR ULU CAMİ KUŞ EVLERİ

Sadiye Karabudak

1120820670@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, SANAT TARİHİ

Türk kültüründe kuş sevgisi İslamiyet öncesi dönemlere dayanır. Gerek yırtıcı kuşlara gerekse diğer kuş türlerine Orta Asya uygarlıklarında büyük önem verilmiştir. Türklerin İslamiyeti kabulünden sonra kuşlara verilen önem katlanarak devam etmiştir. Türk toplumundaki kuş sevgisinin mimariye yansımaları sonucu kuş evleri ortaya çıkmıştır. Serçe, saka, kırlangıç vb. kuşların barınması, konaklaması amacıyla tasarlanmış küçük boyutlu mimari ma-ket niteliğinde konutlar ya da duvar etine oyulmuş yuvalar olarak tanımlanabilen kuş evleri, kuş köşkü, güvercinlik, serçe saray vb. isimlerle de bilinmektedir. İlk yerleşimin tarih öncesi döneme dayandığı Nevşehir bölgesi Türklerin hakimiyetine geçtikten sonra Muşkara olarak anılmıştır. 1718-1730 tarihleri arasında sadrazamlık yapan Damat İbrahim Paşa bu bölgede yoğun imar faaliyetleri başlatmış ve 1725 yılında bölgenin ismi Nevşehir olarak değiştirilmiştir. Damat İbrahim Paşa'nın en büyük imar faaliyeti olarak göze çarpan 1727 yılında yapımı tamamlanan Damat İbrahim Paşa Külliyesi cami, medrese, imaret, sıbyan mektebi, hamam, kervansaray ve iki adet çeşmeden oluşmaktadır. Yine Nevşehir yakınlarındaki Nar Kasabası Ulu Cami, 1728 tarihinde Damat İbrahim Paşa'nın Kethüdası Hacı Osman Ağa tarafından yaptırılmıştır. Bildirimizin konusunu oluşturan Lale Devri yapılarından Damat İbrahim Paşa Medresesi ile Nar Kasabası Ulu Cami'sinde bulunan 2 adet kuş evinin tanıtımının yapılarak literatüre kazandırılması ve yok olmasının önüne geçilmesi bildirimizin amacını oluşturmaktadır. Bahsi geçen kuş evleri ile ilgili öncelikle literatür taraması yapılmış, ardından kuş evleri ziyaret ederek fotoğraflandırılmış, yerinde yapılan gözlem ve çekilen fotoğrafların yardımıyla kuş evlerinin tanıtılması sağlanmıştır. Damat İbrahim Paşa Külliyesinin medrese yapısının kuzey doğu cephesinde bulunan kuş evi ortasında bulunan zar başlıklı bezemesi ve altında bulunan mukarnas dolgusuyla bir dikkat çekmekte olup tıpkı Niğde Kığılı Cami ve Kayseri Develi Ulu Cami'sinde olduğu gibi kuş evinin iki cepheye bakacak şekilde yerleştirildiği anlaşılmaktadır. İncelediğimiz diğer yapı olan Nar Ulu Cami'sinin minare gövdesinde bulunan kuş evi ise iki katlı bir ev görünümünde olup cepheye bingiler üzerine oturtularak yerleştirilmiştir. Üst örtüsü Kayseri Erkilet Nişancı Mehmet Paşa Cami'sinde de görüldüğü gibi külah şeklinde olup külahın üzeri alemle sonuçlanmıştır. Hem sahip olduğu fonksiyon hem de cepheye kattığı hareketlilikle Türk İslam Mimarisinde önemli yere sahip olan kuş evlerinden Nevşehir'de gördüğümüz bu iki örnek sahip oldukları mimari kompozisyonları ile yok olmaması ve korunması gereken bir kültürel miras olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kuş Evi, Lale Devri, Nevşehir

KAYNAKÇA

Barışta, H. Ö. (1994). Kuş Evleri, Düünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi 5 (s.133-134), Kültür Bakanlığı ve Tarih Vakfı, İstanbul

Kolay, İ. A. (1993). Damad İbrahim Paşa Külliyesi, Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi VIII, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınevi, İstanbul.

Ekiz, Mehmet (2006), Nevşehir’de Türk Dönemi Mimari Eserleri, T.C. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sanat Tarihi Anabilim Dalı, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Ankara.

MASALLARDAKİ TOPLUMSAL CİNSİYET

Pınar Barış

pinar809080@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, SOSYOLOJİ

u çalışma masalların toplumların kültürel hafızasında yer eden kuşaktan kuşağa aktarılan önemli aktarımları ele alarak ve modern sosyolojik yaklaşımlarla masalların geleneksel anlatı kalıplarını eleştirerek onları daha kapsayıcı ve eşitlikçi bir çerçeveden ele alarak anlamaktır. Araştırmada kaynak olarak Türk kültürüne ait üç geleneksel masal seçilmiş olup bu masallar cinsiyet temsilleri, karakterin işlevi, ödül ceza yapısı ve rollerin dağılımı alanında inceleme yapılarak konuyla ilgili çalışmayı aydınlatmak amaçlanmaktadır. Seçilen masallar arasında Külkesi, Kırmızı Başlıklı Kız, Pamuk Prenses(Cinderella) gibi popüler varyantlarla uyarlanmış ve alıntılarla konuya açıklık getirilmeye çalışılmıştır. Masallar çocukları eğlendirirken onları aynı zamanda eğitime aracı olarakta kullanılmaktadır. Eğitime aracı olarak kullanılan masallar küçükten aşıladığı erkeklik ve kadınlık kavramlarını ataerkillik yapıyla devam ettirmektedir. Kısaca açıklamak gerekirse masallardaki kadın karakterler genellikle güzel, sabırlı, sessiz, itaatkar bireyler olarak betimlenirken onların ödüllendirilmesi de tıpkı karakterlerine uygun olarak gerçekleşecektir. Ataerkil yapıya sahip olan toplumun ve sadece erkeklere atıf yapılarak kullanılan özellikler masallarda da aynı şekilde devam etmektedir. Masallardaki erkek karakterler ise cesur, zeki, maceracı, lider özellikleriyle ön plana çıkarırken aynı zamanda tüm zorlukları aşan erkek yapısıyla betimlenmektedir. Sadece bu özelliklerle kalmayıp çocuklarda iyi ve kötü kavramlarını masallardaki karakterlere atfedip ve onların masallardaki karakterlere anlam yüklemeleri beklenmektedir. Masalların olmazsa olmazı bir diğer karakter olan kötü kadın karakterinin olmasıdır. Yaşlı, çirkin, kıskanç olarak tanımlanan kötü karakterler onların iyi karaktere bakış açısının sadece güzellik, gençlik ve zekiliğin olması gerektiğini göstermektedir. Dolayısıyla masallar dolaylı bir biçimde mevcut ataerkil yapıyı destekler niteliktedir. Tıpkı masalların çocuklar üzerindeki en büyük sosyalleştirme aracı olarak kullanılması gibidir. Masalların sadece bireysel düzenle değil toplumsal değer ve normlarla etkileşim halinde olup sosyal düzenin yeniden üretildiğini gözler önüne sermektedir. Kısaca masallar, yalnızca hayal gücünü besleyecek olan anlatılar değil aynı zamanda toplumun değerlerini, normlarını ve sosyal yapısını anlatan aynalardır. Bu nedenle onları sosyolojik bakış açısıyla ele almak, geçmişi anlamak ve geleceğe dair farkındalık geliştirmek açısından önem taşır.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet, Karakter İncelenmesi, Masallar

KAYNAKÇA

Lüthi, M. (1984). Masalların Yapısı Ve Gerçeklik. Ankara. İmge Kitabevi.

Türk Masalları Derlemesi, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.

Zipes, J. (1997). Halk Masallarının İdeolojisi. İstanbul: Metin Yayınları.

SAMULNORİ: TARİHİ, MODERNLEŞME SÜRECİ VE ÇALGILARI

Serhat Demir

serhatdmr2601@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Samulnori, Kore'nin geleneksel vurmalı çalgılarla icra edilen müzik türlerinden biridir ve kökenleri Pungmul müziğine dayanmaktadır. Pungmul, özellikle kırsal kesimde tarımsal faaliyetler ve toplumsal ritüellerle iç içe geçmiş, dinamik bir halk müziğidir. Ancak modernleşme süreciyle birlikte bu müzik türü değişime uğramış ve 1978 yılında Gim Doksu ve ekibi tarafından sahneye uyarlanarak Samulnori adıyla yeni bir kimlik kazanmıştır. Geleneksel kökenlerinden kopmadan yapılandırılmış bir performans biçimi haline gelen Samulnori, günümüzde Kore müziğinin en önemli temsilcilerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bu çalışmada, Samulnori'nin tarihsel gelişimi, modernleşme süreci ve kullanılan çalgılar ele alınmıştır. Literatür taraması ve betimsel araştırma yöntemleri kullanılarak, Samulnori'nin geleneksel müzikten sahne müziğine dönüşümü ve çalgıların Şamanist ve Budist geçmişteki yerleri, çalgıların bölümleri, yapımında kullanılan malzemeler, çalınış yöntemleri incelenmiştir. Batı sahne sanatlarının etkisiyle sokak müziği geleneğinden uzaklaşarak konser salonlarında icra edilen bir sanat formuna dönüşmesi, müzikal yapısında önemli değişimlere neden olmuştur. Araştırma bulguları, Samulnori'nin yalnızca Kore'de değil, uluslararası sahnede de ilgi gördüğünü ve farklı müzik türleriyle sentezlenerek kendini yenilediğini ortaya koymaktadır. Samulnori'de kullanılan temel çalgılar arasında canggu, buk, kenggari ve cing yer almaktadır. Canggu, esnek ritimleriyle melodik çeşitlilik sunarken, buk derin ve güçlü sesleriyle ritmi desteklemektedir. Küçük bir bronz zil olan kenggari, performansın temposunu belirlerken, büyük bir gong olan cing, yankılı sesiyle melodik denge sağlamaktadır. Bu dört çalgının uyumu, Samulnori'ye karakteristik ve etkileyici bir ses yapısı kazandırmaktadır. Sonuç olarak, Samulnori, geleneksel ve modern unsurları bir araya getiren dinamik bir müzik türü olarak Kore kültürel mirasının önemli bir parçası olmaya devam etmektedir. Literatür taraması ve betimsel analiz bulguları, Samulnori'nin evrimsel sürecinin geleneksel müziğin korunması ile modern performans sanatı arasında bir denge kurduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Samulnori, Çalgılar, Pungmul

KAYNAKÇA

Makaleler

Howard, Keith. "Journal of Asian Studies." Journal of Asian Studies, vol. 72, no. 1, 2013, pp. 213–215, <https://doi.org/10.1017/S0021911812002100>.

손정호, 배명진. “사물놀이 악기 소리와 인간의 목소리 주파수 대역.” DBpia, Apr. 2006, pp. 719-730,
<https://www.dbpia.co.kr/journal/articleDetail?nodeId=NODE00536716>.

손정호, 배명진. “The Musical Differences Between Pungmulnori and Samulnori.” DBpia, Jan. 2006, pp. 225-254,
<https://www.dbpia.co.kr/journal/articleDetail?nodeId=NODE11002069>.

Korean Cultural Center New York. “Open Stage 2018: Samulnori.”, 15 Oct. 2024,
<https://www.koreanculture.org>.

Korean Cultural Center New York. “Pungmul: Traditional Korean Farmers’ Music and Dance.”, 15 Oct. 2024, <https://www.koreanculture.org>.

Esplanade. “Samulnori: A Brief History from Village to Stage.”, 20 Oct. 2024,
<https://www.esplanade.com>.

UNESCO. “Intangible Heritage Home - Namsadangnori.”, 21 Oct. 2024,
<https://ich.unesco.org>.

Korean Heritage Services. “Namsadang Nori (Itinerant Troupe Performance).”, 21 Oct. 2024, <https://english.cha.go.kr>.

Korean Heritage Services . “Namsadang.”, 21 Oct. 2024, <https://english.cha.go.kr>.

World Encyclopedia of Puppetry Arts. “Namsadang.”, 21 Oct. 2024,
<https://wepa.unima.org>.

Korean Culture Blog. “Korean Mask Dance – Talchum”, <https://koreancultureblog.com>.

UNESCO. “Nôgaku Theatre.”, 23 Oct. 2024, <https://ich.unesco.org>.

The Korea Society. “Samul Nori: Dynamic Rhythms from Korea.”, 22 Oct. 2024,
<https://www.koreasociety.org>.

KBS World. “Creator of Samulnori Kim Duk-soo.”, 26 Oct. 2024,
<https://world.kbs.co.kr>.

Wikipedia. “Kim Duk-soo.”, 26 Oct. 2024, <https://en.wikipedia.org>.

Antique Alive. “Samulnori (Percussion Instrumental Quartet Music of Korea) – Instruments of Nature.”, 28 Oct. 2024, <https://antiquealive.com>.

Blog Naver. “범종(梵鍾) 법고(法鼓) 목어(木魚) 운판(雲板) 의미.”, 1 Nov. 2024,
<https://blog.naver.com>.

Blog Naver . “불교의 사물(四物)-범종각 또는 범종루 소재 (법고(法鼓), 범종(梵鐘), 목어(木魚), 운판(雲版)).”, 1 Nov. 2024, <https://m.blog.naver.com>.

Moments Log. “The Role of Traditional Korean Pungmul in Celebrations.”, 15 Oct. 2024, <https://www.momentslog.com>.

JOKER VE JOKER: FOLIE À DEUX FİMLERİNİN SOSYOLOJİK ANALİZİ

Selmanur Şekerci

sekerciselmanur@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, SOSYOLOJİ

Bu çalışma Todd Phillips'in sinema dünyasındaki 2019 yapımı Joker ve 2024 Joker: Folie à Deux filmlerinde Joker olarak tanıdığımız Arthur Fleck karakterinin hayatını sosyolojik bir perspektiften ele alarak, karakterlerin dönüşüm süreçlerini toplumsal dışlanma, anomi, damgalama kavramları çerçevesinde incelenecektir. Joker: Folie à Deux filminde Arthur Fleck'in ve Harley Quinn'in psikolojik ve toplumsal baskılar sonucunda nasıl birer marjinal figüre dönüştüğünü gösterirken, aynı zamanda modern toplumda dışlanan bireylerin karşılaştığı yapısal sorunları yansıtmaktadır. Émile Durkheim'in 'anomi' kavramı bağlamında filmleri analiz edip Joker karakterinin toplum içindeki yerini kaybederek normların zayıfladığı bir ortamda nasıl yönsüzleştiği gözlemlenmektedir. Toplumun dışlayıcı tutumu ona bir kimlik sunmayı, yoksulluk işsizlik ve ekonomik eşitsizlikler Arthur'un toplumsal normların zayıflatarak karakterin nasıl Arthur'dan cinayet işleyen Joker'e dönüştüğünü ve bu dönüşüm sonucunda daha fazla şiddete yöneldiğini gözler önüne sermektedir. Joker: Folie à Deux filminde artık deliliğin bireysel olmaktan çıkıp kolektif bir hale geldiği ve toplumsal marjinalliğin nasıl paylaşıldığını gösteren bir anlatı sunmaktadır. Ayrıca Erving Goffman'ın 'damgalama' kuramı çerçevesinde karakterlerin nasıl etkilendiğini ve toplumun onları nasıl dışladığını ele alınacaktır. Arthur Fleck toplumsal anlamda kabul görmeyen ve dışlanan bir bireydir. Arthur'un annesi tarafından büyütülen ve babası olmayan ama hayalinde komedyen olmak isteyen fakat toplumun ona dayattığı akıl hastası ve ucube olarak damgalanması, onun toplumla olan bağlarını zayıflatırken, Harley Quinn'in Joker ile olan ilişkisi bir dışlanmışlığın nasıl pekiştirildiğini gözler önüne sermektedir. Bu bildiride, Joker ve Joker: Folie à Deux filmleri sosyolojik kavramlar ışığında ele alınarak bireyin toplumdan dışlanmasının ve bunun yarattığı sonuçların incelenmesi amaçlanmaktadır. Filmlerde işlenen temaların, günümüz toplumsal dinamikleriyle olan bağlantıları ortaya konularak, toplumsal dışlanmanın ve damgalamanın bireyler üzerindeki etkisi derinlemesine incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Joker, Toplumsal Dışlanma, Anomi, Damgalama.

KAYNAKÇA

“Goffman, Erving. Damga: Örselenmiş Kimliğin İdare Edilişi Üzerine Notlar. Notlar. Çev. Ş.Geniş-L. Ünsaldı- S.N. Ağırnaslı. Ankara: Heretik Yayıncılık, 6.Baskı,2021.”

İstanbul Gelişim Üniversitesi 09 Mat 2021 Salı, Arş. Gör. Merve Seven.

Phillips, Todd, Yönetmen. Joker. ABD: Warner Bros.,2019. Sinama filmi.

Phillips, Todd, Yönetmen. Joker: Folie a Deux. ABD: Warner Bros.,2024.Sinama filmi.

JAPONLARIN İKİLİ ZIT DAVRANIŞ KAVRAMLARI VE ETKİLERİ

Sevde Kanak

chishiromegumi06@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DİLİ VE EDEBİYATI

Bu araştırmanın amacı; Japonların “uchi-soto”, “ura-omote” ve “tatemaie-honne” gibi ikili zıt kavramları inceleyerek nerden çıktıklarını, doğurdıkları sonuçları, farklı dışavurum şekillerini ve günlük hayata etkilerini açıklamaktır. Makale, tez, araştırma, araştırma kitapları, deney, web siteleri ve medyadan yararlanarak yazılan bu araştırma günlük hayattan örnekler vererek, benzer kavramlarla destekleyerek, farklı kültürlerle karşılaştırarak Japon davranış kalıpları hakkında ön bilgiye sahip olmayan bireylerin dahi temel düzeyde kavramsal farkındalık kazanmasını amaçlamaktadır. Japonların davranış biçimleri komplike ve tekdüze olmayan bir şekilde zamanla şekillenip hayatlarının, kültürlerinin hatta dillerinin önemli bir parçası haline gelmiştir. Japonların davranış biçimlerinde birbirine zıt birçok kavram vardır. Bu zıt kavramlar kişiye belirgin sınırlar çizerler. Japon bireyler, bu sınırları sosyal bağlamlarda aşmak zorunda kalmaktadırlar. İlk olarak, Japonlar bir durumu ötekinden “uchi” ve “soto” karşıt terimlerine göre ayırmaktadır. Uchi “iç, içinde, dahilinde, bireysel” anlamına gelirken, karşıtı olan soto “dış, dışında, haricinde, kamusal” anlamı taşır. Uchi-soto durumun tanımlanması için gereklidir fakat tek başına yeterli değildir. Durumu tanımlayan ikinci bir karşıt terim çifti ise “omote” ve “ura”dır. Omote “ön” anlamına gelir; yani herkesin gözü önünde, alenen sergilenendir; ura ise “arka”dır, halkın gözünden saklanandır. Uchi-soto, omote-ura birbirinden bağımsız kavramlar olsa da çaprazlanmalarından biri (soto-omote) bize üçüncü zıt çift kavramımızı doğurur tatemaie ve honne. Tatemaie, Japonların kendilerinden olmayan “soto” yabancılara gösterdikleri dış yüzleridir. Bu, bireyi yüzeysel bile olsa bağlayan ilke, norm ve kurallardır. Tatemaie, honne’yi yani bireyin gerçek niyetini gizleyen, kibar ve arkadaşça görünen bir maskedir. Honne kişinin gerçekte hissettiği ancak göstermemesi gereken hisleridir. Tatemaie ve honne ön ve arka anlamına gelen “omote” ve “ura” ile iç ve dış anlamına gelen “uchi-soto”nun yanı sıra Japon toplumundaki ikili zıt kavramlardan biridir. Tatemaie, Japonların kendi his ve kişiliklerini dışa vuramaması sebebiyle derinlikli sosyal ilişkilerin kurulmasını engelleyebilir ve bireysel yalnızlık ile psikolojik gerilimi artırabilir. Bu da Japonya’daki evlenme oranlarının azalmasına, çarpık ilişki hayatlarının ortaya çıkmasına, “hikikomori”nin artmasına ve intihar vakalarının çoğalması gibi istenilmeyen durumlara yol açabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Uchi-Soto, Omote-Ura, Tatemaie-Honne

KAYNAKÇA

- Befu, H. (1980). A critique of the group model of Japanese society. *Social Analysis: The International Journal of Anthropology*, 5/6, 29–43. <https://www.jstor.org/stable/23160416>
- Collier, D. A., & Hernandez, X. J. (2015). Tatemaie and honne: Interpreting the theory versus practice of international student development and outreach. *Journal of Diversity in Higher Education*, 8(4), 1–14. <https://doi.org/10.1037/dhe0000011>
- DonDon Media. (n.d.). What is honne and tatemaie? The Japanese “dual identity” explained. <https://dondon.media/honne-tatemaie/>
- Falsgraf, C., Fujii, N., & Kataoka, H. (1993). English speakers in Japanese work environments: An analysis of Japanese language functions and needs. *The Journal of the Association of Teachers of Japanese*, 27(2), 177–204. <https://www.jstor.org/stable/488924>
- Naito, T., & Gielen, U. (1992). Tatemaie and honne: A study of moral relativism in Japanese culture. In U. P. Gielen, L. L. Adler, & N. Milgram (Eds.), *Psychology in international perspective* (pp. 161–172). Swets and Zeitlinger. <https://doi.org/10.13140/2.1.4535.8886>
- Ozaki, R. (1998). Classlessness and status difference: The ‘tatemaie’ and ‘honne’ of home-ownership in Japan. *Hitotsubashi Journal of Social Studies*, 30, 61–83. <https://www.researchgate.net/publication/30780833>
- Palandi, E. H. (2020). The concept of honne and tatemaie in Japanese language communication. In *Proceedings of the International Virtual Conference on Language and Literature (IVICOLL 2020)* (Vol. 1). Politeknik Negeri Malang. <https://www.researchgate.net/publication/370376637>
- Pelea, C.-I. (2020). Exploring the irony in Japanese popular culture: A cross-cultural and linguistic analysis. Unpublished manuscript. <https://orcid.org/0000-0002-1080-9650>
- Radu, A.-T. (2024). Society of the mask: The disconnect between honne and tatemaie in Japanese culture and social phenomena. *Studia UBB. Europaea*, 69(2), 63–79. <https://doi.org/10.24193/subbeuropaea.2024.2.04>
- Sakura Tips. (2020, October 13). Honne to tatemaie in Japanese culture. <https://sakuratips.com/2020/10/13/honne-to-tatemaie-japanese-culture/>
- Saravia, J. C., Saravia Vargas, J. R., & Ishii, T. (2011). Breaking into Japanese literature/identity: Tatemaie and honne. *Impossibilia*, 2, 81–95. <https://www.researchgate.net/publication/306356255>

Shimizu Art. (n.d.). The Tatemaie–Honne dichotomy: Public vs. private persona in Japanese culture. <https://www.shimizuart.org/post/the-tatemaie-honne-dichotomy-public-vs-private-persona-in-japanese-culture>

Tokyo Room Finder. (n.d.). Honne and tatemaie: The complexity of maintaining relationships in Japan. <https://blog.tokyoroomfinder.com/living-in-japan/honne-and-tatemaie-the-complexity-of-maintaining-relationships-in-japan/>

Trinidad, G. J. D. (2014). Honne and tatemaie: Exploring the two sides of Japanese society [Bachelor's thesis, University of Iceland]. University of Iceland Repository.

Vogel, S. H. (2012). Japanese society under stress. *Asian Survey*, 52(4), 687–713. <https://www.jstor.org/stable/10.1525/as.2012.52.4.687>

Yamamoto, Y. (1990). A morality based on trust: Some reflections on Japanese morality. *Philosophy East and West*, 40(4), 451–469. <https://www.jstor.org/stable/1399351>

Yoshida, N., & Yonezawa, T. (2024). Honne and tatemaie: Expression of the agent's hidden desire through physiological phenomena. *The Transactions of Human Interface Society*, 26(2), [249-257].

HANBOK'TA RENK VE SEMBOLİZMİN SOSYO-KÜLTÜREL ANLAMLARI

Sezin Şatır

sezsatir.35@outlook.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Hanbok, Kore'nin geleneksel kıyafeti olarak yüzyıllar boyunca biçim ve işlev açısından çeşitli değişimlere uğramış, ancak kültürel bir sembol olarak önemini korumuştur. Kökenleri Üç Krallık Dönemi'ne kadar uzanan hanbok, farklı dönemlerde toplumsal sınıflar, cinsiyet ve kullanım amacına göre çeşitlilik göstermiştir. Asilzadeler, devlet görevlileri ve halk, hanbok'un tasarımı ve kullanılan malzemeler açısından belirgin farklılıklar taşımıştır. Hanbok, sadece bir kıyafet olmanın ötesinde, Kore kültürünün estetik anlayışını ve toplumsal yapısını yansıtan bir unsurdur. Kadınlar için jeogori (üstlük) ve chima (etek), erkekler için ise jeogori ve baji (pantolon) temel parçaları oluşturur. Çocuklar içinse yaşa ve özel günlere göre farklılık gösteren özel hanboklar tasarlanmıştır. Renkler ve desenler, giyen kişinin sosyal statüsünü, yaşını ve hatta özel günlerdeki rolünü simgeler. Örneğin, parlak renkler genellikle genç kadınlar tarafından tercih edilirken, daha koyu tonlar yaşlılar veya resmi görevlerde bulunanlar için kullanılmıştır. Geleneksel hanbok, modernleşme süreciyle günlük yaşamdan uzaklaşsa da Kore halkı için kültürel kimliğin önemli bir parçası olmaya devam etmektedir. Bugün hanbok, düğünler, Seollal (Ay Yeni Yılı), Chuseok (Hasat Bayramı) gibi özel günlerde giymeye devam ederken, tasarımcılar tarafından modern yorumlarla da yaşatılmaktadır. Ayrıca, hanbok sadece Kore Yarımadası'nda değil, yurtdışında da Kore kültürünü tanıtan önemli bir sembol haline gelmiştir. Kore dalgası (Hallyu) sayesinde hanbok tasarımları, popüler kültürde ve moda dünyasında da ilgi görmektedir. Bu çalışma, hanbok'un tarihsel gelişimini, toplumsal sınıflara göre değişimini ve günümüzdeki yerini incelemekte ve bu kültürel mirasın geçmişten bugüne taşıdığı anlamları ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hanbok, Geleneksel Kıyafet, Kore, Chima, Baji

KAYNAKÇA

Suh, C.-S., Rowan, B., & Cho, Y.-j. (2004). An Encyclopaedia of Korean Culture.

Hansebon, Güney Kore: Hansebon/한세본.

Hanbok – traditional Korean dress · V&A. (n.d.). Victoria and Albert Museum.

<https://www.vam.ac.uk/articles/hanbok-traditional-korean-dress?srltid=AfmBOoo4pAXmoaexzwywsmOqIESXu-QUOJ9Sxyabx2egz7HEJVoEw4fn>

Traditional Korean clothing - hanbok. (n.d.).

https://www.antiquealive.com/Blogs/Hanbok_Traditional_Korean_Clothing.html?srsltid=AfmBOoqNifiXnE29qgWaEC9Tnk-qAwq33yGPdckxpYyF3E38sgAB-Icd

TOHOKU DEPREMİ VE FUKUŞİMA TSUNAMİSİ: TOPLUMSAL, ÇEVRESEL VE AFET POLİTİKALARI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Sıla Demirkan

1silademirkan@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DILI VE EDEBİYATI

Japonya, tektonik plakaların kesişim noktasında yer alması nedeniyle, doğal afetlere en çok maruz kalan ülkelerden biridir. Bu riskli coğrafi konum, ülkeyi sık sık yıkıcı depremler ve tsunamilerle karşı karşıya bırakmaktadır. 11 Mart 2011’de Honshu adasının kuzey kısmı olan Tohoku Bölgesi’nin en büyük şehri olan Sendai’nin 130 kilometre doğusunda meydana gelen ve pek çok kısmı etkisi altına alan 9.0 büyüklüğündeki Tohoku Depremi, modern tarihin en büyük depremleri arasında yer almış ve dalgaları 20 metreye ulaşan bir tsunamiyi tetiklemiştir. Bu tsunami, yalnızca Japonya’yı değil, okyanus boyunca kıyı ülkelerini de etkilemiş ve büyük bir yıkıma yol açmıştır. 2011 Tohoku Depremi ve ardından gelen Fukushima Tsunamisi, yalnızca doğal bir afet değil, aynı zamanda çevresel, toplumsal ve siyasi boyutlarıyla incelenen çok yönlü bir olay olarak ele alınmaktadır. Felaketin ardından Japonya’nın afet politikalarında yaşanan dönüşüm, birçok akademik çalışmanın da merkezinde yer almıştır. Bu çalışmanın amacı, Japonya’daki toplumsal yapı, afet politikaları ve afet yönetimini 2011 Tohoku Depremi ve Fukushima Tsunamisi’nin üzerinden çok boyutlu bir şekilde incelemektir. Çalışmanın birinci bölümünde Tohoku Depremi’nde neler yaşandığından, Japonya’nın erken deprem uyarı sistemlerinden ve depremin sebep olduğu yıkımdan bahsedilecektir. Japon hükümetinin deprem afeti öncesi yaptığı hazırlıkları, bina yapılandırmaları ve Japon Kabine Ofisi’nin afet yönetmeliği de bu konuya dahildir. Çalışmanın ikinci bölümünde Fukuşima Tsunamisi ve Fukushima Nükleer Santrali’nde yaşanan krizden, Japonya’nın tsunami uyarı sistemlerinden, afet öncesi verilen eğitimlerden ve Japon Kabine Ofisi’nin resmî sitesinde bulunan verilerden bahsedilecektir. Çalışmanın üçüncü ve son bölümünde yaşanan afetler sonrası Japon Hükümeti’nin aldığı kararlardan ve deprem mevzuatında yapılan değişikliklerden bahsedilecektir. Bu çalışmada; Japon hükümetine ait resmi raporlar, akademik makaleler, belgeseller ve saha gözlemleri gibi ikincil kaynaklar kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Tsunami, Afet Politikası

KAYNAKÇA

Bayra, E. “Büyük Doğu Japonya Depremi Sonrası Japon Mevzuatında Görülen Eksikliklerin Düzeltilmesi Bağlamında Deprem ve Hukuk” (2021): Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi

Good, M. Shaping Japan’s Disaster Heritage. JSTOR (18.04.2024)

https://www.jstor.org/stable/j.ctv3t5qwd.12?searchText=Japan%27s+earthquakes&searchUri=%2Faction%2FdoBasicSearch%3FQuery%3DJapan%2527s%2Bearthquakes%26so%3Drel&ab_segments=0%2Fbasic_search_gsv2%2Fcontrol&refreqid=fastly-default%3Ac803855d6c08e9d5296ffe5e50308aff&seq=22

National Centers for Environmental Information- On This Day: 2011 Tohoku Earthquake and Tsunami (06.04.2025)

<https://www.ncei.noaa.gov/news/day-2011-japan-earthquake-and-tsunami>

Report of the Committee for Technical Investigation on Countermeasures for Earthquakes and Tsunamis Based on the Lessons Learned from the “2011 off the Pacific coast of Tohoku Earthquake” (06.04.2025)

<https://www.bousai.go.jp/kaigirep/chousakai/tohokukyokun/pdf/Report.pdf>

T.C. İçişleri Bakanlığı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı- Kimyasal Biyolojik Radyolojik Nükleer Tehditler- Fukushima Daiichi Nükleer Santral Kazası (06.04.2025)

<https://www.afad.gov.tr/kbrn/fukushima-daiichi-nukleer-santral-kazasi>

内閣府 - 内閣総理大臣官邸ホームページ 防災・危機管理 (06.04.2025)

<https://www.kantei.go.jp/jp/headline/bousai/index.html>

災害が起きる前にできること - 首相官邸首相官邸 (06.04.2025)

<https://www.kantei.go.jp/jp/headline/bousai/sonae.html>

災害から身を守ろう - 気象庁 (06.04.2025)

https://www.jma.go.jp/jma/kishou/fukyu_portal/index.html

日本における地震対策への取り組みとは？防災情報の調べ方も解説- DAIKEN (06.04.2025)

<https://www.daiken.jp/columnbaw/earthquakecountermeasures/>

Report of the Committee for Technical Investigation on Countermeasures for Earthquakes and Tsunamis Based on the Lessons Learned from the “2011 off the Pacific coast of Tohoku Earthquake” (06.04.2025)

<https://www.bousai.go.jp/kaigirep/chousakai/tohokukyokun/pdf/Report.pdf>

Prime Minister of Japan and His Cabinet- Disaster Countermeasures Basic Act (06.04.2025)

Central Disaster Prevention Council

Videolar:

<https://www.youtube.com/watch?v=S6HGLd0TniM> (06.04.2025)

<https://www.youtube.com/watch?v=0E2Q7kr4L2c&t=29s> (06.04.2025)

TÜRK VE KORE MİTOLOJİSİNDE DOĞA UNSURLARI VE MİTOLOJİK FİGÜRLERİN KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

Aslı Duman

asliduman2002@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Bu araştırma, Kore ve Türk mitolojisindeki figürlerin karşılaştırmalı analizini yaparak iki kültür arasındaki mitolojik benzerlikleri ve farklılıkları ortaya koymayı amaçlamaktadır. Mitolojik figürler, toplumların inanç sistemlerini, değer yargılarını ve dünya görüşlerini şekillendiren önemli unsurlar olup, din, ritüeller ve halk anlatıları ile iç içe geçmiş kültürel sembollerdir. Bu çalışmada Kore mitolojisinden Sanşin (산신), Pungşin (풍신) ve Samşin Halmoni (삼신 할머니); Türk mitolojisinden ise Ülgen, Yel İyesi ve Umay Ana figürleri ele alınmaktadır. Araştırmanın temel sorusu, Türk ve Kore mitolojisindeki doğa, koruyuculuk ve kutsallık kavramlarının benzerlikleri ve farklılıklarıdır. Çalışmada, karşılaştırmalı mitoloji yöntemi kullanılarak, her iki kültürde doğa ruhlarının ve tanrısal figürlerin toplumsal işlevleri analiz edilmiştir. Ayrıca, araştırma Biyolojik ve Evrimsel Kuram, Yapısalcı Kuram (Structuralism), Psikanalitik Kuram, Feminist Kuram ve Fonksiyonalizm (Functionalism) çerçevesinde ele alınarak mitolojik anlatıların sembolik ve işlevsel yönleri değerlendirilmiştir. Sanşin (산신), Kore mitolojisinde dağ tanrısı olarak bilinirken, Türk mitolojisindeki Ülgen, göğün en yüksek katında bulunan yaratıcı ve düzenleyici bir figür olarak benzer bir rol üstlenmektedir. Pungşin (풍신) ve Yel İyesi, rüzgâr ile ilişkilendirilen doğa ruhları olup, insan hayatındaki doğa olaylarının ve dengenin birer temsilcileridir. Samşin Halmoni (삼신 할머니) ve Umay Ana ise doğurganlık ve koruyuculuk rolleriyle annelik kavramını kutsallaştıran figürlerdir. Araştırma bulguları, Kore ve Türk mitolojisindeki doğa unsurlarının toplumsal düzenin sağlanmasında ve kültürel kimlik oluşumunda önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Çalışma, bu mitolojik figürlerin işlevselliğini açıklayarak, her iki kültürde mitolojinin kolektif bilinç, ritüeller ve toplumsal hafızayı şekillendiren bir unsur olarak nasıl varlık gösterdiğini tartışmaktadır. Ayrıca, Türk ve Kore toplumlarının tarihsel süreç içerisinde doğaya bakış açıları açısından benzerlikler taşıdığı sonucuna ulaşılmıştır. Sonuç olarak, mitolojik anlatıların yalnızca geçmişe ait olmadığını, günümüzde bile kültürel kimliğin inşasında ve toplumsal normların aktarılmasında önemli bir rol oynadığını söylemek mümkündür. Bu araştırma, Kore ve Türk mitolojisindeki figürlerin karşılaştırmalı analizini sunarak, ortak kültürel mirasın izlerini takip etmeye katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kore Mitolojisi, Türk Mitolojisi, Mitolojik Figürler

KAYNAKÇA

CEFIA. (2022, Nisan). Characteristics of Korean myths.

Deniz Kantarcı. (2023). Türk mitolojisindeki figürlerin incelenmesi ve çini sanatına uyarlanmasında yeni tasarım önerileri.

Karakurt, D. (2012). Türk mitolojisi ansiklopedisi.

Ebrey, P. B. (2003). The Cambridge illustrated history of China. Cambridge University Press.

Çifci, E. (2015). İslam ve Konfüçyanizm bağlamında Konfüçyanist Müslümanlığın doğuşu ve gelişimi.

Arslan, E. (2019). Çin, Japon ve Kore mitolojilerinin ortak söylenceler üzerinden incelenmesi.

Gil, “hannaone.” (2024). Korean mythology – A rich tapestry of deities, spirits, and legendary creatures.

Çapcıoğlu, İ., Kaya, Y., Şahin, İ., Kocadaş, B., Arslantaş, H. A., Önür, H. T., Tekin, A. Y., Yılmazçoban, A. M., Önür, H., Tulum, A. B., Örnekoğlu, H., & Çetin, K. (2020, Ekim). Toplumsal cinsiyet. İksad Publications.

Akgün, H. C. (2017). Yaratılış mitolojileri bağlamında Türk mitolojisi.

Park, H. (2023, Eylül). Türk ve Kore kültüründe mağara ve mitolojik ana ilişkilendirilmesi üzerine bir inceleme.

Roux, J. P. (1994). Türklerin ve Moğolların eski dini. Kabalcı Yayınları.

Roux, J. P. (2011). Eski Türk mitolojisi.

Toyryla, L. (2024, Ekim). Korean myths – The legends and folktales in the peninsula.

Chang, L. (2023, Mart). Mythology guru, creatures of Korean mythology: +14 types and legends.

Yıldırım, K. Ş., & Gönüllü, Ö. D. (2023). Suç ve suçluluk. İstanbul Medisosal Eğitim ve Araştırma Yayıncılık.

Yolcu, M. A. (2014, Haziran). Babasız gebelik mitleri bağlamında Türk mitolojisinde gök-yer dikotomisi ve ana tanrıça kültürünün izleri. Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi

- Küçük, M. A. (2013, Nisan). Geleneksel Türk dini’ndeki “ana / dişil ruhlar”a mitolojik açıdan bakış.
- Küçüktuncer, M. (2020). Türk mitolojisi ve şamanizm’de tabiat olayları.
- Uluşuk, M. (2023, Ağustos). Türkler ve Umay Ana.
- Mitoloji. (2024, Şubat). Türk mitolojisinde iyeler: Kökenleri, özellikleri ve etkileri.
- Mitoloji. (2024, Mart). Yel iyesi: Rüzgarın koruyucu ruhu.
- Kayabaşı, O. A. (2016, Mart). Türk mitolojisinin kutsal dişisi: Umay.
- Öztürk, M. (2020). Shamanism and its relation to Confucian values in Turkey. *Journal of Turkish Culture*.
- Çakır, R. (2024). Türk ve Kore kültürlerinde iye kavramı.
- Yılmaz, S. (2023, Şubat). Kore şamanizmi ve ritüelleri.
- Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi. (1999). Eski Türklerde Umay Tanrıçası.
- Yılmaz, A. (2017). Turkish mythology and the influence of Eastern philosophies. *Turkish Journal of Mythology*.
- 김영자. (n.d.). 산신 (山神). *한국민속대백과사전*.

SOSYOLOJİ'NİN ETNOSENTRİZME BAKIŞ AÇISI

Sure Sıdar / İlayda Kasap

suresidar52@gmail.com / ilayda03.kasap@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, SOSYOLOJİ

Bu çalışmada, sosyolojik bakış açısıyla etnosentrizm kavramı ele alınmaktadır. Etnosentrizm, bireylerin kendi kültürlerini evrensel ve üstün olarak görüp diğer kültürleri bu ölçütlere göre değerlendirmesi anlamına gelir. Bu tutum, toplumsal yapılar içerisinde önyargı, dışlama ve ayrımcılığa zemin hazırlamaktadır. Sosyoloji disiplini, etnosentrizmi sadece bireysel bir eğilim değil; toplumsal olarak öğrenilen, tarihsel ve kültürel bağlamlarda yeniden üretilen bir yapı olarak görür. Edward Said, bu durumu şu sözlerle dile getirir: Etnosentrizm, Batı'nın kendi kültürel değerlerini "doğal" ve "üstün" kabul ederek Doğu'yu "irrasyonel", "geleneksel" ve "geri kalmış" olarak tanımlamasına neden olur.[1] Batı'nın bilgi üretimi süreçlerine içkin olan etnosantrik yaklaşımı ortaya koyar. Doğu'yu edilgen, eksik ve ötekileştirilmiş biçimde temsil eden oryantalist söylemler, hem epistemolojik bir tahakküm aracı hem de emperyalist yayılmacılığın ideolojik temelidir. Bu bağlamda oryantalizm, etnosantrik bakış açısının sadece bir tezahürü değil; sistematik, politik ve akademik düzeyde kurumsallaşmış hâlidir. Konu hakkında bir diğer Sosyologları da örnek verecek olursak: William Graham Sumner, "Biz" ve "Onlar" ayrımının temelinde etnosentrizmin yattığını söyler.[2] Pierre Bourdieu ise egemen kültürün kendi sermayesini evrenselleştirmesi, kültürel eşitsizliği besler demektedir.[3] Öte yandan Clifford Geertz, her kültür kendi bağlamında anlamlıdır; derinlemesine anlayış geliştirilmelidir diyerek kendi teorik bakış açısına dikkat çekmektedir.[4] Sonuç olarak, sosyoloji etnosentrizme karşı kültürel göreliliği önermekte; tüm kültürlerin kendi bağlamında değerlendirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu yaklaşım, toplumsal empatiyi ve çok kültürlülüğü destekleyerek barışçıl bir toplumsal yaşamı mümkün kılar.

Anahtar Kelimeler: Kültürel Üstünlük, Önyargı, Kültürel Görecelik

KAYNAKÇA

Said, Edward. *Oryantalizm*. (Çev. Berna Ülner). İstanbul: Metis Yayınları, 2001.

Sumner, William Graham. *Folkways*. New York: Ginn and Company, 1906.

Bourdieu, Pierre. *İktidarın Gözleri*. (Çev. çeşitli çevirmenler). İstanbul: Hil Yayınları, [Yayın yılı belirtilmemiş].

Geertz, Clifford. *Yerel Bilgi: Antropolojik Yorumlamalar*. (Çev. H. Tuncay Birkan). İstanbul: Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2001.

KORE’DE KADINLARIN TOPLUMSAL KONUMU: KONFÜÇYÜŞÇÜLÜK VE MODERNLEŞME SÜRECİNDEKİ DÖNÜŞÜM

Sümeyye Tantu

tantusumeyye@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Tarih boyunca her toplumu çeşitli yönlerden etkileyen pek çok ideoloji var olmuştur. Kore toplumunda kadının konumu, büyük derecede Konfüçyüsçülük ve ataerkil düzenin etkisiyle şekillenmiştir. Bu çalışma, Çoson dönemi ve modern Kore toplumunda kadınların konumlarını inceleyerek, toplumsal dönüşümde süreklilik ve kopuşları analiz etmeyi amaçlamaktadır. Kadınların geçmişten günümüze statü, eğitim, miras, istihdam ve kamusal yaşam gibi alanlardaki rollerinin değişimi, ideolojik ve yapısal çerçevede ele alınmaktadır. Çalışmamızda nitel yöntem benimsenmiş; tarihsel metinler, literatür taraması ve resmi veriler üzerinden betimsel analiz yapılmıştır. Geleneksel dönemde kadınlar, ailede “uç itaat” kuralına bağlı bireyler olarak görülmüş; eğitim ve miras hakkı kısıtlanmış, kamu yaşamında yerleri sınırlı kalmıştır. Modernleşme sürecinde misyoner okulları, yeni dini hareketler ve reformlarla kadınların eğitime erişimi ve toplumsal farkındalığı artmış, milliyetçi duygularla kadınlar toplumsal gelişimde rol alma talebinde bulunmuştur. Ancak sanayileşme döneminde kadın emeği çoğunlukla düşük ücretli, geçici ve görünmeyen bir biçimde kullanılmış; iş gücündeki konumları, evlilik ve annelik nedeniyle kesintiye uğramıştır. Eğitim alanında eşitlik artmasına rağmen, iş ve siyaset gibi alanlara etkisi çok da görülmemiş ve üst düzey temsilleri sınırlı kalmıştır. Kadınlar ev-içi ve iş yaşamı arasında yoğun bir yük altına girmiştir. Geleneksel toplumsal cinsiyet rolleri ve Konfüçyanist normlar, modern dönemde dahi kadınların toplumsal konumunu belirlemeye devam etmiştir. Bu bağlamda çalışmamız, Kore’de kadınların modernleşmeyle pek çok kazanım elde etse de yapısal dönüşümün henüz tamamlanmadığını ortaya koymaktadır. Kadınların statüsünün kalıcı olarak iyileştirilmesi için hem kültürel normların dönüşmesi hem de politikaların etkin biçimde uygulanması gerekmektedir. Sonuç olarak Kore’de kadınların toplumsal konumundaki değişimi, modernleşme sürecine rağmen hala birçok engel ve sınırlama ile karşı karşıya olup geleneksel, toplumsal normlar ve cinsiyetçi yapılar, kadınların tam anlamıyla eşitlik sağlama yolunda ilerlemelerini engellemektedir. Bu bağlamda, kadınların toplumsal statülerinin kalıcı olarak iyileştirilmesi, kültürel ve yapısal dönüşümlerin yanı sıra, politikaların etkin bir şekilde uygulanmasıyla mümkün olacağına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kore Kadınları, Konfüçyüsçülük, Toplumsal Cinsiyet, Modernleşme

KAYNAKÇA

- Alkan, H. I. (2018). Women employment in Asia: A cross-country comparison between India, South Korea, and Turkey. *Alternatif Politika*, 10(3), 484-502.
- Cho, Y., Kang, H., & Park, J. (2017). Korean women in leadership: Challenges and opportunities. In *Current perspectives on Asian women in leadership: A cross-cultural analysis* (pp. 87-106).
- Choi, S., Ham, S., Yang, Y., & Pareliussen, J. (2024). Women's employment and fertility in Korea: A literature review. *OECD Economics Department Working Papers*, (1825).
- Han, H. (2004). Women's life during the Chosŏn dynasty. *International Journal of Korean History*, 6(1), 113-160.
- Jeong, E. K. (2021). Kore kadınının modernleşme süreci ve ulusal hareketinin tarihi. *Şarkiyat Mecmuası*, 38, 67-87.
- Kim, H. (2009). Feminist philosophy in Korea: Subjectivity of Korean women. *Signs*, 34(2), 247–251.
- Kang, Y. G. (2023). Güney Kore yönetim tarzında Konfüçyanizm ve piyasa kurumsal mantıklarının rekabet izleri: Güney Kore yönetim tarzının gelişimi üzerine bir inceleme = Competition traces between Confucianism and market institutional logics in South Korean management style: A research on the development of South Korean management style.
- Köroğlu, H. (2009). 19. yüzyılda Kore'de batılılaşma hareketi ve kadının statüsü. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(27), 183-199.
- Moon, S. (2002). Women and democratization in the Republic of Korea. *The Good Society*, 11(3), 36–42.
- Önal, B. (2019). Modern Kore ve Türk edebiyatında kadın edebiyatçıların doğuşu (Yüksek lisans tezi, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü).
- Park, K. A. (1993). Women and development: The case of South Korea. *Comparative Politics*, 25(2), 127–145.
- Pilwha, C. (1996). Women's studies in Korea. *Women's Studies Quarterly*, 24(1/2), 317–326.
- Suh, J. (2013). The “New Woman” and the topography of modernity in colonial Korea. *Korean Studies*, 37, 11–43.

Türküzü, H. K. (n.d.). Türk ve Kore toplumunda modernleşme sürecinde kadın ve eğitim-
Na Hye Seok'un "Gyonghi (경희)" ve Fatma Aliye Hanım'ın "Muhaderat" eseri odaklı.
KARE, 15, 38-48.

RYOSAİKENBO İDEOLOJİSİ'NİN JAPONYA'DAKİ TOPLUMSAL CİNSİYET EŞİTLİĞİNE ETKİSİ

Şerife Temir

serifetemir.st@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DİLİ VE EDEBİYATI

Ryosaikenbo (iyi eş, bilge anne) kavramı, kadının toplumsal rolünü tanımlayan geleneksel bir ideolojidir. Bu kavram, ilk olarak Meiji Dönemi'nde (1868–1912) "modern ulus inşası" hedefi doğrultusunda yapılan çeşitli eğitim reformları ile birlikte ortaya çıkmıştır. 1872 yılında yürürlüğe giren Eğitim Sistemi Kararnamesi (Gakusei) ile kızlara eğitim hakkı tanınmıştır. Ancak verilen eğitimde; ev işleri, çocuk bakımı ve ahlaki değerler temel alınmıştır. Tokyo Joshi Shihan Gakkō (1875) gibi kurumlar bu ideolojiyi yaygınlaştırmış; Shūshin (Ahlak Eğitimi) dersiyle geleneksel cinsiyet rolleri öğretilmiştir. Kyōiku Chokugo (Eğitim; İmparatorluk Genelgesi, 1890) ise bu rolleri resmileştirmiştir. Görünürde modernleşmeyi amaçlayan bu reformlar, özünde kadınların kamusal alandaki varlığını sınırlandırarak geleneksel normları pekiştirmiştir. II. Dünya Savaşı sonrasında Japonya Hükümeti, bu sorunu çözmeye yönelik bir niyet sergileyerek birçok yasal adım atmıştır. Fırsat eşitliğini sağlama ve sosyoekonomik dengeyi güçlendirmek amacıyla; Çalışma Standartları Yasası (Labour Standards Law, 1947), Eşit Ücret Sözleşmesi (Equal Remuneration Convention, 1951, No. 100), Eşit İstihdam Fırsatları Yasası (Equal Employment Opportunity Law - EEOL, 1985) ve Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Temel Yasası (Basic Act for Gender Equality, 1999) gibi yasal düzenlemeler bu adımlara örnek olarak verilebilir. Ancak esas sorun, Ryosaikenbo ideolojisinin etkisiyle bu yasaların yalnızca teorik düzeyde kalıp pratikte etkili bir şekilde uygulanamamasıdır. Ekonomik göstergeler açısından incelendiğinde Japonya, birçok indekste üst sıralarda yer almasının aksine toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda benzer ekonomik seviyeye sahip olduğu ülkelerin gerisinde kalmaktadır. Örneğin; Nominal Gayri Safi Yurt İçi Hasıla açısından 4. sırada [GDP (Nominal) 2023], Satın Alma Gücü Paritesine göre 5. sırada [GDP (PPP) 2024] yer almaktadır. Fakat toplumsal cinsiyet eşitliği raporlarında aynı başarıyı yakalayamamaktadır. Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri raporunda 5. hedef olan "Toplumsal Cinsiyet Eşitliği", en düşük düzeyi temsil eden kırmızı renk ile gösterilmekte (SDG 2024); Dünya Ekonomik Forumu tarafından yayımlanan Küresel Cinsiyet Farkı Raporu'nda ise 0.663 puan ile 118. sırada yer almaktadır (GGGR 2024). Bu veriler, Japonya'nın ekonomik kalkınmasını sosyal alanlarla bütünleştiremediğini kanıtlar niteliktedir. Bu çalışma, tarihsel süreç analizi, yasal düzenleme incelemesi ve ideolojik çözümleme yöntemlerinden yararlanarak Ryōsaikenbo ideolojisinin Japon toplumunda kadın kimliğini nasıl şekillendirdiğini ve bu durumun toplumsal cinsiyet eşitliği üzerindeki yapısal etkilerini, modernleşme süreciyle birlikte nasıl süreklilik kazandığını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet Eşitliği, Yasal Düzenlemeler, Sosyal Yapı

KAYNAKÇA

Bernstein, G. L. (Ed.). (1991). *Recreating Japanese women, 1600–1945*. University of California Press.

Kojima, H. (2007). The Japanese family system: Change, continuity, and regionality. *International Journal of Sociology of the Family*, 33(2), 125–145.

Mackie, V. (2003). *Feminism in modern Japan: Citizenship, embodiment and sexuality*. Cambridge University Press.

Ochiai, E. (1997). *The Japanese family system in transition: A sociological analysis of family change in postwar Japan*. LTCB International Library Foundation.

Shibata, Y. (2006). Gender and education in Japan. In E. Aspinall & G. Fealy (Eds.), *Southeast Asia in a new era: Domestic politics, regional dynamics, and the global system* (pp. 103–118). Institute of Southeast Asian Studies.

Uno, K. (1991). Women and changes in the household division of labor. In G. L. Bernstein (Ed.), *Recreating Japanese Women, 1600–1945* (pp. 17–41). University of California Press.

Uno, K. (1993). *Passages to modernity: Motherhood, childhood, and social reform in early twentieth-century Japan*. University of Hawaii Press.

Ueno, C. (2009). *The modern family in Japan: Its rise and fall*. Trans Pacific Press.

Lukyantseva, P. A. (2023). The evolution of feminism in Japan: Issues of gender and the perception of Japanese women. *Sexuality and Gender Studies Journal*, 1(1), 1–15. <https://doi.org/10.33422/sgsj.v1i1.194>

Parkinson, L. (1989). Japan's Equal Employment Opportunity Law: An alternative approach to social change. *Columbia Law Review*, 89(3), 604–661. <http://www.jstor.org/stable/1122868>

World Economic Forum. (2024). *Global gender gap report 2024*. <https://www.weforum.org/publications/gender-gap-report-2024/>

Sachs, J., Lafortune, G., & Kroll, C. (2024). *Sustainable development report 2024: Japan country profile*. SDSN. <https://www.sdgindex.org>

World Economics. (2025). *GDP rankings 2025: Purchasing Power Parity (PPP)*. <https://www.worlddeconomics.com/Indicator-Data/Economic-Size/Revaluation-of-GDP.aspx>

World Trade Organization. (2024). Global trade outlook and statistics: April 2024.
<https://www.wto.org>

Lönholm, L. (1898). *The Civil Code of Japan*. Tokyo: Maruya & Co.
https://ecollections.law.fiu.edu/civil_codes/9

Cabinet Office, Government of Japan. (1999). *The Basic Act for Gender-Equal Society*.
https://www.gender.go.jp/english_contents/about_danjo/lbp/index.html

Fujimura-Fanselow, K. (1991). The Japanese ideology of ‘good wives and wise mothers’: Trends in contemporary research. *Gender & History*, 3(3), 345–358.

HOW DID CARTEL'S MUSIC SERVE AS A FORM OF RESISTANCE WITHIN THE TURKISH DIASPORA, AND IN WHAT WAYS DID IT FUNCTION AS A TOOL FOR SOCIAL AND CULTURAL STRUGGLE?

Aleyna Utar / Seval Şahin

alynutrz@gmail.com / sahinseval37@hotmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

In the 1990s, young rap artists came together under the name Cartel to protest the discrimination and violence faced by Turkish immigrants in Germany. This study examines the documentaries produced about and by this Turkish rap group, focusing on the lived experiences of Turkish immigrants and the socio-political context in which Cartel emerged. Historically, the first wave of Turkish migration to Germany began in the 1960s with the signing of the Turkish labor agreement between Germany and Türkiye. A large number of Turkish workers moved to Germany following this agreement, facing widespread discrimination, exclusion, and racist attacks. The 1990s were particularly troublesome, marked by xenophobic violence and growing anti-immigrant sentiment. In response to these challenges, Cartel became a cultural phenomenon, calling for unity and resistance against racism through their art and public presence. Rather than focusing on their songs and music videos, this study analyzes how Cartel's story has been told through documentaries, exploring the narrative strategies used to convey their message and the impact of these visual materials on audiences both within and outside the Turkish diaspora. The study investigates how these documentaries frame issues of identity, belonging, and resistance, and how they contribute to shaping a collective memory and consciousness among Turkish immigrants in Germany. It also considers both Turkish and German perspectives, providing a broad and nuanced analysis of Cartel's social and cultural significance during the 1990s. Ultimately, the study explores the role of visual storytelling in empowering marginalized communities and documenting their struggles and resilience.

Anahtar Kelimeler: Cartel, Rap Music, Turkish Diaspora

KAYNAKÇA

<https://youtu.be/84LJ4FlMeNs?si=4tptJbOIvMlkQCeo>

https://youtu.be/iRYO04HodRw?si=1opYewngT8_lWTLP

https://sobider.com/?mod=makale_tr_ozet&makale_id=63014#:~:text=Almanya'ya%20ilk%20resmi%20Türk,İşgücü%20Anlaşması'nın%20imzalanmasıyla%20başlamıştır

https://www.youtube.com/watch?v=EY6h2pLRu_s

GÜNEY KORE ÇALIŞMA KÜLTÜRÜNÜN HİYERARŞİ, DİSİPLİN, EĞİTİM VE YETENEK GELİŞİMİ BAĞLAMINDA İNCELENMESİ

Şeyma Nur Türkan

seymanurturkan7@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Bu çalışma, Güney Kore'nin çalışma kültürünü, özellikle hiyerarşi, disiplin, eğitim ve yetenek gelişimi bağlamında incelemeyi amaçlamaktadır. Güney Kore, kültürel olarak güçlü hiyerarşik yapılar ve disiplinli çalışma anlayışları ile tanınan bir ülkedir. Konfüçyüsçü değerler, çalışma kültürünü büyük ölçüde şekillendiren en önemli etkenlerden biridir. Güç mesafesinin yüksek olduğu, yaşa ve kıdeme dayalı karar alma süreçlerinin hâkim olduğu bu yapılar, iş yerlerinde otoriteye sıkı bir bağlılık ve uzun çalışma saatlerine yönelik bir anlayış yaratmaktadır. Ancak, dijitalleşme ve küreselleşme gibi dışsal etkenler, bu geleneksel yapıları değiştirmeye başlamıştır. Güney Kore'nin iş gücünü güçlendiren en önemli unsurlardan biri de eğitim ve yetenek gelişimidir. Eğitim sistemi, ülkenin ekonomik başarısına paralel olarak hızla gelişmiş ve dünya çapında saygın bir düzeye ulaşmıştır. STEM (bilim, teknoloji, mühendislik, matematik) alanlarına yapılan yatırımlar, iş gücünün niteliklerini iyileştirmek için stratejik bir araç olarak kullanılmaktadır. Güney Kore hükümeti, bireylerin yaşam boyu öğrenme süreçlerine katılımını teşvik eden çeşitli politikalar geliştirmiştir. Eğitimdeki bu yoğunlaşma, yüksek kaliteli bir iş gücünün yetişmesine olanak tanımış ve iş gücündeki dönüşümün temelini atmıştır. Bu süreçte özel sektör de aktif şekilde katılmakta ve teknoloji şirketleri kendi bünyelerindeki eğitim programları, dijital akademiler ve Ar-Ge merkezleri ile çalışanlarının teknik ve yeteneklerini geliştirmeyi hedeflemektedir. Bulgular, Güney Kore'de hiyerarşik yapıların ve disiplin anlayışının hala güçlü olduğunu ancak dijitalleşme, küreselleşme ve genç kuşakların bu yapıyı dönüştürmeye başladığını göstermektedir. Eğitim politikaları, yaşam boyu öğrenme anlayışıyla desteklenmekte ve STEM gibi alanlarında yetenek geliştirme odaklı yatırımlar yapılmaktadır. Sonuç olarak, Güney Kore'deki çalışma kültürü, geçmişin disiplinli ve hiyerarşik yapılarından, günümüzün daha esnek, yenilikçi ve gelişim odaklı iş anlayışlarına doğru bir dönüşüm yaşamaktadır. Bu dönüşümde eğitim ve yetenek gelişimi kritik bir rol oynamakta olup, iş gücünün geleceği, genç kuşakların taleplerine uyum sağlamakla şekillenecektir. Özel sektörün özellikler teknoloji alanındaki stratejik katkısı, bu dönüşümün hızında belirleyici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çalışma Kültürü, İş Gücü, Hiyerarşi, Disiplin, Eğitim

KAYNAKÇA

Chang, H.-J. (2010). 23 things they don't tell you about capitalism. Penguin Books.

- Hofstede, G. (2001). *Culture's consequences: Comparing values, behaviors, institutions and organizations across nations* (2nd ed.). Sage Publications.
- Kim, Y. (2021). Generational shifts in South Korean work culture: A study of Millennial and Gen Z workers. *Asian Business & Management*, 20(3), 331–350.
<https://doi.org/10.1057/s41291-021-00140-2>
- Korean Statistical Information Service. (n.d.). KOSIS. <https://kosis.kr>
- Lee, S., & Kwon, Y. (2018). Workplace hierarchies in Korea: Cultural perspectives and contemporary changes. *Korean Journal of Sociology*, 52(1), 45–70.
- Ministry of Education, Republic of Korea. (2022). STEM education strategy white paper. <https://www.moe.go.kr>
- Ministry of SMEs and Startups (MSS). (n.d.). Main policies. <https://www.mss.go.kr>
- OECD. (2021). *Education at a glance: OECD indicators*. OECD Publishing.
<https://doi.org/10.1787/eag-2021-en>
- World Bank. (2020). *Korea's knowledge economy: Lessons for other developing countries*. <https://www.worldbank.org>

TARKOVSKI’NİN “AYNA”(ЗЕРКАЛО,1975) FILMİNDEKİ OTOBIYOĞRAFIK UNSURLAR

Yasemin Akbulut

1120510216@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Bu çalışmada Andrey Tarkovski’nin “Ayna” (Zerkalo, 1935) filmindeki otobiyografik unsurları nasıl işlediği ve bunu sinematografik olarak izleyicilere nasıl aktardığı incelenmektedir. Çalışmanın amacı yalnızca Tarkovski’nin Ayna filmi değil aynı zamanda onun kişisel geçmişine yönelik anlatılar da sunmasıdır. Bu film otobiyografik unsurların sinemayla birleşerek nasıl bir bütünü temsil ettiği ve filmdeki imgeleri farklı yönlerden değerlendirmektedir. Metinlerarasılık yöntemiyle de Andrey Tarkovski’nin babasına ait şiirleri ele alınarak sinema-şiir ilişkisi çok net bir şekilde izleyicilere sunulmuştur. Yönetmenin kendi çocukluk anılarıyla dolu olan bu filmde hayal ile gerçek arasındaki bağ güçlü bir şekilde anlatılırken yönetmenin annesiyle olan ilişkisi ve özellikle baba figürünün eksik olması filme derinlemesine yansıtılmıştır. 1935’te babasının onları terketmesi üzerine Tarkovski’deki baba figürü sağlamlığını yitirmiş, bu sebeple özellikle “Ayna” filminde babasının şiirlerinden oluşan sahnelerle yansımasına neden olmuştur. “Ayna” Tarkovski’nin iç dünyasını samimi ve objektif şekilde ele alan yapıtıdır. Aynı zamanda filmde o dönemlerde gündemde olan II. Dünya savaşından da kesitler vardır. Bu sayede dönemin Rus halkının toplumda yaşadığı travmalardan da bahsedilmiştir. Film düz bir anlatımdan ziyade rüyaları, bilinçaltını ve tarihsel hikayeleri harmanlayarak izleyicileri düşündürürken aynı zamanda, zaman ve bireysel kimliklerini de sorgulatmaktadır. Ayrıca filmdeki imgeler izleyicilere derin bir sorgulama imkânı sunmaktadır. Bu bağlamda çalışma, filmdeki otobiyografik öğeleri tematik ve biçimsel yöntemlerle değerlendirirken aynı zamanda psikanalitik yöntemini kullanarak da incelemektedir. Doğanın filmde sadece bir arka plan unsuru olmayıp hafıza ve bilinç akışının yansımasını da işleyen, yönetmenin hafızasını metafiziksel bir şekilde ortaya koyduğunu göstermek de amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rus Sineması, Otobiyografi, Bilinçaltı

KAYNAKÇA

Andrey Arsenyeviç Tarkovski’nin «Ayna» (Зеркало-1975) filmi

Edebiyat ve Sinema Üzerine Yazılar

Yazar: Derya Çetin, İkbâl Bozkurt Avcı Eğitim Yayınevi, 24 Eki 2022 - 190 sayfa

Resim ve Sinema İlişkisi Bağlamında Andrey Tarkovski Filmlerinde Kapı İmgesi Year 2025,

Volume: 1 Issue: 9, 237 - 249, 16.03.2025 Primary Language Turkish Subjects Fine Arts

Journal Section Reviews Authors Cenar Öztürkler HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ, GÜZEL

SANATLAR ENSTİTÜSÜ, RESİM (SY) 0000-0002-8532-9547 Türkiye Publication Date March 16, 2025 Submission Date January 26, 2025 Acceptance Date March 7, 2025 Published in Issue Year 2025 Volume: 1 Issue: 9

SİNEMA VE RESİM SANATININ KESİŞEN NOKTASI: ANDREİ TARKOVSKİ.

YazarlarBakırcılar, Günay Konular TARKOVSKII, Andrei Arsen'evich, 19321986; DIGITAL printing; ARTISTS Yayın Art-E, 2024, Vol 17, Issue 34, p1056 ISSN1308-2698 Yayın türü Academic Journal DOI 10.21602/sduarte.1546020

Tarkovski Kitabı : Bir Auteur'ün Yaşamı, Sanatı ve Filmleri – Deniz Kurtyılmaz Year 2024,

Volume: 1 Issue: 2, 155 - 160, 28.07.2024 Primary Language Turkish Subjects

Communication and Media Studies (Other) Journal Section Book Reviews Authors Süleyman

Duyar KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ 0000-0002-5036-908X Türkiye

Publication Date July 28, 2024 Published in Issue Year 2024 Volume: 1 Issue: 2

Andrey Tarkovski Sinemasında Zaman-İmgesi: Ayna. Yazarlar AVCI, İkbāl BOZKURT; ÇETİN, Derya KonularWORLD War II films; TIME perception; WORLD War II; ACTION & adventure films; JUDGMENT sampling; WAR films

YayınJournal of Akdeniz University Faculty of Communication / Akdeniz İletişim, 2022, Issue

37, p319 ISSN 1304-3846 Yayın türü Academic Journal DOI 10.31123/akil.1080079

Andrey Tarkovski Sinemasında Zaman-İmgesi: Ayna/ The Time-Image on Cinema of Andrey Tarkovski: Mirror Movie/İkbāl BOZKURT AVCI1-2, Derya ÇETİN3 Araştırma

Makalesi (Research Article) Gönderim Tarihi (Received): 06.03.2022 Kabul Tarihi (Accepted):

08.06.2022/ Atıf (Cite as): Bozkurt Avcı, İ. ve Çetin, D. (2022). Andrey Tarkovski Sinemasında Zaman-İmgesi: Ayna. Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi, (37), s. 319-335. DOI: 10.31123/akil.1080079.

ANDREY TARKOVSKY SİNEMASINDA ZAMAN-İMGESİ: AYNA Year 2022, , 319 -

335, 29.06.2022 Primary Language Turkish Subjects Communication and Media Studies Journal Section Articles Authors İkbâl Bozkurt Avcı SAMSUN ÜNİVERSİTESİ 0000-0002-

6904-7291 Türkiye Derya Çetin BOLU ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ 00000003-3520-4436 Türkiye Publication Date June 29, 2022 Submission Date March 6, 2022 Published in Issue Year 2022

GELENEKSEL KORE DANSLARINDAN SALPURI

Zehra Bildik

zehraeru03@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Bu çalışma, Kore'nin geleneksel ritüel danslarından biri olan Salpuri (살풀이)yi tarihsel kökeni, anlamı, amacı ve yapısal özellikleri bağlamında derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Salpuri özellikle Joseon Hanedanlığı döneminden itibaren kadın şamanlar (mudang) tarafından, ölen kişinin ruhunu huzura kavuşturmak ve yaşayanların ruhsal arınmasını sağlamak amacıyla icra edilmiştir. Bu ritüel dans, Kore toplumunda önemli bir yer tutmakta ve Kore şamanizminin derin kültürel izlerini taşımaktadır. Çalışma, Salpuri'nin sadece bir performans olmanın ötesinde, manevi ve kültürel bir ritüel olduğunu vurgulamayı hedeflemektedir. Bu bağlamda, dansın kökenlerine ve tarihsel evrimine dair yapılan araştırmalar, bu ritüelin toplumda nasıl bir rol oynadığını açıklığa kavuşturacaktır. Çalışmanın araştırma soruları, Salpuri'nin ne olduğu ne zaman yapıldığı, hangi sembolik ve yapısal özellikleri taşıdığı gibi temel sorulardan oluşmaktadır. Ayrıca, ritüelin koreografik yapısının ve içsel anlamlarının nasıl geliştiği de incelenmiştir. Yöntem olarak nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş; görsel performans analizleri, akademik yayınlar ve Kore Ulusal Kültürel Miras Araştırma Enstitüsü (Korean National Research Institute of Cultural Heritage, n.d) verileri temel alınmıştır. Özellikle iki kuşak Koreli dansçının performanslarındaki dönüşümü inceleyen Loken-Kim & Crum (1997) (Loken-Kim, 1997), Salpuri'nin psikanalitik ve sanatsal yönlerini ele alan Lee & Kim'in (2006) (Lee, 2006) ayrıca Charlotte Babb'ın (Babb, 2010) Salpuri dansı hakkındaki detaylı çalışmaları ışığında dansın tarihsel gelişimi ve sanatsal dönüşümü analiz edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre 살풀이, yavaş tempolu, içsel duygu aktarımına dayalı ve doğaçlamaya açık bir yapıya sahiptir. Dansçının elinde taşıdığı uzun beyaz mendil (salpuri-chun), ruhun saflığını ve geçişini simgeler. Dansın yapısı, geleneksel Kore ritimleri olan 장단 eşliğinde şekillenir. Hareketler, yasın kabulü ve ruhsal boşalım temasını görsel olarak ifade eder. Ayrıca, dans hem bireysel bir içsel süreç hem de toplumsal hafıza ile ilişkilidir. 살풀이'nin yapısal özellikleri, yalnızca sanatsal değil, aynı zamanda ruhsal bir temizlenme sürecini de ifade eder. Sonuç olarak, 살풀이, sadece bir estetik performans değil; aynı zamanda bir ritüel arınma biçimi, geçmişle yüzleşme ve kültürel süreklilik sağlayan manevi bir araçtır. Bu yönüyle, geleneksel şamanistik bağlamda derin bir kültürel anlam taşıırken, sahne sanatları alanında da kültürel mirasın korunmasına katkı sağlamaktadır. Salpuri ritüel dansı, Kore'nin geleneksel kültürünün bir parçası olarak hem geçmişin izlerini taşımakta hem de günümüzde yaşayan bir sanat biçimi olarak varlığını sürdürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kore Kùltürü, Kore Şamanizmi, Ritüel Dans, Manevi Arınma, Salpuri

KAYNAKÇA

Babb, C. (2010). Salpuri Exorcism and the Dancing Gene. Academia.edu.

Korean National Research Institute of Cultural Heritage. (n.d). Salpuri: Korean traditional dance.

Lee, E.-J. &.-S. (2006). Salpuri-chum, a Korean dance for expelling evil spirits: A psychoanalytic interpretation of its artistic characteristics. The Korean Journal of Arts and Aesthetics.

Loken-Kim, C. &. (1997). Qualitative change in performances of two generations of Korean dancers. Korean Studies.

SON DEMLERDE KIRILGAN MASKÜLENLİK

Zeynep Feyza Kuzugüden / Sueda Müjdecı

feyzakuzuguden@gmail.com / suedamujdecı35@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, SOSYOLOJİ

Bu çalışma, Erciyes Üniversitesi Edebiyat Fakültesi erkek öğrencilerinin, feminen davranış tarzlarını benimseyen hemcinslerine yönelik bakış açılarını nitel yöntemle anlamayı amaçlamaktadır. Çalışmanın sahası Erciyes Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'dir ve amaçlı örneklem ile katılımcılar belirlenmiştir. Veri oluşturma tekniği olarak informel sohbet tarzında derinlemesine görüşmeler tercih edilmiştir. Keşif araştırması ile alt araştırma soruları oluşturulmuştur. Araştırmada yorumsal ve sistematik veri analiz tekniği kullanılmıştır. Araştırmamızın amacı erkeklerin biyolojik ya da toplumsal cinsiyet özelliklerine göre sergiledikleri davranışlarda bir doğruluk veya yanlışlıktan çok diğer erkekler tarafından kadınsı- erkeksi ayrımının nasıl yapıldığını anlamaktır. Erkekler arasında erkekliğe ait maskülen tavır ve kadınsı olarak tanımlanan feminen tavırlar üzerinden duruma ve ortama göre değişen bir ayrıma gidilmektedir. Görüşülen kişilerden alınan cevapların farklılıklarının temelinde; eğitim durumu, ailesi, geldiği sosyal çevre, içinde bulunduğu ortam yatmaktadır. Bu araştırma da erkek üniversite öğrencilerinin feminen özellikleri olan erkek öğrencilere fiziksel özellikleri, toplumsal cinsiyet özellikleri ve arkadaş olarak görülme konusundaki düşüncelerini anlamaya çalışılmıştır. Araştırma kapsamında Erciyes Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nin farklı bölümlerinde öğrenim gören erkek öğrencilerle görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Katılımcıların ifadelerine göre, fiziksel özellikler temelinde, cinsiyetlere yönelik belirli sınırlar olduğu ve bireylerin bu sınırlar çerçevesinde "feminen" ya da "maskülen" olarak değerlendirildiği görülmektedir. Çoğu katılımcı erkekliği bu kalıplar doğrultusunda tanımlarken, cinsiyet kimliğini kalıplara sığdırmayan ve daha esnek bir biçimde ele alan görüşler de mevcuttur. Toplumsal cinsiyet bağlamında ise bireylerin geleneksel olarak atfedilen davranışlara uyup uymamaları, onların "kadınsı" olarak algılanmasında belirleyici olmaktadır. Feminen özellikler sergileyen erkeklerle arkadaşlık kurma konusunda genel olarak mesafeli bir yaklaşım gözlemlenmekle birlikte, bu durumu sorun olarak görmeyen ya da arkadaşlığı alay ve dışlama biçiminde yorumlayan farklı tutumlar da dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal Cinsiyet, Cinsiyet Kimlikleri, Tutum

KAYNAKÇA

Avşar, Sinay, [2017] "Toplumsal Cinsiyet Rollerini Bağlamında Tarihsel Rollerini Yitiren Erkekliğin Çöküşü: Küllerinden "Yeni Erkek"liğin Doğuşu" KADEM Kadın ve Demokrasi Dergisi. 3[2] s. 224-241.

Yıldız, Sıtkı, & Tekke, Aynur [2020]” Türk Toplumundaki Erkeklik Yüklerinin Lisansüstü Tezler Üzerinden Analizi”. Toplum ve Kültür Araştırmaları Dergisi. [6] s. 131-153.

Yar, D, Ulaş, S, & Vefikuluçay Yılmaz, D. (2022). “Üniversite öğrencilerinin cinsiyet rollerinin benlik saygısı ve yaşam doyumu üzerindeki etkisi”. IBAD Sosyal Bilimler Dergisi. (13). 324-343.

Çekiç, Fatma. “Toplumsal Cinsiyet Temelli Kimlik İnşası: Erkeklik Kimliğinin Oluşumu, Tutum ve Davranışlar Üzerinde Etkisi”. Yüksek Lisans Tezi. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, 2021.

Zeyneloğlu, Simge. “Ankara’da Hemşirelik Öğrenimi Gören Üniversite Öğrencilerinin Toplumsal Cinsiyet Rollerine İlişkin Tutumları”. Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi, 2008.

Berber, Aleyna ve diğerleri. “Ataerkil Toplumlarda Erkek Olmak” Lisans Bitirme Projesi. İstanbul 29 Mayıs Üniversitesi, 2021.

HANOK'UN KÜLTÜREL VE YAPISAL TEMELİ, TARİHSEL GELİŞİMİ, MİMARİ ÖZELLİKLERİ VE GÜNLÜK YAŞAMI ÜZERİNE

Selin İrem Pürnek

selinpurnek@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Hanok, Kore'nin geleneksel konut mimarisini temsil eden, sadece bir barınma alanı değil; aynı zamanda köklü kültürel kimliğin taşıyıcısı olan önemli yapılardır. Bu çalışmanın amacı, Hanok'un kültürel ve yapısal temellerini, tarihsel gelişimini, mimari özelliklerini ve bu yapıların içinde şekillenen yaşam düzenini inceleyerek geleneksel konutların çok yönlü yapısını ortaya koymaktır. Hanok'un gelişim süreci, erken dönem çukur evlerden başlayarak, Joseon Hanedanlığı'ndaki kiremit çatılı yapılara kadar köklü bir gelişim geçirmiştir. Doğayla uyumlu mimari anlayışı ve iklim koşullarına göre şekillenen yapı sistemleri – özellikle ondol (yerden ısıtma sistemi) ve maru (ahşap zemin) gibi yapıtaşları– Hanok mimarisinin temelini oluşturur. Bu çalışmada, literatür taraması yöntemiyle Hanok'un mimari yapısı detaylı şekilde incelenmiştir. Geleneksel Kore evlerinin yapı sistemi, oda dağılımı ve işlevleri – örneğin evin hanımlarının yaşam alanı olan anbang ile erkeklerin yaşam alanı olan sarangbang, ve bunların dönemin Konfüçyanizm anlayışı ile olan ilgisine değinilmiştir. Hanok'un deçong, gonnonbang, çanbang, buok (mutfak) gibi diğer iç mekan bölümleri ve işlevleri ile birlikte bu bölümlerin günlük yaşama yansıması da analiz edilmiştir. Çalışmanın sonucunda Hanok'un yalnızca bir barınma alanı değil, aynı zamanda sosyal, kültürel ve ideolojik bir temsil alanı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu geleneksel yapıların modern mimariyle harmanlanarak günümüzde de varlığını sürdürmesi, hem kültürel kimliğin korunması, hem de gelecek nesillere aktarılması açısından büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hanok, Kore Mimarisi, Geleneksel Konut, Ondol Sistemi, Sosyal Hiyerarşi

KAYNAKÇA

Kitap Kaynakları

Jeon, B. (2016). A cultural history of the Korean house. Seoul Selection.

Kore Kültür, Spor ve Turizm Bakanlığı. (2011). Kore gerçeği. Kore Kültür, Spor ve Turizm Bakanlığı.

Suh, C.-S. (2004). An encyclopaedia of Korean culture. Hansebon.

윤정숙, 유옥순, 박선희, 김선중, & 박경옥. (2007). 한국 주거와 삶. (주)교문사.

İnternet Kaynakları

Hannam Üniversitesi. (2025, Nisan 5). 한옥의 평면구성과 공간의 기능.

<http://ata.hannam.ac.kr/lec/housing/housing4/h-t4-1.htm>

토지주택박물관. (2025, Nisan 5). 삶이 담긴 우리 건축, 한옥.

<https://museum.lh.or.kr/main.do>

Görsel Kaynaklar

Jeonju Ulusal Müzesi. (2025, Nisan 5). Sarangbang (사랑방). Jeonju National Museum.

<https://jeonju.museum.go.kr/relic.es?mid=a10504000000&seq=47&act=view>

Korean Wikipedia. (2025, Mart 27). 대청. 위키백과.

<https://ko.wikipedia.org/wiki/%EB%8C%80%EC%B2%AD>

Namu Wiki. (2025, Mart 23). 기와집.

<https://namu.wiki/w/%EA%B8%B0%EC%99%80%EC%A7%91>

Namu Wiki. (2025, Mart 23). 초가집.

<https://namu.wiki/w/%EC%B4%88%EA%B0%80%EC%A7%91>

Namu Wiki. (2025, Mart 23). 움 집. <https://en.namu.wiki/w/%EC%9B%80%EC%A7%91>

Seoul Kids. (2025, Mart 27). 한옥의 구조: 안방. 서울어린이대공원.

https://kids.seoul.go.kr/board/boardDetail.do?p_bbsSn=2134510007

Seoul Kids. (2025, Mart 27). 한옥의 구조: 부엌. 서울어린이대공원.

https://kids.seoul.go.kr/board/boardDetail.do?p_bbsSn=2134510007

wind7571. (2025, Mart 27). 한옥, 자연과 함께 숨 쉬다. 네이버 블로그.

<https://blog.naver.com/wind7571/221994969178>

GURBETİN DİJİTAL YÜZÜ: SOSYAL MEDYADA KİMLİK, AİDİYET VE PSİKOLOJİK YANSIMALAR

Nergis Nisa İder / Tavus Gulladyeva

justsaynergis@gmail.com / tavusmalikguliyeveva@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

Dünyanın giderek daha bütünleşik bir yapıya bürünmesiyle birlikte, bireylerin yer değiştirme pratikleri de artmış; göç, ekonomik, sosyal veya kişisel nedenlerle bir yerden başka bir yere kalıcı ya da geçici olarak yapılan hareket olarak tanımlanmıştır. Bu süreç, göçmenlerin kimliğini ve aidiyet duygusunu etkileyen önemli bir deneyim haline gelmiştir. Diğer pek çok küresel dinamik gibi göç de bu dönüşümden etkilenmiş; göç dinamiklerinin zamanla değişmesi, bireylerin kimlik inşası süreçlerinde sosyal medyanın nasıl bir rol oynadığını daha görünür kılmıştır. Bu çalışma, gurbetçi deneyimini ve bu durumun onların psikolojisi üzerindeki etkilerini sosyal medya paylaşımları üzerinden incelemeyi amaçlar. Bu araştırmada ele alınan veriler doğrultusunda gurbetçilerin deneyimlerini içeren paylaşımları ve yorumları analiz edilmiştir. Bu analiz sonucunda “Avrupa Türkler için bir destinasyon mudur?” ve “Türk gurbetçileri yurt dışında kendilerini nasıl ifade ederler?” gibi sorulara karşı gurbetçilerin kendi perspektiflerinden duygusal ifadeler geliştirdiği gözlemlenmektedir. Buna ek olarak sosyal medyanın Türk gurbetçilerine bir tür ifade özgürlüğü sağladığı tespit edilmiştir. Diasporadaki Türk gurbetçiler için sosyal medya, yalnızca bir iletişim aracı değil, aynı zamanda nostaljiyle beslenen bir kimlik mekânına dönüşmektedir. Bu bağlamda, medya, diasporik topluluklar için kimliğin inşa edildiği ve aidiyetin müzakere edildiği bir sosyal alan olarak önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışma ile sosyal medyanın gurbetçi psikolojisini bir taraftan göçmen gurbetçilerin sonraki nesle bu psikolojiyi yansıtma fırsatını verdiği gözlemlenirken, diğer taraftan ise gurbetçilerin psikolojisini şekillendirme yönünden bir potansiyele sahip olduğu saptanmıştır. Sosyal medya, gurbetçi bireylerin kendilerinden önceki gurbetçi nesile olan bakış açılarını, onların birikimlerini, kültürel kimliklerini ve yaşamlarını nasıl ifade ettiği hakkında bilgi verirken; bizim için de gurbetçilerin çevrimiçi varlığını nasıl anlamlandırmamız gerektiği konusunda önemli rol oynamaktadır. Bu araştırma sonucunda “Avrupa Türkler için bir destinasyon mudur?” ve “Türk gurbetçileri yurt dışında kendilerini nasıl ifade ederler” gibi sorulara cevap verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Göç, Türk Gurbetçileri, Sosyal Medya, Diaspora

KAYNAKÇA

Georgiou, M. (2006). *Diaspora, identity and the media: Diasporic transnationalism and mediated spatialities*. Hampton Press.

https://www.researchgate.net/publication/45229849_Diaspora_identity_and_the_media_Diasporic_transnationalism_and_mediated_spatialities

Kara, N. (2020). *Sosyal Medyada Kimlik İnşası ve Diaspora Deneyimi: Almanya'daki Türk Göçmenler Örneği (Yüksek Lisans Tezi)*. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

<https://nek.istanbul.edu.tr/ekos/TEZ/ET002147.pdf>

ANİME VE MANGA’NIN DİJİTAL PLATFORMLAR ARACILIĞIYLA DÜNYA ÇAPINDA YAYILMASIYLA JAPON EKONOMİSİNE KATKISI

Zeynep Şen

1120410170@erciyes.edu.tr

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DİLİ VE EDEBİYATI

Bu araştırma, anime ve manga sektörlerinin dijital platformlar aracılığıyla küresel ölçekte yaygınlaşmasının Japonya ekonomisine sağladığı katkıları incelemeyi hedeflemektedir. Japonya'nın kültürel endüstrileri arasında önemli bir yer tutan anime ve manga, geleneksel dağıtım modellerinden dijitalleşmeye geçişle birlikte, bu kültürel ürünlerin erişilebilirliği artmış, uluslararası izleyici kitlesi genişlemiş ve Japonya'nın kültürel ihracatı önemli ölçüde büyüme kazanmıştır. Çalışmada, öncelikle sektörün dijitalleşme süreci incelenmiş; geleneksel dağıtım yöntemlerinden dijital platformlara geçişin sektörel dönüşüm üzerindeki etkileri ele alınmıştır. Ardından, dijital anime platformları (Netflix, Crunchyroll, Disney+, vb.) ile dijital manga platformlarının (Shonen Jump+, Manga Plus, vb.) rolü ele alınmaktadır. Bu platformlar sayesinde Japon içeriklerinin küresel pazarda daha görünür hale gelmesi, ekonomik anlamda da çeşitli yansımalar doğurmuştur. Araştırmada nitel yöntem benimsenmiş, sektörel veriler ve ikincil kaynaklar üzerinden analiz gerçekleştirilmiştir. Makale, dijitalleşmenin Japon ekonomisine katkılarını dört temel başlık altında ele almaktadır: lisans ve dağıtım gelirlerinde artış, anime ve manga temalı turizm faaliyetlerinin ekonomik etkileri, yabancı yatırımlar ve uluslararası ortak yapımlar yoluyla sektöre sağlanan finansal destek ile karakter bazlı ürünlerin (merchandising) ve diğer yan ürünlerin satışından elde edilen gelirler değerlendirilmektedir. Bununla birlikte, sektörde karşılaşılan başlıca sorunlar arasında uzun çalışma saatleri, düşük ücret politikaları, dijital platformların tekelleşme eğilimleri ve uluslararası rekabetin artışı yer almaktadır. Bu zorluklara rağmen, dijitalleşmenin sunduğu olanakların doğru stratejilerle değerlendirilmesi hâlinde, Japonya'nın kültürel endüstrilerinin ekonomik potansiyelinin daha da artacağı öngörülmektedir. Sonuç olarak, anime ve manga'nın dijital platformlar aracılığıyla dünya çapında yayılması, Japonya'nın kültürel ihracatını ve ekonomik gücünü önemli ölçüde artırmıştır. Dijitalleşme sayesinde artan lisans gelirleri, turizm, yabancı yatırımlar ve yan ürün satışları, ülke ekonomisine katkı sağlamaktadır. Ancak sektör; uzun çalışma saatleri, düşük ücretler ve platformların tekelleşme riski gibi sorunlarla karşı karşıyadır. Bu nedenle, dijitalleşmenin getirdiği fırsatların sürdürülebilir şekilde değerlendirilebilmesi için yapısal iyileştirmeler gereklidir. Genel olarak, anime ve manga, dijitalleşme yoluyla Japonya'nın küresel kültürel etkisini ve ekonomik potansiyelini güçlendiren stratejik bir unsur hâline gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anime, Manga, Dijital Platformlar, Japon Ekonomisi, Kültürel İhracat

KAYNAKÇA

Dalil, Z. (2016). Manga and Anime: a gateway to the Japanese culture. https://www.academia.edu/29793501/Manga_and_Anime_a_gateway_to_the_Japanese_culture (01.04.2025)

Hernández-Pérez, M. (2019). Looking into the “Anime Global Popular” and the “Manga Media”: Reflections on the Scholarship of a Transnational and Transmedia Industry. *Arts*, 8(2), 57. <https://doi.org/10.3390/ARTS8020057>. (20.03.2025)

Nie, Q. (2025). How the Japanese Anime Industry Can Revitalize Underdeveloped Regions. *Advances in Economics, Management and Political Sciences*, 152(1), 169–175. <https://doi.org/10.54254/2754-1169/2024.19454>. (20.03.2025)

Noh, S. (2022). Global Media Streams: Cosmopolitan Streaming Platforms and the Contemporary Ecosystem of Anime Distribution. University of Wisconsin–Madison. <https://www.proquest.com/openview/48a269116ebf58a5256876a16d3a8ee3/1?cbl=18750&diss=y&pq-origsite=gscholar> (20.03.2025)

Ohsawa, Y. (2018). A Contemporary Version of Globalization: New Ways of Circulating and Consuming Japanese Anime and Manga in East Asia. <https://www.jiu.ac.jp/files/user/education/books/pdf/840-42.pdf> (30.03.2025)

Oóhagan, M. (2007). MANGA, ANIME AND VIDEO GAMES: GLOBALIZING JAPANESE CULTURAL PRODUCTION. *Perspectives*, 14(4), 242–247. <https://doi.org/10.1080/09076760708669041>. (29.03.2025)

Onemu, U. (2020). The Economies of Anime: Anime as a soft power, a cultural product and a (trans)national medium. Brunel University London. <http://bura.brunel.ac.uk/handle/2438/20931> (29.03.2025)

Takahashi, R. (2024). From the Holy Land to the Homeland: The Impact of Anime Broadcasts on Economic Growth. Waseda INstitute of Political EConomy, Waseda University. <https://www.waseda.jp/fpse/winpec/assets/uploads/2024/04/3877db102b2bcba2ec12275bc4e423f4.pdf> (21.03.2025)

SIMILARITIES BETWEEN 'PURITANISM', 'MCCARTHYISM' AND THE FILM 'MOSCOW ON THE HUDSON' (1984)

Betül Serra Aslankaya

serraaslankaya@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

Throughout history, the search for freedom has often been accompanied by social exclusion, control through fear, alienation, and the domination of others — all of which persist in different forms across time. In the 16th and 17th centuries, Puritans who sought religious freedom in England migrated to America to establish their own society. Ironically, in doing so, they began to oppress those who were already present, using fear and exclusion to preserve their identity. Centuries later, during the Red Scare in the United States, countless individuals were accused of communism without evidence, subjected to intense pressure, and lost their careers and social standing. American society was polarized between so-called “true patriots” and “traitors,” leading to deep identity crises and widespread alienation. This paradox is further explored in the film *Moscow on the Hudson*, in which Vladimir flees the oppressive Soviet regime in search of freedom in the United States — only to discover that freedom under capitalism comes with its own costs and constraints. Across these cases, a common thread emerges: migrants, dissidents, and individuals adapting to new systems often face the same dilemma — assimilation or preservation of identity. This presentation analyzes three distinct yet interconnected moments in history to interrogate a recurring phenomenon: the justification of control under the guise of “freedom.” Has freedom ever truly existed, or has every system merely redefined oppression in its own terms?

Anahtar Kelimeler: The Search For Freedom, Oppression, Control Through Fear, Domination

KAYNAKÇA

Puritanism: <https://www.britannica.com/topic/Puritanism>

McCarthyism (Red Scare): <https://www.history.com/articles/red-scare>

The Film: *Moscow on the Hudson* (1984)

RUS ATASÖZLERİNDE KADIN İMGESİ VE TÜRK ATASÖZLERİ ÖRNEĞİNDE EŞ DEĞERLİK DURUMU

Esra Yıldırım / İlayda Özsoy

1120520517@erciyes.edu.tr / 1120520567@erciyes.edu.tr

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Atasözleri, bir toplumun kültürel değerlerini ve sosyal yaşantısını yansıtan önemli bir edebiyat ürünüdür. Geçmişten günümüze bir halkın yaşadığı tecrübelerin, değerlerin yargıların süzgeçten geçirilmiş halidir. Toplumların kültür öğeleri, duygu ve düşünceleri vb. birçok unsurun sözlü veya yazılı olarak nesilden nesile yansıtılmasına ayna tutan kalıplaşmış sözler olan atasözlerinin farklı dillerin öğrenimi ve öğretiminde olduğu kadar, kullanımında da önemli bir yer tuttuğu aşıkardır. Çalışmada içerisinde kadın imgesi barındıran Rus atasözleri incelenmiş olup karşılaştırmalı analiz yöntemiyle dil bilimsel açıdan Türkçe eşdeğerlikleri ile kıyaslanmıştır. Yaptığımız incelemeler sonucunda Rus atasözlerinde "kadın" ve "annelik" gibi imgelerin sıkça görüldüğü tespit edilmiştir. Böylelikle Rus toplumunun kadın imgesine karşı yaklaşımının ne şekilde ifade edildiği, hangi konotasyona sahip olduğu araştırılmış, çeşitli örnekler üzerinden kültürel bağlamda da yeri saptanarak kadının Rus toplumdaki rolü ortaya koyulmuştur. Örneğin: Семья, сильна женщиной. (Aile,kadınla güçlüdür). Женщина — хранительница очага. (Kadın evin koruyucudur); женщина — зеркало дома. (Kadın evin aynasıdır); какова жена, таков и дом. (Kadın nasılsa, ev de öyledir). Bu kalıplaşmış ifadelerde Rus aile yapısında kadının rolü ve otoritesi vurgulanmaktadır. Kadın, hem Türk dilinde hem Rus dilinde ailenin yapı taşı olarak tanımlanır. «Женщина держит три угла дома, а мужчина только один (kadın evin üç köşesini, erkek ise tek köşesini tutar)» - “Kadın, evin direğidir.” Atasözlerinden anlayacağımız üzere her iki toplumda da kadının belirleyici figür olarak tanımlandığını söylemek mümkündür. Умная жена — клад. (Akıllı kadın bir hazinedir), женский ум — тиха вода. (kadın zekası sessiz akan sudur) gibi kalıplarda kadın bazen yöneten, güçlü, zeki bir figür olarak karşımıza çıkarken; öte yandan хитра женщина — обведёт вокруг пальца. (Kurnaz bir kadın, seni parmağında oynatır.) где баба, там и болтовня. (Kadın neredeyse dedikodu da oradadır.) баба сказала — камень сдвинется, а она — нет. (Kadın "hayır" dediyse taş yerinden oynar ama o oynamaz) gibi kadına yönelik kalıplaşmış kurnazlık, inatçılık, dedikoduculuk gibi olumsuz konotasyona sahip bazı atasözlerine de rastlamak mümkündür. Kadın imgesinin farklı açılardan ele alındığı bu çalışmada kadın figürünün nasıl temsil edildiğini belirleyici unsurlarla açıklamak adına önde gelen Rusça Atasözleri Sözlükleri incelenmiş olup elde edilen bulgular farklı dil bilimsel ve dil bilgisel yöntemlerle analiz edilmiştir. Anahtar Kelimeler: Rus Atasözleri, Kadın imgesi, konotasyon, eş değerlik

Anahtar Kelimeler: Rus Atasözleri,Kadın İmgesi,Konotasyon,Eş Değerlik

KAYNAKÇA

Rosslyn,W.& Tosi,A (2012).Women in Nineteenth-Century Russia:Lives and Culture. Open Book Publishers.

DEMİR,M.(2020).Çince Deyimlerde Erkek Kavramı. [Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi] Yök Tez Merkezi

KIDEMLİ KİŞİLER İÇİN PROAKTİF ROLLER ÜZERİNE KARŞILAŞTIRMALI BİR ÇALIŞMA: JAPONYA VE AVRUPA BİRLİĞİ

Esra Gerçekcioğlu

gercekcioglu.esra@gmail.com

ANKARA SOSYAL BİLİMLER ÜNİVERSİTESİ, ASYA ÇALIŞMALARI

Yaşlanan nüfus, sanayileşmiş ülkeler için önemli bir endişe kaynağı haline gelmiştir. Nüfus içindeki yaşlı bireylerin oranı arttıkça, iş gücü için gerekli olan insan kaynağı da azalmaktadır. Ayrıca, yaşlı bireyler iş gücüne katılmadıkları için sağlık harcamaları açısından devlete yük olmaktadır. Japonya, yaşlanan nüfus konusunda en çok endişe duyan ülkelerden biridir. Devletin bu konudaki çeşitli politika girişimlerine rağmen, Japonya'daki doğum oranları giderek azalmaktadır. Avrupa Birliği ülkeleri de doğum oranları ve yaşlanan nüfus açısından benzer bir tablo izlemektedir. Her ne kadar bu iki örnekte benzer kaygılar bulunsa da yaşlanan nüfus sorununa çözüm konusunda farklı yaklaşımlar benimsemektedirler. Uygulanan çözüm ve politikalar farklılık gösterse de nüfus oranlarındaki değişim ve bunun sonucu olarak ortaya çıkan talepler büyük ölçüde benzerdir. Bu çalışma, yaşlı bireylerin toplumsal hayata katılımının yaşam süresi ve yaşam kalitesi üzerinde olumlu bir etkisi olup olmadığını incelemeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, yaşlı bireylere devlet veya devlet dışı aktörler tarafından verilen proaktif rollere de odaklanacaktır. Bu konuda, Batı merkezli akademik kaynakların çoğu “üretken yaşlanma” (productive aging) kavramını kullanmaktadır. Öte yandan, bazı akademisyenler bu terimi, çalışma hayatının uzatılmasını çağrıştırdığı ve yalnızca devlete fayda sağlayan bir yaklaşımı yansıttığı için tercih etmemektedir. Devletlerin temel hedefi yaşlı bireylerin yaşam süresini uzatmak ve bağımlılık oranlarını azaltmak olsa da bu iki örnek olayın farklı yaklaşımlarını anlayabilmek için arka plandaki anlamları analiz etmek büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlanan Nüfus, Üretken Yaşlanma, Ab, Japonya

KAYNAKÇA

Fertility rate, total (births per woman) - Japan, European Union. (2022). World Bank Group: <https://data.worldbank.org/indicator/SP.DYN.TFRT.IN?locations=JP-EU> adresinden alındı

Foster, L., & Walker, A. (2015). Active and successful aging: A European policy perspective. The gerontologist, 55(1), 83-90.

Demographic Changes in Asia and the Pacific. (2022). Economic and Social Commission for Asia and the Pacific: <https://www.population-trends-asiapacific.org/data/JPN>
adresinden alındı

Dommaraju, P., & Wong, S. (2021). The concept of productive aging. In Assessments, treatments and modeling in aging and neurological disease (pp. 3-11). Academic Press.

Hilbrand, S., Coall, D. A., Gerstorf, D., & Hertwig, R. (2017). Caregiving within and beyond the family is associated with lower mortality for the caregiver: A prospective study. *Evolution and Human Behavior*, 38(3), 397-403.

Kishi, R., & Horikawa, N. (2004). Role of the social support network which influences age of death and physical function of elderly people: study of trends in and outside of Japan and future problems. [*Nihon Koshu Eisei Zasshi*] Japanese Journal of Public Health, 51(2), 79-93.

Kuroiwa, S., Kita, K., Kuroiwa, M., Minami, S., & Yamashiro, S. (2023). Home and social role as factors leading to health maintenance among the elderly living in rural Japan: A longitudinal study. *Heliyon*, 9(11).

McMorrow, K., & Roeger, W. (1999). The economic consequences of ageing populations. COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES.

Schulte, P. A., Grosch, J., Scholl, J. C., & Tamers, S. L. (2018). Framework for considering productive aging and work. *Journal of occupational and environmental medicine*, 60(5), 440-448.

Top 50 Countries With the Largest Number of Older Adults. (2020, March 23). PRB: <https://www.prb.org/resources/countries-with-the-oldest-populations-in-the-world/>
adresinden alındı

Walker, A. (2008). Commentary: The emergence and application of active aging in Europe. *Journal of aging & social policy*, 21(1), 75-93.

Uesugi, L. M. C. (2010). Productive ageing in Japan. *China Journal of Social Work*, 3(2-3), 165-180.

HACİBEKTAŞ'TA YAŞLILIK KÜLTÜRÜ VE BİR GEÇİŞ DÖNEMİ OLARAK ÖLÜM

İrem Melike Gülden / Dr. Öğr. Üyesi Erdem Akın

melikegulden87@gmail.com / erdemakin@nevsehir.edu.tr

HACİ BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ, TÜRK HALKBİLİMİ

Ölüm, insanlık tarihinin en büyük gizemlerinden biridir ve her kültür, felsefe ve inanç sistemi farklı şekillerde onu anlamaya çalışmıştır. Alevilikte ise ölüm, bir son değil, varoluşun bir parçası olarak kabul edilir. Aleviler, ölümün, insanın yaratılış yolculuğunun doğal bir aşaması olduğuna inanırlar. Ölüm, bir ayrılık değil, bir dönüşüm, bir sürekliliğe adım atış olarak görülür. Alevi inancına göre, ölüm, sadece bedenin ölüme uğramasıdır; ruh ise ölümsüzdür ve başka bir forma geçer. Bu geçiş, doğanın döngüsüne ve Tanrı'nın kudretine duyulan derin bir saygıyla kabul edilir. Ölüm, acı veya korku değil, huzur ve teslimiyet ile karşılanır. Aynı zamanda, Aleviliğin öğretilerine göre, kişinin yaşamı boyunca işlediği ameller ve insanlık değerleri, ölümden sonra ruhun nerede yer alacağını belirler. Ölümün, bir son değil, aksine başlangıç olduğu anlayışı, Aleviliğin özündeki insanın kendini keşfetme, topluma hizmet etme ve yaratıcıya yakınlaşma gayretiyle örtüşür. Ölüm, nihai huzura, birliğe ve sonsuzluğa ulaşma yolunda bir basamaktır. Bu perspektiften bakıldığında, ölüm korkulacak değil, yaşanan hayatın anlamını pekiştiren, sonsuzluğa giden bir geçiş olarak görülür. Aleviliğin en temel öğretilerinden biri, yaşamın geçici, ölümün ise bir dönüşüm olduğudur. Bu anlayış, insanın bu dünyada yapması gereken amellerin, ahlaki değerlerin ve erdemlerin ön planda tutulmasını teşvik eder. Alevilerin ölüm anlayışında önemli bir nokta, insanların bu dünyadaki yaşamlarında iyi ameller, erdemli davranışlar ve adaletli bir yaşam sürmeleri gerektiğidir. Alevilikte, her insanın yaşamının sonuna kadar öğrenmeye, gelişmeye ve insanlık yolunda ilerlemeye devam etmesi beklenir. Ölüm, bu dünyadaki yolculuğun sona ermesi değil, ruhun bu yolculukta kazandığı deneyimlerle bir üst düzeye geçmesidir. Çalışmada Alevi kültüründe kültürün taşıyıcıları ve aktarıcıları olan yaşlıların, inanç değerlerini nasıl temsil ettiğini ve toplumsal değerler bağlamında birleştirici yönü belirlenerek, inancın yaşanması ve aktarımında önemli bir rol oynayan yaşlıların bakış açısından Alevi kültüründe ölüm olgusu analiz edilecektir. Hacıbektaş'taki yaşlıların ölüm kavramına bakış açısını yorumlanarak incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Alevilik, Kültür, Ölüm

KAYNAKÇA

Ersal, M. (2016). Alevilik Kavramlar ve Ocak Sistemi Çubuk Havzası Örneği. Ankara: Gazi Üniversitesi Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Merkezi Yayınları Araştırma Dizisi.

- Kalafat, Y. (2011) Türk Kùltùrlù Halklarda Òlùm. Ankara: Berikan Yayınevi.
- Karaköse, G., Selçuk A. (2022). Sıraç Alevilerinde Òlùm Ritüelleri Üzerine Bir Araştırma. Kùltür Araştırmaları Dergisi, 14, 86- 101.
- Ocak, A. (1989). Alevî. TDV İslam Ansiklopedisi, 2, 368-369.
- Örnek, S. V. (2018) Anadolu Folklorunda Òlùm. Ankara: Bilgesu Yayıncılık.
- Öztürk Merdin, A. (2019). Geleneksel Kùltürde Yaşlı ve Yaşlılık: Kırşehir Örneklemleri. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Doktora Tezi.
- Roux, J. P. (1999). Altay Türklerinde Òlùm. (çev. Aykut Kazancıgil) İstanbul Kabalcı Yayınevi.
- Tryjarski, E. (2012) Türkler ve Òlùm (çev. Hafize Er) Pinhan Yayıncılık.
- Yıldız, H. (2007). Alevi Geleneğinde Òlùm ve Òlùm Sonrası Tören ve Ritüeller. Türk Kùltürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, 42, 93-112.

JAPONYA'DA İNTİHARI ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Eren Karataş

1120410278@erciyes.edu.tr

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DİLİ VE EDEBİYATI

Bu araştırma Japonya’da intihar oranlarının yüksek olmasının nedenlerinin ne olabileceğini anlamak amacıyla hazırlanmıştır. Japonya, uzun yıllardır gelişmiş bir ülke olmasına rağmen intihar oranları üst sıralarda yer almaktadır. Araştırmanın yapılmasının temel gerekçesi bu oranları etkileyen faktörleri incelemek ve toplumsal farkındalık oluşturmaktır. Araştırmada, Japonya’da intihar ve toplum üzerine yapılan literatür taramalarından alıp derlenen ögelere yer verilmiştir. Araştırmada yer verilen faktörler şunlardır: Medyanın etkisi, karo-jisatsu (çok çalışmaya ilişkin intihar), toplumsal baskı ve stres, aile-çocuk ilişkisi. Japonya’da intiharların tek bir nedeni bulunmamaktadır, her intihar farklı bir faktörden etkilenmiş olabileceği için bu olgunun çok boyutlu ele alınması gerekmektedir. Örneğin, 1903’de Kagon Şelalesi’nde Fujimura Misao’nun intiharından sonra, arkada bıraktığı şiiriyle medyada romantik bir figür haline gelmesinin ardından onu taklit etmeye çalışanlar olmuştur. İlk başta 3 lise öğrencisi, daha sonra, 1907 yılında şelalenin yakınındaki bir budist tapınağının tabelasına göre, 185 intihar girişimi 40’tan fazla intihar olmuştur. Bu durumda medyanın etkisinin ön planda olduğu söylenebilir. Bir başka durumda ise, 2006 yılında aşırı saatler çalışmayla ilişkili, mental rahatsızlıkların sonucunda (karo-jisatsu) intihar girişimlerinde bulunanların sayısı 205’e ulaşmıştır. Bu vakalarda intiharların uzun çalışma saatleriyle doğrudan ilişkili olduğu görülmektedir. Örneklerden anlaşıldığı üzere intiharları etkileyen birden çok faktör vardır ve ölümlerin önüne geçilebilmesi için bu faktörlerin daha iyi anlaşılması gerekmektedir. Bu anlamda toplumda intihara karşı duyarlılığın artırılması büyük bir önem taşımaktadır. Araştırmanın sonucunda, intiharın sadece bireysel tercih değil, dış faktörler ve kültürel normlarla şekillenen toplumsal bir sorun olduğu vurgulanmak istenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Japonya, İntihar, Medya Etkisi, Toplumsal Baskı, Karo-Jisatsu

KAYNAKÇA

Cather, K. (2024). Thoughts at the precipice: Fujimura Misao at Kagon Falls. In *Scripting suicide in Japan* (ss. 18–42). University of California Press.

<https://doi.org/10.1525/9780520400276>

Cather, K. (2024). Aokigahara Jukai, Sea of Trees. In *Scripting suicide in Japan* (ss. 87–108). University of California Press. <https://doi.org/10.2307/jj.18799921.11>

Cather, K. (2024). Copycat poets. In *Scripting suicide in Japan* (ss. 193–208). University of California Press. <https://doi.org/10.2307/jj.18799921.18>

Kawanishi, Y. (2008). On karo-jisatsu (suicide by overwork): Why do Japanese workers work themselves to death? *International Journal of Mental Health*, 37(1), 61–74.
<https://www.jstor.org/stable/41345245>

Ochiai, E., & Kamimura, M. (1989). The modern family and Japanese culture: Exploring the Japanese mother-child relationship. *Review of Japanese Culture and Society*, 3(1), 7–15. <https://www.jstor.org/stable/42800959>

Vogel, S. H. (2012). Japanese society under stress. *Asian Survey*, 52(4), 687–713.
<https://doi.org/10.1525/as.2012.52.4.687>

SANAL AKRABALIK BAĞLAMINDA KİRVELİK-ANDALIK-MUSAHIPLİK

Mustafa Cihat Özden / Dr. Öğr. Üyesi Erdem Akın

mc.ozden19@gmail.com / erdemakin@nevsehir.edu.tr

HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Akraba terimi toplumun diğer üyelerinden ayrılan kan bağı, evlilik ya da duygu birlikteliği, ortak ve benzer sosyo-kültürel özellikler etrafında toplanan kişilerde aranır. En az iki kişinin arasında kurulan özel bir bağ ile kurulmuş ilişkileri temel alan toplumun diğer üyelerinden farklı olma durumudur. Akrabalığı iki şekilde değerlendirmek mümkündür. Bunlardan ilki doğumla gerçekleşir ve kişi rızasına bağlı değildir. İkincisi ise kan bağı ve evliliğin aranmadığı daha çok duygudaşlık üzerine kurulmuş olan akrabalıktır. Bizim burada ele alacağımız akrabalık ikinci oluşum yoluna sahip olan evlilik ve kan bağı bağımlılığı olmayan akrabalıktır. Bu bağımlılıkların dışında yer alan akrabalık kavramı için sanal akrabalık ifadesi kullanılmaktadır. Kan bağı olmaksızın kurulan bu akrabalık türünde anlaşma ve sözleşmeler temel alınır. Gerçek bir akrabalık olmayan bu durumda aralarında kan bağı bulunmayan kişilerce bir akrabalık düzeni kurulur ve yeni bir davranış modeli gerçekleştirilir. Yeni düzende kurulan sosyal bağlar ile duygusal destek ve dayanışma bağları sanal akrabalık adı altında sağlanmıştır. Bireyler, sanal topluluklar ve ortak payda etrafında kurdukları dijital arkadaşlıklar ile bu sosyal dayanışma ve yardımlaşmanın yolunu açmışlardır. Bu sosyal dayanışma ve yardımlaşma beraberinde kültürel bir paylaşımı da beraberinde getirmiştir. Hoşgörü ve anlayış artmış kültürel miras kuşaklar arası aktarımda kendine kolay bir ileti yolu bulmuştur. Bunun yanında aidiyet kazandırma ve var olan kimliği devam ettirme gibi potansiyele de sahip olmuştur. Yukarıda açıkladığımız sanal akrabalık kavramı içerisine dâhil edeceğimiz andalık, kirvelik ve musahiplik kavramları kuruluş yolları farklı lakin özde bir amaca hizmet eden bireylerin yaklaşma, duygu durumlarını paylaşma adına kurdukları yeni oluşumlardır. Andalık-kirvelik-musahiplik kavramları bireyler arasında özel bir bağ kuran, toplumsal bütünleşme ve dayanışmaya yardımcı olan çok özel geleneksel kurumlardır. Bu üç uygulamada kökeninde sadakat ve kardeşliği barındırır. Dini, kültürel ve sosyal anlamda ağırlıkları değişen bu üç geleneksel kurum temellerini dayanışma ve yardımlaşma ilkelerinden alır. Geçirilen süreç içerisinde uygulamalar farklılıklara uğramış olsa da temelde yatan amaç ve hedeflenen sonuç aynı kalmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sanal Akrabalık, Andalık, Kirvelik, Musahiplik

KAYNAKÇA

Maden, A. (1991). Türkiye’de Akrabalık İlişkileri ve Türleri. Türk Aile Ansiklopedisi 1. Ankara: T.C. Başbakanlık Aile Araştırma Kurumu Yayınları.

Kudat, A. (2004). Kirvelik: Sanal Akrabalığın Dünü ve Bugünü. Ankara: Ütopya Yayınları.

Yalçinkaya. F. (2023), Kirvelikte Kurulan Sanal Akrabalığın Koruyucu İşlevi. SÜREK Alevilik – Bektaşilik ve Kültür Araştırmaları Dergisi, Sayı 1, s. 57-72.

TÜRKİYE VE KORE KÜLTÜRÜNDE BATIL İNANÇLAR

Gülten Kiseli

gultenkiseli@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Batıl inançlar, birçok kültürde tarihsel ve toplumsal süreçlerin bir ürünü olarak ortaya çıkmış, bireylerin belirsizlik ve korkularla başa çıkmasına yardımcı olan geleneksel inanç sistemleridir. Türkiye ve Kore kültürlerinde bu inançlar özellikle Şamanizm ve eski doğa inançlarının etkisiyle güçlü bir şekilde varlığını sürdürmüştür. Sayılar, renkler, hayvanlar ve gündelik davranışlara dair batıl inanışlar, her iki toplumda da kültürel kimliğin önemli bir parçası hâline gelmiştir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye ve Kore kültürlerinde yer alan batıl inançların tarihsel, sosyal ve dini kökenlerini incelemek; iki kültür arasındaki benzerlik ve farklılıkları ortaya koymak ve bu inanışların günümüz toplumlarındaki devamlılığını analiz etmektir. Araştırmada nitel yöntem kullanılmış, karşılaştırmalı kültürel analiz yaklaşımıyla iki ülkeye ait geleneksel inanç kalıpları tarihsel ve sosyolojik yönleriyle ele alınmıştır. Ayrıca şaman figürleri, halk inançları ve gündelik yaşam pratikleri üzerinden örnek olaylar analiz edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre, Türkiye ve Kore'deki batıl inançların temelinde Şamanizm ve doğaya dayalı eski dini anlayışlar bulunmaktadır. Türkiye'de 7 ve 40 gibi sayılar kutsal olarak değerlendirilirken, Kore'de 4 sayısı uğursuz, 7 ise şanslı kabul edilmektedir. Şaman figürü her iki kültürde de önemli bir yer tutmaktadır; Türkiye'de "Kam", Kore'de "Mudang" adıyla bilinen bu kişiler, geçmişte ruhlarla iletişim kurarak toplumsal rehberlik işlevi üstlenmişlerdir. Günümüzde ise bu inançlar, modern yaşam içinde çeşitli şekillerde devam etmektedir. Kore'de özel günlerde belirli yiyeceklerin tüketimiyle şans dileme ya da uğursuzluktan kaçınma gibi davranışlar gözlemlenirken, Türkiye'de ev taşıma, nazardan korunma gibi günlük yaşam pratiklerinde batıl inanışlara yer verilmektedir. Kore'de Japon sömürge dönemiyle birlikte bu inançlar baskı altına alınmış ve değişim geçirmiştir. Buna karşılık Türkiye'de, modernleşme sürecine rağmen bu tür inançlar daha serbest şekilde günümüze ulaşabilmiştir. Bu durum, her iki toplumun kültürel hafızasının ve geleneksel yapılarının farklı biçimlerde şekillendiğini göstermektedir. Sonuç olarak, Türkiye ve Kore'deki batıl inançlar yalnızca geçmişin birer kalıntısı değil; bugün de kültürel kimliği, toplumsal davranışları ve bireysel psikolojiyi etkileyen önemli unsurlar olarak varlığını sürdürmektedir. Bu çalışma, iki kültürdeki batıl inançları karşılaştırarak hem insanlığın ortak deneyimlerini hem de kültürel özgünlüklerini göstermek adına yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel İnanışlar, Batıl İnançlar, Kültürel Etkileşim, Mitoloji Ve Folklor

KAYNAKÇA

Ahmet Ali Arslan, (Temmuz-Ekim 2013), “Amerika Yerli Kızılderili ve Orta Asya-Sibirya Türk Kültürlerinin ortak Omurgası: Şamanizm,” Yeni Türkiye: Türk Dünyası Özel Sayısı IX, sy. 54, 2860.

“Behind the Myth: Moving Day.” Gwangju News Online, 29 Oct. 2012, gwangjunewsgic.com/arts-culture/korean-myths/behind-the-myth-moving-day/.

Coşkun, J. ve Taştan, N. (2022). “Sueveriya v russkoy lingvokul’ture.” Akademik Tarih ve Düşünce Dergisi, 9(4), 1664-1677.

Dictionary.com sözlüğü batıl inanç tanımı,
<http://dictionary.reference.com/browse/superstition?s=t>.

Doğan, M. (2006). Halk Arasında Batıl Olarak Nitelendirilen Ve Kutsal Mekanlarda Uygulanan İnanç Ve Davranışların Sosyal Psikolojik Açıdan İncelenmesi. (Yayınlanmış yüksek lisans tezi.) Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Felsefe ve Din Bilimleri Ana Bilim Dalı, İzmir.

Erden, İ. S. (2021, 24 Şubat). Aklımızdaki Çöpler | Batıl İnançlar ve Hurafeler. [Video]. YouTube. <https://youtu.be/hSHPe3FZGzs?si=IXrL67p3yF74pIBo>.

Gezgin, D. (2007). Hayvan Mitosları. Birinci Baskı. Sel Yayıncılık, İstanbul, Türkiye, pp:30- 124.

Hikmet Tanyu, (1980) İslamlıktan Önce Türklerde Tek Tanrı İnancı (Ankara) s.15.

JAHODA, Gustav, The Psychology Of Superstition, ss. 128-9.

Kalafat, Y. (2010). Doğu Anadolu’da eski Türk inançlarının izleri. Ankara: Berikan Yayınevi.

Lee, Kwang Kyu (2003). Geçiş ayinleri. Jimoondang. s. 195–199.

Marvina, D. İ. (2017). “Primeti i suyeveriya v velikobritanii i Rossii.” Innovatstsiionniye tehnologii v nauke i obrazovanii. s.117.

"National Folk Museum of Korea - 영어 > Collection > Folk story > Traditional Rites and Rituals > What is Jesa (Ancestral Rite)?". www.nfm.go.kr.

Özgüven, N. (2012). “Batıl İnançlar ve Yaşam Tatmini İlişkisi: İzmir’de Bir Araştırma.” Uludağ Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, XXXI(2), 59-73.

Safarov, F. (2019, 16 Ekim). Rusya’da batıl inançlar. Rus-Türk İşadamları Birliği (RTİB). Rusya’da batıl inançlar - Haberler | RTİB - Rus-Türk İşadamları Birliği (rtib.org).

SHERMER, Michael, (2003) "Why Smart People Believe Weird Things," Skeptic, 10, ss. 288- 9.

Taş, N. (2019). Tıp ve İlahiyat Fakültesi Öğrencilerinde Batıl İnanç, Dindarlık ve Mutluluk İlişkisi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri Anabilim Dalı Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.

TDK Sözlüğü batıl inanç tanımı, <https://sozluk.gov.tr>.

TURAN, Mustafa; (1998) "Tarihi Kaynaklar Işığında Nevruz'un Menşei Meselesi," Milli Folklor Türk Dünyası Folklor Dergisi, Sayı: 37, Ankara.

Türköne, M. (Mart 1995) Eski Türk Toplumunun Cinsiyet Kültürü, Ark Yayınevi, 1.Basım.

URL-1, https://www.koreatimes.co.kr/www/culture/2024/11/135_154693.html#.

URL-2, <https://askakorean.blogspot.com/2010/09/how-to-hold-jesa.html>.

URL-3, <https://highschool.latimes.com/hs-insider/opinion-the-signs-of-patriarchy-in-koreanancestral-rituals/>.

URL-4, <https://www.kocis.go.kr/eng/webzine/202202/sub06.html>.

URL-5, <https://english.khs.go.kr/cop/bbs/selectBoardArticle.do;jsessionid=kDIdtoJxK2>.

URL-6, <https://www.korea.net/NewsFocus/Culture/view?articleId=131449>.

URL-7, <https://www.pavlova.com.tr/dogum-gunu-pastasina-neden-mum-dikiyoruz#>.

Varlı, M. (2014). Bid'at Hurafe ve Batıl İnançlar. [Elektronik Sürüm]. İstanbul: Ensar Neşriyat.

지춘상 · 이보형 · 정병호, (1979) 「무형문화재 조사보고서 제 129 호: 진도 씻김굿」, 무형문화재조사보고서 1, 9.

İNSAN FELSEFESİ AÇISINDAN VAROLUŞÇULUK VE VAROLUŞÇU PSİKOLOJİ

Hatice Kübra Bada

badahaticekubra3@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, FELSEFE

İnsanlık tarihi boyunca “ben kimim?”, “neden varım?”, “hayatın anlamı nedir?” gibi temel sorular, felsefi düşüncenin merkezinde yer almıştır. Bu sorular, insanın varoluşuna dair duyduğu derin merakı ve anlam arayışını yansıtır. Özellikle 20. yüzyılda felsefi ve psikolojik düşünceyi derinden etkileyen varoluşçuluk akımı, insanın bireysel deneyimlerine, özgürlüğüne ve seçimlerine odaklanarak bu sorulara yeni bir bakış açısı getirmiştir. Varoluşçuluk, insanın önce var olduğunu ve sonrasında kendi özünü yarattığını savunarak, bireyi kendi hayatının mimarı olarak konumlandırır. Bu yaklaşım, insan felsefesi açısından bireyin sorumluluğunu, yalnızlığını, özgürlüğünü ve anlam arayışını derinlemesine inceleyen bir çerçeve sunar. İnsan felsefesi açısından bakıldığında, varoluşçu yaklaşım insanı edilgen bir varlık olarak değil, aktif ve yaratıcı bir özne olarak görür. Bu bakış açısı, bireyin yalnızca çevresel etkenlerle şekillenmediğini, aynı zamanda kendi iradesiyle hayatına yön verdiğini savunur. Jean-Paul Sartre’ın “İnsan özgürlüğe mahkûmdur” sözü, varoluşçuluğun temel felsefesini özetler niteliktedir. Bu görüşe göre insan, dünyaya fırlatılmış bir varlıktır ve ne olacağına kendi karar vermek zorundadır. Bu karar verme süreci, beraberinde büyük bir sorumluluk getirir çünkü yapılan her seçim, yalnızca bireyin değil, insanlığın genel anlamına da etki eder. Martin Heidegger ise insanı "Dasein"- "orada-olma" kavramı üzerinden tanımlar. Heidegger’e göre insan, varlığı üzerine düşünebilen tek varlıktır ve bu bilinç, onun varoluşsal kaygılarını da beraberinde getirir. Varoluşçuluğun felsefi temelleri, zamanla psikoloji alanında da güçlü bir etki yaratmıştır. Özellikle 2. Dünya Savaşı sonrası dönemde, insanın yaşadığı travmalar, anlamsızlık duygusu ve kimlik bunalımları, varoluşçu psikolojinin doğmasına zemin hazırlamıştır. Viktor Frankl’ın logoterapi yaklaşımı, bu bağlamda oldukça önemli bir yere sahiptir. Frankl, toplama kampında yaşadığı deneyimlerden yola çıkarak, insanın en temel ihtiyacının "anlam" olduğunu savunmuştur. Ona göre, hayatın anlamını bulmak, en zor koşullarda bile insanı hayatta tutabilecek bir güçtür. Rollo May ve Irvin Yalom gibi isimler de varoluşçu psikolojinin gelişimine önemli katkılarda bulunmuş, bireyin ölümle yüzleşmesi, yalnızlıkla baş etmesi, özgürlükle birlikte gelen kaygılar ve yaşamın anlamı gibi konuları psikoterapötik bağlamda ele almışlardır. Varoluşçuluk, bireyin yalnızlığını da yücelten bir anlayış sunar. Bu yalnızlık, dışlanmışlık ya da çaresizlik değil; bilakis, bireyin kendi iç dünyasıyla yüzleştiği ve özgünlüğünü keşfettiği bir alandır. Bu yönüyle varoluşçu psikoloji, bireyi kendini tanımaya, içsel otantikliği keşfetmeye ve hayatını anlamlı kılmaya yönlendiren bir süreçtir.

Anahtar Kelimeler: İnsan, Varoluşçuluk, Varoluşçu

KAYNAKÇA

Bender, M. T. (2009). Varoluşçuluk ve Jean Paul Sartre örnekleme. Sanat ve Tasarım Dergisi, 1(4), 23–33.

Çarkı, R. (2022). İnsan felsefesi açısından varoluşçuluk ve varoluşçu psikoloji (Doctoral dissertation, Maltepe University (Turkey)).

Çavuşoğlu, H. (2017). Genel olarak varoluşçuluğa bakış ve varoluşçuluk çeşitleri. International Journal of Social and Humanities Sciences Research (JSHSR), 4(12), 772–780.

Çelebi, V. (2014). Jean Paul Sartre’ın varoluşçuluk düşüncesi. Beytulhikme An International Journal of Philosophy, 4(2), 63–76.

Kazel, Y. S. (2022). Psikoloji, varoluş, maneviyat. [Erol Göka, İstanbul: Kapı Yayınları, 2021, 264 sayfa].

Yener, Ö. Z. E. N. (2012). Varoluşçu felsefeden varoluşçu psikolojiye (birbirlerini sürekli yanlış anlayanların ontolojik bütünlüğü). Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Elektronik Dergisi, 3(5).

SÖZLÜ GELENEKTEN SAHNE SANATINA: RAKUGO VE MEDDAHLIK KARŞILAŞTIRMASI

Ela Nur Sarı / Mahmut Mutlu

elasari167@gmail.com / mutlum629@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DILI VE EDEBİYATI

Bu çalışma, Japonya'nın geleneksel anlatı sanatı Rakugo ile Osmanlı-Türk geleneğindeki Meddahlık sanatını karşılaştırmayı amaçlamaktadır. Her iki sanat dalı da tek kişilik performanslarla izleyiciye hikâyeler sunan sahne sanatlarıdır. Rakugo, anlatıcının (rakugoka) yalnızca bir minder üzerinde oturarak, minimal aksesuar kullanımıyla çeşitli karakterleri canlandırdığı bir sanattır. Meddahlık ise meddahın baston ve mendil gibi yardımcı unsurlarla, ayakta veya oturarak hikâyelerini anlattığı bir gelenektir. Bu bildiride, öncelikle her iki sanatın tarihsel gelişimi ve kültürel bağlamları incelenmiştir. Rakugo, Edo döneminde (1603-1868) ortaya çıkmış ve özellikle şehirli kesime hitap eden bir sanat formu hâline gelmiştir. Meddahlık ise Osmanlı döneminde kahvehane kültürü içerisinde şekillenmiş, toplumsal olayları ve mizahi anlatıları içeren bir sözlü anlatım türü olmuştur. Anlatım teknikleri açısından karşılaştırıldığında, Rakugo sanatçısı yalnızca ses tonu, jest ve mimiklerle karakterleri canlandırırken, meddah çeşitli aksesuarlar kullanarak anlatısını zenginleştirir. Rakugo'da anlatıcı sahneye diz çökerek oturur ve anlatıyı tek bir pozisyonda icra ederken, meddah ayakta veya oturarak, seyircisiyle doğrudan etkileşime girerek anlatıyı şekillendirir. Sonuç olarak, farklı kültürel bağlamlarda gelişmiş olmalarına rağmen, her iki sanat da geleneksel sözlü anlatımın evrensel önemini ortaya koymaktadır. Rakugo ve Meddahlık, bireyin topluma yönelik gözlemlerini mizahi bir çerçevede sunarak hem eğlendirme hem de düşündürme işlevi gören anlatı sanatlarıdır. Bu çalışma, sözlü anlatım sanatlarının kültürel değerini ve modern sahne sanatlarına etkisini anlamada önemli bir perspektif sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: , Meddahlık, Geleneksel Anlatı, Sahne Sanatı, Sözlü Kültür

KAYNAKÇA

- Andrews, W. G. (2018). Osmanlı'da Hikâye Anlatıcıları: Meddahlar ve Hikâyeleri. İstanbul: Kitap Yayınevi.
- Katsura, S. (2015). Rakugo: The Japanese Art of Storytelling. Tokyo: Tuttle Publishing.
- Özdemir, N. (2000). "Türk Meddahlık Geleneği ve Hikâye Anlatma Sanatı". Milli Folklor, 12(47), 34-45.
- Sever, E. (2019). "Japon ve Türk Anlatı Sanatlarının Karşılaştırılması: Rakugo ve Meddahlık". Folklor/Edebiyat, 25(99), 123-138.

Yano, C. R. (2003). *Tears of Longing: Nostalgia and the Nation in Japanese Popular Song*. Cambridge: Harvard University Asia Center.

JAPONYA’DA DOĞAN YENİ BİR AKIM: VKEİ ALTKÜLTÜRÜ

Nehir Özlem Kundakçı

nehir2912ozlem@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DİLİ VE EDEBİYATI

Vkei (V系), uzun ismi ile Visual Kei (ヴィジュアル系), 1980’lerde Japonya’da ortaya çıkmış bir altkültürdür. Bu Japon müzik akımı aslında aynı zamanda bir estetik akımdır. Vkei altkültüründe olan insanlar toplumda “normal” olarak görülen insanlardan farklı giyinir, farklı dans eder ve bu altkültür kendini daha çok estetik olarak ifade etmekle ilgilidir. Bu yüzden bu altkültürde birden çok müzik türü görülebilir ama en çok bu altkültüre yön veren müzik türleri glam rock, punk rock, gothic rock ve heavy metaldir. Visual Kei, İngilizce’ye visual style, Türkçe’ye ise görsel stil olarak çevriliyor. “Visual Kei” adı ise Visual Kei altkültürünün öncülerinden biri olan X JAPAN’ın “Psychedelic violence crime of visual shock.” sloganından geliyor. X JAPAN bu sloganı ağır makyajları, abartılı saç şekilleri ve gösterişli kıyafetleriyle şok edici görünümünü anlatmak için kullanıyor. Aslında ilk başta altkültür “Visual-Shock Kei” olarak geçiyor fakat sonradan kısaltılarak “Visual Kei/Vkei” olarak yayılıyor. X JAPAN’ın yanı sıra Buck-Tick, Dead End, D’erlanger ve Color gibi müzik grupları da Vkei’nin öncüleri olarak görülüyor. Vkei’deki müzik türü çeşitliliği ise belli oluyor. İlk sahnelerde heavy metalin baskınlığı belli oluyor. Müzik gruplarının bazıları 80’lerin goth ve new wave akımlarından etkilenirken diğerleri ise hardcore punktan çıkıyor. Aynı zamanda Vkei’nin Kabuki Tiyatrosu’ndan etkilenen parçaları da altkültürün popülerleşmesine yardımcı oluyor. Underground bir müzik akımı olmasına rağmen Vkei’nin ilk olarak 80’lerin ortasında popülerleşmeye başladığı görülüyor. 80’lerin sonunda ise mainstream medyaya girip Oricon Charts’ı domine ediyor. Vkei’nin popülerize edilmesiyle yeni Ouji Kei gibi yeni altkültürler ortaya çıkmaya başlıyor. 1990’larda ikinci değişim dönemi başlıyor. Bu dönemde L’Arc-En-Ciel, Malice Mizer gibi gruplar ortaya çıkıyor fakat Vkei’nin popülerliği düşüşe geçiyor. L’Arc-En-Ciel, Glay gibi sonradan başarılı olan bazı müzik grupları farklı tür müzik yapmaya, altkültürden uzaklaşmaya başlıyorlar. 90’ların en etkili grupları ise Dir en grey, L’Arc~En~Ciel, SHAZNA, PENICILLIN, Pierrot ve MALICE MIZER olarak biliniyor. 2000’lerde ise Vkei popülerliğini kaybederek yine underground bir müzik akımı oluyor. 80’ler ve 90’lardaki grupların büyük çoğunluğu dağılıyor.

Anahtar Kelimeler: Vkei, Alt kültür, Müzik Akımı

KAYNAKÇA

Pfeifle, M. (2013). Exposing the Underground: The Japanese Subculture of Visual Kei. The George Mason Review, 21, 74–87.

McLeod, K. (2013). Visual Kei: Hybridity and Gender in Japanese Popular Culture. *Young*, 21(4), 309–325.

KORE'DE KAPLAN: KÜLTÜREL, TARİHSEL VE SANATSAL BİR İNCELEME

İlknur Doğan

ckhikd32881461@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Bu çalışma, Kore kaplanının kültürel ve sembolik anlamlarını derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Kaplan, Kore'de yalnızca bir hayvan olmanın ötesinde, halkın zihninde derin izler bırakan ve farklı anlamlar taşıyan bir figürdür. Araştırmanın amacı, Kore kaplanının tarihsel süreç içindeki dönüşümünü, halk efsanelerinde nasıl şekillendiğini, edebiyat ve sanatta nasıl yer bulduğunu irdelemektir. Ayrıca, kaplanın Koreliler için toplumsal ve kültürel anlamlarını ortaya koyarak, Kore kimliğindeki yerinin önemini açıklamaktır. Araştırma, nitel bir analiz yöntemiyle yapılmış ve literatürdeki çeşitli efsaneler, halk hikayeleri, edebiyat eserleri, batıl inançlar ve sanat eserleri gibi kaynaklardan veri toplanmıştır. Kaplanın tarihsel süreç içindeki sembolik dönüşümü, özellikle Gojoseon ve Joseon gibi dönemlerde ele alınmış; bu dönemde kaplan hem bir gücün simgesi olarak hem de halk arasında korkulan bir varlık olarak tasvir edilmiştir. Kaplanın Kore'nin dini inançları ve batıl geleneklerinde kazandığı mistik anlam da araştırılmıştır. Araştırmalar, Kore kaplanının farklı dönemlerde çok yönlü bir sembol olarak karşımıza çıktığını göstermektedir. Efsanelerde kaplan, tanrısal bir figür olarak, halk hikayelerinde ise bazen tehditkar bazen de kutsal bir varlık olarak yer almaktadır. Kaplan, ayrıca Kore kültüründeki atasözleri ve deyimlerinde de sıkça karşımıza çıkar. Bu, onun toplumsal gücünü ve Korelilerin gündelik hayatındaki yerini yansıtır. Kore sanatında da kaplan önemli bir yer tutar. Kaplanın resimlerdeki temsilleri, özellikle Joseon dönemi sanatında sıkça görülür. Kaplan figürü, doğa ile iç içe ve insan ruhunun derinliklerini simgeleyen bir unsur olarak ele alınmıştır. Bu araştırma, Kore kaplanının sanattaki yerini inceleyerek, bu figürün kültürel ve sanatsal anlamda nasıl şekillendiğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, bu çalışma Kore kaplanının kültürel anlamını, tarihsel süreç içindeki değişimini ve sanattaki yerini daha iyi anlamamıza yardımcı olmaktadır. Kaplan, sadece bir hayvan değil, Kore toplumunun kültürel ve toplumsal yapısında derin izler bırakmış sembolik bir figür haline gelmiştir. Kaplanın halk efsanelerinden sanatına, atasözlerinden edebiyatına kadar her alanda önemli bir yer tutması, onun Kore kültüründeki etkisini gösteren somut bir örnektir. Literatürde bu tür derinlemesine çalışmaların eksikliği göz önünde bulundurulduğunda, bu araştırma Kore kültürüne katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kaplan, Joseon, Efsane, Batıl İnanç, Ritüel, Atasözü-Deyim

KAYNAKÇA

Ency Korea. (n.d.). 호랑이. Encyclopedia of Korean Culture.

<https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0063729#:~:text=%EB%82%B4%EC%9A%A9%20%EC%9A%94%EC%95%BD>

Fossil4u. (n.d.). 한국호랑이, 그 신비로운 생명체의 모든 것. Fossil4u.

<https://fossil4u.tistory.com/entry/%ED%95%9C%EA%B5%AD%ED%98%B8%EB%9E%91%EC%9D%B4-%EA%B7%B8-%EC%8B%A0%EB%B9%84%EB%A1%9C%EC%9A%B4-%EC%83%9D%EB%AA%85%EC%B2%B4%EC%9D%98-%EB%AA%A8%EB%93%A0-%EA%B2%83#:~:text=%ED%95%9C%EA%B5%AD%ED%98%B8%EB%9E%91%EC%9D%B4>

Naver. (n.d.). 한반도 호랑이 이야기. Naver Blog.

https://m.blog.naver.com/nie_korea/221502489355

Wikipedia. (n.d.). 호랑이. Wikipedia.

<https://ko.wikipedia.org/wiki/%ED%98%B8%EB%9E%91%EC%9D%B4#:~:text=%EB%AC%BC%EC%86%8D%EC%97%90%20%EC%9E%88%EB%8A%94>

Naver. (n.d.). 호랑이 이야기. Naver Blog.

<https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=jawkoh&logNo=222602517880&proxyReferer=https:%2F%2Fwww.google.com%2F&trackingCode=external>

Wikipedia. (n.d.). 한국 문화 속의 호랑이. Wikipedia.

https://ko.m.wikipedia.org/wiki/%ED%95%9C%EA%B5%AD_%EB%AC%B8%ED%99%94_%EC%86%8D%EC%9D%98_%ED%98%B8%EB%9E%91%EC%9D%B4

Google Arts and Culture. (n.d.). 한민족의 신화, 한국의 호랑이. Google Arts & Culture.

https://artsandculture.google.com/story/yAUB_exZf_u-JA?hl=ko

경기도의 생활. (n.d.). 태조 이성계와 숯고개 이야기. Gyeonggi Province Memory

Library. https://memory.library.kr/features/life/detail/story/story_62.html

Seoul Tourism Organization. (n.d.). 보도자료. Seoul Tourism Organization.

<https://www.sto.or.kr/press/%EC%8B%9C%EB%AF%BC%EC%86%80%ED%86%B0%ED%8C%80-%E2%80%98%ED%98%B8%EB%9E%91%EC%9D%B4-%EA%B8%B0%EC%9A%B4%EC%9D%B4-%EC%91%A5%EC%91%A5%E2%80%99--%EA%B8%B0%EC%9A%B4%EC%9D%84-%EB%B0%9B%EC%9D%84-%EC%88%98-%EC%9E%88%EB%8A%94-%EC%84%9C%EC%9A%B8->

%ED%95%B4%EB%8F%8B%EC%9D%B4-
%EB%AA%85%EC%86%8C%EB%8A%94_/11801

Naver Blog. (n.d.). 김현감호(호원설화). Naver Blog.

<https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=atoman99&logNo=140036186393&proxyReferer=https:%2F%2Fwww.google.com%2F&trackingCode=external>

Namuwiki. (n.d.). 호랑이/한국설화. Namuwiki.

<https://namu.wiki/w/%ED%98%B8%EB%9E%91%EC%9D%B4/%ED%95%9C%EA%B5%AD%EC%84%A4%ED%99%94>

Ency Korea. (n.d.). 김현감호 설화. Encyclopedia of Korean Culture.

<https://encykorea.aks.ac.kr/Article/E0011036>

Wikipedia. (n.d.). 호경 (신라). Wikipedia.

[https://ko.m.wikipedia.org/wiki/%ED%98%B8%EA%B2%BD_\(%EC%8B%A0%EB%9D%BC\)](https://ko.m.wikipedia.org/wiki/%ED%98%B8%EA%B2%BD_(%EC%8B%A0%EB%9D%BC))

박진태 (Bak Cin Te). (2009). 호랑이의문학적.조형적형상화 (A Study on the Literary and Formative Expression of Korean Tigers). Daegu.

최원오 (Çö Von O). (2011). 한국 구비문학의 성격과 민족문화의 정체성

‘호랑이설화’를 예로 들어 (Characteristics of Korean Oral Literature and the Identity of National Culture Focusing on Korean Tiger Tales).

노정연 (No Cong Yon). (2021). 한국 호랑이 재해석 작품 창작 연구 (A Study on the Creation of Korean Tiger Reinterpretation Works). Seoul.

윤열수 (Yun Yol Su). (2022). 조자용과 한국 호랑이 (Zo, Za Yong and Korean Tiger).

김종대 (Gim Cong De). (2011). Study on the existence and symbolism of tigers in the folk belief Korea. Seoul.

Edward R. Canda. (1981). The Korean Tiger: Trickster and Servant of the Sacred. Korea Journal.

김종대 (Gim Cong De). (2008). 한국문화의 원류, <단군신화>에 나타난 곰과

호랑이의 상징성 (Study on the symbol of Bear and Tiger in Dangun Myth). Seoul.

Giray, C. K. (2016). Türk ve Kore Efsanelerinin Karşılaştırılmalı Analizi (Comparative Analysis of Turkish and Korean Myths). Kayseri.

한겨레 (Hankyoreh). (n.d.). 호랑이 이야기. Hankyoreh.
https://www.hani.co.kr/arti/society/society_general/398412.html#cb

나무위키 (Namuwiki). (n.d.). 호랑이/문화. Namuwiki.
<https://namu.wiki/w/%ED%98%B8%EB%9E%91%EC%9D%B4/%EB%AC%B8%ED%99%94>

나무위키 (Namuwiki). (n.d.). 작호도. Namuwiki.
<https://namu.wiki/w/%EC%9E%91%ED%98%B8%EB%8F%84>

Naver Blog. (n.d.). 호랑이 전설 (Tiger Legend). Naver Blog.
<https://m.blog.naver.com/PostView.naver?blogId=fool4477s&logNo=220989139434&proxyReferer=https:%2F%2Fwww.google.com%2F&trackingCode=external>

국립민속박물관 (National Folk Museum of Korea). (n.d.). 호랑이 관련 이야기.
National Folk Museum of Korea. <https://folkency.nfm.go.kr/topic/detail/6565>

뉴스 CJ (News CJ). (n.d.). 호랑이의 신화. News CJ.
<https://www.newscj.com/news/articleView.html?idxno=29822>

Wordrow. (n.d.). 호랑이에 관한 속담. Wordrow.
<https://wordrow.kr/%EC%86%8D%EB%8B%B4/%ED%98%B8%EB%9E%91%EC%9D%B4%EC%97%90-%EA%B4%80%ED%95%9C-%EC%86%8D%EB%8B%B4/>

티스토리 (Tistory). (n.d.). 박지원 호질 해설. Tistory.
<https://munbunseon.tistory.com/entry/%EB%B0%95%EC%A7%80%EC%9B%90-%ED%98%B8%EC%A7%88-%ED%95%B4%EC%84%A4>

GÜNEY KORE'DE CENAZE RİTÜELLERİ VE YAPILIŞ AMAÇLARI

Edanur Köse

kosedanur02@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DILI VE EDEBİYATI

Bu çalışma, Güney Kore kültüründe ölüm ve cenaze ritüellerinin tarihsel gelişimini ve modernleşmenin bu ritüeller üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada, Kore halkının ölüm anlayışı, geleneksel cenaze uygulamaları, bu ritüellerin toplumsal ve kültürel işlevleri ile farklı dini inanç sistemlerinin cenaze törenlerine olan etkileri analiz edilmiştir. Nitel araştırma yöntemi kullanılarak literatür taraması yapılmış, dini metinler ve akademik kaynaklar incelenmiştir. Güney Kore kültüründe ölüm, ruhun başka bir boyuta geçiş süreci olarak kabul edilmektedir. Bu anlayış doğrultusunda cenaze ritüelleri, ölen kişinin ruhunun huzur bulması ve öteki dünyaya sorunsuz bir şekilde geçiş yapabilmesi amacıyla düzenlenmektedir. Cenaze sürecinde dua edilmesi, ölen kişiye yiyecek sunulması ve ruhun yolculuğuna hazırlanması gibi uygulamalar yaygındır. Bedensel hazırlık aşamasında, cenaze görevlileri tarafından ölen kişinin bedeni yıkanır ve geleneksel beyaz kıyafetlerle giydirilir. Cenaze sonrası gerçekleştirilen anma törenleri hem ölen kişinin anısını yaşatmayı hem de atalara duyulan saygıyı ifade etmeyi amaçlamaktadır. Bu ritüeller, ölümün yalnızca bireysel bir kayıp değil, aynı zamanda toplumsal, kültürel ve dini kimliğin bir parçası olarak yaşatıldığını gösterir. Çalışmada, Güney Kore'deki cenaze törenlerine etki eden başlıca dini inanç sistemleri olan Budizm, Hristiyanlık, Şamanizm, Konfüçyüsçülük ve Taoizm ele alınmıştır. Budizm'de ölüm, yeniden doğuşun bir parçası olarak görülürken; Hristiyanlıkta ölüm, Tanrı'ya dönüş olarak yorumlanmaktadır. Şamanizm, ölüm sonrası ruhun öteki dünyaya geçişini sağlamak için özel ritüellere yer verir. Konfüçyüsçülük ise ölüm sürecini aileye ve topluma karşı sorumlulukların tamamlanması olarak değerlendirir. Taoizm'de ise ölüm, doğanın doğal bir döngüsünün parçası olarak kabul edilir. Modernleşme ve şehirleşmenin etkisiyle Güney Kore'deki cenaze ritüellerinde bazı değişiklikler yaşanmıştır. Batılı yaşam tarzının etkisiyle geleneksel ritüellerin bir kısmı sadeleştirilmiş olsa da cenaze törenleri hâlâ Kore toplumu için derin bir anlam ve önem taşımaktadır. Sonuç olarak, Güney Kore'de ölüm, sadece biyolojik bir son olarak değil, ruhun yeni bir varoluş sürecine geçişi olarak algılanmaktadır. Zamanla değişen uygulamalara rağmen cenaze ritüelleri hem geleneksel hem de modern öğeleri bünyesinde barındırarak varlığını sürdürmekte ve toplumsal bellekteki yerini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cenaze Ritüelleri, Ölüm Algısı, Din.

KAYNAKÇA

- Choi, J. (2016). Confucian rituals and death in Korea. Koryo Publishing.
- Choi, S. (t.y.). Religion and rituals in contemporary Korean society. Hanmi Publishing.
- Choi, S. (2016). The role of shamans in Korean funeral rituals. *Journal of Korean Anthropology*, 43(4), 102-115.
- Kang, T. (2020). Death and the family in Korean society. *International Journal of Korean Studies*, 29(2), 74-85.
- Kim, S. (2018). Modernization and changes in funeral practices in Korea. *Korean Studies Review*, 14(2), 45-59.
- Kim, Y. (2017). The “living funeral” phenomenon in modern Korea. *Korean Journal of Cultural Studies*, 31(2), 143-159.
- Kim, Y. (2019). Confucianism and family in Korean society. *Journal of East Asian Studies*, 12(3), 57-72.
- Lee, H. (2018). Historical funeral rituals in Korea. *Journal of Korean Cultural History*, 31(2), 58-72.
- Lee, H. (2019). Rituals of death in contemporary Korean society. *Journal of Korean Anthropology*, 42(1), 22-36.
- Lee, H. (2020). Technology and funerary rituals in contemporary Korea. *Journal of East Asian Social Changes*, 23(1), 78-91.
- Park, S. (2018). Shamanic rituals and the afterlife in Korean tradition. *Korean Studies Review*, 32(3), 85-101.
- Wang, Z. (2016). Taoism and the afterlife: Rituals and beliefs. *Journal of East Asian Religion*, 14(3), 102-118.

KİMÇİ TARİHİ, ÇEŞİTLERİ VE YAPILIŞI

Defne Deniz Aşgün

defneasgun@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Kimçi, fermente edilmiş sebzelerden yapılan geleneksel bir Kore yemeğidir. Genellikle Çin lahanası, turp, sarımsak, zencefil, toz biber, pul biber ve diğer çeşitli baharatlarla hazırlanmaktadır. Kore kültürünün önemli bir parçası olan kimçi, sağlık açısından birçok fayda sunmasının yanı sıra yemeklerin vazgeçilmez bir eşlikçisidir. Etimolojisi eski Korece bir kelime olan Çimçe'ye dayanır ve zaman içinde bugünkü halini almıştır. Çim “batırmak” veya “fermente etmek” anlamında kullanılırken Çe “sebze” anlamına gelmektedir. Kimçi, ilk olarak sebzeleri uzun süre saklayabilmek amacıyla üretilmiştir. Özellikle sert ve soğuk kış aylarında taze sebze bulunmadığı için fermantasyon yöntemiyle saklama gerçekleşmiştir. Zamanla hem lezzeti hem de sağlık faydaları nedeniyle yaygınlaşmıştır. Probiyotik ve sağlıklı bakteri açısından zengin olan kimçi, sindirimi destekler, bağışıklık sistemini güçlendirir ve antioksidanlar içerir. Bu da kimçiyi tüketim açısından çok sağlıklı bir besin olarak görülmesini sağlamaktadır. Kültürel açıdan bakacak olursak, Kore’de kimçi aile içindeki dayanışmayı ve geleneksel değerleri güçlendiren bir unsur olarak karşımıza çıkmaktadır. Geleneksel olarak, sonbaharın sonlarına doğru yapılan kimçi hazırlık sürecine “Kimcanğ” denmektedir. Kimcanğ sırasında aile üyeleri ve komşular bir araya gelerek kış için büyük miktarda kimçi üretimi gerçekleşmektedir. Bu süreç, nesiller arası bilgi aktarımını sağlarken, topluluk ruhunu da güçlendirmektedir. Güney Kore’de her öğün tüketilen kimçi, bölgelere ve mevsimlere göre farklılık göstermektedir. Güney’de daha baharatlı ve yoğun aromalı tüketilirken, Kuzeyde daha hafif ve az baharatlı tüketilmektedir. Yaz aylarında daha hafif ve çabuk fermente olan türü yapılırken, kış aylarında daha dayanıklı sebzeler ve baharatlı çeşniler kullanılmaktadır. Kimçi, eski zamanlardan yeni zamanlara kadar geniş bir yelpazede yerini koruyan bir besin olmuştur. Kültürel ve sağlık açısından önemli bir değer taşıyan kimçi, günümüzde dünya genelinde popüler bir hale gelmiştir. Hem lezzetli hem de sağlıklı bir gıda olması sebebiyle, Kore mutfağının vazgeçilmezlerinden biridir.

Anahtar Kelimeler: Kimçi, Fermantasyon, Sebze, Baharat, Kore Popüler Mutfak Kültürü, Besin, Gıda.

KAYNAKÇA

Maangchi. (2014, Haziran 23) Traditional kimchi recipe (Tongbaechu-kimchi:

통배추김치) [Video]. YouTube.

<https://youtu.be/eTucCw1w6Ak?si=PcHiTFPM5t89uKYd>

Munchies. (2022, Kasım 7) Kimchi: The Most Important Dish In Korean Cuisine | Why We Eat [Video]. YouTube. https://youtu.be/EZqy5ws2-Pc?si=nkg4epgPGPom_Dd_

Great Big Story. (2016, Aralık 12) Kimchi: A Story of Love and Patience [Video]. YouTube. https://youtu.be/Bou9l7XlDwc?si=N_GsnTo_VSU384No

The Korean Society. (2019, Nisan 5) The Origins of Kimchi and Soju with Michael D. Shin [Video]. YouTube. <https://youtu.be/cLnC4KHlV9E?si=nScoanrPGAjjkfrt>

Foodegram. (2020, Ağustos 5) kimchi & Korea I HISTORY I Korean Kimchi [Video]. YouTube. <https://youtu.be/bT5D0vta8tg?si=ZB4mi1eyY4wXC7qt>

Lee wanna chill. (2023, Mayıs 19) Making Kimchi in a place that is not common even in Korea [Video]. YouTube. <https://youtu.be/7vP4CnfajQU?si=Y8QRTG1QPHWAYbTb>

Netflix. (2023). A Nation of Kimchi. [Documentary].
<https://www.netflix.com/tr/title/81686735?s=i&trkid=254567369&vlang=tr&clip=81721598>

Britannica. (n.d.). Kimchi. Britannica. From. <https://www.britannica.com/topic/kimchi>

Creatrip. (n.d.). Korea's most famous kimchi festivals. From.
<https://creatrip.com/en/blog/8859>

Healthline. (n.d.). 9 surprising benefits of kimchi. From.
<https://www.healthline.com/nutrition/benefits-of-kimchi>

Honorary Reporters Korea. (n.d.). Kimchi: A Korean superfood with a deep history. From.
https://honoraryreporters.korea.net/board/detail.do?articlecate=1&board_no=11705&tpln=1

KISS. (n.d.). Kimchi: A historical and cultural perspective. From.
<https://kiss.kstudy.com/Detail/Ar?key=3721801>

Maangchi. (n.d.). Traditional napa cabbage kimchi recipe (Tongbaechu-kimchi). From.
<https://www.maangchi.com/recipe/tongbaechu-kimchi>

Positively Probiotic. (n.d.). Kimchi: An origin story. From.
<https://positivelyprobiotic.com/the-bacteria-blog/kimchi-an-origin-story>

Saveur. (n.d.). The art of kimchi. From. <https://www.saveur.com/article/Kitchen/The-Art-of-Kimchi/>

ScienceDirect. (2015). Kimchi and its health benefits. *Current Research in Food Science*, 2(1), 1–10.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2352618115000451?via%3Dihub>

Seoul Metropolitan Government. (n.d.). Seoul Kimchi Festival. From.

<https://english.seoul.go.kr/service/amusement/festivals/seoul-kimchi-festival/>

WebMD. (n.d.). Health benefits of kimchi. From. <https://www.webmd.com/diet/health-benefits-kimchi>

Yoon, H. S., Yeon, S. J., Park, H. R., & Lee, J. H. (2017). The effects of kimchi on gut microbiota and health: A systematic review. *Nutrition Research Reviews*, 30(2), 191–202. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/29271694/>

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE KORE GELENEKSEL KIYAFETİ HANBOK'UN GELİŞİMİ

Melahat İlayda Yeşildağlar

ilayda7007@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Bu çalışma, Kore'nin geleneksel kıyafeti Hanbok'un yüzyıllar boyunca geçirdiği değişimleri, gelişen teknoloji ve moda akımları ile Hanbok'un gelişmelerden nasıl etkilendiğini açıklamak ve günümüzdeki kültürel önemini ele almayı amaçlamaktadır. Hanbok'un tarihsel süreç içerisindeki dönüşümü, toplumsal sınıflar, cinsiyet rolleri ve dönemin kültürel değerleriyle nasıl şekillendiği üzerine bir değerlendirme sunulmuştur. Bu bağlamda, Hanbok'un geçmişten günümüze taşıdığı anlamlar ve modern dünyada yeniden nasıl yorumlandığı tartışılmaktadır. Çalışmada, literatür tarama yöntemi kullanılarak Hanbok 'un Üç Krallık Dönemi'nden günümüze kadar olan gelişimi incelenmiştir. Hanboklar Kore Yarımadası'nın yazın nemli ve sıcak, kışın ise soğuk ve kuru iklimindeki yaşam tarzına uygun şekilde tasarlanmıştır. Üç krallığın kendilerine has farklı tasarımları vardır. Goguryeo'nun savaşçı ruhunu yansıtan güçlü çizgiler, Baekje'nin zarif detayları ve Silla'nın dengeli kesimleri Hanbokun ilk biçimlerini oluşturmuştur. Goryeo Dönemi'nde Budizm'in etkileri ile daha süslü desenler, değerli taşlar ve işlemeler kullanılmaya başlamıştır. Hanbok, asıl karakteristik özelliklerine Joseon Dönemi'nde kavuşmuştur. Bu dönemde Konfüçyüsçü değerlerin etkisiyle mütevazı ve zarif bir stil benimsenmiştir. Zaman geçtikçe Hanbok'un üst kısmı Jeogori olan kısaltmış ve eteklerin altına giyilen astarlar azalmıştır. Kraliyet ailesi ve soyluların Hanbokları değerli işlemeler, ipek ve brokar gibi lüks kumaşlardan ile yapılırken, alt sınıf olan halkın Hanbokları oldukça sade tasarım, pamuk ve keten gibi malzemelerden üretilmiştir. 20.yüzyılın başlarında Japon sömürge dönemi ve Kore Savaşı gibi zorlu süreçler nedeniyle Hanbok günlük yaşamdan yavaş yavaş silinmeye başlamıştır. Batılı kıyafetlerin yaygınlaşmasıyla birlikte Hanbok, yalnızca özel günlerde ve törenlerde giymeye başlamıştır. Ancak günümüzde Kore dalgası (Hallyu) ve geleneksel değerlere olan ilginin artmasıyla Hanbok, modern moda dünyasında yeniden popüler hale gelmiştir. Modern tasarımlar, geleneksel unsurları çağdaş çizgilerle birleştirerek Hanbok'u günlük hayatta da giyilebilir bir hale getirmiştir. Bu araştırma, Hanbok'un yalnızca bir kıyafet değil, aynı zamanda Kore kültürünün tarihsel, toplumsal ve estetik değerlerini taşıyan bir sembol olduğunu ortaya koymaktadır. Kore kültürel mirasının korunması ve dünyaya tanıtılması için Hanbok'un günlük yaşamda daha sık kullanılması teşvik edilmelidir. Hanbok'un geçmişten bugüne uzanan yolculuğu, sadece Kore'nin değil, evrensel kültürel mirasın bir parçası olarak değerlendirilmeyi hak etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kore, Hanbok, Tarihsel Gelişim, Kültürel Değer

KAYNAKÇA

Choonhee Lee, Heaseung Kang(2013) 여자한복 변화에 따른 현대 수의디자인 개발-
여자 수의 저고리, 치마, 속옷 연구를 중심으로 (Development of Modern Shroud
Design According to the Changes of Women's Han-Bok -Focused on the Women's
Jeogori, Skirt and Underwear)

Lee ChunHui, (2013) Development of Modern Shroud Design According to The Changes
of Women's Han-Bok - Focused on the Women's Jeogori, Skirt and Underwear .(이 춘
희 . 여자한복 변화에 따른 현대 수의디자인 개발 - 여자 수의 저고리, 치마, 속옷
연구를 중심으로)

Yim Lyn,(2023) Development of New Hanbok Women's Pants Design Applying Korean
Traditional Pants and the Toile de Jouy(II),Journal of Korean Traditional Costume, Vol.
26, No.3 pp.131-146

Choi, Jae-Eun.(2010) Hanbok: The History and Culture of Traditional Korean Dress.
Seoul: Hollym International.

Kim, Y. H.(2002) Korean Traditional Clothing: Hanbok. Seoul: Seoul National
University Press. 2002.

Chung, S. H.(2010) Korean Weddings: Traditions and Trends. Seoul: The Korean
Press.2010.

Kang, H. J. (2011) Symbolism and Colors in Traditional Korean Clothing. Journal of
Korean Studies, 14(2), 75-98.

Kang, H. J. (2011). Korean Funeral Rituals and Customs. Journal of Korean Studies,
15(1), 102-118.

Treasures from Korea: Arts and Culture of the Coson Dynasty, 1392-1910

Lee, Kyung-ja. (2014) The History of Korean Costume (한국복식사). Ewha Womans
University Press.

Lee, Dalja. (1998) Traditional Korean Costume: Hanbok. Hollym International Corp.

National Folk Museum of Korea. Hanbok:(2007) The Art of Korean Clothing. National
Folk Museum Publications.

한복학회 (Hanbok Studies Association), (2015) 한복의 역사와 변천 (History and Evolution of Hanbok).

박소영 (Park So-young), (2012)한국 전통복식의 특징과 변천 (Characteristics and Changes of Traditional Korean Clothing), 경희대학교 출판부 (Kyung Hee University Press).

Choi, K. (2005) Traditional Korean Costume: Hanbok. Seoul: Hollym Publishing.

Lee, Kyung-ja (2012) The Beauty of Korean Traditional Clothing. Seoul: National Folk Museum of Korea.

양 정 원,(2009) 중고등학생들의 한복착용에 대한 의식 조사, 조선대학교
교육대학원, 교육학석사(기술.가정교육전공)학위논문.

THE 4B MOVEMENT (2019) IN SOUTH KOREA: FEMINIST RESISTANCE, POLITICAL BACKLASH, AND GLOBAL AWARENESS

Melike Azra Gençer

mazragencer@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

The 4B Movement, emerging in South Korea in 2019, represents a radical feminist response to entrenched patriarchal norms and state-driven pronatalist policies. Advocating “no dating (비연애; biyeonae), no sex (비섹스; bisekseu), no marriage (비혼; bihon), and no childbirth (비출산; bichulsan),” the movement builds on earlier feminist waves like #MeToo and “Escape the Corset,” reflecting growing discontent among young Korean women. Despite its limited scale of participation, the 4B Movement sparked significant domestic and international discourse, illuminating South Korea’s escalating gender crisis for a global audience. This study examines the movement’s ideological foundations, sociopolitical context, and its impact within online and offline feminist activism. Through a qualitative analysis of scholarly articles, news coverage, and digital feminist expressions, it explores how the 4B Movement challenged traditional gender roles while facing opposition from conservative political actors. The government’s pronatalist policies, aimed at addressing the country’s record-low birthrate, clashed with the movement’s principles, creating visible tension between the state and feminist civil society. The backlash against the movement—including public vilification, policy-driven suppression, and the imposition of martial law by a conservative administration—underscores the fragility of gender progress in South Korea. While the movement did not achieve widespread demographic change, it succeeded in drawing global attention to Korea’s demographic crisis and the urgent need for gender equity in policymaking. Reflecting on its achievements and limitations, this study discusses the 4B Movement’s lasting significance in the broader trajectory of feminist activism and its implications for South Korea’s sociopolitical future.

Anahtar Kelimeler: 4B Movement, Feminism, South Korea, Pronatalism, Gender Politics

KAYNAKÇA

Cho, Y. (2024). Feminism in South Korea: Continuity and change. *Journal of Asian Studies*, 79(1), 33-56. <https://doi.org/10.1017/asj.2024.12>

- Kim, H. Y. (2024). Young South Korean women's resistance to patriarchy and militarized nationalism. *Gender and Politics*, 35(4), 345-361. <https://doi.org/10.1177/15274764241277471>
- Lee, J. H. (2024). Korean feminism after #MeToo and escaping the corset. *Journal of Feminist Studies in Asia*, 12(2), 145-162. <https://doi.org/10.1080/14672715.2024.2440360>
- Park, S. J. (2024). The 4B movement and women's refusal of heteronormativity in South Korea. *Feminist Review*, 48(1), 1-16. <https://doi.org/10.1080/14664208.2024.2328390>
- Choi, H. S. (2024). Navigating pronatalism and anti-feminist backlash in South Korea. *Journal of Asian Studies*, 88(3), 167-184. <https://doi.org/10.1017/asj.2024.01>
- Lee, J. S. (2024). Young Korean feminists and gender politics on social media. *Digital Feminism Studies*, 7(1), 77-91. <https://doi.org/10.1177/08912432241230557>
- Lee, H. R. (2024). The 4B movement and what it means for feminism. *TWSS Magazine*. Retrieved from <https://twssmagazine.com/2025/03/16/the-4b-movement-and-what-it-means-for-feminism>
- Kim, H. W. (2024). South Korea's 4B movement: How patriarchy undermines demographic security. *Security Distillery*. Retrieved from <https://thesecuritydistillery.org/all-articles/south-koreas-4b-movement-how-patriarchy-undermines-demographic-security>
- Choi, S. H. (2024). Gender, government, and anti-feminism in South Korea. *Asian Studies Review*, 44(2), 65-82. <https://doi.org/10.1080/09589236.2021.1929097>
- Kim, D. S. (2024). New patriarchal orders and anti-feminist governance in South Korea. *Korean Politics Journal*, 33(5), 198-213. <https://doi.org/10.1080/00472336.2025.2469265>

SAHNEDE BİR KEŞİŞİN ADIMLARI: KORE RUHUNU TAŞIYAN GELENEKSEL DANS, SINGMU

Zeynep Sena Tuna

zeynepsehatnna@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Güney Kore, tarih boyunca farklı dinî inançların bir arada var olduğu ve birbirleriyle etkileşim içinde bulunduğu bir toplum yapısına sahiptir. Günümüzde Budizm, Hristiyanlık, Konfüçyüsçülük, Şamanizm ve İslam gibi farklı dinler barış içinde bir arada yaşamaktadır. Bu çalışmanın amacı, Kore'deki dinî çeşitliliğin tarihsel gelişimini ve modern toplum üzerindeki etkilerini incelemektir. Bu, üzerinde çalışıyor olduğum bölüm dersim olan araştırma projesi dersinin konusu olup, tarihsel kaynaklar, akademik çalışmalar ve istatistiksel veriler incelenerek oluşturulacak bir araştırmadır. Kore'de Budizm, 372 yılında ülkeye giriş yapmış ve o zamandan beri on binlerce tapınak inşa edilmiştir. Konfüçyüsçülük, Budizm'in başlangıcında olduğu gibi tanrısı olmayan bir dindir ve toplumsal değerlerin şekillenmesinde önemli bir rol oynamıştır. İslam dini de Güney Kore'de varlık göstermektedir. Ülkedeki yerli Müslüman topluluğun sayısı da giderek artmaktadır. Son yıllarda, Güney Kore'nin küreselleşmesi ve artan göç hareketleri, dinî çeşitliliğin daha da belirgin hale gelmesine yol açmıştır. Hristiyanlık yaklaşık 200 yıl önce ülkeye girmiş ama çabucak yaygınlaşarak ülkedeki en yaygın dinlerden biri haline gelmiştir. Ayrıca geleneksel dinlerin öğelerini bir araya getiren küçük dinler de vardır. Bütün bu dinler ülkenin kültürel gelişmesinde önemli rol oynamıştır. Kore'deki dinî çeşitlilik, toplumsal yapının zenginliğini ve hoşgörüsünü yansıtmaktadır. Budizm ve Konfüçyüsçülük, Kore kültürünün derinliklerine işlemiş ve günümüzde de etkilerini sürdürmektedir. Hristiyanlığın yükselişi, modernleşme süreciyle gelişim göstermiştir. İslam'ın varlığı ise, ülkenin artan uluslararası ilişkileri ve göç hareketleriyle bağlantılıdır. Sonuç olarak, Kore'deki dinî yapı tarihsel süreçte çeşitli evrelerden geçmiş ve tarih boyu çeşitlilik kazanmaya devam etmiştir. Bu çeşitlilik, Kore toplumunun dinamik yapısını ve farklı inançlara olan hoşgörüsünü göstermektedir. Ayrıca, küreselleşme ile birlikte dinî inançların nasıl şekillendiğini anlamak, Kore toplumunun gelecekteki sosyal dinamikleri açısından önemli bir konudur.

Anahtar Kelimeler: Dini Çeşitlilik, Hoşgörü, Kültür, Kore.

KAYNAKÇA

Wilcox, E.E. (2018). Dynamic Inheritance: Representative Works and the Authoring of Tradition in Chinese Dance. *Journal of Folklore Research*, 55(1), 77–111.
<https://dx.doi.org/10.2979/jfolkrese.55.1.04>.

Hobsbawm, E., & Ranger, T. (2012). *The Invention of Tradition*. Cambridge: University Press.

İçen, D. H. (1995). *Kore Gerçeği*. Korean Overseas Information Service.

Jenkins, R. (2000). Disenchantment, Enchantment and Re-Enchantment: Max Weber at the Millennium. *Max Weber Studies*, 1(1), 11-32. <http://www.jstor.org/stable/24579711>

Kim, C. (2010). The Concept of “Korean Religion” and Religious Studies in Korea. *Journal of Korean Religions*, 1(1/2), 23-41. <http://www.jstor.org/stable/23943284>

Kim, H. (2014). Social Stigmas of Buddhist Monastics and the Lack of Lay Buddhist Leadership in Colonial Korea (1910–1945). *Korea Journal*, 54(1), 105-132. <https://doi.org/10.25024/kj.2014.54.1.105>

Makalesi, A., Türközü, S. G., & Kopar, A. (2021). Günümüz Kore’inde Budizm’in Etkileri. *Temaşa Erciyes Üniversitesi Felsefe Bölümü Dergisi*, 16, 66-75.

Ness, S. A. (2004). Dancing in the field: notes from memory. In *Corporealities* (pp. 149-174). Routledge.

Pai, H. I. (2001). The Creation of National Treasures and Monuments: The 1916 Japanese Laws on the Preservation of Korean Remains and Relics and Their Colonial Legacies. *Korean Studies*, 25(1), 72-95.

Saler, M. (2006). Modernity and enchantment: A historiographic review. *The American historical review*, 111(3), 692-716.

Kim, C. (1993). *Reader in Korean religion*. Kyonggi-Do Songnam-Si: Academy of Korean Studies.

Yun, W., & Park, B. S. (2019). Responses of Korean Buddhism to the Ethos of Contemporary Korea: Three Discourses in the Wake of Modernization. *Religions*, 10(1), 6. <https://doi.org/10.3390/rel10010006>

Van Zile, J. (2018). *Aesthetics of Korean Dance: Concepts and Techniques*. 一橋大学大学院言語社会研究科.

Van Zile, J. (2019). The many faces of Korean dance. In *Korea Briefing*, 1993 (pp. 99-120g). Routledge.

KAHRAMANMARAŞ, GÖKSUN DA DEPREMİ YAŞAYAN KADINLARIN KARŞILAŞTIKLARI SORUNLAR VE ÇÖZÜMLERİ

Elif Çalık / Prof. Dr. Hasan Ali Şahin

elifcalik577@gmail.com / hasahin@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK HALKBİLİMİ

Bu çalışmada toplumsal cinsiyet eşitsizliği nedeniyle afetlerin yaratmış olduğu sorunlara karşı daha duyarlı hale gelen kadın bireylerin afet sürecinde yaşadıkları sorunların tespiti ve bu sorunlara yönelik buldukları çözüm önerileri, çözümlerin araştırılması yapılmıştır. Bu amaç doğrultusunda ulusal afet terminolojisi ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği açıklandıktan sonra kadın bireylerin afet esnası ve afet sonrası süreçlerinde yaşadıkları sorunlara vurgu yapıp, bu sorunlara getirilebilecek çözüm önerileriyle kadın bireylerin doğal afetler konusunda dirençliliğin ve bilincin arttırılmasına katkı sağlanacaktır. Bu bağlamda araştırma ulusal afet yönetimi çalışmalarına, afet alan incelemeleri ve 6 Şubat 2023 tarihinde Kahramanmaraş, Göksun İlçesinde meydana gelen deprem sonucunda evleri hasar gören ve depremden etkilenen kadın erkek bireylerle yapılan görüşmelere yer verilmiştir. Yapılan alan çalışmasında kadın bireylerin temel olarak beden sağlığı, psikolojik sağlık ve güvenlik sorunları çektiği görülmektedir. Bunun yanında kadın bireyleri toplumsal cinsiyet rolleri nedeniyle söz hakkının engellendiği ve ev işi sorumluluğunun temeli olarak görülen annelerin güçlü kalabilmek, çocuklarına karşı zayıf gözükmemek için kendisini duygusal olarak baskıladığı görülmektedir. Bu baskılama sonucunda ilerleyen süreçlerde hem psikolojik hem de fiziksel rahatsızlıklara neden olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Deprem, Toplumsal Cinsiyet Roller, Kadın

KAYNAKÇA

Altıparmak, İ. B., & Birel, E. 6 Şubat 2023 Depremi Sonrasında Sosyal Yaşamın Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Değerlendirilmesi: Nurdağı Örneği. Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, 41(1).

Akça, K., & Özdemir, A. A. (2023). Afetlerde Bebek Beslenmesi ve Bakımı. Yüksek İhtisas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 4(2), 57-62.

Ak, E. Y., & Aslan, E. (2024). Deprem ve Kadın Üreme Sağlığı. Kadın Sağlığı Hemşireliği Dergisi, 10(1), 43-51.

Baykan, A. (2023). Deprem Mağduru Kadınlarda Psikolojik Etkiler ve Fiziksel Aktivitenin İyileştirici Rolü: Sistematik Bir Derleme (Analiz) (Doctoral dissertation, Bursa Uludag University (Turkey)).

Bakır, E., Dağlı, E., Reyhan, F. A., & Topkara, N. (2024). Deprem bölgesinde yaşayan gebelerin yaşadıkları stresin, gebeliği algılama durumlarına etkisi. TOGÜ Sağlık Bilimleri Dergisi, 4(1), 1-11.

Güreşci, E. (2023). Kahramanmaraş depremi sonrası yeni bir tartışma konusu olarak deprem göçü. In Kahramanmaraş merkezli depremler sonrası için akademik öneriler (pp. 47-60). Özgür Yayın Dağıtım Ltd. Şti..

KORE KÜLTÜRÜNDE RENKLER VE SEMBOLLER

Büşra Işık

busra.isik.063@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Geleneksel sanatlar, bir toplumun kültürel belleğini taşıyan en güçlü görsel anlatım biçimlerindendir. Kore’de renkler ve semboller, yalnızca estetik kaygılarla değil; evrenin düzenine, toplumsal yapıya, bireysel kimliğe ve manevi değerlere dair inançları yansıtan simgesel sistemler olarak işlev görür. Bu çalışmada, Kore’nin geleneksel sanatlarında kullanılan renklerin ve sembollerin anlamları; mimari, seramik, giyim, resim sanatı ve gündelik yaşam nesneleri bağlamında çok yönlü olarak ele alınmaktadır. Çalışmanın amacı, kullanılan renklerin ve sembolik unsurların kültürel kökenlerini ve sanatsal üretimdeki işlevlerini ortaya koyarak, geleneksel sanatın toplumsal hafızadaki yerini daha iyi kavramaktır. Araştırma kapsamında nitel yöntem kullanılmış; ilgili literatür betimleyici yaklaşımla taranmış ve tematik analiz yoluyla değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda, Kore kültüründe “obangsek” (오방색) olarak bilinen beş yönlü renk sisteminin doğrudan kozmolojik bir anlayışa dayandığı belirlenmiştir. Mavi doğuyu ve umudu; kırmızı güneyi ve canlılığı; sarı merkezi, imparatorluğu ve toprağı; beyaz batıyı ve saflığı; siyah ise kuzeyi, bilgeliği ve koruyucu gücü temsil eder. Bu renk sistemi sadece sanatsal tasarımlarda değil, aynı zamanda sosyal yapının ve ritüellerin bir parçası olarak günlük yaşamda da kendini göstermiştir. Hanbok (한복) gibi geleneksel giysilerde, tapınak ve saray süslemelerinde, seramik motiflerinde bu renk düzenine rastlamak mümkündür. Semboller açısından ise Kore sanatında ejderha, kaplan, anka kuşu, kaplumbağa, balık, turna kuşu, lotus çiçeği, ay ve güneş gibi figürlerin sıklıkla kullanıldığı görülmüştür. Bu imgeler, güç, uzun ömür, ruhsal arınma, bereket ve göksel bağlantı gibi kavramları temsil eder. Özellikle saray sanatlarında ejderha, yalnızca bir mitolojik varlık değil, aynı zamanda imparatorluk otoritesinin bir sembolü olarak kullanılmıştır. Turna kuşu ve kaplumbağa ise ölümsüzlüğü ve bilge yaşamı simgeleyen figürlerdir. Sonuç olarak, geleneksel Kore sanatlarında renkler ve semboller yalnızca görsel estetiği zenginleştiren öğeler değil; aynı zamanda toplumun değerlerini, evrene bakışını ve sosyal kimliklerini şekillendiren kültürel göstergelerdir. Bu sembolik anlatım dili, sanatı yalnızca bir ifade biçimi değil, aynı zamanda ritüel ve kültürel aidiyetin güçlü bir aracı haline getirmiştir.

Anahtar Kelimeler: Renk Sembolizmi, Geleneksel Kore Sanatları, Kore Sembolleri, İkonografi

KAYNAKÇA

Antique Alive. (Erişim tarihi: 2025). The art of Dancheong painting buildings.
https://antiquealive.com/Blogs/Dancheong_Korean_Art_Painting_Buildings.html

Atmanti, F. (2015). A traditional spiritual colors of Korea - Dancheong. Fani Atmanti's Blog. <https://fanitra.wordpress.com/2015/09/22/a-traditional-spiritual-colors-of-korea-dancheong/>

Choi, I. R., Bang, H. K., Kim, Y. J. (2028). A Study on Traditional Colors. The Research Journal of the Costume Culture.

Color Meanings. (Erişim tarihi: 2025). Korean color symbolism: Learn what traditional colors mean in Korea. <https://www.color-meanings.com/korean-color-symbolism/>

Color With Leo. (Erişim tarihi: 2025). What do different colors mean in Korean culture?. <https://www.colorwithleo.com/what-do-different-colors-mean-in-korean-culture/>

Color With Leo. (Erişim tarihi: 2025). What is the color of royalty in Korea?. <https://www.colorwithleo.com/what-is-the-color-of-royalty-in-korea/>

Color With Leo. (Erişim tarihi: 2025). Which colour is famous in Korea?. <https://www.colorwithleo.com/which-colour-is-famous-in-korea/>

Dopely. (Erişim tarihi: 2025). Obangsaek: What traditional colors mean in Korea. https://colors.dopely.top/inside-colors/obangsaek-what-traditional-colors-mean-in-korea/#google_vignette

Erkin, S. (2022). Kore Kültüründe Sembolizm ve “Joseon Dönemi” Kadın Giyim Kuşamı zerindeki Etkileri, Dokuz Eylül Üniversitesi.

EthnoScopes. (2015). Korean traditional painting: Symbolism. <https://ethnoscopes.blogspot.com/2015/11/korean-traditional-painting-symbolism.html>

Flybynightgraphics. (2025). Obangsaek: What traditional colors mean in Korea. <https://flybynightgraphics.com/article/obangsaek-what-traditional-colors-mean-in-korea/4401>

Google Arts & Culture. (Erişim tarihi: 2025). Animals In The Palaces. <https://artsandculture.google.com/story/1AUx6nRWUZs6JA>

Hernandez, C. (2021). Obangsaek: The five colors that you commonly see in Hansik and Hanbok. Claire's Essays. <https://clairesessays.wordpress.com/2021/10/27/obangsaek-the-five-colors-that-you-commonly-see-in-hansik-and-hanbok/>

Kaesong Collection. (2023). The symbolism of colours in traditional Korean painting. <https://www.kaesongcollection.com/blog/the-symbolism-of-colours-in-traditional-korean-painting/>

- Kim, A. I. (1985). Korean color terms: An aspect of semantic fields and related phenomena. *Anthropological linguistics*, 425-436.
- Kim, J. E. (2008). The Comparison of Cultural Color in Traditional Performance of Korea and Japan. *Journal of the Korean Society of Clothing and Textiles*.
- Kim, Y. I., Lee, J. H. (2006). A Comparative Study on the Characteristics of Traditional Costume Colors of Korea. China. Japan. *Journal of the Korean Society of Costume*.
- Korean Antique Furniture. (2024). Korean symbolism & patterns meanings. <https://www.koreanantiquefurniture.com/korean-symbolism-patterns-meanings>
- Lee, J. E., Shin, Y. S., Sim, J. K., Kim, S. S., & Koh, K. H. (2002). Study on the color characteristics of Korean red. *Korean Journal of Food Science and Technology*, 34(2), 164-169.
- Lee, M. Y., Kim, Y. S. (1995). A study of color spaces for Korean basic color names. Korea University.
- National Folk Museum of Korea. (Erişim tarihi: 2025). The colors in Korean life and culture. Google Arts & Culture. <https://artsandculture.google.com/story/the-colors-in-korean-life-and-culture-national-folk-museum-of-korea/vgXBoDKJVZn0LA>
- Paszik, J. (2022). The Five-Coloured Rainbow: Understanding the Cultural and Spiritual Significance of Obangsaek in the Artwork of the Joseon Dynasty. Syracuse University.
- Posson, E. (2018). An investigation of color terms in Korean. Wichita State University.
- The Soul of Seoul. (2023, June 26). Dancheong: The history, the meaning, and more!. <https://thesoulofseoul.net/dancheong/>
- Wikipedia. (Erişim tarihi: 2025). Dancheong. <https://en.wikipedia.org/wiki/Dancheong>
- Wikipedia. (Erişim tarihi: 2025). Obangsaek. <https://en.wikipedia.org/wiki/Obangsaek>
- Wikipedia. (Erişim tarihi: 2025). Taegeuk. <https://en.wikipedia.org/wiki/Taegeuk>

KÖK HÜCRE TEDAVİSİNDE EMBRİYO OLUŞUMUNUN İLAHİYAT VE TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ETİK DÜŞÜNCELERİ

Melisa Şahin

melisasahin921@gmail.com / hulya@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, SOSYOLOJİ

Bu araştırmanın konusu,kök hücre tedavisinden ebeveysiz embriyo üretiminde Erciyes Üniversitesi İlahiyat ve Tıp Fakültesi öğrencilerinin etik bakışını ele almaktadır.Çalışmanın amacı ise kök hücre uygulamasıyla embriyo üretimi çalışmalarında Erciyes Üniversitesi İlahiyat ve Tıp Fakültesi öğrencilerinin etik bağlamdaki görüşlerini anlamaktır.Kök hücrelerin hasar görmüş dokuların tedavisinde ve yeni canlılar oluşturmadaki potansiyeline odaklanarak, özellikle embriyonik kök hücre çalışmalarında ebeveysiz çocuk oluşturmada öğrencilerin konuyla ilgili etik düşüncelerini incelemektedir. Son dönemde yapılan çalışmalarda, kök hücre tedavisinden embriyo oluşturma ve bu embriyoların ulusal ve uluslararası alanda etik sorunlar doğurması nedeniyle 14 günlük sürede imha edilmesinde literatürde karşılaşılan etik problemlerdendir. Çalışma, Erciyes Üniversitesi Tıp ve İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin bu konudaki etik görüşlerini araştırmayı amaçlamaktadır. Farklı disiplinlerden gelen öğrencilerin etik bakış açıları,bu araştırmada öğrencilerin görüşlerin nasıl temellendirildiği ve öğrencilerin embriyolara yönelik düşünceleri ile toplumun bu üretime dair olası değişimler incelenmektedir. Araştırmada, katılımcıların etik düşüncelerini derinlemesine anlamak için nitel araştırma yöntemi benimsenmiştir. Katılımcıların düşüncelerine odaklanan bu çalışmada fenomenolojik araştırma deseni kullanılmıştır.Örneklem metodu olarak kartopu örnekleme tercih edilmiş olup, her iki fakülteden eşit sayıda olmak üzere 20'şer katılımcı belirlenmiştir.Veri toplama sürecinde öğrencilerin etik düşüncelerini derinlemesine inceleyebilmek için yarı yapılandırılmış görüşmeler yapılmış ve elde edilen veriler nitel analiz yöntemleriyle değerlendirilmiştir. Bu araştırma, kök hücre çalışmalarının etik boyutlarını üniversite öğrencilerinin perspektifinden inceleyerek, bilimsel gelişmelerin toplumsal ve ahlaki etkileri üzerine bir bakış açısı sunmayı hedeflemektedir.Araştırma bulguları,katılımcıların çoğunluğunun ebeveysiz embriyo üretimini,aile yapısını zedeleyeceğini düşündükleri için etik bulmamaktadırlar.Embriyolarda 'robotlaşmış'bireylerin ortaya çıkma potansiyeli gibi endişelerde dile getirilmiştir.Sonuç olarak,araştırma,değerlendirmelerde baskın bir rol oynadığını ortaya koymaktadır.Bu çalışma,tıptaki gelişmelerin etik boyutlarla üniversite öğrencileri nezdinde nasıl algılandığını ortaya koyarak,disiplinlerarası etik tartışmalara öğrenci perspektifinden önemli bir katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kök Hücre, Ebeveysiz Embriyo, Etik Bakış Açısı

KAYNAKÇA

İpek Seveda Söğüt (2018). Yasal Belirsizlik: Embriyonik Kök Hücre Çalışmaları. Türkiye Barolar Dergisi, 38 -61 <https://tbbdergisi.barobirlik.org.tr/m2018-134-1734> adresinden erişildi

J.A. Thomson, 2011, Arizona State University, Embryo Project Ansiklopedia. https://search.app?link=https%3A%2F%2Fembryo.asu.edu%2Fpages%2Fjames-alexander-thomson-1958&utm_campaign=aga&utm_source=agsadl2%2Csh%2Fx%2Fgs%2Fm2%2F4 adresinden erişildi

Mehmet Çolakoglu, 2022, Genç Kadın Kök Hücre Yöntemiyle Hamile Kaldı. NecmettinErbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, 18Ekim tarihinde <https://www.erbakan.edu.tr/haber/genc-kadin-kok-hucre-yontemiyle-hamile-kaldi/5018> adresinden erişildi

Ülfet Görgülü, 2018, Fıkhi Perspektiften Embriyonik Kök Hücre Araştırmaları. DergiparkWebsitesi.2. <https://dergipark.org.tr/en/pub/darulfunun/issue/40844/497469> adresinden erişildi

David Molloy, (2018, Ekim12), 20Yıl İçinde Kadınlar Erkeksiz Doğurabilecek. BBC NEWS.19Ekim tarihinde <https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-45833711>.amp adresinden erişildi

Jacob Hanna, (2023, Ağustos 9), Sperm ve Embriyosuz Tam İnsan Embriyosu Geliştirildi.Euronews.17 Ekim tarihinde <https://tr.euronews.com/2023/09/06/sperm-ve-yumurtasiz-insan-embriyosu-modeli-gelistirildi> adresinden erişildi

John A. Robertson, 2010, Embryo Stem Cell Research: Ten Years Of Controversy 18Ekim tarihinde https://search.app?link=https%3A%2F%2Fpubmed.ncbi.nlm.nih.gov%2F20579242%2F&utm_campaign=aga&utm_source=agsadl2%2Csh%2Fx%2Fgs%2Fm2%2F4 adresinden erişildi

M.G& S.Ş, 2023, Hekimlerin İnsan Embriyonu Kök Hücre Araştırmalarındaki Etik Sorunlara Yönelik Görüşleri. Mersin Üniversitesi Lokman Hekim Tıp Tarihi ve Folklorik Tıp Dergisi.13: 8-13. 10.31020-mutftd.1208497-2787996.pdf adresinden erişildi

L. Gülay Bilgin, 2011, Kök Hücre Çalışmaları Konusundaki Etik ve Teolojik Tartışmalar Üzerinde Analitik Bir Değerlendirme. Dergipark Web Sitesi .9:2.<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/179805> adresinden erişildi

Magdalena Zernica-Goetz, (2023, Haziran 15). KÖK Hücreden İnsan Embriyosu Üretili. 15Ekim tarihinde. Euronews. <https://tr.euronews.com/next/2023/06/15/kok-hucreden-sentetik-insan-embriyosu-uretili> adresinden erişildi

Hacer Yalçın, 2022, Bir Araştırma Deseni Olarak Fenomenoloji.AUSBD.22. 10.18037-ausbd.1227345-28645502(1).pdf adresinden erişildi

Fedayi Yağar, 2023, Nitel Araştırmalarda Örneklem Büyüklüğünün Belirlenmesi: VeriDoygunluğu , Dergipark Web sitesi , 7. 31 Ekim tarihinde https://search.app?link=http%3A%2F%2Faseddergi.aksaray.edu.tr%2Ftr%2Fpub%2Fissue%2F81632%2F1030365&utm_campaign=aga&utm_source=agsadl2%2Csh%2Ffx%2Fgs%2Fm2%2F4 adresinden erişildi. W. L Neuman.(2022).Toplumsal Araştırma Yöntemleri, (Özlem Akkaya Çev.). Ankara,Siyasal Kitabevi.(Orijinal eserin yayın tarihi 2003)

Bülent Gürbüz, 2018, Evren ve Örneklem (PDF Belgesi). Ankara Üniversitesi Açık Ders Malzemesi Web site: 31 Ekim tarihinde https://acikders.ankara.edu.tr/pluginfile.php/105487/mod_resource/content/1/ders%209%20evren%20ve%20orneklem%202.pdf adresinden erişildi

Pınar Aksoy Gülaslan, P., (2004), “Hukuksal Kavramda Hücresel Tedaviler”, Terazi Hukuk Dergisi, 9:93. https://search.app?link=https%3A%2F%2Fwww.jurix.com.tr%2Farticle%2F2263%3Fu%3D0%26c%3D0&utm_campaign=aga&utm_source=agsadl2%2Csh%2Ffx%2Fgs%2Fm2%2F4 adresinden erişildi

Altunışık, R., Coşkun, R., Bayraktaroğlu, S., & Yıldırım, E. (2010). Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri. İstanbul. SAKARYA Yayıncılık

Sali, J.B. (2012). İletişim Araştırmalarında Nitel Yöntemler. Sever, N. ve İspir, N. (Ed.). İletişim Araştırmaları içinde (Ünite 6) Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları

BAUDRILLARD PERSPEKTİFİNDEN SOVYET PROPAGANDA AFİŞLERİ

Büşra Uçar

4031930036@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Tarih boyunca kitle iletişim araçları, ideolojilerin topluma aktarılmasında önemli bir rol oynamıştır. 20. yüzyıl dönemini ele aldığımızda, aklımıza gelecek en büyük siyasi oluşumlardan biri olan Sovyetler Birliği de kitle iletişim araçlarını etkin ve yaygın şekilde kullanmıştır. Sovyetler Birliği, kitle iletişim araçlarından biri olan propaganda afişlerini, üst düzey bir üslupla halka sunmuş, estetik ve işlevsel anlamda akılda kalıcı hale getirmiştir. Sovyetler Birliği, propaganda afişlerini politik mesajlar iletmek dışında daha çok toplumsal gerçekliği yeniden üretmek adına da kullanmıştır. Çalışmada, Sovyet propaganda afişlerinin simgesel yapısı ve bu yapıların toplumsal gerçeklik algısı üzerindeki etkileri Jean Baudrillard'ın teorileri çerçevesiyle incelenmiş ve bu propaganda afişlerinin nasıl bir simülasyon dünyası yarattığı analiz edilmiştir. Sovyetler Birliği döneminde yaygın olarak dağıtılan toplumda ve dünyada çok ses getiren afişlerin incelenmesiyle sınırlandırılarak ideolojik mesajların görsel dile kitle iletişim araçlarına nasıl aktarıldığını incelenmiştir. Nitel analiz yöntemi ile afişlerin içerikleri dönemine göre çözümlenip, sembolik okuma teknikleriyle değerlendirilmiştir. Baudrillard'ın simülasyon ve simülakr teorileri doğrultusunda elde edilen veriler analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, afişlerin zamanla kendi gerçekliğini kurduğunu ve bu gerçekliğin halkın bilinçaltına yerleştiğini göstermektedir. Örneğin, “Tarladaki traktör, savaştaki tanktır!” sloganını taşıyan afişte gördüğümüz kadın imgesi, savaş dönemi ve sonrasında Rusya’da erkek nüfusunun kadın nüfusuna oranla daha az olması sebebiyle kadınları ekonomik büyüme hedefleri doğrultusunda çalışma hayatında aktif gösterilmeye çalışılmasıdır. Sovyetlere göre traktör, yalnızca üretim aracından ibaret değil, ihtiyaç duyulan iş gücü gereğince kadınlara atfedilmiş hipergerçek bir kahramanlık ile bütünleştirilmiş ekonomik mücadelenin ta kendisidir. Çalışmada, Sovyet propaganda afişlerinin sadece bir görsel iletişim aracı olarak kullanılmadığı aynı zamanda yaratılan simülasyonlarla bireylerin algılarını yönlendirdiği belirlenmiştir. Bu bağlamda afişler, Sovyet ideolojisinin arzu ettiği hipergerçek tasvirlerle, zamanla halkın birçoğunun gerçeklik olgusunu kaybetmesine ve bu propaganda afişlerini benimsemesine yol açmıştır. Sovyetler birliği, bu afişlerle sadece ideolojiyi yaymakla kalmayıp, Baudrillard'ın simülasyon kavramıyla eşdeğer doğrultuda, toplum algısında gerçek olarak inşa etmiştir. Bu araştırma, Baudrillard'ın kuramları bakımından, propaganda afişlerindeki imgelerin yalnızca sembolik değil, aynı zamanda simülakr niteliği taşıdığını ve zamanla toplumsal algıda gerçeğin yerine geçerek ideolojik bir gerçeklik oluşturduğunu göstermektedir. Bu çalışma, propaganda görsellerinin yalnızca içerik bakımından değil, simgesel analiz ve algı yönetimi açısından da ele alınması

gerektiğini göstermesi bakımından önem taşımaktadır. Literatürde genellikle tarihsel ya da ideolojik bakış açılarıyla incelenen bu afişler, ilk kez Baudrillard'ın simülasyon kuramı çerçevesinde değerlendirilmiştir. Bu bağlamda çalışma, propaganda görsellerini yalnızca temsil ettikleri ideolojilerle sınırlı görmeyip, kuramsal bir boşluğu doldurarak alana özgün bir katkı sunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Baudrillard, Simülasyon, Hipergerçeklik, Sovyet Propagandası, Afiş

KAYNAKÇA

AKAN, M. (2017). Sovyet Propaganda Afişlerinde "Doğu" İmgesi. Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi, 17(2), 77-102.

ADANIR, O. (2008). Simülasyon Kuramı Üzerine Notlar ve Söyleşiler. Hayalet.

BAĞLAN ÖZER, Z., YAPICI, F., & AKTAY, Ş. (2021). Metindilbilim - Tarih Kuram Uygulama. Yeni Alan Yayıncılık.

BAUDRILLARD, J. (1997). Tüketim Toplumu (16. baskı, N. Tural & F. Keskin, Çev.). Ayrıntı Yayınları.

BAUDRILLARD, J. (1998). Simülakrlar ve Simülasyon (O. Adanır, Çev.). Dokuz Eylül Yayınları.

BAUDRILLARD, J. (2011). Simülakrlar ve Simülasyon. Doğu Batı Yayınları.

ERDEMİSOY, E. (2023). Jean BAUDRILLARD - Tüketim Toplumu. Uşak Üniversitesi Uygulamalı Bilimler Fakültesi Dergisi, 3(1), 1-6.

GÜLTEKİN, G. (2023, Ekim 23). Hipergerçek(lik) [Hyperreality]. Zenodo. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10034912>

ÖKSÜZ, G. (2019) IX. Ulusal Sosyoloji Kongresi Toplum 4.0 Bildiriler Kitabı. Sosyoloji Derneği Yayın.

ÖNK, Ü.Y. (2009). Baudrillard perspektifinden bir kitle iletişim ve sanat aracı olarak simülasyon evreninde televizyon. Selçuk İletişim, 5(4), 201-218.

ÖZSOY, İ. (1999). Sovyet sosyalist sisteminin iktisadî tarihi ve çöküş sebepleri. Uluslararası Doğu Üniversitesi Dergisi, 1(1), 10-34.

ПОЛЕВОЙ, В.М. (1986). Популярная художественная энциклопедия. Советская энциклопедия.

RIZVANOĞLU, K. (2001). Propaganda afişlerinin tarihsel gelişimi: Başlangıcından 68'e [Yüksek lisans tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi].

YILDIRIM, E. (2014). Sovyetler Birliği'nde Propaganda ve Proleter Hegemonik İdeolojinin Kurulumu Üzerine. Doğu Batı Düşünce Dergisi, 69, 271-294.

ÇAKI, C., & GÜLADA, M. O. (2021). 2. Dünya Savaşı'nda kullanılan Sovyet propaganda posterlerinde coşku çekiciliği bağlamında kadınların temsili. Akdeniz Kadın Çalışmaları ve Toplumsal Cinsiyet Dergisi, I(2), 157-176.

TARİH

İZMİRLİ İSMAİL HAKKI'DA ATEİZM ELEŞTİRİSİ

Raziye Gökçay

raziyegokcay@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, FELSEFE

Güncel bir mesele olan ateizm, Yeni İlm-i Kelâm döneminde dinî ilimler ile modern felsefe arasında disiplinler arası bir yaklaşımın ortaya çıkmasıyla beraber kelâmî ve toplumsal bir problem olarak yaygınlık kazanmıştır. Ateizm kavramı, öncelikle felsefî bir kavram olup, tanrı inancı karşısında tepkisel bir düşünceyi dile getiren dünya görüşünü ifade etmektedir. Ateizm, Yeni İlm-i Kelâm döneminde daha yoğun ve ayrıntılı bir şekilde dönemin mütekellimleri tarafından telif edilen kelâm kitaplarında tartışılan önemli bir konu olarak öne çıkmaktadır. Bu mütekellimlerden biri olan ve aynı zamanda Yeni İlm-i Kelâm döneminin isim koyucusu olarak bilinen İzmirli İsmail Hakkı, 19. yüzyılın sonlarından itibaren ortaya çıkan kelâmda yenilik hareketinin Türkiye'deki önemli temsilcilerinden biri olması sebebiyle bu çalışmaya konu olmuştur. Özellikle dönemin Müslüman aydınlarını etkisi altına alan çeşitli inkârcı akımlara karşı mücadele veren İzmirli, eserlerinde ateizm konusuna da yer vermiştir. Bu bağlamda bu çalışmanın temel gayesi, İzmirli'nin eserlerinde ele almış olduğu ateizm meselesine olan yaklaşımını incelemektir. İzmirli'nin çalışmaya konu olan eserlerinden bazıları şunlardır: Muhassalü'l- kelâm ve'l-hikme, Mülâhhas İlm-i Tevhîd, el-Cevâbü's-Sedîd fî Beyâni Dîni't- Tevhîd, Dîn-i İslâm ve Dîn-i Tabîî, Medhal-i İlm-i Kelâm, İslâm Mütefekkirleri ile Garp Mütefekkirleri Arasında Mukayese, İslâm'da Felsefe Cereyanları. Bu eserlere ek olarak, çalışmada gerekli görüldüğü takdirde ikinci el kaynaklardan da yararlanılacaktır. Eserler nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman analizi yöntemi kullanılarak incelenecektir. Ayrıca ateizm meselesine İzmirli İsmail Hakkı'nın eserleri üzerinden ele alan bir akademik çalışmaya rastlanılmamış olması da bu çalışmayı önemli kılmaktadır. Bu yönüyle çalışmanın gelecekte güncel ve toplumsal bir mesele olan ateizm konusu üzerine yapılacak çalışmalar için bir referans olması ve alana katkı sunması umulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kelam, Ateizm, İzmirli İsmail Hakkı

KAYNAKÇA

Baloğlu, A. B. (1995). İzmirli İsmail Hakkı'nın "Yeni İlm-i Kelam" Anlayışı. İzmirli İsmail Hakkı. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.

Birinci, A. (2001). Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi:
<https://islamansiklopedisi.org.tr/izmirli-ismail-hakki#1> adresinden alındı

Çapak, İ. (2009). Darülfünun'un Hocalarından İzmirli İsmail Hakkının Akıl Yürütme Anlayışı. Dârülfünûn İlahiyat Sempozyumu. İstanbul.

Çetinkaya, B. A. (2023). İsmail Hakkı İzmirli. K. Sözen , S. Yılmaz, & A. Turgut (Dü) içinde, XIX Yüzyıldan Günümüze Çağdaş İslam Düşünürleri. Divan Kitap.

Demir, O. (2010). Kelâm'da Teselsülü İptal Delilleri ve İsmail Hakkı İzmirli'nin Teselsül Risâlesi. İslâm Araştırmaları Dergisi(23), 117-142.

Özervarlı, M. S. (2013). Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi:
<https://islamansiklopedisi.org.tr/yeni-ilm-i-kelam> adresinden alındı

Özervarlı, S. (2001). Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi:
<https://islamansiklopedisi.org.tr/izmirli-ismail-hakki#2-ilmi-sahsiyeti-ve-gorusleri>
adresinden alındı

Tekin, Ö. (2020). İsmail Hakkı İzmirli'nin İsbât-ı Vâcib Delillerine Katkısı. Bartın Üniversitesi İslami İlimler Fakültesi Dergisi(13), 6-38.

İzmirli, İ. H. (1339), el-Cevâbü's-Sedîd fî Beyâni Dîni't- Tevhîd. Edirne Selimiye Kütüphanesi, Selimiye Basmalar, 4082.

İzmirli, İ. H. (1336), Muhassalü'l Kelâm ve'l Hikme, Erzurum Kütüphanesi, Erzurum Basmalar,8532.

OPUS DEI:KATOLİK DÜNYASINDA KURULUŞ AMACI,YERİ VE ÖNEMİ

Nazlı Uçar

nzlucr38@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Opus Dei, 2 Ekim 1928 tarihinde Jose Maria Escriva tarafından Madrid’de Katolik bir dini cemiyettir. Tam adı Kutsal Haç Psikoposluğu ve Opus Dei olan bu örgüt, Katolik Kilisesi’nin bir parçası olup, gizlilik ve yürüttüğü faaliyetlerle dikkat çeker. Opus Dei’nin temel öğretisi, günlük hayatlarında Tanrı’nın işlemlerini yaparak yaşamalarını kutsallaştırmalarını sağlar. Yöntem olarak iş hayatlarını ve kişisel yaşamı dini bir çerçeveye oturtmayı her bireyin kendi mesleğini Tanrı’ya hizmet etme yolunda bir araç olarak kullanmasını öğütler. Üyeler, günlük ibadetler ve manevi disiplinler ile ruhani gelişimlerini pekiştirirken, aynı zamanda toplumsal ve dünyasal alanlarda da aktif bir şekilde yer alırlar. Opus Dei, başlangıçta yalnızca erkeklere yönelik bir cemaatken, 1930’larda kadınlara da açılmıştır. Kurucusu Jose Maria Escriva, Opus Dei’nin herkesin, Hristiyan olarak günlük hayatlarında ibadetlerini gerçekleştirebileceği şekilde yapılandırılması hedeflenmiştir. Cemaatin Üyeleri, Katolik olmayan bireyleri de içerebilecek şekilde geniş bir kitleye hitap etmektedir. Bugün dünyada çok sayıda okul, üniversite, sosyal hizmet projesi ve eğitim merkezi bulunmaktadır. Opus Dei’nin en bilinen sembolü, dünya çapında temsil eden bir haçtır. Bu birlikteliğin amacı, literatür tarama yöntemiyle, özellikle Katolik dünyasında çok etkili olan, hatta Papa tarafından seçilen kişinin belirlenmesinde yönlendirme gücüne sahip olan Opus Dei hakkında yazılmış kitap, makale ve diğer akademik bilgileri inceleyerek,(araştırmacı ve okuyuculara) her yıl ilgili genel bir bilgi ve anlayışları elde etmektir.

Anahtar Kelimeler: Opus Dei, Jose Maria Escriva, Katolik Kilisesi

KAYNAKÇA

- 1.Allen John I.Opus dei(nokta kitap)
- 2.Demirci Ali Serdar Opus Dei Eftelya kitap
- 3.Friedlander Noam Opus Dei (neden kitap)
- 4.Koçak Zeynep Opus Dei

1927 NÜFUS SAYIMINDA SİVAS

Güleser Kekeç / Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Oğuz

Guleserkekec38@gmail.com / mustafaoguz@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu sırasında, ülkemizde yaşayan insanların özellikleri ve sayıları hakkında teferruatlı veriler yoktu. Yeni kurulan Cumhuriyet için, ulusal bir devlet yapısının oluşturulabilmesi, Anadolu nüfusunun çağdaş tekniklerle belirlenmesi ve ülkenin ekonomik kaynaklarını faal bir şekilde kullanabilmek için doğru bir nüfus sayımı yapmak oldukça önemlidir. Bu suretle, 1926 yılında Türkiye nüfusunun özelliklerini tespit etmek ve nüfusla ilgili gerekli verileri toplamak amacıyla İstatistik Umum Müdürlüğü kurulmuştur. 2 Haziran 1926'da kabul edilen nüfus sayımı kanunuyla birlikte, 28 Ekim 1927'de ülke genelinde ilk genel nüfus sayımı yapılmıştır. Bu sayımda, nüfusun medeni durumu, okur-yazarlık oranı, sakatlık durumları ve ekonomik faaliyetleri vb. sosyal ve ekonomik veriler yer almakta olup, bu da 1927 Genel Nüfus Sayımı'nın önemini artırmaktadır. Ayrıca, Cumhuriyet yönetiminin ilk nüfus sayımını gelişmiş ülkelerin ölçümlerine uygun bir şekilde gerçekleştirmesi ayrı bir değer taşımaktadır. Bu çalışma, 1927 Genel Nüfus Sayımı sonuçlarına dayanarak, Sivas Vilayeti'nin nüfus özelliklerini inceleyip araştırmaktadır. Araştırma, Sivas Vilayeti'nin 1927 yılı itibariyle kadın-erkek dağılımı, okur-yazarlık durumu, dini yapısı, ana dil kullanımı ve meslek grupları gibi sosyal, kültürel ve ekonomik özelliklerinin ortaya konmasını hedeflemiştir. Bu konuda, Başbakanlık İstatistik Umum Müdürlüğü'nün 1927 Yılı Umumi Nüfus Tahriri ve nüfusla ilgili çeşitli araştırma eserleri inceleyip araştırarak, Sivas Vilayeti'nin demografik özellikleri elde edilen bilgilerle ayırt edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sivas, Nüfus Sayımı, Yaş Ve Yaş Grupları

KAYNAKÇA

Korkut Boratav, Türkiye İktisat Tarihi 1908-2002, 9. Basım, İmge Yayınevi, Ankara 2005, s. 87.

Gölten Kazgan, Tanzimat'tan 21. Yüzyıla Türkiye Ekonomisi, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 3. Basım, İstanbul 2006, s. 74.

"Sivas" Yurt Ansiklopedisi, C 9, Anadolu Yayıncılık, İstanbul 1982-1983, s. 6876.

Kadri Erdil, Sivas Rehberi, Kâmil Matbaası, Sivas, 1953, s. 17-18.

Sevket Pamuk, Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Küreselleşme, İktisat Politikaları ve Büyüme, 3. Basım, İsbank Kültür Yayınları, İstanbul 2007, s. 188-189.

ismail Türk, "Cumhuriyet Dönemi Maliye Politikalarında Asamalar", Yeni Forum, C 14,
S

TÜRKİYE’DE KADINLARIN MODERNLEŞME SÜRECİ (1923-1938)

Melisa Doğan / Doç. Dr. Neslihan Altuncuoğlu

dgnmls9@gmail.com / altuncuoğlu@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Kadınların toplum ve aile içerisindeki yerini, sosyal, iktisadi ve en önemlisi de inanç temelli kurallar belirlemiştir. Süreç içinde değişen hayat şartları; eğitimin yaygınlaşması, sanayileşme ve şehirleşmenin başlaması ile kadınların çalışma hayatına atılması, kadınların toplumdaki rolünü değiştirmiştir. Modernleşme süreci ile birlikte aile ile kamusal alanların birbirinden ayrılması, etkisini en fazla kadınlar üzerinde göstermiş, kadınların kamusal yaşamı ile aile yaşamı arasındaki konumu çeşitli tartışmalara neden olmuştur. Cumhuriyetin ilanı ile birlikte birçok alanda olduğu gibi kadınlara verilen haklar konusunda da önemli değişimler yaşanmıştır. Atatürk’ün liderliğinde kadınlara “sosyal, siyasi, idari ve ekonomik alanlarda tanınan haklar”, erkek egemenliğine dayalı geleneksel hukuk sistemini değiştirmiş, kadınların kendisine de tanınan haklar sonucunda kadınlar artık toplumsal yaşamda erkekle eşit bireyler olarak kabul edilmeye başlanmış ve yeni bir statü kazanmalarının yolu açılmıştır. Türkiye, modern dünyanın bir üyesi olup, kadın-erkek eşitliğini sağlayarak uluslararası gelişmeleri takip etmiş ve bu yönde gerekli düzenlemeleri hayata geçirmiştir. 1926 Medeni Kanununun kabulü, 1930 Belediye Kanunu ile kadınların siyasi hakları giderek genişletilmiştir. 5 Aralık 1934 gerçekleştirilen anayasa değişikliğiyle de Türk kadınına milletvekili seçme ve seçilme yetkisi verilmiştir. Bu verilen hakların, birçok Avrupa ülkesinden bile önce verilmiş olması, Türkiye açısından kadınların siyasi haklarını tanıyan öncü ülkelerden biri olmasına neden olmuştur. Bu çalışmanın amacı Atatürk dönemi Türkiye’inde kadınların modernleşme sürecini ele alarak, Cumhuriyet reformlarının Türk kadınının toplumsal, siyasal yaşamlarını incelemeyi amaçlamaktadır. Bu çalışmanın yöntemi Atatürk’ün gerçekleştirdiği reformlar, kadın haklarını ilgilendiren yasalar ve toplumsal değişiklikler tarihsel bir perspektifte ele alınacaktır. Bu bağlamda Kayseri’de bulunan Gevher Nesibe Kütüphanesi ve Erciyes Üniversitesi Merkez Kütüphanesi gibi kurumlardan faydalanılacaktır. Sonuç olarak Atatürk dönemi, Türk kadınının toplumsal hayatta kalma mücadelesi ve modernleşme sürecinin önemli dönüm noktalarından biri olmuştur. Atatürk’ün gerçekleştirdiği reformlar, kadınların sosyal, hukuki, ekonomik ve kültürel alanlarda eşit haklar kazanmasını sağlamış ve bu, Türkiye’nin toplumsal yapısında kalıcı bir değişim yaratmıştır. Atatürk’ün kadın haklarına verdiği önem, yalnızca kadınların özgürleşmesiyle sınırlı kalmamış, aynı zamanda Türk toplumunun modernleşme sürecinin hızlanmasına da katkı sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: İnkılap Tarihi, Atatürk, Türk Kadını, Modernleşme

KAYNAKÇA

Doğramacı, E. Atatürk'ten günümüze sosyal değişimde Türk kadını. Ankara: Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi, 1993.

Kaplan, L. Cemiyetlerde ve siyasî teşkilatlarda Türk kadını: 1908 - 1960. Ankara : Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi,1998.

Kurnaz, Ş. Cumhuriyet öncesinde Türk kadını (1839-1923). İstanbul: Millî Eğitim Basımevi,1992.

TC. Başbakanlık Kadının Durumu ve Sorunları Genel Müdürlüğü. Cumhuriyet'in 75. Yılında Türkiye'de Kadının Durumu. Ankara: TAKAV Matbaacılık Yayıncılık A.Ş., 1998.

Hukukta Kadın Sempozyumu: 30 Eylül-1 Ekim 1999.

Ankara: T.C. Başbakanlık, Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğü, 2000.

Çakır, S. Osmanlı kadın hareketi. İstanbul : Metis Yayınları, 1994.

Arıkan, Türkan. Atatürk'ün Türk kadını hakkındaki görüşlerinden bir demet:Türk kadınına seçme ve seçilme hakkı 50.yıl. Ankara : TBMM, 1984.

Yalçın, Durmuş. Türkiye Cumhuriyeti tarihi. Ankara: Atatürk Araştırma Merkezi, 2010.

Yaraman-Başbuğu, A. Türkiye'de kadınların siyasal temsili: 1935-1999.İstanbul: Bağlam Yayınları, 1999.

Engin, N. (1985). Türk kadınına seçme ve seçilme hakkı tanıyan 5.12.1934 tarihli ve 2598 sayılı kanun ve TBMM tutanakları.

Türk Tarih Kurumu. Ankara. Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri II (1981). (Toplayan: Nimet Unan), Türk Ankara: İnkılâp Tarihi Enstitüsü Yayını, III. Baskı.

Cunbur, Müjgan. "Atatürk Döneminde Kadın Eğitimi". Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi 8, sy. 23 (Mart 1992): 259-72. Koç, R., & Demirci, R. (2018). YENİ TÜRK HARFLERİ'NİN KABULÜ VE KONUyla İLGİLİ TARTIŞMALAR. Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi (41), 31-50.

TEZLER VE MAKALELER Rahmani, Ahmad Shakib." Osmanlı Devletinde Kadının Hukuki Statüsü ve Cumhuriyet Döneminde Kadın Haklarında Yaşanan Yenilikler." Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi, Bursa Uludağ Üniversitesi, 2023.

Güneş, Günver. "Türk Kadınının Muhtarlık ve Köy İhtiyar Heyetlerine Seçme Seçilme Hakkını Kazanması ve Türkiye'nin İlk Kadın Muhtarı Gül Esin (Hanım)". Çağdaş Türkiye Tarihi Araştırmaları Dergisi 9, sy. 20 (Haziran 2010): 171-90.

Özer, Sevilay. “Kadına Seçme Ve Seçilme Hakkı Verilmesinin Türk Kamuoyundaki Yankıları”. Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi 29, sy. 85 (Mart 2013): 131-68.

Tatar, Oktay. (2024). “TÜRK MEDENİ KANUNU’NUN KABULÜYLE KADINLARIN KAZANDIĞI HAKLAR VE DÖNEM BASININDAKİ YANSIMALARI (1929-1935)”. Munzur Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü. Yüksek Lisans Tezi. Tunceli.

DENİZASLANI OPERASYONU'NDA ASKERİ HAVACILIĞIN ÖNEMİ

Eren Yiğitoğlu

erenyigitoglu57@gmail.com

ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Almanya'nın 1 Eylül 1939 tarihinde Polonya'ya ilan ettiği savaşla birlikte II. Cihan Harbi de resmi olarak başladı. Almanya'nın saldırgan tutumu Polonya ile sınırlı kalmamış daha sonrasında İskandinav devletleri olan Danimarka ve Norveç Almanlar tarafından istilaya uğramıştır. Bu iki ülkenin de resmi olarak işgaliyle yönünü batıya çeviren Almanya, kısa süren mücadelelerin ardından Fransa'yı da barışa zorlamıştır. Fransa'nın ardından da sıra Birleşik Krallık'a geldi. Bu dönemde İngilizlerin Fransa'nın çöküşü ile birlikte barışa yanaşacağı da Almanya'da konuşulmaktaydı. Fakat İngilizlerin barışa yanaşmaması ve mücadeleye devam etmesi neticesinde Ağustos ayının başında Adolf Hitler'in verdiği resmi emir ile birlikte Alman hava unsurları İngiliz hava saldırısında saldırıya başlamıştır. Bunun sonucunda Alman Hava Kuvvetleri'nin başında olan Hermann Göring komutasındaki Alman uçakları Güney İngiltere'de yer alan bölgelere bomba yağdırmaya başladı. Fakat Almanlar her ne kadar uçak sayısı bakımından İngilizlerden üstün olsa da istenilen performansı veremedi. Birleşik Krallık Kraliyet Hava Kuvvetleri'nin (RAF) önemli direnişi Almanların başarısızlığındaki temel nokta oldu. Alman bombardıman ve avcı uçaklarının yetersiz olması (Messerschmitt Bf 109 uçaklarının yeterli menzile sahip olmayışı ve Junkers Ju-87 (Stuka) uçaklarının İngilizler karşısında kolayca avlanması), İngilizler'in Almanlara göre daha iyi radar sistemine sahip olması ve Spitfire ile Hurricane uçaklarının Almanlara karşı üstün olması Almanların havada başarısız olmasına neden olmuştur. Bu başarısızlıklara rağmen Birleşik Krallık'ın güney ve güneybatı bölgesinde yer alan Kent ve Sussex bölgesine zaman zaman bombalar düşmüş fakat daha sonrasında hedef Londra'ya çevrilmiştir. Fakat yeni belirlenen bu hedefe yönelik saldırılar da istenilen başarıyı verememiştir. Hem havada hem de denizde yaşanan başarısızlıkların ardından operasyonun başlaması ilk olarak 17 Eylül'e ertelenmiş daha sonrasında ise tamamen iptal edilmiştir. Britanya Hava Muharebeleri olarak da belirtilen bu muharebeler sonucunda Alman hava endüstrisinde yeni uçak modellerinin geliştirilmesine neden olmuş, Almanya'nın Batı Avrupa'daki genişlemesine engellemeye birlikte Avrupa'daki savaş için dönüm noktası olmuş ve SSCB'ye karşı başlatılacak olan Barbarossa Harekâtı'na giden yolu açmıştır.

Anahtar Kelimeler: Almanya, Birleşik Krallık, Göring, Junkers Ju-87, Spitfire

KAYNAKÇA

“Operation Sealion”, (2020), <https://www.rafmuseum.org.uk/research/online-exhibitions/history-of-the-battle-of-britain/operation-sealion/> .

Koramiral Kurt Assman, (Ocak 1950), “Operation “Sea Lion”,
<https://www.usni.org/magazines/proceedings/1950/january/operation-sea-lion> , Cilt 76/1/153.

Gloria Lotha, Emily Rodriguez, (Nisan 2025), “Battle of Britain”,
<https://www.britannica.com/event/Battle-of-Britain-European-history-1940#ref289231> .

CIA, (2007), “German Plans for the Invasion of England, 1940 Operation
“SEALION””.

Lt Col Randy McCanne, LTC Greg D. Olson ve CDR Dario E. Teicher, (2002)
“Operation Sea Lion: A Joint Critical Analysis”, Joint Forces Staff College.

1948 ARAP-İSRAİL SAVAŞI VE FİLİSTİNLİ MÜLTECİLERİN DRAMİ

Eren Mermer

mermereren516@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

1948 Arap-İsrail Savaşı, Filistin topraklarının siyasi ve demografik yapısını kökten değiştiren bir dönüm noktasıdır. 14 Mayıs 1948'de İsrail'in bağımsızlığını ilan etmesi üzerine, Arap devletleri yeni kurulan devlete karşı savaş açmış ancak İsrail'in üstünlüğüyle sonuçlanan bu savaş, yüz binlerce Filistinlinin vatanlarından zorla göç ettirilmesine yol açmıştır. Bu süreç, "Nekbe" (Büyük Felaket) olarak adlandırılmış ve Filistin tarihinin en trajik olaylarından biri olmuştur. Savaş sırasında yaklaşık 750.000 Filistinli yerinden edilerek komşu ülkelere (Ürdün, Lübnan, Suriye ve Mısır) sığınmak zorunda kalmıştır. İsrail tarafından gerçekleştirilen askeri operasyonlar, Filistin köylerinin yıkımı ve sivil halka yönelik saldırılar, bu kitlesel göçün temel nedenleri arasında yer almıştır. Filistinlilerin mülteci durumuna düşmesi, sadece savaşın bir sonucu değil, aynı zamanda bölgedeki demografik mühendislik politikalarının bir parçası olarak değerlendirilmektedir. Bu sempozyumda, savaşın nedenleri, gelişimi ve sonuçları ele alınarak, mülteci krizinin nasıl ortaya çıktığı ve günümüze kadar süregelen etkileri incelenecektir. Ayrıca, uluslararası toplumun tepkisi, Birleşmiş Milletler'in mültecilere yönelik politikaları (UNRWA'nın kurulması) ve Filistinlilerin geri dönüş hakkı meselesi tartışılacaktır. Tarihsel belgeler, tanıklıklar ve akademik çalışmalar ışığında, 1948'de yaşanan göçün sosyal, ekonomik ve siyasi etkileri değerlendirilecektir. Sonuç olarak, 1948 Arap-İsrail Savaşı sadece bölgesel bir çatışma değil, aynı zamanda milyonlarca insanın hayatını etkileyen bir insani kriz yaratmıştır. Filistin mülteci sorunu, hala çözüme kavuşmamış olup, Orta Doğu'daki en önemli siyasi meselelerden biri olarak varlığını sürdürmektedir.

Anahtar Kelimeler: 1948 Arap-İsrail Savaşı Ve Filistinli Mültecilerin Dramı

KAYNAKÇA

Morris, Benny. 1948: A History of the First Arab-Israeli War. Yale University Press, 2008.

Karsh, Efraim. Palestine Betrayed. Yale University Press, 2010.

Pappé, Ilan. The Ethnic Cleansing of Palestine. Oneworld Publications, 2006.

Gelber, Yoav. Palestine 1948: War, Escape and the Emergence of the Palestinian Refugee

Problem. Sussex Academic Press, 2006.

Khalidi, Walid. All That Remains: The Palestinian Villages Occupied and Depopulated by

Israel in 1948. Institute for Palestine Studies, 1992.

KIBRIS RUMLARININ ENOSİS AMAÇLI FAALİYETLERİ

Yaren Gökçe Bacanlı

yarenbacanlı34@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

1 Nisan 1955'ten itibaren EOKA terör örgütü, Kıbrıs Adası'nda saldırılar düzenlemeye başlamış; önce İngilizleri, ardından iş birlikçi olarak gördüğü Rumları ve sonrasında Kıbrıs Türklerini hedef almıştır. Kıbrıs meselesinin tarihsel sürecinde, Enosis hedefi doğrultusunda başlatılan bu saldırılar kritik bir yer tutmuştur. Kısa süre içinde Türkiye'yi de sürece dahil etmiş ve kamuoyunun dikkatini Kıbrıs'a yoğunlaştırmıştır. Ada'daki toplumlararası çatışmaların başlangıcı sayılan bu saldırılar yalnızca Kıbrıs ve Türkiye ile sınırlı kalmamış, Yunanistan ve İngiltere'nin hem hükümetleri hem de kamuoyları üzerinde de önemli etkiler yaratmıştır. Kısa süre içinde bu toplumlara etkileyen saldırılar, adada üç yıl sürecek toplumlararası çatışmaların başlangıcını oluşturmuş, Kıbrıs'ı öncelikle bölgesel, ardından uluslararası bir mesele haline getirmiştir. O dönemde İngiltere, adadaki yönetimini sürdürürken Kıbrıslı Rumları "böl ve yönet" siyaseti çerçevesinde yönlendirmiş ve Türkiye'yi zor duruma düşürmeye çalışmıştır. Bu süreçte, Ağustos 1955'te düzenlenen Londra Konferansı'nın ardından tansiyon daha da yükselmiş, ilerleyen yıllarda büyük yankı uyandıracak gelişmelere yol açmıştır. Kıbrıs tarihi üzerine yazılmış hemen her çalışmada 1 Nisan 1955'teki saldırılardan bahsedilmiş olsa da bu olayların türü, şiddeti ve kapsamı genellikle detaylı biçimde ele alınmamıştır. Ayrıca, saldırıların ardından yaşanan siyasi gelişmelere pek fazla değinilmemiştir. Bu çalışmada ise EOKA saldırılarının detayları, sürece nasıl etki ettiği ve saldırılarla ilgili ayrıntılar, İngiliz arşiv belgelerine dayalı olarak kapsamlı bir şekilde ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kıbrıs, Enosis, Uyuşmazlık

KAYNAKÇA

Alasya, H. F. Kıbrıs Tarihi ve Belli Başlı Antikiteleleri, Lefkoşe: 1939.

Armaoğlu, Fahir. 20.Yüzyıl Siyasî Tarihi. Ankara: Alkım Yayınları.

Denktaş, Rauf, Raif. 1997, Kıbrıs Meselesinde Son Gelişmeler. Temmuz-Ağustos: Yeni Türkiye. Sayı 16.

Gazioğlu, A. Enosis Çemberinde Türkler, İstanbul;1996.

Olgun Aydın. Dünden Bugüne Kıbrıs Sorunu. 1. Baskı, (İstanbul: Kastaş Yayınları, Ocak 1999).

Eroğlu, Hamza. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’ni Yaratan Tarihi Süreç ve Son Gelişmeler. A.T.O. Ankara, say.70.

Murat SARICA- Erdoğan TEZİÇ-Özer ESKİYURT. Kıbrıs Sorunu. (İstanbul: İ.H.F Yayınları, 1975), say.200.

Güler Yavuz. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nin Kuruluşuna Kadar Kıbrıs Meselesi. Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi. 5 (2004). say. 101-112.

Savrun Ergenekon. Ön Asya’nın Anahtarı Kıbrıs. (Ankara: Biyografi Net Yayınları, 2020).

Müge Vatansever. Kıbrıs Sorununun Tarihi Gelişimi. Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi. 12 Özel Sayı (2010); say. 1487-1530.

Elif Aktaş, Barış Harekatı’na Kadar Kıbrıs Sorununa Kısa Bir Bakış. Türk Araştırmaları Dergisi. 12 Özel Sayı. say 23-40.

Denktaş, Rauf, Raif. Kıbrıs Girit Olmasın. (İstanbul: Remzi Kitapevi, 2004).

Arsava A. Füsün. Kıbrıs Sorununun Uluslararası Hukuk Açısından Değerlendirilmesi. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi. Prof. Dr. Oral Sander’e Armağan, No: 1-4, Ankara-1996, say. 43-51.

KKTC Cumhurbaşkanlığı Resmi Sitesi; “23 Mayıs Anlaşması”, <http://www.kktcb.org/upload/pdf/69290.pdf>, (02.08.2024).

OSMANLI'DA TÜTÜNÜN YAYGINLAŞMASI

Vesile Lal

vslcgdml68@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Tütün, Osmanlı topraklarına 17. yüzyılın balarında ulamı ve kısa sürede halk tarafından benimsenmiştir. Özellikle kahvehane kültürüyle birlikte tüketimi yaygınlaşan tütün, Osmanlı toplumunda yalnızca bireysel bir alışkanlık değil, aynı zamanda sosyal etkileşimin bir parçası haline gelmiştir. Ancak tütünün hızla yayılması, Osmanlı yönetimi açısından endişelere yol açmıştır. Dini ve ahlaki gerekçelerle tartışmalı bir tüketim maddesi olarak görülen tütün, aynı zamanda mali ve idari boyutlarıyla da devletin dikkatini çekmiştir. IV. Murad döneminde tütün, katı yasaklara tabi tutulmuş, tüketimi, satışı ve hatta bulundurulması dahi ağır cezalara bağlanmıştır. Ancak bu yasaklar, halk arasında tütün kullanımını engellemek yerine daha gizli bir tüketim alışkanlığının gelişmesine neden olmuştur. 17. yüzyılın ikinci yarısından itibaren tütün üzerindeki baskılar azalmış ve devlet, bu ürünü gelir kaynağı olarak değerlendirmeye balamıtır. Özellikle 18. yüzyıldan itibaren Osmanlı topraklarında tütün üretimi giderek artmış, ticareti yaygınlamı ve devlet tütün üzerinden vergi toplamaya yönelmiştir. 19. yy'da Osmanlı maliyesinin giderek artan borç yükü altında sıkıtığı, tarımsal üretimin ve ticaretin devlet gelirleri açısından kritik hale geldiği dönem olmuştur. Bu bağlamda tütün, yalnızca bir tüketim maddesi olarak değil, devletin mali yapısını güçlendirebilecek önemli bir ekonomik unsur olarak değerlendirilmiştir. 1883 yılında kurulan Reji İdaresi, Osmanlı Devleti'nin tütün üretimi ve ticaretini tek bir yapı altında toplamayı amaçlayan en önemli düzenlemelerden biri olmuştur. Reji irketi'nin, tütün üreticilerinin ürünlerini düşük fiyatlarla satın alması ve sıkı denetimler uygulaması, Osmanlı tütün piyasasında büyük bir huzursuzluk yaratmıştır. Küçük üreticiler ve tüccarlar bu durumdan olumsuz etkilenmiş, kaçakçılık faaliyetleri yaygınlamı ve devletin gelirleri üzerindeki kontrolü zayıflamıştır. Reji İdaresi'nin kaçakçılığı önlemek amacıyla oluşturduğu silahlı teşkilatı, halk ile devlet arasında yeni bir gerilim kaynağı olmuş, isyanlara ve çatışmalara yol açmıştır. Kolcuların müdahaleleri, Reji'nin halk arasında nefretle anılmasına neden olmuş, tütün üzerindeki ekonomik baskılar Osmanlı Devleti'nin son döneminde sosyal huzursuzlukları artıran unsurlardan biri haline gelmiştir. Sonuç olarak, Osmanlı'da tütünün yayılması ve yasakları yalnızca bir tüketim maddesi üzerinden uygulanan politikalar çerçevesinde değerlendirilmemelidir. Tütün meselesi, Osmanlı toplumunun ekonomik, sosyal ve idari yapısıyla doğrudan bağlantılı olup, 17. yüzyıldan 20. yüzyıl balarına kadar süregelen bir dönüşüm sürecinin parçası olmuştur. Osmanlı Devleti'nin tütünle ilgili politikaları, bir yandan halkın alışkanlıklarını ve direncini, diğer yandan devletin mali kaygılarını ve yönetim anlayışını gözler önüne sermektedir.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Devleti, Reji İdaresi, Tütün

KAYNAKÇA

İnanan, F., & Şahin, D. (2017). ARKEOPARK-OSMANLI LÜLELERİ OSMANLI'DA TÜTÜN KEYFİ. Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi, 18(32), 33-54.

Tan, T. Y. (2022). Osmanlı'da Afyon, Kahve ve Tütün Hakkında Bir Usul Tartışması: Câbîzâde Halil Fâiz Efendi ve el-Kelimâtü'l-Usûliyye'si. İslam Araştırmaları Dergisi, (48), 111-146.

Altunsoy, B. (2021). Osmanlı Devleti'nde tütün kaçakçılığına karşı bir örgütlenme: Reji kolcuları ve uygulamaları (Master's thesis, Bursa Uludag University (Turkey)).

Aydın, M., Kaya, P. H., & Karaçor, Z. (2019). OSMANLI İMPARATORLUĞU'NDA ÖZELLEŞTİRME FAALİYETLERİNE ÖRNEK OLARAK REJİ TÜTÜN İDARESİ. Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 1(3), 18-28.

OSMANLI'DA KADIN ALİMLER VE BÜROKRATLAR

Furkan Çinçik

fcincik45@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Öte yandan, halk kesiminden gelen kadınlar da Osmanlı sosyal yapısında azımsanamayacak bir etkiye sahip olmuşlardır. Kadınların kurmuş olduğu vakıflar, eğitim, sağlık, sosyal yardım ve dinî hizmetler alanında önemli işlevler üstlenmiştir. Bu kurumlar sayesinde kadınlar, doğrudan kamusal alana müdahil olamasalar da, sosyal işleyiş üzerinde belirleyici roller oynayabilmişlerdir. Vakıf kuruculuğunun yanı sıra, kadınlar vakıf yöneticiliği gibi idarî sorumluluklar da üstlenmiş; böylece bürokratik yapı içinde dolaylı bir yer edinmişlerdir. Kadınların ilmî alandaki katkıları da dikkat çekicidir. Hoca hanımların yetiştirdiği öğrenciler, kadınlar arasında düzenlenen ders halkaları ve sohbet meclisleri; kadınların dinî bilgi aktarımındaki etkinliğini ortaya koymaktadır. Özellikle hadis ilminde birçok kadın ravinin isminin geçmesi, kadınların dinî otoriteye dayalı bir bilgi üretimi içerisinde yer aldığını göstermektedir. Bu durum, kadınların yalnızca bilgiyi alan değil, aynı zamanda aktaran ve yorumlayan bireyler olduklarını ortaya koymaktadır. Ayrıca, gayriresmî danışmanlık faaliyetleri, kadınların toplum içindeki prestijlerini korumalarına ve yönetsel süreçlerde söz sahibi olmalarına olanak sağlamıştır. Kadınlar, özellikle çevrelerinde oluşturdukları ilmî ve ahlaki otorite sayesinde fikir danışılan kişiler hâline gelmiş; böylelikle toplumsal yapının şekillenmesine katkı sunmuşlardır. Tüm bu faaliyetler, Osmanlı kadınının kamusal ve özel alan ayrımını aşan çok yönlü bir kimlik geliştirdiğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, bu çalışma, Osmanlı kadınlarının hem ilmî hem idarî alanlarda geliştirdikleri özgün stratejilerle toplumsal yapıya sundukları katkıları tarihsel bir perspektifle analiz etmektedir. Kadınların geleneksel cinsiyet rollerini aşan yaratıcı çözümleri, onların bilgiye, yönetime ve sosyal dönüşüme olan etkilerini görünür kılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Kadını, Kadın Âlimler, Kadın Bürokratlar

KAYNAKÇA

Jennings, R. C. (1975). Women in early 17th century Ottoman judicial records: The Shariacourt of Anatolian Kayseri. Journal of the Economic and Social History of the Orient/Journal de l'histoire économique et sociale de l'Orient, 53-114.

TİRE, O., & BİNGÖL, O. GÜMÜŞHANE'DE AİLE YAPISI. SOSYAL BİLİMLERDE 2020 GÜNDEMİ, 284.

Koçak, . (2020). TANZİMAT DÖNEMİ KADIN HAREKETLERİNİN EĞİTİME ETKİSİ. Ekev Akademi Dergisi, (82), 487-500.

Şanal, M. (2004). Osmanlı İmparatorluğu'nda kız öğretmen okulunda görev yapan kadın idareci ve öğretmenler ile okuttukları dersler. Belleten, 68(253), 649-670.

Akkoyun, S. 94 NUMARALI GALATA ŞER'İYYE SİCİLİ (H. 1074–1075/M. 1663–1664). OTAM Ankara Üniversitesi Osmanlı Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi, (50), 1-24.

Akman, E. (2022). 19. Yüzyılda Mardin Kadın Vakıfları ve Kadınların Mülkiyet İlişkileri. Vakıflar Dergisi, (57), 97-113.

Argıt, B. İ. (2022). Osmanlı kadın tarihi çalışmalarında kullanılabilecek birincil kaynaklar. Akdeniz Kadın Çalışmaları ve Toplumsal Cinsiyet Dergisi, 2, 260-289.

Gedikli, F. (2005). Osmanlı Hukuk Tarihi Kaynağı Olarak Şer' iyye Sicilleri. Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, (5), 187-214.

Baylı, G. G. (2018). Osmanlı'da Kadının Uyanışı: Fatma Aliye Hanım. Cedrus, 6, 597-611.

Keskin, T. (2005). Demet Dergisi'nde kadın ve ilerleme anlayışı. Tarih Araştırmaları Dergisi, 24(37), 289-312.

Çiçek, A. E. Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Kadın Eğitimi (1839-1923). Danisname Beşeri ve Sosyal Bilimler Dergisi, (9), 107-123.

Kılıç, C. (2018). Osmanlı ilmiye teşkilatında kariyer sistemi. TurkishAcademicResearchReview, 3(1), 153-170.

Aykanat, M. (2018). KLASİK DÖNEMDE OSMANLI DEVLETİNDE HÂKİM ADAYLIĞI: MÜLÂZEMET. Türkiye Adalet Akademisi Dergisi, (34), 165-188.

Uluçay, H.,& Alp, Ş. (2020). Osmanlı kent yönetiminde kadı. Yakın Doğu Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, 6(2), 329-358.

Aydın, A. (2024). İstanbul'da Suriçi'nde Kadınlar Tarafından Kurulan Vakıflar: 1750-1800. Medeniyet Ve Toplum Dergisi, 8(Özel Sayı), 71-85.

Levent, Z. (2022). Geç Osmanlı Dönemi'nde kadınların istihbarat memurluklarında istihdamı girişimi. Journal of Universal HistoryStudies, 5(1), 14-31.

Kabalcı, E. S. (2021). OSMANLI KADIN DERGİLERİNDEN SEYYALE ÜZERİNE BİR İNCELEME. Çukurova Üniversitesi Türkoloji Araştırmaları Dergisi, 6(1), 89-105.

Karahasanoğlu, S. (2005). XV. ve XVI. Yüzyıllarda Yaşamış Beş Osmanlı Hukukçusu. Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, (5), 767-780.

Turan, S. Ü.,& Kurt, A. (2023). Tanzimat'tan Erken Cumhuriyet'e Değişim İçerisinde Kadın ve “Yeni Kadın” Söylemi. Uludağ İlahiyat Dergisi, 32(1), 25-54.

Şahin, M.,& Kaya, N. E. (2016). Valide sultanların kurduğu vakıfların kadına yönelik sosyal hizmetleri. Yalova Sosyal Bilimler Dergisi, 6(12), 36-65.

KADINLAR BİRLİĞİ MİSYONERLİK DERNEĞİ'NİN DÜNYADAKİ FAALİYETLERİ (1864-1916)

Onur Yılmaz / Prof. Dr. Gülbadi Alan

onurbylmz@gmail.com / gulbadi@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Çalışmamız, 1861 yılında kurulan Woman's Union Missionary Society'nin dünya çapında gerçekleştirdiği misyonerlik faaliyetlerinin kapsamını ve etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Özellikle, kadın misyonerlerin misyonerlik alanındaki bağımsız rollerinin etkileri ele alınacaktır. Çalışmada, derneğin kuruluşundan itibaren, özellikle kadınların dini hareketlerdeki katkıları ve bu katkıların misyonerlik hareketine sağladığı etki değerlendirilecektir. Woman's Union Missionary Society, kurucusu Sarah Platt Haines Doremus'un liderliğinde, kadınların bağımsız bir şekilde misyonerlik yapmalarını sağlayan ilk organizasyonlardan biri olarak tarihe geçmiştir. Bu dernek, kadın misyonerlerin sadece destekleyici değil, aynı zamanda bağımsız birer lider olarak görev almalarına olanak tanımıştır. Ayrıca, kadın misyonerlerin yurt dışına gönderilmesi ve karşılaştıkları zorluklarla başa çıkmalarına dair veriler, Missionary Link dergisi gibi birincil kaynaklar üzerinden analiz edilecektir. Çalışmada, derneğin faaliyetlerinin dünya genelindeki sosyal ve kültürel etkileri de ele alınacaktır. Kadın misyonerlerin Hindistan, Çin ve Japonya gibi farklı coğrafyalarda yaptıkları çalışmalar hem yerel toplumlarla etkileşimleri hem de misyonerlik tarihindeki yerleri açısından değerlendirilecektir. Bu çalışma, misyonerlik tarihi ve kadınların dini hareketlerdeki tarihsel katkılarını gün yüzüne çıkarmayı hedeflemektedir. 19.yüzyılda kadınların misyonerlik faaliyetlerindeki artışı, kadınların eğitim ve toplumsal rollerindeki dönüşümle paralel bir seyir izlemiştir. Bu dönemde ortaya çıkan Kadınlar Birliği Misyonerlik Derneği, özellikle bekar kadınların misyonerlik faaliyetlerine aktif katılımını sağlayan ilk örgütlerden biri olarak öne çıkmaktadır. Kurucusu Sarah Platt Doremus'un öncülüğünde 1861'de Amerika'da kurulan bu dernek, kiliseye bağlı kalmaksızın bağımsız kadın misyonerler yetiştirmiştir. Bu çalışmanın amacı, faaliyet gösteren derneğin yapısını, faaliyetlerini ve kadın misyonerlerin küresel etkisini incelemektir. Çalışma, derneğin arşiv belgeleri, misyonerlerin yazışmaları incelenerek değerlendirme yapılmıştır. Elde edilen bulgulara göre, dernek ilk olarak Hindistan, Burma, Çin ve Japonya gibi coğrafyalarda faaliyet göstermiştir. Kadınlar, yalnızca dinî hizmetlerde değil, eğitim ve sağlık gibi alanlarda da etkin roller üstlenmiştir. 1890'a gelindiğinde dernek 60'tan fazla kadın misyoneri sahaya göndermiş ve 1,5 milyon dolardan fazla bağış toplamıştır. Bu bağlamda, dernek hem dini hem de kültürel bir aracı rolü üstlenmiştir. Sonuç olarak, Kadınlar Birliği Misyonerlik Derneği, kadınların uluslararası misyonerlik faaliyetlerindeki ilk bağımsız örneklerinden biri olarak dikkat çekmekte ve modern misyonerlik hareketlerinin kadın temsiline dair önemli ipuçları sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sarah Platt Haines Doremus, Kadın Misyonerler, Missionary Link

KAYNAKÇA

Dergi

Missionary Link, (1864-1916), NEW YORK (NY), Woman's Union Missionary Society (WUM'S). Wright Library, Princeton Theological Seminary Archive.

Raporlar ve Yıllık Kayıtlar

1. Woman's Union Missionary Society Annual records (1860's and 1900's), Archives of the Billy Graham Center.

Kitaplar

1. Füsün Çoban Döşkaya, Osmanlı Devleti'nde Amerikan Board 'un Kadın Misyonerleri, Ankara, Berikan Yayın Evi, 2024.

2. Katherine H. Lee Ahn, Awakening the Hermit Kingdom: Pioneer American Women Missionaries in Korea, William Carey Library, 2009.

3. Adnan Şişman, XX. yüzyıl başlarında Osmanlı Devleti'nde yabancı devletlerin Kültürel ve sosyal müesseseleri, Atatürk araştırma merkezi, Ankara,2006.

4. Gülbadi Alan, Osmanlı İmparatorluğunda Amerikan Protestan Okulları, TTK Yayınları, Ankara, 2015

Makaleler

1. Alan, Gülbadi; Bolat, Gökhan. (2011) "The American Board and the Ottoman Women's education". History Studies, 3: 105-117.

2. Cassidy, C. M. (2006). Bringing the "New Woman" to the mission site: Louise Manning Hodgkins and the Heathen Woman's Friend. American Periodicals, 16(2), 172-199.

3. Forbes, G. H. (1986). In search of the 'pure heathen': Missionary women in nineteenth century India. Economic and Political Weekly, 21(17), WS2-WS8.

4. Dalyan, M. G. (2011). Amerikan misyonerliğinde kadın ve kadının rolü (Ortadoğu örneği). Turkish Studies, 6(2), 341-358.

TÜRK SİNEMA VE TELEVİZYON DİZİLERİNDE DEDE KORKUT

Resmiye Cangüven

resmiyecanguven633@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK HALKBİLİMİ

Türk kültürü, içinde barındırdığı şahsiyetler bakımından oldukça zengin bir yapıya sahiptir. Bu zenginlik, nicelik ve nitelik bakımından kendini göstermektedir. Bunun en büyük örneklerinden biri Dede Korkut'tur. Türk edebiyatının ve folklorunun önemli bir parçasını oluşturarak pek çok Türk boyunun ortak kültürel mirasının simgesi haline gelmiştir. Dede Korkut Hikâyeleri, Anadolu'da ve Türkistan'da Türklerin folklorik geleneklerinden beslenen, derin anlamlar taşıyan ve zengin bir anlatım üslubu barındıran destansı hikâyelerdir. Dede Korkut. Türk toplumuna ahlaki ve toplumsal değerleri öğretmek amacıyla dinleyicilere yaşam dersleri vermekte ve doğru ile yanlış ayırt etme konusunda yol göstermektedir. Türk kültüründe bir bilge figür olarak öne çıkan Dede Korkut karakteri, Türk milletinin mücadeleci ruhunu, dayanıklılığını ve toplumun beraberliğini simgelemektedir. Aynı zamanda Dede Korkut, Türklerin tarihsel ve kültürel kimliğini şekillendiren unsurlardan biridir. Türk kültüründe bir bilgelik kaynağı, kültürel mirasın taşıyıcısı ve edebi bir figür olarak önemli bir yere sahip olan Dede Korkut, hikâyeleriyle Türk milletinin geçmişine ışık tutmakta ve günümüzde de kültürel kimliğin bir parçası olarak yaşamaya devam etmektedir. Günümüzde Dede Korkut hikâyeleri, dizi film, film ve çizgi film olarak tekrar ele alınarak, Dede Korkut hikâyelerinde anlatılan kültürel yapı hakkında topluma bilgi verilmeye çalışılmıştır. Dede Korkut'un dili, anlatım tarzı ve edebi imgeleri, Türk edebiyatının evrimine katkıda bulunmuştur. Araştırmamızda, milli kültürümüzün aktarılmasında önemli rol oynayan Dede Korkut ve Dede Korkut hikâyelerinin dizi, film ve çizgi filmlerdeki yeri incelenmiştir. Araştırma nitel ve nicel yaklaşım ile ele alınmış, makaleler, kitaplar, dizi film, çizgi film ve Dede Korkut hikâyelerinin anlatıldığı siteler incelenerek irdelenmeye çalışılmıştır. Dede Korkut'un dizi, film ve çizgi filmlerdeki işleniş, bu ürünlerde karakterlerin örtüşüp örtüşmediği belirlenmeye çalışılmıştır. Araştırma sonucunda, günümüzde Dede Korkut hikâyeleri hakkında birden fazla dizi film, film ve çizgi film yapıldığı, çoğu senaryoda Dede Korkut ve hikâyelerine bağlı kalınarak işlendiği, bazılarında ise Dede Korkut ve hikâyeleri dönüşüme uğratarak gerçek kişiliğinden farklı olarak işlendiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Dede Korkut, Türk Sineması, Televizyon, Dizi

KAYNAKÇA

Ergin, M.(2018). Dede Korkut Kitabı 1-2, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara

Gökay ,O. S.(1973). Dedem Korkudun Kitabı, Devlet kitapları, İstanbul

Karabaş, S.(1996). Dede Korkut'ta Renkler, Yapı Kredi Yayınları, Ankara

Saraç, Hanife; Aşçı, Murat. "Sovyetler Dönemi Azerbaycan'ında Çekilen Dede Korkut Filminde İdeolojinin İzleri" Millî Folklor 141 (Bahar 2024): 42-53 (Sosyal Bilimler Dergisi / The Journal of Social Science, Yıl: 7, Sayı: 49, Aralık 2020, s. 603-625)

Yazıt Kültür Bilimleri Dergisi, 2021,1(2): 208-224

İnternet Kaynakları:

<https://puhutv.com/dede-korkut-hikayeleri-bamsi-beyrek-izle>

(<https://www.sinemalar.com/film/250883/dede-korkut-hikayeleri-salur-kazan>)

<https://www.izlesene.com/video/dede-korkut-hikayeleri-1-bolum-cizgi-film/9066329>

<https://www.youtube.com/watch?v=QPrYHlTTKqA>

https://www.google.com/search?q=https%3A%2F%2Fwww.youtube.com%2Fwatch%3Fv%3D4_FZfqZunL4+dede+korkut&oq=https%3A%2F%2Fwww.youtube.com%2Fwatch%3Fv%3D4_FZfqZunL4+dede+korkut&gs_lcrp=EgZjaHJvbWUyBggAEEUYOjIGCAEQRRg5MgYIAhBFGDzSAQkxODk2NWowajSoAgCwAgE&sourceid=chrome&ie=UTF-8

https://www.google.com/search?q=dede+korkut+hikayeleri+sesli&oq=&gs_lcrp

https://www.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2021_04/01141631_dedekorkut.jpg

CUMHURİYET DÖNEMİ KAYSERİ NÜFUSU NÜFUS SAYIMLARININ TARİHÇESİ VE 1935 YILINDA KAYSERİ İLİNDE GERÇEKLEŞTİRİLEN NÜFUS SAYIMI

Mustafa Göktepe

290134mg@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Nüfus, ülkeler için en değerli ve önemli kaynaklardan birisidir. Devletler aktif, güçlü ve etkin yapıda nüfusa sahip olmak istemişler ve bu doğrultuda adımlar atmaya çalışmışlardır. Geçmişten günümüze kadar nüfuslara ait değerlendirmeler, değişkenlik göstermiş olsa da her zaman önemini korumuştur. Devletler geçmişten bugüne değin hep kendini sayma ihtiyacı duymuş bu ihtiyaç doğrultusunda hayatta kalma mücadelesi için planlamalar yapma gereksinimi duymuştur. Geçmişten günümüze kadar devletler nüfus sayımları yapmış, yapılan bu sayımlar sonucunda toplumlarının ihtiyaçlarını belirleme, ticaret, ekonomik faaliyetler; sosyal, politik, vergilendirme, askeri amaçlar, mimari, sosyal değişim vb. gibi birden fazla başlık altında nüfus sayımları yapılmıştır ve yapılmaya da devam edilecektir

Anahtar Kelimeler: Nüfus Sayımları, Osmanlı Devletinde Nüfus Sayımları, Türkiye 1935 Yılıının Kayseri Nüfus Sayımı, Nüfus Nasıl Sayılır.

KAYNAKÇA

Erdal Aydoğan ve Ebru Çoban Türkiye’de Nüfus Sayımları ve Uygulanan Nüfus Politikaları Yıl 2016, Cilt: 6 Sayı: 2/1, 113 - 126, 01.07.2016

Doğan, N. (2021). 1935 nüfus sayımı sonuçlarına göre van nüfusu. Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 7(2), 208-225.

Mehmet Güneş Osmanlı Dönemi Nüfus Sayımları ve Bu Sayımları İçeren Kayıtların Tahlili

Bülent Yıldırım Osmanlı Devletinde Yapılan İlk Modern Nüfus Sayımına Göre Edirne’de’ki Ermeni Nüfusu Trakya Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi Cilt 1 Sayı 2

Mehmet Güneş Osmanlı Dönemi Nüfus Sayımları ve Bu Sayımları İçeren Kayıtların Tahlili

Pınar ÜLGEN ORTAÇAĞ AVRUPASINDA FEODAL SİSTEME GENEL BİR BAKIŞ

Fatih TUĞLUOĞLU TÜRKİYE CUMHURİYETİ’NİN İKİNCİ NÜFUS SAYIMI:20 İLKTEŞRİN 1935“NE BİR EKSİK NE BİR FAZLA”

Çağdaş Türkiye Tarihi Araştırmaları DergisiJournal Of Modern Turkish History
StudiesXII/25 (2012-Güz/Autumn), ss. 55-78.

Şahin, Hatice. "Osmanlı İmparatorluğu'nda Nüfus Sayımları ve Demografik Değişim."
Türk Tarih Kurumu Belleten, cilt 67, sayı 249, 2003, ss. 345-362.

Kazım Baycar Ömer Faruk Mete XIX. Yüzyılın İlk Yarısında Osmanlı'da Nüfus ve
Beşerî Sermaye: Selanik Örneği Yıl 2023, Cilt: 6 Sayı: 12, 417 - 429, 24.10.2023 Numan
Elibol Osmanlı Devletinde Nüfus Araştırmaları

Kunt, Metin. "Osmanlı İmparatorluğu'nda Nüfus ve Nüfus Sayımları." Tanzimat'tan
Cumhuriyet'e Osmanlı İmparatorluğu'nda Nüfus, cilt 1, İletişim Yayınları, 2000, ss. 45-
67.

Doğan, N. (2021). 1935 nüfus sayımı sonuçlarına göre van nüfusu. Ağrı İbrahim Çeçen
Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 7(2), 208-225.

Türkiye İstatistik Kurumu. "1935 Genel Nüfus Sayımı Sonuçları." Ankara: Türkiye
İstatistik Kurumu Yayınları, 1936.

Kansu, Aykut. (2012). "Cumhuriyet Dönemi Türkiye'sinde Modernleşme ve Ulusal
Kimlik." Ankara Üniversitesi Türkiye Coğrafyası Araştırma ve Uygulama Merkezi, Cilt
9, Sayı 9, ss. 45-60.

Türkoğlu, Güler. (2004). Türkiye'de Nüfus Politikaları ve Uygulamaları. Ankara: Nobel
Yayınları.

Türkiye İstatistik Kurumu. "1935 Genel Nüfus Sayımı Sonuçları." Ankara: Türkiye
İstatistik Kurumu Yayınları, 1936.

GWANGJU AYAKLANMASI: NEDENLERİ, GELİŞİMİ VE GÜNÜMÜZDEKİ ANLAMI

Munise Beyza Fidan

beyzafidan002@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Gwangju Ayaklanması, Güney Kore'nin yakın tarihindeki en kritik halk hareketlerinden biri olarak değerlendirilmektedir. 18-27 Mayıs 1980 tarihleri arasında Gwangju kentinde gerçekleşen bu ayaklanma, yalnızca dönemin siyasi baskılarına değil, aynı zamanda ekonomik eşitsizliklere ve toplumsal huzursuzluklara karşı gelişmiş kitlesel bir direnişi temsil etmektedir. Bu çalışmada, Gwangju Ayaklanması'nın nedenlerini, sürecini ve sonuçlarını çok boyutlu bir yaklaşımla analiz etmek amaçlanmaktadır. Araştırmada öncelikle ayaklanmanın tarihsel bağlamı açıklanmış; ardından Park Chung-hee ve Chun Doo-hwan'ın siyasi liderlikleri, otoriter yönetim anlayışları ve bu durumun halk üzerinde yarattığı etkiler değerlendirilmiştir. Ayaklanmanın nedenleri siyasi, ekonomik ve toplumsal boyutlarıyla ele alınarak geniş bir çerçevede tartışılmıştır. Yöntem olarak, nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş; akademik kaynaklar üzerinden yürütülen kapsamlı literatür taramasıyla veriler toplanmıştır. Çalışmanın bulguları, Güney Kore'de uzun süreli otoriter yönetimin halkta birikmiş öfke ve değişim talebini tetiklediğini göstermektedir. Ayaklanmanın gelişim süreci incelendiğinde, halkın orduya karşı sergilediği direnç, Güney Kore tarihindeki demokratikleşme sürecinin önemli bir dönüm noktasını oluşturmuştur. Sonuç olarak, Gwangju Ayaklanması yalnızca bir tarihsel olay değil, günümüzde hâlen demokrasinin, adaletin ve halk iradesinin simgesi olarak anılmakta; Güney Kore toplumu ve siyasi yapısı üzerinde derin izler bırakmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gwangju Ayaklanması, Halk Hareketi, Güney Kore, Otoriterlik, Demokratikleşme

KAYNAKÇA

ABC-CLIO. (2015, Eylül 24). Park Chung-Hee. History and the Headlines.

BBC News. (2020, Mayıs 22). Gwangju uprising: South Korea's bloody history remembered.

Blogger. (2020, Mayıs). Gwangju ayaklanması.

Encyclopædia Britannica. (t.y.). Chun Doo-Hwan.

Encyclopædia Britannica. (2025, 9 Nisan). Park Chung-Hee. (Last updated).

Encyclopædia Britannica. (t.y.). Roh Tae-Woo.

Enternasyonal Dayanışma. (2024, Aralık 11). Mayıs 1980'den Aralık 2024'e Gwangju ayaklanması.

Greelane. (t.y.). The Gwangju massacre of 1980.

Harvard University. (2014, Ekim 14). Park Jung-hee: A historical overview.

Herald Corp. (2015, Ekim 8). The aftermath of the Gwangju uprising. The Korea Herald.

Herald Corp. (2015, Ekim 15). Remembering the Gwangju massacre. The Korea Herald.

Korean Studies Journal. (t.y.). A brief history of the Gwangju uprising.

Library of Congress. (t.y.). The Kwangju uprising.

Los Angeles Times. (2015, Kasım 29). South Korea dictator dies.

MK News. (2018, Kasım 7). Gwangju ayaklanması: Anlam ve dönüşüm.

Oflaş, C. (2024, Aralık 11). Mayıs 1980'den Aralık 2024'e Gwangju ayaklanması. Enternasyonal Dayanışma.

The Economist. (2020, Haziran 4). South Korea debates a massacre of 40 years ago.

The Guardian. (2021, Kasım 23). Former South Korean dictator Chun Doo-hwan dies aged 90.

The Japan Times. (2014, Mayıs 17). Dying democracy: 1980 Gwangju uprising transformed South Korea.

Wilson Center. (t.y.). The Gwangju uprising: The battle over South Korea's history.

KAYSERİ VE KİÇİKAPI, SASIK, MUMCUHALİL, İSLİMPAŞA MAHALLELERİ

Seher Dinçer / Doç. Dr. Can Deveci

seherdnrr@gmail.com / cdeveci@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Kayseri Tarihi ile ilgili, günümüze kadar aydınlatılmamış, pek çok hususun ortaya çıkartılmasında en önemli kaynaklar hiç şüphesiz arşiv belgeleridir. Arşiv belgelerinin içinde ise, Tapu-Tahrir Defterlerinin ayrı bir önemi vardır. Tapu- Tahrir defterleri, Osmanlı maliyesinde vergiye esas olan insan ve mal varlığını tespit etmek için yapılan sayımların kaydedildiği defterlerin adıdır. Vergi tespitleri, tarım toplumlarının hâkim olduğu devlet yapılanması içinde nüfus ve mal varlığı potansiyelini anlamak ve vergilendirmeyi buna göre yapmak üzere gerçekleştirilmiştir. Mazaka, Kaisareia adını, Kappadokia Kralı Archelaos tarafından Roma imparatoru Kaisar Augustus'un şerefine, almıştır. Uzun süre Roma İmparatorluğu hakimiyetinde kalan Kayseri, 647'de Halife Muaviye zamanında Müslümanların eline geçmiş, ancak bir süre sonra şehir, tekrar Bizans İmparatorluğu'nun eline geçmiştir. Bölgede büyük bir nüfuz mücadelesi başlamış ve şehir, sık sık el değiştirmiştir. Malazgirt savaşı ile birlikte Türk hâkimiyetine giren Kayseri 1085'lerde Türk ve İslam kenti olarak karşımıza çıkmaktadır. Sultan II. Kılıç Arslan Kayseri'yi, Selçuklu topraklarına katmıştır. Kayseri 1243 Köseadağ Savaşı'ndan sonra Moğollar'ın eline geçmiş ve büyük bir tahribata uğramıştır. 1399'da Yıldırım Bayezid tarafından Osmanlı İmparatorluğuna katılmıştır. Sonrasında birkaç defa el değiştiren Kayseri'de, 1474'te Osmanlı idaresi tesis edilmiştir. Cumhuriyet Dönemi'nde 1924 Anayasası ile il unvanı kazanmıştır. 1988 yılında büyükşehir olmuştur. Cumhuriyet ile birlikte sanayi, ticaret ve eğitimde oldukça ilerleme göstermiştir. Tekstil, ambalaj, mobilya, gıda ve metal eşya üretiminde ilk sıralardadır. Yer altı zenginlikleri ile de öne çıkan Kayseri'de çinko, demir, manganez, altın, bakır, kurşun, asbest gibi değerli madenler bulunmaktadır. Anadolu'nun tarihî ve büyük şehirlerinden biri olan Kayseri'nin, ilk yerleşiminden bugüne kadar geçirdiği değişiklikler tam olarak aydınlanmış değildir. Şehir muhakkak ki hareketli siyasi tarihinde yer değişikliklerine uğramıştır. Bu çalışma Kayseri'deki defterlerin incelenmesiyle Osmanlı toplumunun durumu, nüfus hareketleri, şehirleşme, sosyal, idari ve iktisadi yapıyı ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır. Araştırma modeli, tarihsel verilerin toplanması, analiz edilmesi ve yorumlanması yolu ile geçmişte meydana gelen olay ve durumları anlamaya ve yorumlamaya çalışan betimsel analizdir.

Anahtar Kelimeler: Kayseri Tarihi, Kiçikapi, Sasık, Mumcu Halil, İslim Paşa

KAYNAKÇA

Arşiv Kaynakları: Kayseri 18 numaralı, Kiçikapı, Sasık, Mumcuhalil ve İslimpaşa mahalleleri Tapu-Tahrir defteri.

Yinanç, R., & Elibüyük, M. (2009). Kayseri İli Tahrir Defterleri I. Cilt. Kültür Yayınları.

Yinanç, R., & Elibüyük, M. (2009). Kayseri İli Tahrir Defterleri II. Cilt. Kültür Yayınları.

Yinanç, R., & Elibüyük, M. (2009). Kayseri İli Tahrir Defterleri III. Cilt. Kültür Yayınları.

Çayırdağ, M. (2022). Kayseri tarihi Araştırmaları I. Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Çayırdağ, M. (2022). Kayseri tarihi Araştırmaları II. Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Çayırdağ, M. (2024). Kayseri tarihi Araştırmaları III. Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Köksal, S. (2023). Kayseri İlinde Coğrafi Unsurlara Göre Verilen Yerleşme Adlarının Kültürel Coğrafya Bağlamında İncelenmesi. Kültür Araştırmaları Dergisi, (17), 113-128.

İnbaşı, M. (2009). 1500(HİCRİ 906) Tarihli Kayseri Tapu Tahrir Defteri. Kültür Yayınları.

İnbaşı, M. Mehmet İnbaşı, 1484 Tarihli Kayseri Tapu-Tahrir Defteri, Kayseri 2009.

Satoğlu, A. (2002). Kayseri ansiklopedisi. Kültür Bakanlığı Yayınları.

Erdoğan, A., & Atabeyoğlu, Ö. (2016). Tarihi yapıların kentsel dokuya etkisi: Kayseri kent merkezi örneği. Turkish Journal of Forestry, 17(1), 83-92.

Tırnakçı, A. (2021). Kentsel Kültürel Miras Alanlarının Kültürel Ekosistem Servisleri Bağlamında Değerlendirilmesi 'Kayseri-Talas Tarihi Kent Dokusu Örneği'. Journal of Anatolian Environmental and Animal Sciences, 6(4), 749-756.

Altı, A., & Kartal, S. (2021). Kayseri eğitim tarihi araştırmaları. Kayseri Büyükşehir Belediyesi.

Somuncu, M. (2004). Cehrî üretimi ve ticaretinin 19. yüzyılda Kayseri ekonomisindeki önemi. Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 22, 99-125.

Kırpık, C. (2023). II. Abdülhamid dönemi Kayseri iptidai mektepleri (1876-1908). Belleten, 87(308), 153-193.

- Arslantürk, H. A. (2010). Kayseri ve havalisinin tarihine dair bir dizi arşiv kaynağının neşri. *Osmanlı Araştırmaları*, 35, 329-336.
- Akız, M. (2023). Cumhuriyet döneminde Kayseri (1923 – 1960) (Doktora tezi, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Tarih Anabilim Dalı, Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Bilim Dalı). Manisa. Danışman: Prof. Dr. Keziban Acar Kaplan.
- Demir, K., & Çabuk, S. (2013). Türk Dönemi Kayseri Kenti ve Mahalleleri. Kayseri: Erciyes Üniversitesi Yayınları.
- Çabuk, S., & Demir, K. (2012). Osmanlı kentlerinde mahallelerin mekânsallaştırılabilmesi için bir yöntem denemesi: Kayseri örneği. *Tarih Kültür ve Sanat Araştırmaları Dergisi*, 1(3), 135-151.
- Sönmez, F., & Alper, B. (2012). Kayseri kentinde fiziksel çevrenin değişimi: 1882–1945. *Sigma*, 4, 111-130.
- İnbaşı, M. (1991). 1500 ve 1520 Tarihli Tapu Tahrir Defterlerine Göre Kayseri Kazası (Yüksek Lisans Tezi, Erzurum).
- Güldüoğlu, E. (2011). Osmanlı Merkez-Taşra İlişkileri Çerçevesinde XVII. Yüzyılda Kayseri Sancağı (Doktora Tezi). Eylül 2011.
- Kaya, A. (2013). XI-XIII. Yüzyıllar Arası Kayseri ve Çevresine Genel Bir Bakış. *Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(9), 3.
- Yağmahan, Ş. (2018). Zenginlikler Şehri Kayseri'yi Keşfetmek: Kent İmgeleri.
- Ata, R. (2009). Nahid Sırrı Örik'in Kayseri-Kırşehir-Kastamonu adlı kitabına bir bakış [Ödev, İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Tarihi Doktora Programı].
- Akok, M. (1976). KAYSERİ ŞEHİRİ TARİHİ İÇ KALESİ. *Türk Arkeoloji Dergisi*, (40), 5-39.
- Çayırdağ, M. (1988). Kayseri'de zamanımıza kadar gelememiş olan bazı mühim tarihi binalar. IX. Türk Tarih Kongresi II, Ankara.
- Amaratlı, H. (2017). Arşiv belgeleri ve Hâkimiyet gazetesinin ekseninde Kayseri (1961-1965) (Yüksek lisans tezi, Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Anabilim Dalı). Kayseri. Danışman: Yrd. Doç. Dr. Neslihan Altuncuoğlu.
- Çayırdağ, M. (1984). Kayseri'de Selçuklu ve Beylikler Dönemine ait bazı kitabe ve mezar taşları. İÜEF. T D.,34, İstanbul.

- Çayırdağ, M. (1981). Kayseri'de kitabelerinden XV. ve XVI. yüzyıllarda yapıldığı anlaşılan ilk Osmanlı yapıları. *Vakıflar Dergisi*, 13, 531-581.
- Kösedağ, M. S., Temel, M., & Kara, S. (2021). Milli Mücadele dönemi Kayseri basını. *Erciyes İletişim Dergisi*, 8(2), 931-958.
- Çetin, S. (1981). Selçuklu müesseseleri ve Anadolu'da İslâmiyetin yayılışı. İstanbul.
- Göksu, M. (2017). Kayseri ilinin eğitim tarihi açısından incelenmesi (1923-1980) (Doktora tezi, Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sosyal Bilimler ve Türkçe Eğitimi Anabilim Dalı, Tarih Eğitimi Anabilim Dalı). Erzurum. Danışman: Prof. Dr. Betül Aslan.
- İnbaşı, M., “Kayseri Kalesi”, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi, Osmanlı Tarih Araştırma Ve Uygulama Merkezi Dergisi OTAM, sayı:11, Ankara 2000, s. 825-848.
- Özdoğan, K. (1987). Kayseri Tarihi I. Kayseri.
- KÖSE, M., (2018). Kayseri Şehri: İdari, Demografik, Sosyal ve İktisadi Yapısı (1830-1860) . Kayseri: Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları Tarih Dizisi.
- Özgüç, T. (1953). Kültepe Kazısı. Ankara.
- Selçuk, H. (2020). 1271–1855 tarihli Kayseri Kazasına ait yoklama defterinin tanıtımı ve tahlil. *Journal of Universal History Studies (JUHIS)*, 3, 43–83.
- Uzunçarşılı, İ. H. (1982). Osmanlı Tarihi I. Ankara.
- Uzunçarşılı, İ. H. (1983). Osmanlı Tarihi II. Ankara.
- Uzunçarşılı, İ. H. (1968). Sivas - Kayseri ve Dolaylarında Eretna Devleti. *BELLETEN*, 32(126), 161-190.
- Uzunçarşılı, İ. H. (1968). Sivas ve Kayseri Hükümdarı Kadı Burhaneddin Ahmed. *BELLETEN*, 32(126), 191-246.
- Demirci, S., & Kartal, K. (2014). 1833/34 (H. 1249) tarihli Kayseri sancağı, Karahisar-i Develi (Yeşilhisar) ve Talas kazası Müslim nüfus defteri incelemesi. *Journal of History Studies*, 6(4), 1-29.
- Karpat, K. (1998). 1880’de Kayseri Sancağının sosyal, ekonomik ve idari durumu: İngiltere’nin Anadolu Konsolos Yardımcısı Lieutenant Ferdinand Bennet’in raporu (Ekim 1880). *Belleten*, 62(235), 881-912.

Geyikoğlu, H. (2014). Moğollar'ın Selçuklular'dan sonra Anadolu'ya hâkim olma faaliyetleri ve Karanbük Savaşı. Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi Journal of Social Sciences, 52, 95-112.

Erkiletlioğlu, H. (2024). Kayseri kale ve surları (1. baskı). Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

MEİJİ RESTORASYONU SÜRECİNDE JAPON MODERNLEŞMESİNİN SAMURAY SINIFI ÜZERİNDEKİ YIKICI ETKİSİ

Alper Ünal

alpermavi@hotmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DİLİ VE EDEBİYATI

Meiji Restorasyonu, Japonya'nın 19. yüzyılın ikinci yarısında gerçekleştirdiği en köklü toplumsal dönüşümlerden biridir. Bu dönüşüm, yalnızca toplumsal değil siyasi ve ekonomik düzeyde de gerçekleştirmiştir. Aynı zamanda Japon toplumunun geleneksel sınıf yapısında da derin bir değişime neden olmuştur. Bundan önce feodal dönemin en ayrıcalıklı sınıflarından biri olan samuraylar, yüzyıllar boyunca yalnızca birer savaşçı değil, aynı zamanda yönetici, öğretmen ve bazı konularda rehber olarak da toplumsal yapının temel yapı taşı konumundaydı. Ancak Batı ile rekabet edebilme isteği ile modernleşme hamleleri, bu geleneksel sınıfın varlığını sorgular hâle getirmiştir. Bu sunumun amacı, Meiji dönemindeki modernleşme politikalarının samuray sınıfının yok oluşuna nasıl yol açtığını ve bu durumun Japon kimliği ile toplumsal hafıza üzerindeki etkilerini incelemektir. Çalışmada tarihsel yöntem kullanılmış, döneme ilişkin reform hareketleri ile bunların sosyal yansımaları üzerine literatür taraması yapılmıştır. Beasley (1972), Jansen (2000) ve Ravina (2004) gibi Japon tarihi ve toplumu üzerine uzman kişilerin yazdığı akademik kaynaklar ışığında, samuraylığın ortadan kaldırılmasının ardındaki yapısal ve ideolojik gerekçeler değerlendirilmiştir. Bulgulara göre, 1871'de han sisteminin kaldırılması, daimyöların görevden alınması ve 1873 yılında yürürlüğe giren zorunlu askerlik yasası, samurayları toplumda işlevsiz hale getirmiştir. Aynı zamanda maaş sistemlerinin kaldırılması ve sınıf ayrıcalıklarının yasaklanması, bu grubun geçim kaynaklarını da ortadan kaldırmıştır. Samurayların yerini halktan gelen askerlerin oluşturduğu yeni bir ordu almıştır. Tartışma bölümünde, bu dönüşümün yalnızca politik bir tercih değil, Japonya'nın modern ulus-devlet inşası sürecinde bilinçli bir kültürel kırılma olduğu savunulmaktadır. Sonuç olarak, Meiji modernleşmesi Japonya'nın çağdaş dünyaya entegre olma çabasıyla birlikte, geleneksel değer sistemlerinin de yeniden yapılandığı bir süreçtir. Samuray sınıfının ortadan kaldırılması, yalnızca yeni bir toplumsal yapılanmayı değil, aynı zamanda modern Japon kimliğinin inşasını da beraberinde getirmiştir. Bu yönüyle Meiji reformları, Batı tipi modernleşmenin yerel kültürel formlar üzerindeki etkisini gösteren önemli bir tarihsel örnektir.

Anahtar Kelimeler: Samuraylık, Meiji Restorasyonu, Modernleşme, Sınıf Yapısı, Japon Tarihi

KAYNAKÇA

- Beasley, W. G. (1972). The Meiji Restoration. Stanford University Press.
- Jansen, M. B. (2000). The Making of Modern Japan. Harvard University Press.
- Gordon, A. (2013). A Modern History of Japan: From Tokugawa Times to the Present. Oxford University Press.
- Seval, H. F. (2017). Japon Kalkınmasının Temel Taşı: Meiji Restorasyonu ve İwakura Heyeti. İş Ve Hayat, 3 (5), 101-118.
- Geçkin B. (2021). 19. Yüzyılda Japonya'nın Meiji Restorasyonu ve Japonya'nın Modernleşme Yolundaki Anayasal Süreci ile Japon Modernleşmesinin Osmanlı Devleti Modernleşmesi ile Kıyaslanması. İstanbul Ticaret Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Furukawa, H. (1995). Meiji Japan's Encounter with Modernization. Southeast Asian Studies, 3(33), 215-236
- 高橋アキラ. (1996). とよはしの歴史. 豊橋市アーカイブ. ページ 82
- 河合 敦. 01.01.2019. 明治維新：近代国家への歩み. Nippon.com. <https://www.nippon.com/ja/views/b06902/#> (Erişim Tarihi: 11.04.2025)

BİR NESLİN HİKÂYESİ: TEK ÇOCUK POLİTİKASININ TARİHSEL SÜRECİ VE TOPLUMSAL SONUÇLARI

Ceyda Canazlar / Doç. Dr. Nurcan Kalkır

ceydacanazlar@hotmail.com / nurcan@erciyes.edu.tr

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, ÇİN DİLİ VE EDEBİYATI

Tek çocuk politikası, Çin'in 1979'da yürürlüğe koyduğu ve ülkenin demografik yapısını değiştirerek toplum üzerinde kalıcı etkiler bırakan bir uygulamadır. Hızla artan nüfus artışını kontrol altına almak amacıyla başlatılan bu uygulama, başlangıçta ekonomik kalkınmayı destekleyen bir tedbir olarak görülse de zaman geçtikçe toplumsal normlar, aile yapıları ve bireysel kimlikler üzerinde izler bırakmıştır. Farklı bölgelerdeki farklı uygulamalar, toplumsal eşitsizlikleri artırmış, cinsiyet dengesizliği gibi demografik sorunları da beraberinde getirmiştir. Bu makalenin amacı, Çin'in Tek Çocuk Politikasının tarihsel ilerleyişini ve bu politikanın toplum üzerinde bıraktığı demografik ve sosyal etkilerini incelemek, ayrıca nüfus açısından tarihsel olarak büyük aile yapısını destekleyen Çin'in nasıl olup da radikal bir dönüşümle bu politikayı benimsediğini anlamaktır. Tek çocuk politikası, başlıca geleneksel Çin aile yapısını ve kuşaklar arası ilişkileri büyük ölçüde değiştirmiştir. Ailelerin bu politika süresince yalnızca tek bir çocuğa sahip olması, ellerindeki tüm kaynakları bu çocuğa yönlendirmesi “küçük imparator” olarak adlandırılan bir neslin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Politikanın uzun vadeli sonuçlarından biri de cinsiyet dengesizliğidir. Alışagelmiş ataerkil değerler, birçok sebepten dolayı erkek çocuk sahibi olmayı teşvik ettiğinden, azımsanmayacak sayıda aile kız çocuklarını ihmal etmiş veya doğumdan önce cinsiyet seçimine yönelmiştir. 2015 yılında tek çocuk politikasının sona ermesiyle iki çocuk politikasına geçilmiş olsa dahi, geçmişin izleri toplumsal değerlerde ve doğum oranlarında gözlemlenmeye devam etmektedir. Bu çalışma, Çin'in Tek Çocuk Politikası üzerine yapılmış akademik makaleler ve diğer kaynaklar üzerinden literatür taraması yaparak, mevcut bilgileri bir araya getirmeyi, kaynaklardan edinilen bilgiler çerçevesinde politikanın tarihsel gelişimini, toplumsal etkilerini incelemeyi hedeflemektedir. Çalışma, Çin'in Tek Çocuk Politikasının kültürel, toplumsal ve ekonomik sonuçlarını inceleyerek, politikanın uzun vadeli etkilerini ve sonuçlarını anlamaya katkı sağlar.

Anahtar Kelimeler: Tek Çocuk Politikası, Çin Nüfus Politikaları, Cinsiyet Eşitsizliği.

KAYNAKÇA

Botgros, V. (2020). The Gender Dimension of the One-Child Policy and Its Influence on China's Development. Political Studies Forum, s. 27-36.

Demir, O. (2016). Nüfus Politikaları ve Çin, Fransa ve Türkiye Örneklerinin Değerlendirilmesi. *Social Sciences*, s. 41-61.

Görez, F. (2023, Haziran). Ma Jian: Cenneti Öldürmek. *International Journal of Language and Translation Studies*.

Jian, M. (2020). Cenneti Öldürmek. İstanbul: Martı Yayıncılık.

Karakaş, G. (2015, Ağustos). Mo Yan'ın "Kurban" Adlı Romanında Çin'in Aile Planlaması Politikası (Yüksek Lisans Tezi). Kayseri: Erciyes Üniversitesi.

Zhang, J. (2017). The Evolution of China's One-Child Policy and Its Effects on Family Outcome. *Journal of Economic Perspectives*, s. 141-16.

位, 秀., & 吴, 瑞. (2013). 中国计划生育政策反思. 哈尔滨工业大学学报(社会科学版).

原新. (2017). 中国计划生育的历史演进. 百年潮.

马, 小., 超, & 孙. (2011). 中国人口生育政策 60 年. 北京社会科学.

1927 NÜFUS SAYIMINA GÖRE KÜTAHYA

Fatıma Koca / Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Oğuz

kocafatma38@gmail.com / mustafaoguz@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Nüfus, bir coğrafyada yaşayan insan topluluğunu ifade eder. Tarihsel süreçte, devletler nüfuslarını tespit etme gereksinimi duymuş ve bu amaçla nüfus sayımları gibi yöntemler geliştirmiştir. Nüfus sayımları, toplumların sosyal, demografik ve ekonomik yapılarının belirlenmesi ve zaman içinde yaşanan değişimlerin tespit edilmesi amacıyla yapılır. Ayrıca nüfus sayımları devletlere politika ve strateji geliştirmeleri için gerekli verileri sağlamaktadır. Bu sayımlar, nüfus konusuna ilişkin en temel bilgi kaynağını oluşturur. Ülkemizde, Cumhuriyet'in ilanının ardından ilk nüfus sayımı 28 Ekim 1927'de gerçekleştirilmiş, ikinci nüfus sayımı ise sekiz yıl sonra 20 Ekim 1935'te yapılmıştır. Bu tarihten itibaren her beş yılda bir Genel Nüfus Sayımlarının yapılmasına özen gösterilmiştir. Sayımlarda, tam sayım yöntemi olan "De Facto" yöntemi uygulanmış ve milli sınırlar içerisindeki yerli ve yabancı tüm nüfus sayılmıştır. Anadolu, tarih boyunca birçok medeniyete ev sahipliği yapmış bir bölgedir. Kütahya'nın yer aldığı İç Batı Anadolu Eşiği, doğu ile batı yollarının kesişim noktasında stratejik bir konuma sahiptir. Tarih boyunca Anadolu'nun batıya ulaşılabilir kapısı olma özelliğini taşımaktadır. Kütahya, tarihi kökleri antik dönemlere kadar uzanan bir şehirdir. Bu bildiride Kütahya'nın nüfus yapısı ve demografik özelliklerinin zaman içindeki değişimi, özellikle 1927 Genel Nüfus Sayımı verilerine dayanarak, incelenmiştir. Başbakanlık İstatistik Genel Müdürlüğü'nün yayımladığı sayım sonuçları temel alınmıştır. Cumhuriyetin ilk yıllarına ait 1927 nüfus sayımı verilerinde, Kütahya'nın cinsiyet dağılımı, doğum yerleri, medeni hal durumu, yaş grupları, okuma yazma oranı, dini yapısı, engelli durumu, anadili ve meslek gruplarına göre dağılımlar ayrıntılı bir şekilde incelenmiş ve bu veriler tablo ile grafiklerle desteklenmiştir. Kütahya ve ilçeleri üzerine çeşitli araştırmalar yapılmış olmakla birlikte, yalnızca Cumhuriyet dönemi nüfusuna ilişkin bir araştırma bulunmamaktadır. Bu çalışma, yerel tarihe ve cumhuriyet dönemi gelişimine katkı sağlamak amacıyla yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kütahya, 1927 Nüfus Sayımı, Medeni Hal

KAYNAKÇA

Salnameler

1287 Hüdavendigar Vilayet Salnamesi.

1296 Hüdavendigar Vilayet Salnamesi.

1303 Hüdavendigâr Vilâyet Salnamesi.

1324 Hüdavendigâr Vilâyet Salnamesi

1925-1926 Türkiye Cumhuriyeti Devlet Salnamesi, İstanbul: Matbaa-i Amire, 1926.

1926-1927 Türkiye Cumhuriyeti Devlet Salnamesi, İstanbul: Matbaa-i Amire, 1927.

Nüfus Sayımları

Türkiye Cumhuriyeti Başvekalet İstatistik Umum Müdürlüğü. 28 Teşrinievvel 1927 Umumi Nüfus Tahriri. Fasikül I. Mufasssal Neticeler. Ankara: Hüsnütabiat Matbaası, 1929.

Türkiye Cumhuriyeti Başvekalet İstatistik Umum Müdürlüğü. 28 Teşrinievvel 1927 Umumi Nüfus Tahriri, Fasikül 3, Usuller Kanun ve Talimatnameler Neticelerin Tahlili. Ankara: Başvekalet Müdevvenat Matbaası, 1929.

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanlık İstatistik Genel Direktörlüğü. Genel Nüfus Sayımı 20 İlkteşrin 1935, Türkiye Nüfusu Kat'ı Tasnif Neticeleri. Ankara: Mehmet İhsan Basımevi, 1937.

Araştırma ve İnceleme Eserler

Ağanoğlu, H. Yıldırım. Bir Tasfiye ve Örtülü Sürgün Metodu Olarak Balkanlar'dan Türkiye'ye Göçler. İstanbul: Kızılay Kültür Sanat Yayınları, 2023.

Arı, Kemal. "Cumhuriyet Donemi Nüfus Politikasını Belirleyen Temel Unsurlar", Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, 8/23 (1992): 409-420.

Arıkan, Refik. "Tanzimat Döneminde Kütahya". Doktora Tezi, Sakarya Üniversitesi, 2010.

Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri I-III (Açıklamalı Dizin İle). Ankara: Atatürk Araştırma Merkezi, 2006.

Aydın, Bilgin. "Salname". İçinde Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, 36: 51-53. İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 2009.

Aydın, Lokman. "1834/1250 Tarihli Nüfus Defterlerine Göre Kütahya Sancağında Reaya Nüfus". Kafkas Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 10/19 (2019):533-558

Bayartan, Mehmet. "Osmanlı'dan Günümüze Kütahya Şehrinin Yapı Taşları: Mahalleler". Coğrafya Dergisi, 18 (2010): 58.

Çakmak, Fevzi. “Cumhuriyet’in İlk Yıllarında Nüfusu Kayıt Altına Almaya Yönelik Girişimler”, Çağdaş Türkiye Tarihi Araştırmaları Dergisi, 8/18 (2009): 89-115.

Çakır, İbrahim Ethem. “XVII. Yüzyılın İkinci Yarısında Kütahya Kazası”. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 20/1 (2016): 249

Çavdar, Tevfik. “Osmanlı Döneminde Nüfus Bilgileri”. İçinde Osmanlı 4 Toplum, editör Güler Eren, 551-557. Ankara: Yeni Türkiye Yayınları, 1999.

Çiftçi, Mahmut. “Genel Nüfus Sayımı ile Genel Sanayi İş Yerleri Sayımlarının İncelenmesi ve Öneriler”. Mezuniyet Tezi, Devlet İstatistik Enstitüsü Eğitim Merkezi, 1989.

Darkot, Besim. “Kütahya”. İçinde İslam Ansiklopedisi, 6: 1119. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi, 1993.

Diker, Selahi. Anadolu’da On Bin Yıl Türk Dilinin Beş Bin Yılı Sümerce, Etrüskçe, Partça, Frigce, Hurrice, Urartuca, İskitçe, Akamanış Elamcası ve Aramcası gibi Kayıp Dillerin Çözümü. İzmir: Töre Yayın Grubu, 2000.

Emecen, Feridun M. Osmanlı İmparatorluğu’nun Kuruluş ve Yükseliş Tarihi (1300-1600). İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2022.

Erdoğan, Mubahat. “Millî Mücadele’de Kütahya ve Çevresindeki Savaşlar”. Yüksek Lisans Tezi, Dumlupınar Üniversitesi, 2006.

Gökçe, Turan Özer Küpeli, “Germiyanogulları Tarihine Işık Tutan Bir Kaynak:II. Beyazıt Dönemine Ait Vakıf ve Mülk Defteri”. İçinde Uluslararası Batı Anadolu Beylikleri Tarih, Kültür ve Medeniyet Sempozyumu-III Germiyanogulları Beyliği, Kütahya, 8-10 Mayıs 2014, editör Mehmet Ersan, Mehmet Şeker, 473-485. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları, 2017.

Güllü, Ramazan Erhan. “Lozan Antlaşması Sonrası Türkiye’nin Azınlıklara Yönelik Politikalar”, Avrasya İncelemeleri Dergisi, 7/2 (2018): 268-298.

İnalcık, Halil. Osmanlı İmparatorluğu Klasik Çağ (1300-1600), Çeviren Ruşen Sezer, İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 2017.

İmren, M. Kürşad. “Kütahya’da Yaşayan Balkan Göçmenlerinin Halk İnanışlarının Dinler Tarihi Açısından Değerlendirilmesi”. Yüksek Lisans Tezi, Fırat Üniversitesi, 2009.

Karpat, Kemal H. Osmanlı Nüfusu (1830-1914) Demografik ve Sosyal Özellikleri, Çeviren Bahar Tırnakçı, İstanbul: Tarih Vakfı Yurt Yayınları, 2003.

Karpat, Kemal H. Osmanlı'da Değişim, Modernleşme ve Uluslaşma, Çeviren Dilek Özdemir, Ankara: İmge Kitabevi Yayınları, 2006.

Karal, Enver Ziya. Osmanlı İmparatorluğunda İlk Nüfus Sayımı 1831, Ankara: Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1995.

Kaya, Mehmet Ali. Türkiye Tarihi ve Uygarlıkları -1- Türkiye'nin Eskiçağ Tarihi ve Uygarlıkları: Tarih Öncesi Çağlardan Perslere Kadar, İzmir: İlya İzmir Yayınevi, 2012.

Koç, Yunus. "Osmanlı İmparatorluğu'nun Nüfus Yapısı (1300-1900)". İçinde Osmanlı 4 Toplum, editör Güler Eren, 535-550. Ankara: Yeni Türkiye Yayınları, 1999

Kolay, Arif. "Cumhuriyet Dönemine Kadar Kütahya Şehrinin Gelişim Süreci". Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 73 (2022): 171-184.

Köse, Mustafa. "1927 Nüfus Sayımı ve Sonuçlarının Değerlendirilmesi". Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, 2010.

Kütahya Valiliği, Cumhuriyetin 50. Yılında Kütahya 1973 İl Yıllığı. İzmir: Kütahya Valiliği, 1973.

Kütahya Müzesi, 2020 Yıllığı. Kütahya Arkeoloji, Sanat Tarihi ve Tarih Araştırmaları. Ankara: Bilgi Kültür Sanat Yayınları, 2021.

Mateos, Urfalı. Vekayi-Namesi (952-1136) ve Papaz Grigor'un Zeyli (1136-1162), Çeviren Hrant D. Andreasyan, Ankara: Türk Tarih Kurumu, 2019.

Memiş, Ekrem. Eskiçağ Türkiye Tarihi (En Eski Devirlerden Pers İstilasına Kadar). Konya: Çizgi Yayınevi, 2013.

Metin, Barış. "Tanıkların Hatıralarına Göre Millî Mücadele Yıllarında Kütahya". Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 67 (2021): 205-221.

Pamuk, Şevket. Cumhuriyetin İlk Sayımı (1927 Nüfus Tahriri). İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2023.

Parman, Ebru. Ortaçağda Bizans Döneminde Frigya (Phrygia) ve Bölge Müzelerindeki Bizans Taş Eserleri, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları, 2002.

Ramsay, W. M. Anadolu'nun Tarihi Coğrafyası, Çeviren Mihri Pektaş, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi, 1960.

Sarıcoban, Gülay. "Atatürk Döneminde (1923-1929) Türkiye Ekonomisi", Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 44 (2020): 222-236.

Sakin, Orhan. Osmanlı'da Etnik Yapı ve 1914 Nüfusu. İstanbul: Ekim Yayınları, 2008.

Strabon, Antik Anadolu Coğrafyası (Geographika XII-XIII-XIV), Çeviren Prof. Dr. Adnan Pekman, İstanbul: Arkeoloji ve Sanat Yayınları, 2000.

Sungur, Mutullah. “XIX. Yüzyılda Osmanlı Devleti’nde Nüfus ve Nüfus Sayımları”. İçinde Osmanlı 4 Toplum, editör Güler Eren, 558-566. Ankara: Yeni Türkiye Yayınları, 1999.

Turan, Osman. Selçuklular Zamanında Türkiye, İstanbul: Boğaziçi Yayınları, 1993.

Uzunçarşılı, İsmail Hakkı. Bizans ve Selçukiyelerle Germiyan ve Osman Oğulları Zamanında Kütahya Şehri, İstanbul: Devlet Matbaası, 1932.

Uzunçarşılı, İsmail Hakkı. Anadolu Beylikleri ve Akkoyunlu Karakoyunlu Devletleri, Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1969.

Varlık, Mustafa Çetin. Germiyan-Oğulları Tarihi (1300-1429). Ankara: Atatürk Üniversitesi Yayınları, 1974.

Varlık, Mustafa Çetin. “Kütahya”. İçinde Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, 26:583. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 2002.

Varlık, Mustafa Çetin. “Kütahya’nın Şehzade Sancağı Olarak İdaresi”. Türklük Araştırmaları Dergisi, 5 (1989): 315-323.

Varlık, Mustafa Çetin. “XVI. Yüzyıl Osmanlı İdari Teşkilatında Kütahya”. Türklük Araştırmaları Dergisi,2 (1986): 201-239.

Varlık, Mustafa Çetin. “XVI. Yüzyılda Kütahya Şehri”. İçinde VIII. Türk Tarih Kongresi, 1481-1491. Ankara: Türk Tarih Kurum, 1976

Yeşil, Mustafa. “Tarihte Kütahya”. İçinde Cumhuriyetin XV. Yılında Türkiye Cilt VI, hazırlayan İzzet Öztoprak, Cafer Güler, Murat Karataş, Güneş Şahin, 2988-2994. Ankara: Atatürk Araştırma Merkezi, 2014.

Yıldırım, Bülent. “Bulgaristan’daki Müslüman Türk Azınlığa Baskılar ve Göç”. İçinde Balkanlar ve Göç-The Balkans And Mass Immigration, editör Ali Fuat Örenç, İsmail Mangaltepe, 437-445. Bursa: Bursa Kültür A.Ş., 2013.

Yurdanur Kadirbeyoğlu. “19.Yüzyıl Ortalarında Kütahya Sancağına Bağlı Altıntaş Nahiyesi’nin Sosyal ve Ekonomik Yapısı”. Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi, 2003.

Yücel, Tahsin. “Kütahya”. İçinde Türk Ansiklopedisi, 22: 431. Ankara: Milli Eğitim Basımevi, 1975.

KAHRAMANLARININ GÖZÜNDEN KORE SAVAŞI KUNURİ MUHAREBELERİ

Gökhan Onursoy / Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Oğuz

gkhn.onursoy@gmail.com / mustafaoguz@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

2. Dünya Savaşının bitimini takip eden yıllarda insanlık yeni ve çok taraflı bir savaşla daha yüzleşmek zorunda kalmıştır. Kore Savaşı olarak tarihe geçen bu savaşın gelişim aşamalarına bakacak olursak tarih bizi 2. Dünya savaşı öncesi ve sırasında bölgede etkili bir güç olan Japon İmparatorluğunun faaliyetlerine götürmektedir. 1904 ve 1905 yılları arası Rus Çarlığı ile yaptığı savaşlardan galip ayrılan Japon İmparatorluğu Mançurya ve Kore'yi işgal etmiş ve bu işgalleri 2. Dünya Savaşı sonuna kadar sürdürmüştür. 2. Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru Japon İmparatorluğunun mağlup edilmesiyle Kore topraklarında, 38. Paralel çizgisi AMERİKA Birleşik Devletleri ve Sovyet Rusya tarafından sınır olarak belirlenmiştir. Yarımada'nın güneyi Amerika Birleşik Devletleri, kuzeyi ise Sovyet Rusya işgal sahaları olacak şekilde iki parçaya bölünmüştür. Her ne kadar Birleşmiş Milletler gözetiminde yarımadanın tamamını içerisine alacak bir yönetim kurulmak istenmişse de bu istek gerçekleştirilememiştir. Yarımada da 38 paralel çizgisi sınırı esas alınarak güneyde ABD destekli Güney Kore Cumhuriyeti, kuzeyde ise Sovyet Rusya destekli Kuzey Kore Halk Cumhuriyeti olmak üzere iki farklı devletin kuruluşu ilan edilmiştir. Bu bölünmüşlük Kore topraklarına barış getirmemiş aksine Kuzey Kore'nin 25 Haziran 1950 tarihli Güney Kore'ye saldırısıyla 1953 yılına kadar sürecektir olan kanlı bir savaşın doğumuna sebebiyet vermiştir. Kuzey Kore'nin bu saldırısı, Güney Kore Ordusunun etkili bir karşı koyuş sergileyememesiyle bir işgale dönüşmüş ve neredeyse tüm Güney Kore toprakları Kuzey Kore tarafından işgal edilmiştir. Amerika Birleşik Devletleri bu durum karşısında Birleşmiş Milletler aracılığıyla üye ülkelerden yardım talebinde bulunmuştur. Türkiye Cumhuriyeti bu talebe olumlu karşılık vermiş ve tugay büyüklüğünde askeri bir desteği savaşa göndermek için hazırlıklara başlamıştır. Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde hali hazırda faal bir güç olan 241. Piyade Alayı bulunmaktaydı. Bu alay ek birliklerle takviye edilerek mevcudiyeti tugay seviyesine çıkartılmıştır. Tugay komutanı olarak Tuğgeneral Tahsin YAZICI, 241. Piyade Alay komutanı olarak ta Albay Celal DORA atanmıştır. Kore Türk Tugayı ismini alan bu birlik İskenderun Limanı'ndan gemilere bindirilerek Kore'ye savaşmak üzere uğurlanmıştır. Bu çalışma Kore Savaşı sırasında Türk Tugayı'nın katıldığı en kanlı çarpışmalardan biri olan Kunuri Muharebelerinin, çarpışmalara bizzat katılmış olan Tuğgeneral Tahsin YAZICI, Albay Celal DORA ve Yüzbaşı Nazmi ÖZOĞUL' un yazmış oldukları hatıraları temelinde ele alınmasını amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kore Savaşı Türk Tugayı Kunuri Muharebeleri

KAYNAKÇA

Avcı, Ahmet. "Kore Savaşı'nda Türk Ordusu". Yüksek Lisans Tezi, Ahi Evran Üniversitesi, 2015.

Bulut, Sedef. "38. Enlemde Güç Mücadelesi: Kore Savaşı ve Türkiye'deki Tezahürleri". Mavi Atlas C:6, S. 1 (2018) s.185-204, Erişim 14 Mart 2024, <https://doi.org/10.18795/gumusmaviatlas.413245>

Dora, Celal. "Kore Savaşında Türkler". İstanbul: İsmail Akgün Matbaası. 1963

Erkan, Mehmet Sedat. "Kore Savaşı ve Kore'de Türk Tugayı (25 Haziran 1950-6 Temmuz 1953)". Türk Dünyası Araştırmaları, C:102, S.203 (2013) s.45-76, Erişim 18 Nisan 2024, <https://www.acarindex.com/pdfs/815718>

Erkilet, Hüsnü Hüseyin, Tevfik Bıyıklıoğlu ve Hayrettin Arun. "Kore Harbinde Türk Silahlı Kuvvetlerinin Muharebeleri (1950-1959) Özet". Ankara: E.U Basımevi. 1959

Özoğul, Nazmi. "Korede Niçin Savaşım". Ankara: Karınca Matbaası. 1954

Yazıcı, Tahsin. "Kore Birinci Türk Tugayında Hatıralarım". İstanbul: Ülkü Basımevi. 1963

SAVAŞÇI KRALİÇELER: KORE TARİHİNDEKİ KADIN HÜKÜMDARLARIN GİZEMLİ YOLCULUĞU

Sıla Kaya

silakayaslky05@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Kore tarihi, genel olarak ataerkil yapısıyla şekillenmiş bir toplum yapısı sunmasına rağmen, dönem dönem kadınların yönetime doğrudan katıldığı dikkat çekici örnekler de banndırmaktadır. Bu bildiride, Kore tarihinde tahta geçmiş kadın hükümdarların siyasi, kültürel ve toplumsal etkileri incelenmektedir. Alanyazın, Kore'de kadın liderliğine dair sınırlı sayıda çalışmaya sahip olsa da, özellikle erken Silla döneminde hüküm süren kadın liderler ve Joseon Hanedanı'nda etkinlik gösteren saray kadınları Üzerine yapılmış tarihsel ve kültürel araştırmalardan faydalanılmıştır. Kadın hükümdarların toplumsal yapıya nasıl entegre oldukları ve halk belleğinde nasıl yer buldukları, Kore tarihinin derinliklerine inildiğinde büyük bir öneme sahiptir. Çalışmanın amacı, Kore'de kadın hükümdarlığın nasıl mümkün hale geldiğini, bu durumun toplumsal yapıya etkisini ve halk belleğinde nasıl yer ettiğini ortaya koymaktır. Bu bağlamda, tarihsel metinler, görsel materyaller ve halk anlatıları temel alınarak nitel bir çözümleme yapılmıştır. Kadın hükümdarların dönemleri, siyasal mücadeleler, iç isyanlar, dış ilişkiler ve saray içi güç dengeleri çerçevesinde değerlendirilmiş, geleneksel rollerin dışına çıkan kadın figürlerin nasıl anlatılandığına odaklanılmıştır. Özellikle, kadınıların tarihsel süreçte genellikle erkek egemen toplum yapısına karşı verdikleri mücadele ve bu mücadelenin halk hikayelerinde nasıl şekillendiği üzerinde durulmuştur. Bulgular, kadınların sadece geçici ya da vekil yöneticiler değil; uzun süreli ve etkili hükümdarlıklar yapabildiklerini, bunun ise halk anlatılarına "bilge", "cesur" veya "trajik" gibi sıfatlarla yansıdığını göstermektedir. Ayrıca, bu kadınların liderliklerinin toplumsal yapıyı dönüştüren ve geleneksel kalıpları sorgulayan bir karakter taşıdığı, zamanla halk arasında daha fazla saygı kazandıkları görülmüştür. Kadın hükümdarların liderliği, toplumun geleneksel güç yapılarıyla örtüşmeden, halk hafızasında önemli bir yere sahiptir. Sonuç olarak, Kore tarihinde kadınların liderlik rolünü sınırlı ama güçlü şekilde üstlendiği ve bu figürlerin tarihsel hafızada simgesel anlamlar kazandığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kore Tarihi, Kadın Hükümdarlar, Siyasal Kültür, Halk Anlatılan, Ataerkil Yapı

KAYNAKÇA

<https://www.thoughtco.com/queen-seondeok-of-koreas-silla-kingdom-195722>

<https://gdh.digital/haber/antik-dunyayi-yoneten-5-kadin-se5yvbjbk7b>

https://www.newworldencyclopedia.org/entry/Queen_Seondeok_of_Silla

<https://cosmosinmyhead.wordpress.com/2019/06/05/silla-kralicesi-seondeok-queen-seondeok-of-silla/>

<https://www.thoughtco.com/queen-min-of-joseon-korea-195721>

<https://www.bbc.com/turkce/haberler-dunya-46098625>

<https://www.msn.com/en-sg/news/other/the-tragic-life-of-korea-s-ghost-empress-queen-min/ss-BB1rabxe#image=12>

<https://www.koreatimes.co.kr/lifestyle/koreanheritage/20140311/forgotten-story-of-princess-gyeonghye>

<https://www.yomamarice.com/post/princessdeokhye>

<https://www.joyvspicer.com/joy-blog/2023/2/6/history-deokhye-the-last-princess-of-korea>

<https://herhalfofhistory.com/2024/03/21/12-5-jinseong-last-queen-of-silla-korea/>

<https://review.gale.com/2022/08/16/the-murder-of-empress-myeongseong-of-korea/>

<https://www.bbc.com/news/world-asia-india-46055285>

<https://www.facebook.com/thetudorintruders/posts/deposed-queen-yun-koreas-anne-boleynthis-story-takes-place-around-half-a-century/1103331618103257/>

GÜNEY KORE’NİN SAVAŞ SONRASI EKONOMİK KALKINMA MODELİ: BİR BAŞARI HİKAYESİ

Hatice Rukiye Demir

haticerkydmr@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

1950-1953 Kore Savaşı’nın ardından siyasi olarak istikrarsız, ekonomik olarak çökmüş ve kültürel yapısı baskılanmış bir ülke olan Güney Kore, yalnızca birkaç on yıl içinde sanayileşmiş, ileri teknoloji üreten, kültürel ürünleriyle küresel etki yaratan bir devlete dönüşmüştür. Bu çalışma, Güney Kore’nin savaş sonrası ekonomik kalkınma sürecini tarihsel bağlamda ele almakta ve bu dönüşümün ardındaki temel stratejileri incelemeyi amaçlamaktadır. Literatür taraması yöntemiyle yürütülen araştırmada, Güney Kore’nin 1962’den itibaren uygulamaya koyduğu Beş Yıllık Kalkınma Planları kapsamında geliştirilen ekonomik politikalar analiz edilmiştir. Bu planlar çerçevesinde devletin yönlendirici rolü artmış, ekonomik kalkınma kamu eliyle planlanmış ve özel sektör devletle yakın iş birliği içinde teşvik edilmiştir. İthal ikameci sanayileşmeden ihracata dayalı büyümeye geçilen bu süreçte, chaebol olarak bilinen büyük aile şirketleri devlet destekleriyle büyütülmüş, stratejik sektörlerde üretim yoğunlaştırılmıştır. Bankacılık sistemi devlet denetimi altında tutulmuş ve finansman politikaları doğrudan kamu eliyle yönlendirilmiştir. ABD ve uluslararası kuruluşlardan alınan yardımlar da kalkınma sürecinde önemli rol oynamıştır. 1980 sonrasında teknolojiye dayalı üretim öncelik kazanmış, Ar-Ge yatırımları artırılmış ve yenilik temelli bir sanayi yapısı geliştirilmiştir. Bu ekonomik başarıya, siyasi reformlar ve eğitimi önceleyen sosyal politikalar eşlik etmiştir. 1990’lardan itibaren devletin desteklediği kültürel kalkınma stratejileriyle Hallyu (Kore Dalgası) küresel ölçekte bir yumuşak güç aracı hâline gelmiştir. Sonuç olarak Güney Kore modeli, planlı kalkınma, güçlü devlet müdahalesi ve bütüncül dönüşüm stratejileri açısından gelişmekte olan ülkeler için örnek oluşturmaktadır. Güney Kore’nin kalkınma süreci Türkiye ile kıyaslandığında da önemli farklılıklar barındırmaktadır. Her iki ülke 1960’larda planlı kalkınma yoluna gitmiş olsa da, Güney Kore’de devlet-özel sektör iş birliği daha etkin bir şekilde kurgulanmış; performansa dayalı teşvik sistemleri, devletin doğrudan yönlendirdiği büyük yatırımlar ve toplumsal seferberlik ruhu kalkınmayı hızlandırmıştır. Türkiye’de benzer politikalar önerilmiş olsa da, uygulamada yeterli verim alınamamıştır. Bu durum, sadece ekonomik değil, aynı zamanda sosyolojik ve kültürel dinamiklerin de kalkınma üzerindeki belirleyici etkisini gözler önüne sermektedir.

Anahtar Kelimeler: Güney Kore, Ekonomik Kalkınma, Sanayileşme

KAYNAKÇA

Aslan, C., & Taner, A. (2016). Kalkınma Hamlelerinin Batı Dışı Örnekleri: Türkiye ve Güney Kore'nin Karşılaştırılması. *Adam Akademi*, 6(1), 27-58.

Hava, H. T. (2021). İhracata Yönelik Kalkınma: Güney Kore Örneği. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 20(80), 2174–2201. <https://doi.org/10.17755/esosder.721896>

Söylemez, İ. (2021). Güney Kore: Bir Siyasal, Ekonomik ve Kültürel Kalkınma Örneği (Yüksek Lisans Tezi). Maltepe Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.

KORE'DE VE TÜRKİYE'DE MİLLİ MÜCADELE DÖNEMİNDE DEĞİŞEN MİLLİYETÇİLİK ANLAYIŞI

Begüm Uzunok

uzunokbegum@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Bu çalışma, Kore ve Türkiye'deki milliyetçilik hareketlerini karşılaştırmalı olarak inceleyerek, iki ülkenin bağımsızlık mücadelelerindeki benzerlikleri ve ortak ideolojik unsurları ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışmada, Kore'nin 1 Mart Hareketi ile Türkiye'nin Kurtuluş Savaşı'nın milliyetçilik hareketleri açısından eş zamanlılıkları ve benzer hedeflere yönelmeleri vurgulanmaktadır. Her iki ülkede de Batı'ya karşı geliştirilen milliyetçilik anlayışları, Osmanlı Devleti'nin çöküşü ve Kore'nin Japon işgali altındaki dönemin ardından güçlenmiştir. Milliyetçilik sayesinde, her iki ülke de bağımsızlıklarını kazanmış ve halklarını birleştirmiştir. Çalışma, karşılaştırmalı analiz ve literatür taraması yöntemlerini kullanarak, Kore ve Türkiye'nin milliyetçilik öncesi durumlarını, bu hareketlerin toplumsal etkilerini ve kadın hakları gibi sosyal haklar üzerindeki katkılarını araştırmaktadır. Ayrıca, milliyetçilik hareketlerinin ekonomik kalkınma ve eğitim ile olan bağlantıları da ele alınmıştır. Atatürk'ün Samsun'a çıkışı ve Kore'deki bağımsızlık mücadelesi, 1919 yılında gerçekleşen tarihi olaylar olarak, her iki ülkenin milliyetçilik hareketlerine ateşleyici olmuştur. Her iki ülkenin de milli mücadele liderlerinin, milliyetçiliğin birçok farklı tanımı yapılmasına rağmen ve dönem bazında milliyetçilik kelimesinin tanımının değişmesine ve farklı yorumlanmasına rağmen benzer milliyetçilik tanımını ideoloji olarak benimsediklerini görmekteyiz. Merkezi olmayan ama milli bilince dayalı olarak ortaya çıkmış sivil örgütlenmeler ve yayınlar milliyetçiliğin yayılmasında ve halkın bir olabilmesinde önemli bir unsur olarak her iki ülkede de benzer gelişmeleri yaşayarak ortaya çıkmıştır. Her iki ülkenin de cumhuriyete geçişinde milliyetçiliğin yardımı olduğu görülmüştür ve her iki ülkenin de cumhuriyete geçiş sürecinde Wilson İlkelerinin direkt olarak yardımı olmamış, dolaylı yünden ve benzer noktalarda yardımı olabilmiştir. Bulgular, her iki ülkede de halkı bilinçlendirme, eğitim reformları ve ekonomik kalkınma gibi ortak unsurlar bulunduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, milliyetçilik kavramı, dönemin şartlarına göre şekillenmiş ve her iki coğrafyada benzer sonuçlar doğurmuştur. Çalışma, Kore ve Türkiye arasındaki tarihsel bağları derinlemesine anlamamıza katkı sağlaması amacıyla incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Milliyetçilik, Bağımsızlık Mücadelesi, Kore Ve Türkiye

KAYNAKÇA

AHN Byung-jik, PARK Sung-su. (1980). Kore Çağdaş Milli Hareketi Tarihi. Dolbege Yayınları, Seul.

- AHN Byung-uk. (1970). Do San Düşüncesi. Daesung Kütür Yayınları, Seul.
- AHN Min-jung. (2008). Coson Döneminde Kadın Ahlaki Eğitimi (Yüksek lisans tezi). Busan Üniversitesi, Busan, sayfa 28.
- AKÇURA, Yusuf. (1998). Türkçülüğün Tarihi. Kaynak Yayınları, İstanbul.
- CARR, Edward Hallett. (1999). Milliyetçilik ve Sonrası. İletişim Yayınları, İstanbul, sayfa 11-15.
- CENAN, Eren. (2023). Osmanlı-Türk Anayasacılığının İlk Anayasası: 1876 Tarihli Kanuni Esasi. Adalet Dergisi, 71, 565-604.
- CHA, Sung-hwan. (1995). Kore Din İdeolojisinin Sosyal Anlayışı. Munhakkwa Jisungsa, Seul, sayfa 100.
- ERASLAN, Cezmi. (1995). 2. Abdülhamit ve İslam Birliği. Ötüken Yayınları, İstanbul, sayfa 37.
- ERKAL, Mustafa E. (1988). Ziya Gökalp ve Düşündürdükleri. Türk Yurdu, 1988, 15.
- GELLNER, Ernest. (2016). Milliyetçiliğe Bakmak. İletişim Yayınları, İstanbul.
- GÜNGÖR, Erol. (2004). Türk Kültürü ve Milliyetçilik. Ötüken Yayınları, İstanbul.
- HABİBULLAYEV, İlham. (2001). Hüseyinzade Ali Bey (Turan) Hayatı ve Fikirleri (Yüksek lisans tezi). İstanbul Üniversitesi, sayfa 96.
- HANİOĞLU, Şükrü. (1981). Doktor Abdullah Cevdet ve Dönemi. Üçdal Neşriyat Yayınları, İstanbul, sayfa 325-327.
- HOBSBAWN, Eric J., & RANGER, Terence. (1983). The Invention of Tradition. Cambridge University Press, Cambridge.
- JEONG, Eun Kyung. (2016). Kore Milliyetçiliği. Likya Yayınları, İstanbul.
- JEONG, Kyung-hwan. (2008). Bek-Bum Kim Ku'nun Kültür Devlet İdeolojisi Hakkında bir Çalışma. Doğukuzey Asia Nonchong-nu: 47, Seul, sayfa 102.
- KİM, Hye-sung. (2003). Kore Milliyetçiliği Ortaya Çıkışı ve Gelişimi. Bibong Yayınları, Seul, sayfa 164-165.
- LEE, Byoung-hyu. (2001). Yangban Nedir? Ilchokak Kore Vatandaş Tarihi, Cilt:29, sayfa 1-22.
- LEE, Gyun-young. (1990). Shin Gwan Hwe Üzerinden bir İnceleme (Doktora tezi). Hanyang Üniversitesi, Seul, sayfa 1.

- LEE, Jai-sonn. (1977). Coson Son Dönemin Shin Min Hwe Hakkında bir Araştırması (Doktora tezi). İhwa Kadın Üniversitesi, Tarih Enstitüsü, Seul, sayfa 27-30.
- LEE, Jung Hye. (2022). Kore Tarihi 2. Anadolu Kitabevi, Ankara.
- LEE, Se-gwon. (2002). Donghak Düşüncesi. Nılhanıl Yayınları, Seul, sayfa 3.
- LEE, Sun-heng. (1969). 1 Mart Hareketinin Determinizm Hareketi, 1 Mart Hareketi'nin 50. yılını anma tezi. Dong-A Yayınları, Seul, sayfa 182.
- OKANDAN, Recai G. (1957). Amme Hukukumuzun Ana Hatları. Fakülteler Matbaası, İstanbul.
- PARK, Chan-sung. (2000). Japon Yönetimi Altında Kore Milliyetçiliğinin Oluşması ve Dallanması. Kore Bağımsızlık Hareketi Araştırması, Sunggyungwan Üniversitesi, Seul, sayfa 119.
- POULTON, Hugh. (1998). Silindir Şapka Bozkurt ve Hilal. Sarmal Yayınları, İstanbul.
- SARINAY, Yusuf. (1994). Türk Milliyetçiliğinin Tarihi Gelişimi ve Türk Ocakları. İstanbul, sayfa 15-18.
- SHİN, Dong-gyun. (2000). Yijongçiksa Düşüncesi'nin Gelişme Süresi. Jeonnam Teknik Üniversitesi, Jeonnam, Vol. 16, sayfa 428.
- SONYEL, Salahi. (1973). Türk Kurtuluş Savaşı ve Dış Politika. Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara, sayfa 32-33.
- TERZİ, Arzu. (2009). Saray Mücevher ve İktidar. Timas Yayınları, İstanbul, sayfa 126.
- TÜRKDOĞAN, Orhan. (2004). Milli Kimliğin Yükselişi. Alfa Yayınları, İstanbul.
- UHM, Yun-suk. (2007). Kim Ku'nun Beşeriyeti Milliyetçiliği İçindeki Kültür Felsefesinin Hedefi. Kim Ku Vakıf Yayınları, Seul, sayfa 291.
- YU, Byungyong. (1997). Modern Kore Tarihi ve Milliyetçilik. Jipmundang Yayınları, Seul, sayfa 37.

TÜRK-AMERİKAN MÜNASEBETLERİ(1950-1960)

Hürmet Sema Barutcu

barutcuhurmetsema@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

1940'lı dönemin sonlarında Türkiye'nin dış politikasında Batıyla yakın münasebetler kurma çabası vardır. 1947'de Amerikan Başkanı Truman'ın yayınladığı Truman Doktrini, Türkiye'nin Sovyet tehlikesine karşı güvence altına alınmasını savunmak amacıyla Türkiye'ye ekonomik ve askeri destek temin edilmesinin temeli oluşturulmuştur. Destekler Türkiye'nin Batıyla münasebetlerinin oluşmasının başlangıcını oluşturmuştur. 1950-1960 Türk-Amerikan münasebetleri Soğuk Savaş kapsamında etkin bir dönemi yansıtmaktadır. Bu dönemler Türk-Amerika arasındaki münasebetlerin stratejik, askeri, ekonomik ölçülerde yoğunlaştığı ve dönemin uluslararası güvenlik işleyişleriyle biçimlendiği bir dönemdir. Soğuk Savaş'ın getirdiği jeopolitik zorluklar altında Amerika, Sovyetler Birliği'nin Orta Doğu ile Avrupa'daki genişlemeci stratejilerine karşı Türkiye'yi mühim bir ittifak olarak görmüş ve bu münasebetler iki ülke arasında karşılıklı menfaat doğrultusunda güçlendirilmiştir. Türk-Amerikan münasebetlerinin dönüm noktaları; Truman Doktrini, Marshall Planı, Kore Savaşı, Türkiye'nin NATO Üyeliği, Balkan Paketi, Bağdat Paketi, Eisenhower Doktrini, Kıbrıs Sorunudur. Bu dönem Türk-Amerikan münasebetlerinin yalnızca askeri değil eş zamanlı olarak ekonomik ve diplomatik düzeyde ilerlemesine zemin oluşturmuştur. Türkiye'nin Batıyla olan münasebetleri Sovyet baskısına karşı güçlü bir stratejik işbirliğine dayanmıştır. Türkiye, Amerika açısından yalnızca askeri ittifak olmanın ilerisinde Orta Doğu ve Avrupa ortasında bir güvenlik köprüsü görevi görmüştür. 1950-1960 dönemleri Türk- Amerikan münasebetlerinin şekillendiği Soğuk Savaşın evrensel değişkenleri içerisinde Türkiye'nin Batı ile işbirliği faaliyetini güçlendirdiği stratejik, askeri ve ekonomik işbirliği faaliyetinin gelişim kazandığı bir dönem olarak belgelendirilmiştir. Bu çalışmada 1950-1960 arası dönemde Türk-Amerikan münasebetlerini araştırılarak dönemin küresel ilişkilerinde Türkiye'nin stratejik rolünü Soğuk Savaşın tesiriyle ilerleyen askeri ve ekonomik ortaklıkların incelenmesi amaçlanmaktadır. Bununla birlikte Türkiye'nin Batı bloğu içerisindeki yerini güçlendirmesiyle Türkiye'nin Sovyetler Birliği'ne karşı stratejik bir tampon alan görevi görmesinin, Türkiye-Amerika arasındaki münasebetlere olan destekleri incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dış Politika, Türk-Amerikan İlişkileri, Soğuk Savaş,1950-1960

KAYNAKÇA

AKŞİN, Sinan. Kısa Türkiye Tarihi. İstanbul :Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2023.

ARMAOĞLU,Fahir.20.Yüzyıl Siyasi Tarihi.C.1-2:1914/1995, İstanbul ,Alkım Yayınevi,2004.

- ARMAOĞLU, Fahir. 20.Yüzyıl Siyasi Tarihi 1914-1980. Ankara: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 1984.
- ARMAOĞLU, Fahir. Türk Amerikan İlişkileri 1919-1997 .İstanbul : Kronik Kitap ,2022.
- BAĞCI, Hüseyin. Demokrat Parti Dönemi Dış Politika. Ankara: İmge Yayınevi, 1990.
- BODUR, Harun. Kronolojik 20.Yüzyıl Siyasi Tarihi. İstanbul: Yeditepe Yayınevi, 2013.
- DURMUŞ, Yalçın. Türkiye Cumhuriyeti Tarihi. C.2, Ankara: Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığı, 2022.
- GÖNLÜBOL, Mehmet. Olaylarla Türk Dış Politikası;(1919-1995).Ankara: Siyasal Kitabevi, 1996.
- KOCABAŞ, Süleyman. Menderes Dönemi Demokrat Parti İktidarı Ve 27 Mayıs 1960 Darbesine Giden Yol 1950-1960. İstanbul :Bayrak Matbaacılık Ve Yayıncılık, 2011.
- MERİH, Turgay. Soğuk Savaş Ve Türkiye 1945-1960. Ankara: Ebabil Yayınları, 2006.
- ORAN ,Baskın. Türk Dış Politikası.C.1:1919-1980,İstanbul: İletişim Yayınları , 2001.
- PAPUÇÇULAR, Hazal. Cumhuriyet'in Dış Politikası Olaylar, Aktörler, Kurumlar 1923-2023. İstanbul, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2023.
- SOYSAL, İsmail. Çağdaş Türk Diplomasisi:200 Yıllık Süreç[Çağdaş Türk Diplomasisi Sempozyumu (15-17 Ekim 1997)]. Ankara: Türk Tarih Kurumu, 1999.
- UÇAROL, Rifat. Siyasi Tarih (1914-2014).C.2,İstanbul:Der Yayınları, 2019. Süreli Yayınlar
- ATAGENÇ ,İhsan Ömer, TOPRAK, Nuri Gökhan, “Türk-Amerikan İlişkilerinde 12 Temmuz 1947 Antlaşması ve Türk Siyasal Hayatına Etkileri”, Gazi Akademik Bakışı, C.:12,S.:24
- BANBAL, Oktay Gökhan, “Soğuk Savaşta Sıcak Çatışma – Kore Savaşı”, Doğu Asya Araştırmaları Dergisi,C.:4 S.:7
- AKKAYA Bülent , “Türkiye’ nin NATO Üyeliği ve Kore Savaşı”, Akademik Bakış,S.:28 BÖLME, Selin Muzaffer, “Soğuk Savaş’ta NATO-ABD-TÜRKİYE Üçgeninde Askeri Üsler: Süreklilik Ve Değişim”, Uluslararası İlişkiler, C.:9S.:34
- CRİSS, Nur Bilge, “Türkiye-NATO İttifakının Tarihsel Boyutu”, Uluslararası İlişkiler ,C.:9 S.:34 COŞKUN, Yasin, “Amerikan Belgelerine Göre Eisenhower Dönemi’nin İlk Yıllarında ABD’nin Türkiye Politikası (1953-1955)”,History Studies International Journal of History,C.:9,S.:4

ERTEM, Barış, “Türkiye ABD İlişkilerinde Truman Doktrini ve Marshall Planı”, Balıkesir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi,C.:12,S.:21

KUZGUN, Meral, “Amerikan Basınında Demokrat Parti, Başbakan Adnan Menderes ve Türk Amerikan İlişkileri Üzerine Bazı Notlar (1950-1955)”,Gazi Akademik Bakışı,C.:14, S.27

USLU, Nasuh, ÇAKIR, Muhammet Faruk, “Menderes Dönemi Türk Amerikan İlişkileri”, Demokrasi Platform,C.:5,S.:18

SARIKOYUNCU, Esra, “Demokrat Parti Döneminde Türkiye’nin Kıbrıs Politikası (1950-1960)”,Gazi Akademik Bakışı,C:6,S.11

19. YÜZYILIN İLK ÇEYREĞİNDE MACARLARIN MİLLİ UYANIŞI VE TÜRKLERLE OLAN MÜNASEBETLERİ

İbrahim Sarıçicek / Prof. Dr. Yahya Bağceci

ibsaricicek@gmail.com / ybagceci@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Bu çalışma, 19. Yüzyıl başlarında Avrupa’da başlayan, siyasi ve sosyal değişimin Macar halkına etkisini ve bu etkilerin Macarlar ve Türklerin arasındaki ilişkilere nasıl yansıdığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. 19. Yüzyıla gelindiğinde Macarlar da tıpkı diğer batılı devletler gibi bu değişimlerden payına düşeni almıştır. Bu süreçte, politik yıldırma çalışmaları, milli bilinç ve özgürlükçü ayaklanmaların temelini oluşturmuştur. 19. Yüzyılın ilk çeyreğinde Macarlar, Habsburg hanedanlığına bağlıydı. Habsburglar, Macarları merkezîyetçi bir yönetim tarzıyla yönetiyor ve Macar burjuvazisinin etkisini kırmaya çalışıyordu. Gayet tabii ki bu gelişmeler, Macar halkı ve burjuvazisinin bu durumdan rahatsızlık duymasına yol açıyordu. Tarihler 1804’ü gösterdiğinde, yeni kurulmuş olan Avusturya İmparatorluğu, Macaristan’ı kendisine bağlı bir vilayet şeklinde yönetim altında tutmayı amaçlamış olsa da Macar burjuvazi takımı öyle bir olayı reddederek, kendi milli haklarını müdafaa etmek için çabaladılar. Ve bu çabaların sonucu olarak, yeni yüzyılın ilk çeyreğinde Macar ulusal bilinci tekrardan filizlenmeye başladı. Macar fikir adamları ve sanatçıları, milli dil ve milli kültürün muhafaza edilerek ileri taşınması için büyük bir gayret göstermişlerdir. Bu çeyrek asırda, Macaristan’ da sanat, bilim ve edebiyatta önemli ölçülerde ilerlemeler kaydedilmiştir. 19. Yüzyılın ilk çeyreği, Macar halkı için hem ciddi sıkıntıların olduğu hem de birçok yeni olumlu gelişmelerin yaşandığı bir dönem olmuştur. Bu yüzyılın başlarında, Macarlar ve Türkler arasında olan münasebetler, Osmanlı Devleti ile Habsburg Hanedanlığının uzun yıllardan beridir süregelen siyasi ve askeri çatışmalarının gölgesi altında şekillenmiştir. Bu durumda da Macarlar, Habsburg Hanedanlığının bir parçası olması sebebiyle, Osmanlı Devleti ile sık sık karşı karşıya gelmiştir. Bu çalışma yapılırken kullanılan kaynaklar, ağırlıklı olarak Macar arşiv belgeleri ve kaynakları olmuştur. Bu kaynaklardan yararlanarak özgün bir çalışma yapmak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Macaristan, Milliyetçilik, Kültür

KAYNAKÇA

Aşin, S. (1988). Türkiye tarihi 3: Osmanlı Devleti 1600-1908. Cem Yayınevi.

Baştav, Ş. (2005). Türk-Macar münasebetlerinde Hungarolojinin yeri. Makaleler 3. Berikan Yayınevi.

Binici, S. (2018, Şubat). 1848/49 Macar Bağımsızlık Hareketi içinde Osmanlı Devleti'nin rolü. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, (55).

Çolak, M. (2001, Mayıs). 19. yüzyıl sonu-20. yüzyıl başlarında Türk-Macar yakınlaşması. Toplumsal Tarih, 15.

Çolak, M. (2008). Atatürk'ün Macar bahçıvanı János Máthé. Cumhuriyet Tarihi Araştırmaları Dergisi, Hacettepe Üniversitesi, Atatürk İlkeleri İnkılap Tarihi Enstitüsü.

Çolak, M. (2009). Atatürk dönemi Türkiye'sinde bir Macar meteorolog: Aksakallı Havabakan Antal Réthly (Macar kaynaklarına göre). Cumhuriyet Tarihi Araştırmaları Dergisi, Hacettepe Üniversitesi, Atatürk İlkeleri İnkılap Tarihi Enstitüsü, (9).

Çolak, M. (2011). Macar etnograf István Györffy ve Kuzey Marmara bölgesi inceleme gezisi (1918). Belleten, 72(265), 943-950.

Dilbaş, G. (2016). 225. doğum yılında en büyük Macar: István Széchenyi (1791-1860). Trakya Üniversitesi Balkan Araştırma Enstitüsü Dergisi, 5(1), 59-90.

Doğan, İ. (2007). Macar ulusal kimliğinin oluşumunda Türk etkisi. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi.

Doğan, İ. (2013). Macaristan'da aydınlanmanın dili ve ideolojisi. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi.

Eckhart, F. (1949). Macaristan tarihi (İ. Kafesoğlu, Çev.). Ankara.

Gökbilgin, M. T. (1962). XIX. asır sonlarında Türk-Macar münasebetleri ve yakınlığı. Ankara.

Güngörmüş, N. (2013, Eylül). Türk-Macar ilişkileri araştırmalarında Ármin Vâmbéry'nin yeri. Ölümünün 100. Yılında Ármin Vâmbéry'yi Anma Toplantısı, 6-7 Eylül, Ankara.

Karal, E. Z. (1988). Osmanlı tarihi. Ankara.

Kurat, Y. T. (1967). Osmanlı İmparatorluğu ve 1849 Macar mültecileri meselesi. Ankara.

McEvedy, C. (2006). Yakınçağ tarih atlası: 1815'ten 2000'e Avrupa. Sabancı Üniversitesi Yayınları.

Namal, Y. (2009). Türk-Macar ilişkileri. İskenderiye Yayınları.

Nazır, B. (t.y.). Macar ve Polonyalı ihtilalcilerin Osmanlı Devleti'ne ilticası ve diplomatik kriz.

Özdemir, H. (2012). Avrupa mantığı: Avrupa bütünleşmesinin teori ve dinamikleri. Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi.

Potyemkin, V. (1977). Uluslararası ilişkiler tarihi (A. Tokatlı, Çev.). İstanbul.

Tanilli, S. (2017). Yüzyılların gerçeğı ve mirası: 18. yüzyıl – Aydınlanma ve devrim (Cilt IV). Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

KAYSERİ 13 NUMARALI TAHRİR DEFTERİNDE KALPAKLIOĞLU VE YANIKOĞLU MAHALLELERİ

Merve Şen / Doç. Dr. Can Deveci

kmerve.sen@gmail.com / cdeveci@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Kayseri Tarihi hakkında, günümüze kadar gizli kalmış pek çok hususun ortaya çıkartılmasında en önemli kaynaklar hiç şüphesiz arşiv vesikalarıdır. Arşiv vesikalarının içinde ise, ihtiva ettikleri orijinal bilgiler dolayısıyla Tapu Tahrir Defterleri'nin ayrı bir önemi vardır. Bu çalışma Kayseri'deki defterlerin incelenmesiyle Osmanlı toplumunun durumu, nüfus hareketleri, şehirleşme, idari ve iktisadi yapıyı ortaya çıkacaktır. Bu amaç doğrultusunda Kayseri'nin Kalpaklıoğlu ve Yanıkoğlu Mahalleri üzerinde detaylı bir çalışma yapılacaktır. Kayseri şehri, XI. yüzyılın ortalarında Anadolu'ya yapılan Türkmen akınları esnasında Türkler'in hâkimiyetine girdi. Dânişmendiler idaresinde kalan ve önemli bir merkez hâline gelen Kayseri'yi, Selçuklu sultanı II. Kılıç Arslan Selçuklu topraklarına kattı. 1243'teki Köseadağ Savaşı'ndan sonra Moğollar'ın eline geçen ve büyük bir tahribata uğrayan şehir, 1343'te Emir Eratna'nın eline geçti. Daha sonra Kadı Burhaneddin'in hâkimiyetinde olmuş ve vefatı üzerine Yıldırım Bayezid tarafından 1398'de Osmanlı topraklarına katıldı. XV. yüzyılda birkaç defa el değiştiren Kayseri'de, 1474'te Osmanlı idaresi tesis edildi. Anadolu'nun tarihî şehirlerinden biri olan Kayseri'nin, ilk yerleşiminden bugüne kadar geçirdiği değişiklikler tam olarak aydınlanmış değildir. Şehir muhakkak ki hareketli siyasi tarihinde yer değişikliklerine uğramış, buna paralel olarak kalenin yapımı, ilave ve tadili vukua gelmiştir. Şehir Mazaka, Eusebia, Kaisareia, Kayseriyye ve Kayseri olarak isim değişikliğine uğramıştır. Osmanlılar'ın hangi tarihte bu tür sayımlara başladığı kesin şekilde bilinmemekle birlikte günümüze ulaşan en eski sayımı ihtiva eden 835 (1431) tarihli Arvanid Sancağı Defteri ile diğer bazı belgelerden, sayım sonuçlarının kaydedildiği defter usulünün XIV. yüzyılda mevcut olduğu anlaşılmaktadır. Kayseri, 1398'de ilk defa Yıldırım Bayezid tarafından feth edilerek Osmanlı hakimiyeti altına alınmıştır. Bir müddet Karamanoğulları idaresinde kalan Kayseri, Karaman Beyliği'nin ortadan kaldırılmasından sonra 1464'te yeniden Osmanlı hakimiyetine girmiştir. Kayseri ilk defa Karaman Beylerbeyliği'ne dahil edilerek 876/1474'te tahrir edilmiştir. Bu çalışmada 1800-1900 tarihleri arasını kapsayan 13 numaralı ve 603 sayfa sayısına sahip Kayseri Tahrir defterlerinden yararlanılacaktır. Bu tahrir defteri Kayseri Kalpaklıoğlu ve Yanıkoğlu Mahallelerinin nüfus hareketleri, şehirleşme, idari ve iktisadi yapısı hakkında bilgiler vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Kayseri, Kayseri Tarihi, Tahrir Defteri

KAYNAKÇA

- Refet Yinanç, Mesut Elibüyük, Kayseri İli Tahrir Defterleri I. Cilt, Kültür yayınları, 2009.
- Refet Yinanç, Mesut Elibüyük, Kayseri İli Tahrir Defterleri II. Cilt, Kültür yayınları, 2009.
- Refet Yinanç, Mesut Elibüyük, Kayseri İli Tahrir Defterleri III. Cilt, Kültür yayınları, 2009.
- Mehmet Çayırdağ, Kayseri tarihi Araştırmaları I, Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları, Kayseri, 2021.
- Mehmet Çayırdağ, Kayseri tarihi Araştırmaları II., Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları, Kayseri, Haziran. 2022.
- Mehmet İnbaşı, 1500(HİCRİ 906) Tarihli Kayseri Tapu Tahrir Defteri, Kültür Yayınları, 2009.
- Mehmet İnbaşı, 1500 ve 1520 Tarihli Tapu Tahrir Defterlerine Göre Kayseri Kazası, Yüksek Lisans Tezi , Erzurum 1991.
- Emine Güldüoğlu, OSMANLI MERKEZ-TAŞRA İLİŞKİLERİ ÇERÇEVESİNDE XVII. YÜZYILDA KAYSERİ SANCAĞI, Doktora Tezi , Eylül 2011.
- Abdullah KAYA , XI-XIII. Yüzyıllar Arası Kayseri ve Çevresine Genel Bir Bakış , Dergipark, 2013.
- Mahmut Özkok, KAYSERİ ŞEHİRİ TARİHİ İÇ KALESİ , Dergipark, 1876.
- Burak Asiliskender, Ahsen Özsoy, Cumhuriyet sonrası Kayseri’de modernleşme: Mekansal ve Toplumsal Değişim , İstanbul, Mart 2010.
- Mehmet Çayırdağ, Kayseri’de Zamanımıza Kadar Gelememiş Olan Bazı Mühim Tarihi Binalar, IX. Türk Tarih Kongresi II, Ankara 1988.
- Mehmet Çayırdağ, Kayseri’de Selçuklu ve Beylikler Dönemine Ait Bazı Kitabe ve Mezar Taşları, İÜEF. T D. sayı:34, İstanbul 1984.
- Mehmet Çayırdağ, Kayseri’de Kitabelerinden XV. ve XVI. Yüzyıllarda Yapıldığı Anlaşılan İlk Osmanlı Yapıları, VD XIII, Ankara 1981. Kayseri’nin Mahalleleri, Erciyes Dergisi sayı:38, Kayseri 1981.
- Osman Arşiv Vesikaları, Tapu tahrir Defterleri.
- Çetin, Selçuklu Müesseseleri ve Anadolu’da İslâmiyetin Yayılışı, İstanbul 1981

ÖZDEĞER, Hüseyin; Ayıntāb Livası I, İstanbul 1988.

ÖZDOĞAN, Kazım; Kayseri Tarihi I. Kayseri 1987.

ÖZGÜÇ, Tahsin; Kültepe Kazısı, Ankara 1953

UZUNÇARŞILI, İ.Hakkı; Osmanlı Tarihi I, Ankara 1982. - Osmanlı Tarihi II, Ankara 1983.

Sivas-Kayseri ve Dolaylarında Eratna Devleti, Belleten XXXII, 1968.

Sivas ve Kayseri Hükümdarı Kadı Burhaneddin Ahmed, Bel- leten XXXII 1968.

Türkiye Mülki İdare Bölümleri ve Bunlara Bağlı Belediyeler, Köyler, Ank.1971.

Osman Gerçek, Tarihi Kayseri Kalesi, Düşünen Şehir Dergisi, 2020.

Ali Aktan, Ramazan Tosun, III. Kayseri ve Yöresi Tarih Sempozyumu Bildirileri, Kayseri ve Yöresi Tarih Araştırmaları Merkezi, Nisan 2000.

KAHVENİN TARİHSEL VE SOSYO-KÜLTÜREL ROLÜ: OSMANLI DEVLETİ ÖRNEĞİ

Semiha Nur Hastokatlı

nurribulu@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TARİH

Kahve, Osmanlı Devleti'nden günümüze kadar yalnızca bir içecek olmanın ötesinde, toplumsal etkileşimin, kültürel ritüellerin ve sosyo-politik dinamiklerin şekillendirildiği önemli bir unsur olmuştur. Geçmişte olduğu gibi günümüzde de toplumlar arasında sosyalleşmeye, dinlenmeye ve sohbet etmeye olanak sağlayan bir içecek olarak rol oynamaktadır. Arap topraklarından çıkan kahve, Yemen Valisi'nin Kanuni Sultan Süleyman'a sunmasıyla Osmanlı Devleti'ne girmiş ve buradan Avrupa'ya yayılmıştır. Osmanlı'da kahve, yalnızca bir içecek olmanın ötesinde, toplumsal bir ritüel şekline bürünmüş ve kahvehaneler, halkın bir araya gelerek sosyo-kültürel faaliyetlerde bulunduğu mekanlar haline almıştır. Bu mekanlarda insanlar bir araya gelerek çeşitli oyunlar oynamış, müzikli eğlencelere katılmış ve toplumsal sohbetlerde bulunmuştur. Kahvehaneler, Osmanlı Devleti'ndeki sosyal yapıyı önemli ölçüde şekillendiren yerler haline gelmiştir. Ancak bu mekanlar, özellikle siyasal ve dini anlamda eleştirilerin odağı olmuştur. Kahve ve kahvehaneler, toplumun sosyal düzenini tehdit ettiği düşüncesiyle zaman zaman yasaklanmış, bu yasaklar çeşitli dönemlerde hükümetin siyasal ve dini denetim ihtiyaçlarıyla ilişkilendirilmiştir. Bu çalışmada, kahve kültürünün Osmanlı Devleti'ndeki toplumsal işlevi, kahvehanelerin kültürel ve sosyal birer buluşma noktası olarak rolü ve bu mekanların siyasal iktidar tarafından yasaklanma sebepleri ele alınacaktır. Ayrıca, kahvehanelerde yapılan kültürel etkinliklerin, dönemin sosyal dinamikleri ve halkın siyasal tavırları üzerindeki etkileri irdelenecektir. Araştırma, kahvenin yalnızca bir içecek olmanın ötesinde, Osmanlı toplumunun sosyal yapısını ve kültürel pratiklerini nasıl dönüştürdüğünü anlamaya yönelik bir katkı sunmayı hedeflemektedir. Araştırma yöntem olarak, tarihsel analiz ve literatür taraması yöntemleri kullanılacaktır. Osmanlı'daki kahve kültürü üzerine yazılmış eserler, dönemin sosyal yapısı ve kahveye dair yasakların tarihsel bağlamda nasıl şekillendiği üzerine değerlendirmeler yapılacaktır. Ayrıca, kahve ve kahvehanelerin Osmanlı toplumunda nasıl bir sosyal yapı oluşturduğuna dair mevcut literatürden yararlanılarak, bu olguların toplum üzerindeki derin etkileri ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı Devleti, Kahve, Kahvehane

KAYNAKÇA

Yaşar, A. (2005). Osmanlı şehir mekânları: Kahvehane literatürü. Türkiye Araştırmaları Literatür Dergisi, (6), 237-256.

Ürer, H. (2010). Osmanlı'da kahve/Kahvehane Kültürü ve Salihli'den Bir kahvehane Örneği" *Himaye-i Etfal*". *Sanat Tarihi Dergisi*, 19(2), 1-26.

Karhan, J. (2021). Toplumsal ve kültürel bir içecek:"Türk Kahvesi". *Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi*, (52), 149-165.

Yüksel, F., Goral, M., Kement, Ü., & Güner, Ç. (2022). Türkiye’de kahveye yüklenen anlam ve kahve tüketim alışkanlıkları. *Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 12(3), 1967-1996.

Bulduk, S., & Süren, T. (2015). Türk mutfak kültüründe kahve. *Maddi Kültür I*, 299, 309.

BÜNYAN SEYYİDLER MEZARLIĞI GEÇ OSMANLI DÖNEMİ KADIN MEZAR TAŞLARI ÖRNEKLERİ ÜZERİNDEN BAZI OKUMALAR

Sema Demirezen

semademirezen6@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, SANAT TARİHİ

İnsanoğlu ölümcüldür ve Müslüman alemi öldükten sonraki yaşama ve ahiret inancına sahiptir. Ölünün naaşı yakınları tarafından İslamiyet'e uygun şekilde yıkanarak gerekli defin törenini gerçekleştirirler. Türkler henüz yerleşik hayata geçmemişken, ölülerini "kurgan" denilen yığma tepe halindeki mezarlara gömmüşlerdir. Orta Asya Türkleri ölülerinin başına, taş nine, taş baba ve balbal adı verilen insan sıfatındaki taşları dikerlerdi. Türkler yerleşik hayata geçtikten sonra da mezar taşı dikme geleneğini devam ettirmişlerdir. Bu bağlamda dini, siyasi ve kültürel ortamların da etkisiyle farklı Türk topluluklarının birbirinden farklı mezar taşı yapma geleneği oluşmuştur. Ölem kişinin yakınları ölülerinin mezar yerini belli etmek için ölünün kimliği mahiyetinde mezar taşı dikerler. Mezar taşının üzerine ölünün geldiği soyu, adı, soyadı, doğum ve ölüm tarihi yazılır. Mezar taşının biçimi ve üzerindeki süsleme unsurları ölünün cinsiyetini statüsünü belli ettiği için de incelemeye ve araştırmaya değer somut kültür varlıklarındandır. Ayrıca mezar taşlarının üzerindeki kitabeler o dönem hakkında bilgi vererek dönemin mezar tipi hakkında bilgiye ulaşmamızı sağlar. Kadın mezar taşları da gerek zarif taş işçiliğiyle gerekse üzerindeki kadınlara özel süsleme unsurlarıyla kendilerini belli ederler. Bu bildiri kadın mezar taşlarını gördüğümüzde ayırt edebilmek ve üzerindeki süslemelerin hakkında fikir sahibi olabilmek adına bir ön okuma niteliği taşımaktadır. Özellikle Türklerin ölüye olan saygıları ve ölü gömme adetleri hakkında da bilgi vermek araştırmanın bir diğer amacıdır. Bu çalışmada kendi lisans tezi konum olan Bünyan Seyitler mezarlığındaki geç Osmanlı dönemi kadın mezar taşları hakkında bir kesit sunulacaktır. Buradaki kadın mezar taşları geç Osmanlı dönemini yansımasıyla ve tarihi birer miras olmasıyla geçmişten geleceğe ışık tutmaktadır. Bu çalışmadaki amaç tarihi somut mirasımıza sahip çıkmak onları korumak ve envanterlemek; gün yüzüne çıkarmak ve olabildiğince fazla insanı bilinçlendirerek tarihin kalıntılarının hala bir yerlerde araştırılmayı, keşfedilmeyi beklediğini

aşılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mezar Taşı, Kadın , Osmanlı

KAYNAKÇA

1-)SAĞIROĞLU, Aslı, "Kayseri Mezar Taşlarında Kadın imgesi", II. Uluslararası Bir Bilim Kategorisi Olarak "kadın" Edebiyatı Dil ve Kültür Çalışmalarında kadın

Sempozyumu Bildiri kitabı, Adnan Menderes Üniversitesi 27-29 Nisan Yayını, C:I, Aydın, 2010, s.65-73

2-)BODAKÇI, Ahmet, "Mardin'de Bezemeli kadın Mezar Taşları Üzerine Bir Değerlendirme", İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi, C:XI, S:3, 2022, s. 1798-1820

3-)TALİ, Şerife,"Ölüm Sanat ve kadın", Düşünen Şehir Dergisi, 2018, s.76-83

4-)ASLAN, Rümeysa Begüm, Osmanlı Mezar Taşları

5-) SAĞIROĞLU ARSLAN, Aslı, - BUDAK, Ayşe, "Kayseri Bünyan ilçesine bağlı kölete Köyündeki Sanduka Tipli Mezarlar", IX. Ortaçağ ve Türk Dönemi Kazıları ve Sanat Tarihi Araştırmaları Sempozyumu, Erzurum, 2005, s.403-413

6-) TOPÇU, Sultan Murat - ÖZBAY, Ersel, "Bünyan ilçesi Gergeme Mahallesi Tarihi MezarTaşları", Palmet Dergisi, S: 6, 2024, s.239-277

7-) ÇETİN, Onur, "Osmanlı Mezar Taşları Etrafında Gelişen Kültür ve Medeniyet Dünyası Üzerine Bir inceleme (Eyüp örneği)", Anadolu Akademi Sosyal Bilimler Dergisi, C:I, S:2, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, 2019, s. 113-122

8-) MUTLU, Mehmet, "Silifke-Taşucu Mezarlığındaki Osmanlı Dönemi Mezar Taşları" Karadeniz Araştırmaları, C: XXI, S:83, 2024, s.995-1029

9-) SAGIROĞLU ARSLAN, Aslı, "Develi Çataloluk köyü Mezarlığı ve Mezar Taşlarına Dair 2021 Yılı Yüzey Araştırması Bulguları", 25. Uluslararası Ortaçağ ve Türk Dönemi Kazıları ve Sanat Tarihi Araştırmaları, Necmettin Erbakan Üniversitesi Yayınları: 146, konya, 2022, s. 111-129

10-) ÇAL, Halit, "Malatya Kırklar Mezarlığı Mezar- Mezar Taşlarında Bezeme", Bilig, Türk Dünyası Sosyal Bilimler Dergisi, S:94, Ankara, 2020, s.159-187

11-) ARSLAN, Sevin-GÜZEL, Eylem, "Osmanlı Dönemi Örselli (ödemış) Gölcük Yaylası) Mezar Taşları" Karadeniz Araştırmaları, C:XX, S:80, 2023, s.1044-1078

12-) ÇAĞLI TÜTÜNCÜGİL, Ersel, "Geç Dönem Osmanlı Mezar Taşı üretim Sürecine Bir örnek: Kokluca (izmir) Mezarlığı", Türkiye Bilimler Akademisi Kültür Envanteri Dergisi, S:22, 2020, S. 111-129

13-) SAĞIROĞLU ARSLAN, Aslı, Seyyid Burhaneddin Hz. Mezarlığı, Mezarları ve Mezar Taşları, Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları NO:141 C:I, Kayseri, 2018, s. 251-274

ERETNA ERETNA BEYLİĞİ IŞIĞINDA KAYSERİ KÖŞK MEDRESESİ

İsmail Enes Oyanık

bilge.enes34@hotmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, SANAT TARİHİ

Eretnaoğulları, 1243 Köseadağ Savaşı ve akabinde Anadolu'nun Moğol istilasından sonra çoğunluğu Uygur Türklerinden oluşan "NOYAN" ünvanı ile anılan komutanlarından biri olan Alladdin Eretna (köse peygamber) tarafından 1335 yılında Kayseri ve Sivas merkezli kurulmuştur. Bu süreçte İlhanlılar ve Memlüklüler başta olmak üzere dönemin devletleriyle etkileşimde olan Eretna Beyliği Anadolu'da din, kültür, sanat ve ilim alanında cami, çeşme, medrese, hamam ve hanigah gibi birçok imar faaliyetlerinde bulunmuşlardır. Anadolu'da hüküm süren diğer Türk beylikleri gibi sanat ve kültürlerinde Eretnaoğulları da Selçuklu ve İlhanlılardan etkilenmişlerdir. Konya ve Ankara yöresinden Erzurum'a; Samsun'dan Malatya'nın kuzeyine kadar uzanan topraklarda yarım yüzyılı aşkın bir süre hüküm süren Eretnaoğulları, Anadolu Türk kültür ve medeniyetine önemli hizmetlerde bulunmuşlardır. Türkler'in Anadolu'ya gelişinden itibaren bu coğrafyada birçok medresenin inşa ettirdikleri bilinmektedir. Eretna Beyliğinin kurulduğu dönemden itibaren önem verdikleri yapıların başında eğitim amaçlı olarak kullanılan medrese ve hanigahlar gelmektedir. Bir tarikat yapısı olan hanikahın şekillenmesinde rakip bir kurum olan medresenin etkisi olmuş ve bazen hanikahlar medreselerin işlevlerini de yüklenmişlerdir. Anadolu'daki ilk hanikahlar son derece yalın kuruluşlu yapılar olup; inşa edildikleri malzemeler daha çok kerpiç ve ağaç olduğu için günümüze çok örneği ulaşamamıştır. Plan tipi olarak medreselerin ve hanigahların süreç içerisinde gelişim gösterdiği ve özellikle Anadolu Beylikleri döneminde kendilerine has karakteristik özellikleri ile dikkat çekici hale geldikleri tespit edilmiştir. Anadolu beylikleri yapılarından birisi de Kayseri'de ki Köşk Medresesidir. Günümüzde bu eserin ilk yapıldığında medrese mi yoksa bir hanigah olarak mı yapıldığı tartışılan bir konudur. Yapının merkezinde Aladdin Eretna ve aile fertlerinin yattığı düşünülen türbe bulunmaktadır. Yapı süreç içerisinde medrese olarak anılsa da; yapının hem Ortaçağ Anadolu Türk şehir planındaki yerleşimi açısından hem de bir medresenin içerdiği birimlerini barındırmamasından dolayı hanigah olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda konu dâhilinde işlenilecek olan Eretna Beyliği'nin ve çağdaş devletlerin dönem içerisinde vermiş oldukları medrese ve hangah yapıları ile karşılaştırılarak Eretna beyliği ışığına köşk medresesi (hangahı) hakkında bilgi verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Anadolu, Beylik, Ertna, Medrese, Hanigah

KAYNAKÇA

KAYNAKÇA

- Çetin Varlık, Mustafa. Doğuştan Günümüze İslâm, c. VIII, “Eretna Beyliği”. İstanbul: Çağ Yayınları, 1992, ss. 570-573.
- Göde, Kemal. Eretnalılar (1327-1381). Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları, 1994, ss. 18-19.
- Göde, Kemal. “Eretna Beyliği”. Türkler, c. VI. Ankara: Yeni Türkiye Yayınları, 2002, s. 1392.
- Göde, Kemal. “Eretnaoğulları”. Diyanet İslâm Ansiklopedisi, c. XI. Ankara: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, 1999, s. 296.
- Sümer, Faruk. “Anadolu’da Moğollar”. Selçuklu Araştırmaları Dergisi, c. I. Ankara, 1969, ss. 22-23, 147.
- Umar, Bilge. Türkiye Halkının Ortaçağ Tarihi. İstanbul: İnkılap Yayınevi, 1998, s. 139.
- Uzunçarşılı, İsmail Hakkı. “Sivas-Kayseri Dolaylarında Eretna Devleti”. Belleten, c. XXXII, sayı 126. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları, 1968, s. 164.
- Yıldız, Hüseyin. “Ratna Sanskritçe, Anadolu’da Eretna mı Oldu?”. Dil Araştırmaları Dergisi, sayı XI, Güz 2012, s. 37.
- Yücel, Yaşar. “Eretna Beyliği”. Anadolu Beylikleri Hakkında Araştırmalar, c. II. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları, 1989, s. 5.

KORE’DE CEZALANDIRMA SİSTEMİ, HAPİSHANELER, TARİHİ VE ATILAN ADIMLAR

Emirhan Uzunköprü

emirhanuzunkopru@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Bu araştırma, Kore’nin geleneksel hukuk sisteminden günümüz ceza politikalarına uzanan cezalandırma anlayışını ve hapisane yapısını derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır. Kore toplumunun tarihsel süreçlerde adalet anlayışının nasıl şekillendiği, cezalandırma yöntemlerinin zaman içinde nasıl evrildiği ve bu sistemlerin toplumsal yapıyı nasıl dönüştürdüğü bu çalışmanın temel araştırma sorularını oluşturmaktadır. Çalışmada, Kore’deki ceza sisteminin evrimini anlamak için geniş bir zaman dilimi ele alınmıştır. Coson Hanedanı’ndan başlayarak 20. yüzyıldaki Japon işgali dönemine kadar olan süreçteki ceza sistemleri detaylı bir şekilde incelenmiştir. Kore’nin geleneksel hukuk sisteminde yer alan cezaların toplumsal düzenin korunması için nasıl işlev gördüğü hem bireylerin hem de toplumun disiplin altına alınmasında ne tür yöntemler kullanıldığı bu dönemdeki en önemli konulardan biridir. Modern Kore ceza sisteminin şekillenmesinde Batı’daki ceza hukuku anlayışının etkisi önemli bir yer tutmaktadır. Bunun yanı sıra, araştırmada, Robert D. Neff’in Seul hapisanelerine dair yapmış olduğu gözlemler de kritik bir öneme sahiptir. Kore hapisane sisteminin, Coson döneminden Japon işgali dönemine kadar nasıl bir yapıya büründüğü ve bu süreçlerin toplumsal yapıyı nasıl etkilediği üzerine yapılan değerlendirmeler de araştırma bulgularını zenginleştirmektedir. Bir eski Kuzey Koreli mahkûmla yapılan röportajda elde edilen veriler, Kuzey Kore’nin cezaevlerindeki koşulları ve hapisane kültürünü anlamamıza yardımcı olmaktadır. Bu röportaj, aynı zamanda çağdaş Kore ceza sistemindeki insan hakları ihlalleri konusunda da önemli bilgiler sunmaktadır. Araştırma, nitel analiz yöntemi kullanarak, yazılı belgeler, röportajlar, çeviri metinler ve akademik kaynaklar üzerinden değerlendirmeler yapmaktadır. Bu yöntem, Kore’nin geleneksel ve modern ceza sistemlerini karşılaştırırken, ideolojik ve toplumsal boyutları da göz önünde bulundurmayı mümkün kılmaktadır. Bedensel cezalandırma yöntemlerinin tarihsel süreçteki ideolojik temelleri, hukukun ahlaki ve siyasi araç olarak nasıl işlediği konusundaki verileri ortaya koymaktadır. Günümüzde ise idam cezasının kaldırılmasına yönelik küresel baskılar ve Güney Kore’deki tartışmalar, hukukun evrenselleşen insan hakları normlarıyla uyumlu olup olmadığı sorusunu gündeme getirmektedir. Sonuç olarak, bu araştırma, Kore hukuk sisteminin tarihsel gelişimini ve çağdaş cezaevi yapılarının toplumsal ve ideolojik temellerini anlamak adına bütünlüklü bir bakış açısı sunmayı hedeflemektedir. Araştırma, hukukun yalnızca bir normlar bütünü değil, aynı zamanda toplumsal yapıyı şekillendiren güçlü bir araç olduğunu vurgulamaktadır. Bu çalışma, hukuk, adalet ve cezalandırma kavramlarının, tarihsel

süreçlerle nasıl evrildiğini, toplumsal yapıyı nasıl dönüştürdüğünü ve bireyler üzerindeki etkilerini daha geniş bir perspektiften ele almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cezalandırma, Hapishane Sistemi, İnsan Hakları, Bedensel Ceza

KAYNAKÇA

Amnesty International. (1998, March 31). The death penalty worldwide: Developments in 1997 (Index No. ACT 50/004/1998).

<https://www.amnesty.org/en/documents/act50/004/1998/en>

Amnesty International. (2008, April 15). The death penalty worldwide: Developments in 2007 (Index No. ACT 50/002/2008).

<https://www.amnesty.org/en/documents/act50/002/2008/en>

Amnesty International. (2022, May 24). Death sentences and executions 2021 (Index No. ACT 50/5418/2022). <https://www.amnesty.org/en/documents/act50/5418/2022/en>

Amnesty International. (2022, December 19). Death penalty: Support for UN call for moratorium on executions continues to grow (Index No. ACT 50/6323/2022).

<https://www.amnesty.org/en/documents/act50/6323/2022/en>

European Court of Human Rights. (1989, July 7). Soering v. United Kingdom (Application no. 14038/88), Judgment. <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57619>

Karlsson, A. (2013). Law and the body in Joseon Korea: Statecraft and the negotiation of ideology. *The Review of Korean Studies*, 16(1), 85–110.

United Nations Human Rights Committee. (2003). Roger Judge v. Canada, Communication No. 829/1998, U.N. Doc. CCPR/C/78/D/829/1998.

<https://undocs.org/CCPR/C/78/D/829/1998>

United Nations General Assembly. (2008, February 26). Resolution adopted by the General Assembly on 18 December 2007: 62/149. Moratorium on the use of the death penalty (A/RES/62/149). <https://undocs.org/A/RES/62/149>

United Nations General Assembly. (2020, December 28). Resolution adopted by the General Assembly on 16 December 2020: 75/183. Moratorium on the use of the death penalty (A/RES/75/183). <https://undocs.org/A/RES/75/183>

United Nations General Assembly. (2023, January 6). Resolution adopted by the General Assembly on 15 December 2022: 77/222. Moratorium on the use of the death penalty (A/RES/77/222). <https://undocs.org/A/RES/77/222>

United Nations Human Rights Council. (2017, December 27). Report of the Working Group on the Universal Periodic Review: Republic of Korea (A/HRC/37/11). <https://undocs.org/A/HRC/37/11>

KORE SAVAŞI'NIN HALKA ETKİSİ

Eylül Yağmur İpek

yagmurp54@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Kore Savaşı, Kore Yarımadası'nda yıkıcı etkiler yaratmış ve hem Kuzey hem de Güney Kore'de milyonlarca Korelinin hayatını kaybetmesine yol açmıştır. Eui Hang Shin'e göre, "Kore Savaşı, nüfusa oranla dünyanın en yıkıcı savaşları arasında yer almaktadır. Savaş sırasında Güney Kore'nin nüfusu yaklaşık iki milyon azalmıştır" (Shin, 2001, s. 133). Ancak savaşın etkileri yalnızca ölümlerle sınırlı kalmamıştır. Ağır bombardımanlar ve modern silah teknolojilerinin kullanımı, Kore Yarımadası'ndaki doğal ve ekonomik kaynaklara büyük zararlar vermiştir. Savaş sırasında ve sonrasında ortaya çıkan sosyal, kültürel ve ekonomik yıkım; toplum yapısını derinden etkilemiştir. Bu yıkım, ailelerin bölünmesine, ciddi insan ve kaynak kayıplarına, ekonomik çöküşe, siyasi rejim değişikliklerine, psikolojik travmalara ve kültürel dönüşümlere neden olmuştur (Cumings, 2010). Savaşın bıraktığı etkilerin en derin ve kalıcı olanlarından biri, bir milletin ikiye bölünmesidir. Günümüzde bile devam eden bu bölünme, Kore Yarımadası'nın toplumsal ve politik yapısını kalıcı şekilde ikiye ayırmıştır. Kuzey ve Güney Kore arasındaki sınırın geçilemezliği, iki tarafta kalan aile üyelerinin birbirinden kopmasına neden olmuş ve bu ayrılık zamanla kalıcı hale gelmiştir (Shin, 2001). Kore Savaşı, her iki Kore'de de binlerce çocuğu yetim, birçok aileyi ise evsiz bırakmıştır. Toplumsal dokuya verilen zarar, bireysel düzeyde büyük travmalara yol açmıştır. Savaşın neden olduğu yıkımdan uzaklaşmak ve daha iyi yaşam koşullarına sahip olmak isteyen çok sayıda Koreli başka ülkelere göç etmiştir (Armstrong, 2003). Bu çalışma, Kore Savaşı'nın halka olan etkilerini ve savaş sonrası çeşitli alanlardaki sonuçlarını ele almaktadır. Kore toplumunun savaşla nasıl şekillendiğini göstermeye çalışırken aynı zamanda savaşın sadece Kore'ye değil, benzer süreçleri yaşayan tüm toplumlara nasıl zarar verdiğini de ortaya koymaktadır..

Anahtar Kelimeler: Kore, Kore, Savaşı, Toplum, Kültür

KAYNAKÇA

Armstrong, C. K. (2003). The North Korean revolution, 1945–1950. Cornell University Press. [Erişim: <https://archive.org/details/northkoreanrevol0000arms>]

Cumings, B. (2010). The Korean War: A history. Modern Library. [Erişim: <https://archive.org/details/KoreanWarTheBruceCumings>]

Shin, E. H. (2001). Effects of the Korean War on social structures of the Republic of Korea. *International Journal of Korean Studies*, 5(1), 133–154. [Erişim: https://ciaotest.cc.columbia.edu/journals/ijoks/v5i1/f_0013339_10835.pdf]

EDEBİYAT

KORE SÖZLÜ EDEBİYATINDA KADIN ANLATICILARIN ROLÜ

Özlem Tozkoparan

Tozkoparanozlem9@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Kore sözlü edebiyatı, tarihsel olarak halkın belleğini, değer yargılarını ve yaşam pratiklerini kuşaktan kuşağa aktaran temel bir kültürel araç olmuştur. Bu bağlamda, sözlü anlatının taşıyıcıları arasında yer alan kadın anlatıcılar, özellikle toplumsal cinsiyet normlarının sınırlayıcı olduğu dönemlerde, kendilerine ifade alanı yaratmışlardır. Kadınlar, anlatı yoluyla hem bireysel deneyimlerini hem de toplumsal eleştirilerini dile getirmiş, böylece görünmez olan kadın sesini sözlü edebiyat aracılığıyla görünür kılmışlardır. Joseon Hanedanlığı gibi ataerkil sistemin egemen olduğu dönemlerde, kadınlar resmi tarih yazımında ve edebî üretimde çoğunlukla dışlanmışlardır. Ancak sözlü anlatı pratikleri, kadınlara bu sınırlamaların ötesinde bir anlatı alanı sunmuştur. Anonim kadın anlatıcılar, özellikle masallar, efsaneler ve sözlü hikâyeler aracılığıyla yaşadıkları sıkıntıları, toplum içindeki yerlerini ve kadınlık deneyimlerini dile getirmiştir. Özellikle yaşlı kadınlar (halmeoni), masal anlatıcılığı rolüyle aile içi değer aktarımında aktif bir konumda yer almıştır. Kore'nin özgün sözlü sahne sanatı olan pansori, kadın anlatıcıların sesinin daha da öne çıktığı bir alan olmuştur. Her ne kadar başlangıçta erkek icracılarla sınırlı olsa da, 20. yüzyıl itibarıyla kadın pansori sanatçılarının artması, kadın perspektifinin sahneye taşınmasına olanak tanımıştır. Kadın pansori sanatçıları, sadece geleneksel anlatıyı sürdürmekle kalmayıp aynı zamanda toplumsal sorunlara, cinsiyet eşitsizliğine ve kadınların yaşadığı zorluklara da yer vermiştir. Bu yönüyle kadın anlatıcılar, sözlü kültürü yalnızca koruyan değil, aynı zamanda dönüştüren aktörler hâline gelmiştir. Sonuç olarak, Kore sözlü edebiyatında kadın anlatıcılar, kültürel mirasın aktarımında olduğu kadar toplumsal yapıların sorgulanmasında da önemli bir rol üstlenmişlerdir. Kadın sesi, sözlü edebiyat içinde yalnızca bir anlatım biçimi değil, aynı zamanda bir direniş stratejisi, kimlik ifadesi ve tarihsel tanıklıktır. Bu yönüyle, kadın anlatıcıların sözlü edebiyattaki varlığı, hem edebi hem de sosyokültürel bağlamda değerlidir. Anlatılar yalnızca bireysel öyküler değil, aynı zamanda kolektif hafızanın parçaları olarak önem kazanmaktadır. Bu nedenle, kadın anlatıcıların sesine kulak vermek, geçmişle kurulan ilişkiyi daha bütünlüklü ve eleştirel bir zemine oturtmak açısından da önemlidir. Bu çalışma kore sözlü edebiyatındaki kadın anlatıcılarının, yazarlarının zaman içerisinde yaşadıkları ve günümüzdeki yerini incelemekte olup, kore edebiyatındaki katkılarını ortaya koymaya amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaşam, Edebiyat, Toplum

KAYNAKÇA

Eun Kyung Jeong ,2021,Kore Kadınının Moderleşme Süreci ve Ulusal Hareketinin Tarihi

<https://doi.org/10.26650/jos.826438>

Yılmaz, S., & Selçuk, A. (2022). Kore Şamanizminde Kadın: Prenses Bari Şarkısının İncelenmesi. Kültür Araştırmaları Dergisi(15), 83-99.

<https://doi.org/10.46250/kulturder.1185378>

<https://doi.org/10.46250/kulturder.1185378>

Köroğlu Türközü, H. (2018). Na Hye Seok 나혜석 ‘un Hayatı ve Edebiyat Dünyası.

Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi(39), 119-127.

<https://www.soylentidergi.com/korede-kadin-yazarlarin-yukselisi/>

<https://www-britannica-com.translate.goog/art/Korean-literature>

HÂRÛT VE MÂRÛT' UN DİVÂN ŞİİRİNE YANSIMASI VE MİTOLOJİ İLE İLİŞKİSİ

Tuğrul Çetin

Tugrulov@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

İslam inancına göre, yeryüzüne Allah tarafından insanlara sihir ve büyü öğretmeleri amacıyla iki melek gönderilmiştir. Kur'ân-ı Kerîm'in Bakara Suresi'nin 102. Ayetinde adı geçen bu melekler Hârût ve Mârût'tur. Bu kıssa, İslamî dönemde olduğu kadar, İslamiyet öncesi kültürlerde de farklı biçimlerde ele alınmış; Hârût ve Mârût isimleriyle ilişkilendirilen anlatılar ortaya çıkmıştır. Ancak bu isimlerin kökenine dair kesin bir bilgi bulunmamaktadır. Hârût ve Mârût'un isimlerinin kökenine ilişkin farklı görüşler mevcuttur. Bu görüşler şöyledir: Hârût ve Mârût'un Zerdüşî dininin kutsal kitabı Avesta'da geçen, suyun ve bitkilerin koruyucusu olan Haurvatât ile Ameratât'tan geldiğini savunanların yanı sıra bazı araştırmacılar ise Ermeni mitolojisinde geçen Hawrot ve Mawrot olan iki çiçek tanrısından geldiğini savunmuştur. Diğer bir görüş, Yahudi inancında Elohim ve Enoch'un kitabını korumakla görevli Airuk ve Mariuk adlı meleklerin, Hârût ve Mârût olduğudur. Ayrıca, Hz. Süleyman'a dair çeşitli rivayetlerin İran çevresindeki Yahudi topluluklar aracılığıyla Arap Yarımadası'na yayılması sonucu, Yahudi tefsir kaynaklarından biri olan Midraş Avkir'de geçen ve günahkâr melekler olarak anılan Şemhazai ile Azael, Hârût ve Mârût'la ilişkilendirilmiştir. Divan şairleri, İsrâiliyat kaynaklarında yer alan anlatıları temel alarak, Hârût ve Mârût temasını eserlerinde işlemişlerdir. Rivayetlerde Hârût ve Mârût'un kıyamete kadar baş aşağı şekilde bir kuyuda asılı kalmaları, insanlara etkili sihir öğretmeleri gibi unsurlar, Divan şiirinde genellikle sevgilinin gözleri ve gamzelerinin büyüleyici etkisiyle ilişkilendirilmiştir. Bu bağlamda; çâh-ı Bâbil (veya çeh-i Bâbil) ve cadû gibi mazmunlar üzerinden bu etki şiire yansımıştır. Biz bu çalışma ile, İsrâiliyat kaynaklarından günümüze kadar gelmiş, Kur'ân-ı Kerîm'de de yer alan Hârût ve Mârût kıssasının Eski Türk edebiyatına yansımalarını inceleyeceğiz. Kıssanın geçtiği gazeller üzerinden bu konun nasıl işlendiğini ortaya koyarak farlılıkları ve benzerlikleri tespit edeceğiz. Elde edilen bulgulardan hareketle Hârût ve Mârût kıssası temelinde mitoloji-edebiyat ilişkisini okuyucuya sunmayı amaçlamaktayız.

Anahtar Kelimeler: Hârût Ve Mârût, Eski Türk Edebiyatı, Mitoloji

KAYNAKÇA

Demirci, K. (1997). Hârût ve Mârût. In TDV İslâm Ansiklopedisi (Vol. 16, pp. 262–264). İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı.

Tökel, D.A. (2000). Divan şiirinde mitolojik unsurlar: Şahıslar mitolojisi. Ankara: Akçağ yayınları.

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ UYKUSUZ'DA GÖÇMENLİK TEMASININ GÖRSEL ANLATIMI: SEÇİLİ PANELLER ÜZERİNDEN BİR ANALİZ

Hatice Hande Koçer / Ömer Duran

1120310350@erciyes.edu.tr / 1120310342@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

Göç, bireylerin farklı sosyal, ekonomik, politik ya da çevresel nedenlerle yaşadıkları yerden başka bir yere kalıcı ya da geçici olarak yer değiştirmesi sürecidir. Bu olgu, yalnızca bireysel düzeyde yaşanan bir hareketlilik değil, aynı zamanda küresel çapta toplumları, ekonomileri ve kültürel yapıları etkileyen çok katmanlı bir süreçtir. Göç olgusu, günümüz dünyasında olduğu kadar tarihsel bağlamda da önemli bir yere sahiptir. Bu bağlamda Türkiye, jeopolitik konumu gereği tarih boyunca farklı dönemlerde çeşitli göç hareketlerine sahne olmuş; farklı etnik, dini ve kültürel gruplara ev sahipliği yapmıştır. Bu göçmen topluluklardan biri de Suriyelilerdir. 2011 yılında Suriye’de başlayan iç savaşın ardından Türkiye, yoğun bir Suriyeli göçü ile karşı karşıya kalmıştır. 2011 sonrası dönemde bu göç hareketi kitlesel boyutlara ulaşmış; özellikle 2014-2016 yılları arasında sayıca zirveye ulaşmıştır. Bu süreç yalnızca sosyopolitik ve ekonomik düzeyde değil, kültürel temsiller düzleminde de önemli yansımalar yaratmıştır. Türkiye’de yayımlanan haftalık mizah dergisi Uykusuz, bu yansımaların izlenebileceği önemli mecra örneklerinden biridir. Uykusuz dergisi, 2007 yılında yayın hayatına başlamış, 2023 yılına kadar haftalık olarak yayımlanmış bir mizah dergisidir. Karikatür, çizgi hikâye, ironi ve güncel siyasal/sosyal olaylara göndermeler içeren içerikleriyle tanınan Uykusuz, toplumsal olaylara karşı eleştirel bakışıyla öne çıkmıştır. Bu bildiride özellikle 2011 sonrası yoğun Suriyeli göçünün Uykusuz dergisinde nasıl resmedildiği, nelerin tartışıldığı incelenecek ve Uykusuz’un Suriyeli göçmenlerle ilgili doğrudan ya da dolaylı biçimde gönderme yaptığı mizah panellerinden seçilmiş örnekler incelenecektir. Bu örneklerde kullanılan semboller, karakter temsilleri ve mizahi dil aracılığıyla göçmenlik kavramlarının nasıl işlendiği ve okuyucuya nasıl aktarıldığı analiz edilecektir. Bu bildirinin temel amacı, Uykusuz dergisinde yer alan Suriyeli göçmen temsillerinin, mizahın dili ve araçlarıyla nasıl sunulduğunu incelemek ve bu temsillerin Türkiye’deki göç söylemleriyle nasıl ilişkilendirildiğini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Uykusuz, Göç, Sığınmacı, Haftalık Mizah Dergisi

KAYNAKÇA

Üstün C. (2013). Tribal Enfeksiyon. Uykusuz No:321.

Yarar K. (2015). Psikoz. Uykusuz No: 421.

Dilek İ. (2014). Uykusuz No: 365.

Uluslararası Göç Örgütü. (2009). Göç. in Göç Terimleri Sözlüğü (p.22). Uluslararası Göç Örgütü.

RUS HİKAYELERİNDE SIK RASTLANAN HAYVAN KARAKTERLERİ

Asena Ülger / Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Parlak

4031930020@erciyes.edu.tr / hparlak@erciyes.edu.tr

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Hikayeler, toplumların kültürel mirasını ve dönemin zihniyetini yansıtan en önemli araçlardan biridir. Mitoloji, kültür ve toplumsal zihniyet gibi birçok farklı kaynaktan beslenen bu anlatılar, farklı coğrafyalarda yaşayan millet ve toplumların inanç sistemlerini, yaşayış biçimlerini yansıtır. Rus hikayeleri de köklü bir mitolojik geçmişe ve kültürel zenginliğe sahip olan Rus toplumunun zihniyetini, inançlarını, yaşayış tarzı ve ahlaki değerlerini doğa-insan çerçevesinde anlamamızı sağlayan önemli birer kaynaktır. Bu hikayelerde de diğer toplumların anlatılarında olduğu gibi doğa-insan ilişkisi doğrultusunda sıkça hayvan karakterlerine rastlamak mümkündür. Bunlar sıklıkla kişiselleştirme yöntemiyle karşımıza çıkan ve derin anlamlar taşıyan figürlerdir. Ayı, tilki, tavşan, kurt, karga gibi hayvanlar, Rus toplumunun doğayla olan ilişkisini, ahlaki değer yargılarını, hayatta kalma mücadelelerini ve kolektif bilincin yansımalarını sembolize ederken, aynı zamanda Rus toplumunun kültürel mirasının taşıyıcısıdır. Rus hikayelerinde sıkça rastladığımız başlıca hayvan karakterleri, Türk hikayelerinde de karşımıza çıkmaktadır. Özellikle bazı karakterlerin Türk mitolojisi ve kültürüyle etkileşimine rastlandığı görülmektedir. Bu etkileşimin çeşitli coğrafyalarda yaşayan toplumların, ticari, siyasi ve kültürel alışverişlerinden kaynaklı olduğu söylenebilmektedir. Bu kültürel alışveriş sonucunda, özellikle sözlü gelenek yoluyla yayılan efsaneler, ortak mitlerin ve sembolik karakterlerin oluşmasına zemin hazırlamıştır. Rus ve Türk hikayelerinde rastlanan hayvan karakterlerinin hem benzer hem de farklı özellikler taşıması, bu etkileşimin olası bir yansıması olarak değerlendirilebilir. Bu bağlamda, Rus ve Türk hikayelerinde yer alan hayvan figürlerinin anlam ve kökenlerini araştırmak, iki toplum arasındaki kültürel etkileşimin boyutunu anlamamıza yardımcı olacaktır. Bu çalışmada, Rus hikayelerinde sıkça rastlanan hayvan karakterlerinin sembolize ettikleri anlamları ve kökenleri incelenerek, bu karakterlerin Rus kültürünü ve toplumunun zihniyetini nasıl yansıttığı ortaya konulmaya çalışılacaktır. Aynı zamanda elde edilen bulgular Türk hikayeciliğindeki benzer veya zıt özellikleri karşılaştırılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Rus Hikayesi, Hayvan Karakterleri, Mitoloji, Kültür.

KAYNAKÇA

Шерстнева, Е. Ю. (tarih yok). Зоонимы в русских народных сказках: лингво-культурологический анализ.

AFANASYEV, A. (2020). Rus Halk Masalları I. İstanbul : Vakıfbank Kültür Yayınları.

APAK, F. T. (2022). Türk ve Rus Masallarında Kahramanın Olağanüstü Yardımcıları . Folklor Akademi Dergisi, s. 712-722.

E.N.VARNIKOVA. (2012). Zoonimi v Russkih Narodnih Skazkah: Voprosı Interpretatsıyı.

EREN, M. T. (2020, Temmuz). Halk Edebiyatı Çerçevesinde Türk ve Rus Halk . Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, s. 159-183.

KUNOS, I. (1991). Türk Masalları. Engin Yayıncılık. ÖKSÜZ, G. (2014). Rus Mitolojisi. Çeviribilim Yayınları.

ÖKSÜZ, G. (2018). Türk ve Rus Mitolojilerinde Mistik Dünya, Ölüm ve Ruh Anlayışı. Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi, s. 10-29.

SÜTÇÜ, G. (2021). Türk ve Rus Mitolojisinde Hayvan Mitleri. KARE- Uluslararası Karşılaştırmalı Edebiyat, Tarih ve Düşünce Dergisi , s. 150-171.

TANPOLAT, C. (2016). Doğu ve Batı Kùltürlerinde Başlıca Hayvan Mitleri. Yüksek Lisans Tezi.

Tolstoy, N. (2012). Slavyanskiye drevnosti: Etnolingvistiçeskiy slovar v 5-ti tt. . Mejdunarodniye otnoşeniya. Moskva.

WONDER WOMAN: TEMPEST TOSSED CRİTİQUE OF HOW A MİGRANT IS PORTRAYED THROUGH THE LENS OF SUPERHERO GENRE

Hamdi Emre Kelekçi

emrebademci1@hotmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

In this work the main goal is to explain and provide different points of view upon the subject of migration and migrants through the comic Wonder Woman: Tempest Tossed written by Laurie Halse Anderson and illustrated by Leila Del Duca. The status of migrants can vary significantly depending on their skill sets or overall appearance, and even a comic set within the 'superhero' genre can depict themes of assimilation. Wonder Woman: Tempest follows Diana's struggles after being washed ashore on the Greek border, unable to return to her homeland, Themyscira. The comic explores various themes, but its central focus—and the one we will be examining—is the experience of being a migrant. After being washed ashore, Diana is treated as a migrant throughout the rest of the comic. However, because she possesses and displays various talents—such as being multilingual—she is, in a sense, 'poached' by two Americans and taken to the United States. She starts living with a Polish family that migrated long ago to the USA. Through this sequence of events, we encounter three different forms of migrant identity. While many people tend to have a fixed idea of a migrant, the term functions more as an umbrella concept, encompassing various experiences and conditions. Throughout the whole comic, Diana encounters many challenges through the lens of a superhero: She saves lives, beats up kidnappers, and even, with help, passes a bill to protect migrant children from traffickers. But the main takeaway this story provides us with is: Would she have been able to do all of this without her superpowers?

Anahtar Kelimeler: Çizgi Roman, Göç, Sığınmacı

KAYNAKÇA

Anderson, L. H., & Del Duca, L. (2020). Wonder Woman: Tempest Tossed. DC Comics.

DEVİRİMİN GÖLGESİNDE: DOKTOR JIVAGO’NUN AŞK VE KİMLİK ARAYIŞI

Göksu Dörtelma

1120510233@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Boris Pasternak’ın Doktor Jivago adlı eserinde, Rusya’nın devrim dönemi, bireylerin içsel dünyalarını ve toplumsal ilişkilerini derinden şekillendirir. Roman, Rusya’daki devrim döneminin bireyler üzerindeki derin etkilerini hem kişisel ilişkiler hem de toplumsal değişimler üzerinden ele alır. Romanın başkahramanı Yuri Jivago, iki farklı kadın arasında kalmıştır: Lara ve Tonya. Bu iki kadın, yalnızca Yuri’nin özel hayatındaki tercihlerle sınırlı değildir; aynı zamanda dönemin toplumsal karmaşasını ve devrimle şekillenen bireysel kimlikleri de simgeler. Pasternak, Jivago’nun bu iki kadınla kurduğu ilişkiler aracılığıyla, devrimlerin bireylerin ruhsal dünyasındaki yıkıcı etkilerini ve kimlik çatışmalarını gözler önüne serer. Lara, tutkulu ve renkli bir ruhu temsil ederken, Tonya geleneksel değerlerin ve istikrarın bir sembolüdür. Çalışma, Jivago’nun içsel ikilemlerini ve dönemin toplumsal değişimlerini ele alarak, devrim dönemi Rus halkının psikolojik ve kültürel çalkantılarını anlamayı amaçlamaktadır. Pasternak, bu anlatımla devrimlerin sadece toplumsal yapıyı değil, aynı zamanda bireylerin duygusal dünyasını da nasıl dönüştürdüğünü gösterir. Yuri’nin Lara ile olan ilişkisi, özgürlük ve yaratıcılık arayışını simgelerken, Tonya ile olan yakınlığı, onun geçmişe ve aile değerlerine olan bağlılığını yansıtır. Bu durum, Yuri’nin hem bireysel kimliğini bulma çabasını hem de devrim dönemindeki zorluklara karşı duruşunu şekillendirir. Pasternak, bu anlatımla, devrimlerin insan yaşamındaki izlerini hem psikolojik hem de kültürel düzeyde ele alarak dönemin insan ruhunda yarattığı derin sarsıntıları ustaca işlemiştir. Bu bağlamda, Pasternak’ın dili, anlatım biçimi ve semboller aracılığıyla aşkın, insanın kendi benliğini bulma yolculuğundaki dönüştürücü gücünü vurgulamıştır. Bu çalışmada, Rus Devrimi’nin gölgesinde şekillenen bireysel temalarını karakter odaklı analiz ve tematik inceleme yöntemleri kullanarak, Yuri Jivago’nun Lara ile yaşadığı ilişki bağlamında hem içsel hemde tarihsel koşullarda karşı bireysel varoluş sürdürme mücadelesi ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Devrim, İkilem, Toplumsal Kimlik

KAYNAKÇA

Pasternak, B.(1957), Doktor Jivago,Hülya Arslan, Yapı Kredi Yayınları

Epiphany in "Doctor Zhivago" Author(s): D. K. Danow Source: The Modern Language Review, Oct., 1981, Vol. 76, No. 4 (Oct., 1981), pp. 889-903 Published by: Modern Humanities Research Association

Characterization in Doktor Živago: Lara and Tonja Author(s): Edith W. Clowes Source: The Slavic and East European Journal , Autumn, 1990, Vol. 34, No. 3 (Autumn, 1990), pp. 322-331 Published by: American Association of Teachers of Slavic and East European Languages

MRS. KOMAROVSKIJ: Sexual Abuse In "Doctor Živago" Author(s): Brett Cooke Source: Russian Language Journal / Русский язык, Vol. 48, No. 159/161 (Winter-Spring Fall 1994), pp. 103-126 Published by: American Councils for International Education ACTR / ACCELS

Doktor Živago and the Living Tradition Author(s): Robert L. Jackson Source: The Slavic and East European Journal , Summer, 1960, Vol. 4, No. 2 (Summer, 1960), pp. 103-118 Published by: American Association of Teachers of Slavic and East European Languages

Lara, Pasternak, and the mystique of Doctor Zhivago Lara, Pasternak, and the mystique of Doctor Zhivago, Nicholas Hayes College of Saint Benedict/Saint John's University, 4-6-2020

Moscow as City and Symbol in Pasternak's Doctor Zhivago Author(s): Ian K. Lilly Source: Slavic Review , Summer, 1981, Vol. 40, No. 2 (Summer, 1981), pp. 241-250 Published by: Cambridge University Press

Notes on Pasternak's "Doctor Zhivago" Author(s): Vladimir Markov Source: The Russian Review, Vol. 18, No. 1 (Jan., 1959), pp. 14-22 Published by: Wiley on behalf of The Editors and Board of Trustees of the Russian Review

Doktor Zhivago's Cold War by Jessica Gokhberg Graduate Program in Literature Duke University, 2021

From Boris Pasternak's Doctor Zhivago Author(s): RICHARD PEVEAR and LARISSA VOLOKHONSKY Source: The Hudson Review, SUMMER 2010, Vol. 63, No. 2 (SUMMER 2010), pp. 191-218, 225-226 Published by: The Hudson Review, Inc

BORIS PASTERNAK. DOCTOR ZHIVAGO by Max Hayward and Manya Harari Review by: Munir Sendich Source: Russian Language Journal / Русский язык, Vol. 32, No. 113 (FALL 1978), pp. 241 249 Published by: American Councils for International Education ACTR / ACCELS

Cilt/Volume: 4, Sayı/Issue: 1 (2023), 117-131 <http://dx.doi.org/10.29228/lamre.67984>
Derleme – Review Geliş Tarihi / Received: 20.11.2022 Kabul Tarihi Accepted: 06.01.2023 Sovyetler Birliği'nde Kitap Yasakları Özelinde Sansür Uygulamaları

MARİNA TSVETAYEVA’NIN ‘ÖLÜM RETTİR’ ŞİİRİNİN SEMANTİĞİNE BİR BAKIŞ

Gökhan Turan / Prof. Dr. Beyhan Asma

gokhanturan@erciyes.edu.tr / beyas@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Rus Gümüş Çağının önde gelen kadın şairlerinden olan ve çoğu zaman karamsar ruh haline sahip olduğu düşünülen şair Marina Tsvetaeva ölüm temalı birçok şiir kaleme almıştır. Bu eserlerden birisi de şairin ‘‘Смерть — это нет’’ (Tsvetaeva, 2020, s. 306–307) adlı eseridir. Marina Tsvetaeva’nın 1920 yılında yazmış olduğu bu eserin tarafımızca yapılan Türkçe çevirisi, ‘‘Ölüm Rettir’’ şeklindedir ve okuyucuya ölüm olgusunun yıkıcılığını anlatmak istemektedir. Rusçada ‘‘нет’’ kelimesi ‘‘hayır’’ ve ‘‘yok’’ anlamlarına gelmektedir. Bu bakımdan ele alındığında ‘‘смерть— это нет’’ ifadesi ilk etapta ‘‘ölüm yoktur’’ veya ‘‘ölümüne hayır’’ gibi anlamlar taşısa da ilgili şiiri semantik açıdan incelediğimizde ‘‘ölüm hayır anlamına gelmektedir’’ ya da ‘‘ölüm hayır demektir’’ olarak çevirmenin daha doğru olacağı kanaatindeyiz. Fakat yaratacağı anlam karmaşası nedeni ile bu çeviri de okuyucuyu yanıltabilir çünkü ‘‘hayır’’ kelimesinin her ne kadar ilk anlamı ‘‘olmaz’’ anlamında bir ret barındırsa da bir o kadar sık kullanılan ikinci anlamı da Arapça kökenli ‘‘hayr’’ kelimesidir ve ‘‘İyi, hayırlı, yararlı olan’’ (Türk Dil Kurumu, 2022) anlamına gelmektedir. Okuyucunun eseri daha iyi anlaması için, Tsvetaeva’nın da vermek istediği anlamda, ‘‘ret’’ kelimesinin çeviri için en uygun ifade olacağı düşüncesindeyiz. Marina Tsvetaeva, Türkçeye çevirdiğimizde ‘‘Ölüm Rettir’’ şiirinde okuyucuya bu olgunun ne kadar yıkıcı ve mahrum bırakıcı olduğunu göstermek istemiştir. Eserin geneline baktığımızda Tsvetaeva’nın, ölümün olumsuz etkilerini okuyucuya aktarma gayesinde olduğu görülebilmektedir. Tsvetaeva ölümü, uğruna emek harcanmış bir işin ne kadar istense de sonuca eriştirilemeden ziyan olmasına benzetmiştir. Drujina vd., (2023) çalışmalarında eserin son bölümünde, ölümün canlının yaşından bağımsız olduğunu ve her an herkese gelebileceğini söylemiştir. Ölümün bir ret olduğunu söylerken mahrum bırakıcı bir olumsuzluk olduğunu belirtmek isteyen şair, yaptığı betimlemelerle her şeyin ölüm yüzünden yarım kaldığını ve ona her ne kadar kafa tutmak istense de en nihayetinde onun galip geleceğini aktarmak istediği düşünülmektedir. Çalışmada Marina Tsvetaeva’nın ‘‘Ölüm Rettir’’ şiiri ele alınmış, şiirde yer alan ilgili kelime ve tamlamalar semantik açıdan detaylı bir şekilde incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Marina Tsvetaeva, Gümüş Çağı, Şiir, Ölüm, Rus Edebiyatı

KAYNAKÇA

Türk Dil Kurumu. (2022). Türk Dil Kurumu | Sözlük. Sozluk.gov.tr. <https://sozluk.gov.tr/>

Tsvetayeva, M. (2020). Марина цветаева полное собрание поэзии, прозы, драматургии в одном томе (ss. 306–307).

Альфа-книга. Дружинина, В. В., Дружинина, А. В., & Атаева, Э. Д. (2023).
Методика работы с поэтическим текстом М.И. цветаевой на уроках русского как
иностранного. Гуманизация Оброзования научно-практический Журнал, 2023(3),
47–52.

THE INTERPRETATION OF THE BABEL MOVIE FROM PERSPECTIVE OF THE MIGRATION

Ferhat Ceylan / Aynur Uzun

1120310312@erciyes.edu.tr / 1120310354@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

Mass media—such as songs, television series, and films—have increasingly shaped public perceptions and attitudes toward social and political issues with the widespread use of global communication tools. Among these, the subject of migration has gained prominent representation in contemporary cinema. This study analyses *Babel* (2006), directed by Alejandro González Iñárritu, through the lens of migration and diasporic identity. By applying Edward Said’s theory of Orientalism, the paper explores how the film portrays the tension between the Orient and the Occident, particularly in relation to how Eastern societies are depicted through Western media narratives. The analysis focuses on the film’s depiction of four interwoven stories set across different countries, highlighting varying cultural perspectives and communicative misunderstandings. By taking into consideration purposely selecting each countries’ location, relation with each other shows that Occident’s desire being superior and savior of the Orient. Additionally, the study draws on Michel Foucault’s notion that knowledge is power, examining how media representations influence public discourse on migration and reinforce or challenge dominant ideologies. Ultimately, this paper seeks to question and deconstruct the common stereotypes that associate the Orient with terrorism, offering a critical perspective on how global media can both reinforce and resist orientalist narratives.

Anahtar Kelimeler: Orientalism, Babel, Media

KAYNAKÇA

Said, E. W. (1978). *ORIENTALISM*. Routledge & Kegan Paul.

OYA BİLGİSİ VE AKTARIMI: BÜNYAN VE DEVELİ İLÇESİ ÖRNEĞİ

Fatma Sena Taş

senatas855@gmail.com

HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ, TÜRK HALKBİLİMİ

Bu çalışma, Türk kültüründe önemli bir yer tutan oya sanatını incelemektedir. Özellikle oya çeşitleri, tarihsel gelişimi ve kültürel kimlik üzerindeki etkileri ele alınarak, evlenme adetleriyle olan bağlantısı ortaya konulacaktır. Oya, Türk gelenek ve göreneklerinin aktarılmasında önemli bir rol üstlenmekte ve özellikle çeyiz usulünde dikkatle incelenmektedir. Bu çalışmanın amacı, oya sanatının tarihsel geçmişini, çeşitlerini ve bu sanatın kültürel kimlik üzerindeki etkilerini araştırmaktır. Ayrıca, oyanın toplumsal bellekteki yerini ve evlenme adetleriyle olan bağlantısını irdeleyerek, kadınların bu sanatla ilgili bilgi ve becerilerini nesilden nesile nasıl aktardığını incelemektir. Bu araştırmada, nitel araştırma yöntemleri kullanılmıştır. Makale ve kitap incelemeleri ile oya sanatının tarihi ve kültürel bağlamı hakkında bilgi toplanacak, aynı zamanda geçmişte çeyiz hazırlayan kadınlarla yapılan görüşmelerden elde edilen veriler analiz edilmiştir. Ayrıca, çeşitli oya çeşitlerinin yöresel farkları ve zaman içinde geçirdiği değişiklikler de değerlendirilmiştir. Araştırmanın sınırlılıkları, Kayseri il sınırları içinde yer alan Bünyan ve Develi ilçelerinde gerçekleştirilecek sözlü tarih çalışmalarıyla belirlenmiştir. Bu kapsamda, evlenme adetleri ve çeyiz gelenekleri üzerine yapılacak görüşmelerde, katılımcıların bireysel deneyimlerinin çeşitliliği dikkate alınmıştır. Çalışma, iğne oyası, mekik oya, tığ oya ve diğer oya türlerinin yanı sıra, bu sanatın sosyal hayattaki yeri, özellikle kadınların günlük yaşamında nasıl bir kültürel taşıyıcı olduğuna odaklanacaktır. Ayrıca, oyanın estetik değerleri ve kültürel sembolizmi de tartışılmıştır. Çalışma, oya sanatının Türk kültüründeki önemini ve kültürel kimliğimizdeki yerini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Ayrıca, kadınların geleneksel el sanatlarını nasıl yaşattıkları ve toplumsal bellekle olan ilişkilerini inceleyerek, bu sanatın sürekliliğini sağlamadaki rollerini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Türk Kültürü, Kadın El Sanatları, Oya Sanatı, Çeyiz Gelenekleri, Sözlü Tarih

KAYNAKÇA

Berkli, Y . (2018), Sanat Dergisi, “Erzurum Oyalarının Tarihi Gelişimi Ve Sanatsal Açıdan İncelenmesi”, sayı 32, s.32-42

Bahadır, Ş. D. Songül Erdoğan, Türkiye Türkçesinde Oya ve Dantel El Sanatlarıyla İlgili Söz Varlığı. Ankara: Nobel Yayıncılık, 2022.

Özder, L. (1999). İç Anadolu Bölgesi Geleneksel Kadın Başlıkları. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Sönmez, K. (2019). Türk Kültüründe Oyalar: Gaziantep İli Nizip İlçesi Örnekleri.

Yeşilyurt, E. (2008). Anadolu Kadın Baş Bağlamasının İletişimdeki Dili. Halk Kültürü'nde Giyim- Kuşam ve Süslenme Uluslar Arası Sempozyumu Bildirileri (s. 64-67). Eskişehir: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Yayınları.

Yenisoy, S., (2014). Bolu İli Mudurnu İlçesi İğne Oyalarının Değerlendirilmesi. Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi.

‘BURUN’ ÖYKÜSÜNDE BUDİST AHLAKI VE KİŞİSEL KİBİR ÇATIŞMASI

Fatma Nur Köşker

nurkoskerf@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DILI VE EDEBİYATI

Ryūnosuke Akutagawa, modern Japon edebiyatının öncülerinden biri olarak, özellikle kısa öykülerinde insan doğasının karmaşıklığını ve ahlaki ikilemleri derinlemesine ele almasıyla tanınır. Eserlerinde, bireylerin zihinlerindeki çatışmalar, toplumsal baskılar ve ahlaki dilemmalar sıkça işlenir. Bu temalar, Japon edebiyatında geleneksel değerlerin çöküşünü ve modernleşmenin etkilerini yansıtır. Akutagawa, Batı edebiyatı ile Japon geleneksel edebiyatını özgün bir şekilde harmanlayarak, bu iki geleneği birbirine yakınlılaştıran bir yazın tarzı geliştirmiştir. Bunun yanı sıra, yazılarında Budizm ve özellikle Zen öğretisinin etkisi belirgin şekilde görülür. Akutagawa'nın 1916 tarihli Burun (Hana) adlı öyküsü, Zen Budist bir rahibin fiziksel görünüşüne dair takıntısı üzerinden dini öğretilerle kişisel arzular arasındaki çatışmayı mizahi bir üslupla ele alır. Budist literatürde bireysel arzuların bastırılması, tevazu ve dünyevi görünüme önem vermeme gibi temel ilkeler öne çıkarken, öyküdeki başkahraman Naigu'nun bu değerlere aykırı bir içsel çatışma yaşadığı gözlemlenir. Bu çalışmanın amacı, Burun öyküsünde Budist öğretiler ile bireysel kibir arasındaki çelişkinin nasıl yapılandığını ve Akutagawa'nın bu çatışmayı hangi ahlaki çıkarımlar çerçevesinde sunduğunu incelemektir. Çalışmada nitel metin çözümlemesi yöntemi kullanılmış, öykü tematik olarak Budist ahlak anlayışı ekseninde yorumlanmıştır. Çözümlemeler sonucunda, Naigu'nun burun meselesi üzerinden şekillenen içsel çatışmasının sadece bireysel bir kusur ya da estetik takıntıdan ibaret olmadığı, aksine dini kimliğiyle bağdaşmayan bir gurur ve kıskançlığın yansıması olduğu ortaya konmuştur. Yazarın öykü boyunca kullandığı alaycı ton, bu ahlaki çelişkiyi eleştirel bir mesafeye ele aldığını göstermektedir. Sonuç olarak, Akutagawa'nın Burun öyküsü, bireyin içsel arzularının dinî öğretilerle her zaman örtüşmeyebileceğini, ahlaki doğruların bireysel psikoloji karşısında kırılabilir olduğunu vurgular. Bu bağlamda yazar, doğrudan bir ahlaki ders vermektense okuyucuyu karakterin düşüşü üzerinden sorgulamaya teşvik eder.

Anahtar Kelimeler: Ryūnosuke Akutagawa, ‘Burun’, ‘Hana’

KAYNAKÇA

Akutagawa Ryūnosuke, Rashōmon ve Diğer Öyküler, Oğuz Baykara, Boğaziçi Üniversitesi Yayınevi, 2013

Erdemir, A. Volkan, Akutagawa Ryūnosuke'nin "Burun" Adlı Öyküsüne Vicdan Kavramı Açısından Bir Bakış, Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2010

Arıcan, Arzu. "BUDİST UYGUR METİNLERİNDE men / mensiz KAVRAMLARI ÜZERİNE." Türkbilig 2022/44: 19-29.

Mohapatra, A. Ranjan. "BUDİZM." Çeviren: Yrd. Doç. Dr. Hidayet Işık.

"Tanrıya Yönelik Atıflar, Benlik Algısı ve Günahkarlık Duygusu." Academia.edu, https://www.academia.edu/51182501/TANRI_YA_YÖNELİK_ATIFLAR_BENLİK_ALGISI_VE_GÜNAHKARLIK_DUYGUSU (02.04.2025)

"Aitken, Robert." Center for the Study of Buddhism and Society, <https://web.archive.org/web/20060826130648/http://ccbs.ntu.edu.tw/FULLTEXT/JR-ADM/aitken.htm>. (02.04.2025)

"Holmes, Barry." Center for the Study of Buddhism and Society, <https://web.archive.org/web/20060507082046/http://ccbs.ntu.edu.tw/FULLTEXT/JR-ADM/holmes.htm>. (02.04.2025)

ANAVATANIN BAKIŞ AÇISIYLA GURBETÇİ DENEYİMİ: SİNEMADA ALMANCI TEMSİLLERİ

Hatice Özge Gice

giceozge38@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

30 Ekim 1961 tarihinde Almanya, artan iş gücü ihtiyacı, düşük genç nüfus oranı ve döviz dengesi gibi sebeplerle birçok ülkeyle iş gücü anlaşmaları imzalamıştır. Bu ülkelerden biri de Türkiye'dir. Aynı yıl Almanya'ya ulaşan ilk Türk işçi kafilesi yaklaşık 450 kişiden oluşmaktadır. Almanya'da bu işçiler "Gastarbeiter" (misafir işçi) olarak tanımlanırken, zamanla bu geçici göç yerini kalıcı bir hayata ve aile kurma sürecine bırakmıştır. İlk kuşaktan sonra gelen, Almanya'da doğan veya büyüyen ikinci ve üçüncü kuşaklar bu göç hikayesinin devamını oluşturur. Zamanla işçi sınıfına ek olarak orta sınıftan bireylerin de göç etmesiyle Almanya'daki Türk varlığı daha çeşitli bir sosyal yapıya bürünmüştür. Bugün dahi kullanılan "Almancı" kavramı, bu tarihsel sürecin toplumsal bellekteki yansımasıdır. Bu çalışma, Almanya'da "gurbetçi", Türkiye'de ise "Almancı" olarak nitelendirilen bireylerin göçmenlik deneyimlerini anavatan bakış açısından ele almayı amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, farklı dönemlere ait üç film—Almanya Acı Vatan, 40 Metrekare Almanya ve Kebab Connection—üzerinden göçmenlik, kimlik, aidiyet ve kültürel uyum meseleleri incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gurbetçi, Kültür, Göç, Kimlik, Sinema, Aidiyet

KAYNAKÇA

-

VSEVOLOD GARŞIN'IN "DÖRT GÜN" ESERİNDE BİLİNÇ AKIŞI VE FİİLLER ARACILIĞIYLA İÇSEL ZAMAN-MEKÂNIN İNŞASI

Ahmet Yusuf / Dr. Öğr. Üyesi Şule Yılmaz

4031930024@erciyes.edu.tr / suleyilmaz@erciyes.edu.tr

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Vsevolod Garşin'in (1855-1888) "Dört Gün" adlı öyküsü, yazarın başlıca eserlerinden biridir. Savaş karşıtı edebiyatı sınıfında değerlendirilen bu öykü, yaşanmış gerçek bir olaydan esinlenerek kaleme alınmıştır. Öykünün olay örgüsü, Osmanlı-Rus Savaşı sırasında Bulgaristan'da geçer; yaralı kahraman, kendi öldürdüğü düşman askerinin cesedinin yanında dört gün boyunca adeta hareketsiz yatar. İç monolog şeklinde yazılan bu anlatıda kahraman iradi bir seçim olmaktan ziyade, içinde bulunduğu koşulların dayattığı zorunlu bir yaşantı aktarılmaktadır. Yaralı kahramanın fiziksel hareket kabiliyeti en alt düzeye kısıtlanmış, çevresindeki fiziksel mekân büzüşmüş, hareket alanı aşırı derecede daralmıştır. Bilinç, hafıza ve vicdan, yani zihinsel hareket serbest kalarak hem sahneye hem de kahramanın iç dünyasına en baskın unsur oldu. Olayları yoğunlukla kahramanın "bilinç akışı" içinde yer alan anlatıda, iradi fiziksel hareket alanının daralması, fiziksel olarak pasif bir kahraman yaratır; duyuşsal ve zihinsel faaliyetlerin kapsamını ve duyarlılığını da pekiştirir. Bu yoğun zihinsel ve duygusal aktivitenin büyük bir kısmı irade dışıdır, iradi seyri de kahramanın içinde bulunduğu zorlayıcı koşulların kaçınılmaz bir sonucudur.

Çalışmada, öyküdeki fiilleri analiz ederek, Garşin'in içsel psikolojik anlatıyı inşa etmedeki ustalığını hem fiziksel acıdan hem de pişmanlık ve kederle kendini gösteren manevi ıstıraptan bitap düşmüş bir insan ruhunun derinliklerine nasıl inebildiğini ve kahramanın bilinç akışı içinde, yani fiziksel olmayan, içsel ve zihinsel olan bir psikolojik kronotop (zaman-mekân) inşa etmeyi nasıl başardığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu nedenle öyküdeki fiiller, anlamı, çekimi (birinci tekil şahıs) ve zamanı (şimdiki) olmak üzere üç açıdan incelenmiştir.

Çalışmadaki dilsel tercihlerin sadece üslup özellikleri olmadığını, aynı zamanda kronotopu inşa eden temel araçlar olduğunu öne sürülmektedir. "Dört Gün" eserindeki fiiller, Garşin'in, dili sanatsal bir araç olarak kullanmadaki ustalığını ortaya koyar; zira bu fiiller sadece olayları betimlemekle kalmayıp, aynı zamanda kahramanın derin varoluşsal dönüşümünü somutlaştıran kronotopu şekillendirir. Yapılan araştırma, filolojik bir bakış açısıyla, dilsel yapı, anlatı ve psikolojizm arasındaki bütünleşmeyi vurgulayarak, edebiyatın insan tecrübelerini keşfetmedeki gücünü, Garşin'in de bunu nasıl başardığını gözler önüne sermesi açısından önemini kazanır.

Anahtar Kelimeler: Garşin, Dört Gün, Bilinç Akışı, Kronotop, İç Monolog

KAYNAKÇA

Türkçe Kaynaklar:

Bahtin, M. M. (2010). Edebiyatta Zaman ve Mekân: Kronotop (Çev. A. Öztürk). İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

"Edebiyat ve Psikoloji: Anlatı ve Bilinç Akışı Üzerine Çalışmalar". (2020). Edebiyat Eleştirisi Dergisi, 15(2), 45-60.

Görkem, A. (2017). "Kronotop Kavramı Bağlamında Mekânın Anlatıdaki İşlevi". Türkbilig, 34, 101–115.

Rusça Kaynaklar:

Чернецов А. Д. Хронотоп в концепции М. М. Бахтина: актуализация и реструктуризация // Вестник МГЛУ. Сер. 1. Филология. – Минск : МГЛУ, 2022. – № 5 (120). – С. 169–175.

Шелюто В. М. Философские аспекты литературного творчества В. М. Гаршина: человек с больной совестью в конфликтном мире // Культура и цивилизация (Донецк). – 2015. – № 1–2 (2). – С. 61–67.

İngilizce Kaynaklar:

Lotman, Y. M. (1977). The Structure of the Artistic Text. Ann Arbor, MI: University of Michigan Press.

Meletinsky, E. M. (2000). The Poetics of Myth. London: Routledge.

VİKTORYA DÖNEMİ TOPLUMSAL VE EKONOMİK YAPISININ DR. JEKYLL İLE BAY HYDE VE MARY REİLLY'DE MARKSİST İNCELEMESİ

Tuba Selin Telli

1120310214@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

Robert Louis Stevenson'ın Dr. Jekyll ile Bay Hyde adlı romanı ile Stephen Frears'ın Mary Reilly filmi, Viktorya Dönemi İngilteresi'nde sınıf ayrımlarının, ekonomik eşitsizliklerin ve ideolojik yapının birey üzerindeki etkilerini ortaya koyan iki önemli anlatı olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışma, her iki eseri marksist eleştiri yöntemiyle karşılaştırmalı olarak analiz etmeyi ve dönemin sosyoekonomik ve toplumsal yapısının edebiyatta ve sinemada nasıl temsil edildiğini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Mevcut alanyazında Stevenson'ın romanı sıklıkla gotik öğeleri ve karakterlerin psikolojik yönleri bağlamında incelenmiş; sınıf temelli okumalar ve marksist yaklaşım ise arka planda kalmıştır. Bu bağlamda araştırmada marksist eleştiri yöntemi tercih edilmiş, karakterlerin ekonomik konumları, sınıfsal temsilleri ve iktidar ilişkileri içerisindeki rolleri analiz edilmiştir. Dr. Jekyll'ın üst sınıf kimliği ve sahip olduğu sosyal ayrıcalıklar, Bay Hyde'ın ise alt sınıfı ve sistem dışına itilmişliği simgelemesi üzerinden romanın sınıf çatışmalarını nasıl yansıttığı değerlendirilmiştir. Filmde ise anlatının hizmetçi Mary'nin bakış açısından sunulması, alt sınıfın görünmeyen emeğini, sosyal konumunu ve ekonomik mücadelelerini öne çıkararak sınıfsal farklılıkları daha somut hâle getirmektedir. Ayrıca film, kadın bir karakter üzerinden sınıf ve cinsiyet ekseninde ikincil konumların kesişimine de ışık tutmakta, bu yönüyle romanın erkek merkezli yapısına kıyasla daha çok yönlü bir perspektif sunmaktadır. Her iki eserde de bireyin toplumsal yapıya karşı konumu, ekonomi merkezli bir bakışla yeniden okunabilir niteliktedir. Bulgular, romanın sınıfsal yapıyı daha çok alegorik ve simgesel anlatımla sunduğunu, filmin ise gündelik yaşamdaki eşitsizlikleri doğrudan ve gerçekçi bir biçimde aktardığını göstermektedir. Sonuç olarak her iki eserin marksist eleştiri çerçevesinde değerlendirilmesi, Viktorya Dönemi İngilteresi'ndeki toplumsal yapının ve ekonomik güç ilişkilerinin anlaşılmasına katkı sağlamakta; edebiyat ile sinemanın toplumsal eleştiri üretme potansiyelini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Viktorya Dönemi, Marksist Eleştiri, Sınıfsal Yapı, İdeoloji, Edebiyat Ve Sinema

KAYNAKÇA

Anne Stiles. (2006). Robert Louis Stevenson's "Jekyll and Hyde" and the double brain. *Studies in English Literature, 1500–1900*, 46(4), 879–900.
<http://www.jstor.org/stable/4127513>

- COMITINI, P. (2012). The strange case of addiction in Robert Louis Stevenson's "Strange Case of Dr. Jekyll and Mr. Hyde." *Victorian Review*, 38(1), 113–131. <http://www.jstor.org/stable/23646857>
- Frears, S. (Yönetmen). (1996). *Mary Reilly* [Film]. TriStar Pictures.
- GANZ, M. J. (2015). Carrying on like a madman: Insanity and responsibility in *Strange Case of Dr. Jekyll and Mr. Hyde*. *Nineteenth-Century Literature*, 70(3), 363–397. <https://www.jstor.org/stable/26377118>
- Hyman, S. E. (1947). The Marxist criticism of literature. *The Antioch Review*, 7(4), 541–568. <https://doi.org/10.2307/4609242>
- JAMESON, F. (2016). Marxist criticism and Hegel. *PMLA*, 131(2), 430–438. <http://www.jstor.org/stable/26158826>
- Jenks, C., & Demirkol, N. (2007). *Alt kültür: Toplumsalın parçalanışı*. Ayrıntı Yayınları.
- Kemaloğlu, A. B. (2020). Relocating Stevenson: From a Victorian to a post/modern world. *The Literacy Trek*, 6(1), 90–101.
- KÖKSAL, N. (2021). Marksist edebiyat eleştirisi. *Edebiyat Yazıları II: Eleştiri Kuramları ve Metin Tahlilleri*, 84, 197.
- Kreitzer, L. (1992). R. L. Stevenson's "Strange Case of Dr. Jekyll and Mr. Hyde" and Romans 7:14–25: Images of the moral duality of human nature. *Literature and Theology*, 6(2), 125–144. <http://www.jstor.org/stable/23924484>
- O'Dell, B. D. (2012). Character crisis: Hegemonic negotiations in Robert Louis Stevenson's *Strange Case of Dr. Jekyll and Mr. Hyde*. *Victorian Literature and Culture*, 40(2), 509–521. <https://doi.org/10.1017/S1060150312000106>
- Saposnik, I. S. (1971). The anatomy of Dr. Jekyll and Mr. Hyde. *Studies in English Literature, 1500–1900*, 11(4), 715–731. <https://doi.org/10.2307/449833>
- Schneewind, J. B. (1965). Moral problems and moral philosophy in the Victorian period. *Victorian Studies*, 9, 29–46. <http://www.jstor.org/stable/3825595>
- Showalter, E. (1975). Literary criticism. *Signs*, 1(2), 435–460. <http://www.jstor.org/stable/3173056>
- Simpson, D. (1988). Literary criticism and the return to "history." *Critical Inquiry*, 14(4), 721–747. <http://www.jstor.org/stable/1343669>

Singh, S., & Chakrabarti, S. (2008). A study in dualism: The strange case of Dr. Jekyll and Mr. Hyde. *Indian Journal of Psychiatry*, 50(3), 221–223.
<https://doi.org/10.4103/0019-5545.43620>

Spring, D. (1963). Aristocracy, social structure, and religion in the early Victorian period. *Victorian Studies*, 6(3), 263–280. <http://www.jstor.org/stable/3825673>

Stevenson, R. L. (2017). Dr. Jekyll ile Bay Hyde (İş Bankası Kültür Yayınları, Yay. Haz.). Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

Thompson, P. (1964). The Victorian society. *Victorian Studies*, 7(4), 387–392.
<http://www.jstor.org/stable/3825443>

Timko, M. (1975). The Victorianism of Victorian literature. *New Literary History*, 6(3), 607–627. <https://doi.org/10.2307/468468>

Tyson, L. (2006). *Critical theory today: A user-friendly guide* (2nd ed.). Routledge.

TÜRK, ARAP VE FARS MİTOLOJİLERİNDE SAVAŞ TANRILARI VE BUNLARIN KLASİK TÜRK EDEBİYATINA YANSIMALARI

İrem İsmet Arslan / Prof. Dr. Turgut Koçoğlu

irema3433@gmail.com / kocogluturgut@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Mit, kutsal bir öyküyü, en eski çağlarda “başlangıçtaki” masallara özgü zamanda olup bitmiş bir olayı anlatır. Mitoloji bizleri çepeçevre saran yaşanılan bir geçmişin dilde, ritüelde ve tasvirlerde gerçekleşen diyalektikidir. Her halkın milli tefekkürünün, milli psikolojisinin, kendine has özelliklerinin ilk ve temel kaynağıdır. Mitolojinin genişliği belirli bir tanıma bağlılığını da zorlaştırmaktadır. Bu yüzden herkes tarafından kabul görmüş yegane bir tanıma yoktur. Klasik Türk Edebiyatı kaynağını Türk, Arap ve Fars kültüründen almış olup bu kültürlerin mitolojik unsurlarını içerisinde barındırmış, sanata aracı olarak kullanmıştır. Bu çalışmada 14. Yüzyıl ile 19. Yüzyıllar arasındaki divanlar taranmış, Arap, Fars ve Türk mitolojisine ait savaş tanrılarının geçtiği bazı beyitler fişlenmiş, bu beyitlerden hareketle söz konusu savaş tanrılarının Klasik Türk Edebiyatındaki yansımaları incelenip mukayese edilmiştir. Fars mitolojisinin savaşın temsilcisi Behram klâsik Türk şiirinde; cesaret, saltanat, övgü, ölüm, korku, güç, gam, fitne gibi temaların yanında feleğin başkomutanı Arap mitolojisinin savaş tanrısı Merih (Mirrih) ise kavga, intikam, zalimlik, kan dökücülük, öfke, kızgınlık, acımasızlık gibi özelliklerin yanı sıra hançer, kılıç, kalkan gibi savaş aletleriyle birlikte anılmaktadır. Behram ve Mirrih söz konusu özellikleri divan şiirinde ile sevgiliyi sembolize eder. Ayrıca Behram’ın, kılıç ehli asker ve komutanların övgüsü için de teşbih yolu ile kullanıldığı tespit edilmiştir. İncelenen divanlarda Türk mitolojisinin savaş tanrısı Kızagan Han’ın geçtiği bir şiire rastlanmamıştır. Bu durum Türklerin İslam’la birlikte Arap ve Fars kültürünü benimsediğini, bu kültürlerdeki savaş tanrılarını şiirlerinde kullandıklarını göstermektedir. Türk, Arap ve Fars mitolojilerindeki savaş tanrılarının karşılaştırmalı olarak tespit ve karşılaştırmalı olarak incelenmesi İslam sonrası Klâsik Türk edebiyatında daha çok hangi kültüre özgü mitik tanrılar baskın olduğunu bunların hangi özellikleri ile anıldığını kimlerin bu savaş tanrılarına ne yönlerle benzetildiğinin ortaya koyması açısından özelde Klasik Türk edebiyatı ve genel olarak mitoloji ve edebiyat bilimine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mitoloji, Behram, Mirrih, Kızagan Han

KAYNAKÇA

Çoruhlu, Yaşar. Türk Mitolojisinin Kısa Tarihi. İstanbul: Alfa Yayınları, 2019.

Bayat, Fuzuli. Mitolojiye Giriş. İstanbul: Ötüken, 2016

- Bayat, Fuzuli. Türk Mitolojik sistemi. İstanbul: Ötüken Neşriyat, 2007
- Hooke, S.H. Ortadoğu Mitolojisi. çev. Alaeddin Şenel. Ankara: İmge Kitabevi, yayın yılı yok.
- Eliade, Mircea. Mitlerin Özellikleri. çev. Sema Rifat. İstanbul: Om Yayınevi, 2001
- Campbell, Joseph. Doğu Mitolojisi Tanrının Maskeleri. çev. Kudret Emiroğlu. Ankara: İmge Kitabevi, 1998.
- Tökel, Dursun Ali. "Divan Şiirinde Mitolojik ve Efsanevi Şahıslar". On Dokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi. 1998.
- Bilgili, Nuray. Türk Mitolojisi: Türklerde Yaratılış ve Evren Tasarımı. Ankara: Kripto Yayınevi, 2017
- And, Metin. Minyatürlerle İslam Mitologyası. İstanbul: YKY, 2007
- Pala, İskender. Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü. İstanbul: Kapı Yayınları, 2022.

TOLSTOY'UN EFENDİ İLE UŞAĞI'NIN TOPLUMSAL SINIFLAŞMA BAĞLAMINDA İNCELENMESİ

Rumeysa Çeşme

1120510150@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Lev Tolstoy'un Efendi ile Uşağı adlı eseri, dönemin toplumsal yapısını ve sınıfsal ayrışmalarını yansıtırken, bireysel bir anlatı olmasının yanı sıra Rusya'nın sosyo-ekonomik yapısına dair çok katmanlılığıyla da önem arz eder. 19. Yüzyıl Rusyasında köklü reformlar yaşanırken, Soylular ve alt sınıflar arasındaki sınırlar keskinleşmiştir ve eşitsizlik giderek belirginleşmiştir. Bu bağlamda eser, yalnızca geçmiş bir dönemi değil, aynı zamanda günümüzdeki toplumların benzer sosyo-ekonomik durumlarına da yol gösteren evrensel bir metin olarak değerlendirilebilir. Bu çalışma, sınıflaşmanın edebiyata nasıl yansıdığını ve bunun günümüzdeki toplumlarda keştiği noktaları irdelemektedir. Marksist Edebiyat eleştirisine göre edebiyat, toplumsal gerçekliği yansıtmaya gücüne sahiptir ve bu eser dönemin aynası işlevi görmektedir. Çalışmada, betimsel analiz yöntemiyle eserdeki karakterler, sınıfsal hiyerarşiler ve güç savaşı incelenmiştir. Vasili Andreyiç ve Nikita arasındaki ilişki, yalnızca efendi-köle ilişkisini değil, aynı zamanda ahlaki üstünlük gibi kavramların da sorgulanmasını sağlamaktadır. Tolstoy'un anlatısında, doğa ve insan arasındaki mücadele ve toplumsal sınıflar arası güç savaşının sembolik olarak anlatımına rastlanabilir. Vasili Andreyiç'in içinde bulunduğu statü, hayat karşısında anlamsızlaşırken, Nikita'nın hayata tutunma çabası, insanın özündeki sabrı ve iradeyi simgelemektedir. Tolstoy, hikâye boyunca sınıfsal eşitsizliğin aslında ne kadar dayanıksız olduğunu, insanın asıl gücünün ise sahip olduklarının yanı sıra hayata karşı duruşuyla ölçüldüğünü gösterir. Sonuç olarak, Efendi ile Uşağı, bir dönemin panoramasını çizmekle kalmaz, aynı zamanda evrensel bir durum olan toplumsal eşitsizliği de zamansız bir bakış açısı ile ele alır. Eserdeki sınıf çatışmaları, yalnızca 19. Yüzyıl Rusyasına ait değildir; günümüzde de benzer sınıflaşmalar varlığını sürdürmektedir. Bu çalışma, Tolstoy'un eserinin tarihsel bir anlatının ötesine geçerek, zamansız bir sosyal ve toplumsal eleştiri sunduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tolstoy, Efendi İle Uşağı, Rus Edebiyatı, Toplumsal Eşitsizlik, Sınıflaşma.

KAYNAKÇA

Tolstoy, L. [(1895). Efendi ile Uşağı. Moskova: Yayınevi.]

COŞGUN, M. [(2014) Akademik Bakış Dergisi.]

SKOCPOL, T. (2004) Devletler ve Toplumsal Devrimler, Fransa, Rusya ve Çin'in Karşılaştırmalı bir Çözümlemesi, (çev.) S.E. Türk Özü, İmge Kitabevi, Ankara.

ATALI, E. (2002) 1905 Rus Devrimi ile 1908 Jön Türk Devriminin Karşılaştırmalı İncelemesi (Yayımlanmış Yüksek Lisans Tezi). Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler

EAGLETON, T. (1991). Marksizm ve Edebiyat Eleştirisi (Çev. Ayşe Başçı). İstanbul: İletişim Yayınla

MISRALARDA BALIKESİR: ÜNVER VE MUTLU 'NUN KALEMİYLE

Şeyma Eren

Seymaerenn6212@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Balıkesir, Türkiye'nin Marmara ve Ege bölgeleri arasında köprü konumunda bulunan, tarihî ve kültürel zenginlikleriyle öne çıkan bir şehirdir. Balıkesir antik çağlardan günümüze kadar birçok medeniyete ev sahipliği yapmış, edebiyat dünyasına değerli şair ve yazarlar kazandırmıştır. Türk edebiyatını temsil eden birçok kalem sahibinin yetiştiği bu şehirde kadın şairlerin de edebiyata katkısı vardır. Sanatın ve edebiyatın bölgede tarihin her döneminde bir kültür zevki olduğunu, toplum gündemini yansıttığını dikkate alırsak, özellikle kadın müelliflerin edebî faaliyetlerinin toplumda kadınla ilgili yürütülen sosyal etkinlikler ve eylemlerle paralel, hatta iç içe geliştiğini görebiliriz. Makalede hemşehrim olan Balıkesirli çağdaş kadın şairler üzerinde durulmuştur. Osmanlı dönemi ile günümüz şairleri arasındaki manevi, sosyal, edebî-kültürel değişimler, benzerlikler anlatılarak, Balıkesir'in esasen çağdaş şairlerini tanıtmak amaçlanmıştır. Osmanlı'dan Cumhuriyet'e geçiş sürecinde şairler hakkında bilgilere ulaştığımız dergiler, şairlerin eserleri, onların hayatı ve eserleri hakkında bilgi veren tezler, ayrıntılı ilmi çalışma yapan monografik eserler, BAYŞAD çalışmaları makalemizin esas kaynağını oluşturmuştur. Balıkesirli Mehmed Gazâlî Bey'nin Irmak dergisindeki "Türk Kadın Şairleri" yazısı konumuz açısından ayrıca incelenmiştir. Yıldızı parlayan Balıkesirli şairlerden bazıları şunlardır: Nuriye Ulviye Mevlan CİVELEK (1893/1964), Hayriye Melek HUNÇ (1896/1963), Ayşe Necmiye ALPAY (1946/Ö.), Gönül ÜNVER (1958/Ö.), Ayten MUTLU (1952/Ö.) ve Nezihe Hande ALTAYLI (1971/Ö.). Bu çalışmada Gönül ÜNVER ve Ayten MUTLU'nun hayatı, eserleri ve başarıları üzerinde durulmuştur. Gönül ÜNVER ve Ayten MUTLU Çağdaş Türk şiirine özgün sesleriyle katkıda bulunmuş, Balıkesir'i toplum ve kadın ekseninde kültürel düzeyde daha önemli yerlere getirmişlerdir. Her ikisi de kız çocuklarının gözlerinde rol model olmayı başarmıştır. Her iki şairin de unutulmaz eserler bıraktığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Balıkesir, Gönül Ünver, Ayten Mutlu, Kadın, Cumhuriyet

KAYNAKÇA

Alp, N. (2014). Osmanlıda Kadın Şairler. Ankara: [Yayınevi yok]

Ay, T. (1934). Türk Kadın Şairleri. İstanbul: Universum Matbaası.

Aydın, M. (2001). Edebiyatımızda Kadın Şair ve Yazarlar Sözlüğü. Ankara: Alesta Yayınları.

Bekiroğlu, N. (1999). Osmanlı'da Kadın Şairler. Osmanlı. Edt. Güler Eren. Cilt 9. Ankara: Yeni Türkiye Yayınları. 802-12.

Cunbur, M. [Tarih yok]. Osmanlı Dönemi Türk Kadın Şairleri. Ankara: Türk Kadınları Kültür Derneği Yayınları

Dünder, B. (2013). Konuşmalar Kiatabı- Şairler Arasında Kadın Olmak. İstanbul: Pradoks Yayınları.

Gazâlî, M. (1928). Türk Kadın Şairleri. Irmak Gazatesi. Erişim:

İlhan, M. [Tarih yok]. Osmanlı'nın Kadın Şairleri Üzerine Yapılmış Çalışmalara Genel Bir Bakış. Amasya Üniversitesi.

Mutlu, A. (2013). İstanbul'un Gözleri- Seçilmiş Şiirler. İstanbul: Artshop Yayınları.

Mutlu, A. (2006). Ayten MUTLU ile Ateşin Küllerinde... Söyleşi: Fikret Demirağ, Ateşin Köklerinde. İstanbul: Toroslu Kitaplığı, 101-107

Mutlu, İ. [Tarih yok]. Osmanlı'da Meşhur Kadın Şairleri. Oratdoğu Gazetesi. Erişim:

Ünver, G. [Tarih yok]. Kadının Sesi: Şiirde Kadın Kimliği. [Yayın yeri yok]. [Yayınevi yok].

BATMAN'IN KOZLUK İLÇESİNDE HALK ŞIFACILIĞINA BAĞLI UYGULAMALAR

Medine Güneş

medinegunes7221@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Türk Halk Bilimi'nde önemli yere sahip halk şifacılığı kuşaktan kuşağa sözlü olarak aktarılan bilgi ve uygulamaları içerdiği için kültürel aktarım aracı olmuştur. Halk hekimliği, halk tıbbı, geleneksel tıp gibi adlarla anılan şifacılık dünyasında fiziksel iyileştirmenin yanı sıra ruhsal iyileştirme de önem kazanır. Fakat yapılan bazı uygulamalar doğrudan beden ve ruh üzerine olsa da, bazı durumlarda doğaüstü güçlerden yardım alınarak yapıldığı da görülmektedir. İlkel çağlarda şifacılıkta kadının yeri kısmen ön planda olmuştur. Bunun nedeni kadının doğası gereği şifacı olduğuna dair yaygın inanışın olmasıdır. Kadınların ilk hekim olarak kabul edildikleri toplumlarda onlar tarafından sağlık için çeşitli şifalı bitkiler, hayvanlar, bazen de madenler şifacılık uygulamalarında kullanılmıştır. Ayrıca şifacıların uygulamalarda kullandığı sözlü ürünler halk edebiyatı için önem taşır. Batman'ın Kozluk ilçesi Güneydoğu Anadolu bölgesinde yer alan, tarihî ve kültürel zenginliğiyle dikkat çeken, şifalı doğasıyla büyüleyen bir şehirdir. Şifacılık açısından değerlendirildiğinde halk arasında alternatif tıbbın, bitkisel tedavilerin ve geleneksel yöntemlerin hâlâ etkili olduğunu görebiliriz. Batman'ın kırsalında yaşayan halk, yüzyıllardır doğal bitkileri şifa olarak - bitkisel tedavi yöntemleri olarak kullanır. Özellikle halk hekimleri ve lokmanlar tarafından doğadan toplanarak evlerde belli usüllerle tedaviye hazır hale getirilen bitkiler çeşitli hastalıklarda kullanılmaktadır. Yine bazı köylerde şifacı hocalar tarafından nazar, büyü, iç sıkıntısı gibi durumlarda ayet ve şifa duaları, okunmuş su, muskalar ve b. gibi yöntemler kullanılıyor. Batman'ın çevresinde bulunan sıcak su kaynakları ve doğal çamurların da bazı rahatsızlıklara iyi geldiği bilinmekte, halk tarafından şifasına inanılarak uygulanmaktadır. Çalışmamızda Kozluk ilçesinde esasen ailem ve akrabalarım arasından derlediğim şifacılık bilgileri ve uygulamaları hakkında bilgi vermeyi amaçlıyoruz. Derleme materyalleri, hastalıklar, sağaltma yöntemleri ve uygulamaları şeklinde başlıklar altında değerlendirilmiştir. Bu çalışmada alan araştırmalarına başvurulmuş, benzer çalışmalardan örnek olarak faydalanılmıştır. Anahtar Kelimeler: Batman, Kozluk, halk şifacılığı, lokman, büyü, hastalıklar.

Anahtar Kelimeler: Batman, Kozluk, Halk Şifacılığı, Lokman, Büyü, Hastalıklar.

KAYNAKÇA

Arıcı,H.Y.(2021) .Modern Şifacılık Yöntemleri(Rize).Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi

İlahiyat Fakültesi Dergisi,19,291-324

Arıcı,H.Y.(2021).Modern Şifacılık Yönelimlerinden Enerji Şifacılığı Uygulamaları.Türkiye Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi,11,233-267

Gönenç,A., Ülke,S.,& Siddiq,A.B.(2023). Hayvan Temelli Halk İnanışları ve Geleneksel Şifa Uygulamaları: Güneydoğu Anadolu Örneği(İzmir).Kadim Akademi Sosyal Bilimler Dergisi,8(2),233-260

Güldalı,E.,& Çakı,F.,(2021).EL Alanlar (Balıkesir).Sosyal Aktörler ve Deneyimler Dergisi,1,39-69

ADANA İLİ TUFANBEYLİ İLÇESİNDE NAZAR İNANCI, UYGULAMALAR VE RİTÜELLER

Melike Karan

melike.karann1@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Sözlük anlamı itibarıyla “bakmak, görmek; düşünmek”, anlamlarına gelen nazar veya halk arasında bilinen adıyla “kem göz”, kötü niyetli bireylerin bakışları ve söylemleri ile canlı ya da cansız varlıklar üzerinde olumsuz bir etki bırakması, kaza veya belaya sebebiyet vermesi olarak açıklanır. Eski dönemlerden antik Roma ve Helen medeniyetinden başlayarak Müslüman, Yahudi, Budist ve Hindu toplumlarında da izlerine rastlanan bu nazar inancı, günümüzde de pek çok kültürde ve toplumda hâlâ varlığını sürdüren evrensel bir halk inancı niteliğindedir. Yapılan araştırmalar eski dönemlerden beri hem Batı, hem de Doğu kültürlerinde büyüün ve nazarın kötü etkilerine inanıldığı ve bu inanışlara karşı tedbirler almak için çeşitli uygulamalara başvurulduğunu göz önüne sermektedir. Nazara karşı alınan önlemler her kültürde farklılık göstermekte ve bu alanda bilgisi olan kişiler tarafından çeşitli ritüeller uygulanmakla birlikte bunların dışında yöreye özgü uygulamalar da yapılmaktadır. Nazar inancına bağlı olarak uygulanan en yaygın korunma yollarından biri, nazar boncuğu gibi sembolik nesnelerin kullanılması ya da içinde dua bulunan muskaların bireyler tarafından taşınmasıdır. Bu çalışmada Adana ili Tufanbeyli ilçesine bağlı hem sözlü, gelenek hem de yazılı kaynaklar aracılığıyla tespit edilen nazar ve nazarlık inançları ile, bu inançlara bağlı ritüel ve uygulamalar incelenmiştir. Bu bölgede nazarın oluşumuna ilişkin inanışların bir kısmı halk tarafından dinî esaslara dayandırılmakta, bir kısmı ise eski inanç sistemlerinden beslenerek yüzyıllardır sözlü ve yazılı gelenekte kuşaktan kuşağa aktarılıp yaşatılmaktadır. Yapılan çalışma kapsamında Adana’da nazarla ilgili ritüeller, “nazar değmeden önce” ve “nazar değdikten sonra” olmak üzere iki ana başlık altında sınıflandırılarak ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Adana, Nazar, Nazarlık, Halk İnançları, Kültür, Göz Değmesi.

KAYNAKÇA

Begic, Hacer Nurgül, (2022). “Anadolu Nazar İnancı ve Nazarlıklar”,Hars Akademi Uluslararası Hakemli Kültür Sanat Mimarlık Dergisi, 5(Özel Sayı 3), ss. 170-187.

Çıblak, Nilgün, (2004). “Halk Kültüründe Nazar, Nazarlık İnancı ve Bunlara BağlıUygulamalar”. Türklük Bilimi Araştırmaları, 15, ss. 103-25.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN İLK YILLARINDAKİ YENİ KADIN İMGESİ

Merzuka Seda Eğin / Prof. Dr. Beyhan Asma

4031930019@erciyes.edu.tr / beyas@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

1923'te kurulan Türkiye Cumhuriyeti, özellikle kadınların kimlikleri ve rolleri açısından toplumsal yapısında önemli değişimler yaşamıştır. Türkiye'de "Yeni Kadın" imajının ortaya çıkışı, edebiyat ve gibi çeşitli kültürel araçlar aracılığıyla dile getirilen daha geniş çaplı bir dönüşümü yansıtmaktadır. Bu imaj, edebi ortamda hem benimsenmiş hem de tartışmalara konu olmuştur ve modernite ile geleneksel değerlerin birleşimiyle şekillenmiştir. Türkiye'deki Yeni Kadın, genel olarak eğitilmiş, bağımsız ve toplumsal ile siyasi hayata aktif şekilde katılan bir birey olarak betimlenmektedir. Bu durum, Osmanlı İmparatorluğu döneminde yaygın olan geleneksel kadın rollerine keskin bir karşıtlık sunmaktadır. Söz konusu dönüşüm, ülkeyi modernleştirmeyi ve toplumsal cinsiyet eşitliğini desteklemeyi amaçlayan Mustafa Kemal Atatürk'ün reformlarından büyük ölçüde etkilenmiştir. Kadının yaşamdaki yerini yeniden tasarlayıp ve sağlamlaştırmaya yönelik düzenlemeleri başlatmıştır. 1935 tarihli CHP Parti Programı'nda, Kamusal Haklar başlığı altında "Kadın erkek eşitliği" alt başlığı altında, "Parti, yurttaşlara hak ve ödev vermekte, kadın erkek ayırmaz ifadeleri de eşit pay sahibi kadın tespitini teyit etmektedir. Edebiyat, kadınların toplumsal rollerini, yalnızca anne ve eş olmaktan çıkarıp birey olarak var olma çabalarını ele almış; onların kimlik arayışlarını, toplumsal baskılarla mücadelelerini ve bireysel özgürlük arayışlarını işlemiştir. Kadınlara seçme ve seçilme hakkı, eğitimde eşitlik gibi hakların tanınması; ekonomik bağımsızlık kazanma çabaları, iş hayatındaki zorluklar ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği, dönemin edebiyatında önemli temalar arasında yer almıştır. Yazarlar, kadın karakterler aracılığıyla, geleneksel ile modern kimlikler arasındaki çatışmaları ve bu çatışmalardan doğan sentezleri gözler önüne sermiştir. Sonuç olarak, Türkiye Cumhuriyeti'nde Yeni Kadın imajı, tarihsel, kültürel ve politik açılarından sürekli olarak gelişen çok yönlü bir yapıya sahiptir. Edebiyat, bu imajı hem yansıtmaya hem de şekillendirme açısından önemli bir araç olarak işlev görmektedir. Kadın kimliklerinin karmaşıklığını ve eşitlik ile temsil için devam eden mücadeleleri ele alan eserler, bu dönüşüm sürecine dair önemli içgörüler sunmaktadır. Türkiye, gelenek ile modernite arasındaki dengesini kurmaya çalışırken, Yeni Kadın'ın edebi anlatılardaki keşfi, ülkenin toplumsal yapısını anlamak adına kritik bir konu olmaya devam edecektir.

Anahtar Kelimeler: Türk Edebiyatında Kadın, Türkiye'De Kadın İmgesi, Türk Edebiyatında Toplumsal Yapı

KAYNAKÇA

Bakacak, A. G. (2009). Cumhuriyet Dönemi Kadın İmgesi Üzerine Bir Dğerelendirme. Ankara Üniversitesi Türk İnk›lâp Tarihi Enstitüsü Atatürk Yolu Dergisi, 627-638.

Bedir, A. (2023). ATATÜRK'ÜN TÜRK KADININA BAKIŞI: ATATÜRK'ÜN SÖYLEV VE DEMEÇLERİ'NİN MUHTEVA ANALİZİ. DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ SOSYAL BİLİMLER DERGİSİ, 197-220.

Özcan, T., & Oruç, S. (2020). CUMHURİYET DÖNEMİ (1923-1938) TÜRK ROMANINDA KADIN İMGESİ:KAFESİN ARDINDAN KUR(T)ULUŞA. Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 121-131.

Uzun, İ. (2019). AFET İNAN'IN SOSYO-KÜLTÜREL ÇALIŞMALARI. Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Dergisi, 103-126.

TANRI MİSAFİRİ VE BOZ EŞEK HİKÂYELERİ ÜZERİNE KARŞILAŞTIRMALI BİR İNCELEME

Serdar Alkan

alkn.serdar@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Cumhuriyet devri Türk edebiyatında pek çok yazar Anadolu ve Anadolu insanının yaşamını konu alan eserler yazmıştır. Yazarlar, bu eserleri kaleme alırken farklı bakış açıları kullanmışlardır. Kimi yazar Anadolu'nun eksik veya olumsuz yönlerini esas alıp eleştirel bir bakış açısı tercih ederken, kimi yazar da Anadolu'nun güzelliklerini anlatmayı tercih etmiştir. Anadolu'yu konu alan hikâyelerde sıkça karşılaşılan temalardan biri de 'Tanrı Misafirliği' geleneğidir. Toplumun dinî ve kültürel kodlarında yer etmiş olan bu anlayış misafire karşı gösterilmesi gereken ilgi ve saygının sembolü olarak kabul edilmektedir. Reşat Nuri Güntekin'in "Tanrı Misafiri" ve Refik Halid Karay'ın "Boz Eşek" adlı hikâyeleri bu geleneği farklı açılardan ele almaktadır. Refik Halid Karay'ın Memleket Hikâyeleri (1919) adlı eserinde yer alan "Boz Eşek" adlı hikâye, köyde yaşayan çocukların ırmaktan su taşıdıkları sırada yaşlı bir adam ve bir eşek bulmalarıyla başlar. Köylüler yaşlı adamı köye getirerek tedavi etmek ister ancak yaşlı adam iyileşemez. Son nefesinde köylülere vasiyetini bırakır ve vefat eder. Bunun üzerine köylüler vasiyetini gerçekleştirmek için uğraşırlar ama birtakım sorunlarla karşılaşılır. Reşat Nuri Güntekin'in Tanrı Misafiri (1956) adlı eserinde yer alan aynı adlı hikâye ise, köyde yaşamakta olan bir ailenin kapısına tanımadıkları bir adamın gelmesiyle başlar. Ev sahipleri, gelen adamı Tanrı misafiri olarak kabul eder ve ona hizmet etmeyi dinî ve geleneksel bir zorunluluk sayarlar. Bu nedenle evlerine gelen adamın günlerce evlerinde yatılı kalmasına izin verirler. Ancak süre uzadıkça ev sahipleri bu misafirlikten rahatsız olmaya başlarlar. Ev sahipleri adamı kovmanın günah olacağını düşündükleri için kendisinin gitmesini beklerler. Refik Halid Karay'ın hikâyesinde Tanrı misafirliğine ikonik, köy yaşantısının merkezinde yer alan bir değer olarak yaklaşılırken; Reşat Nuri Güntekin'in hikâyesinde bu gelenek daha saf, duygusal ve romantik bir bağlamda ele alınmaktadır. Her iki hikâyede de misafire gösterilen ilgi, yazarların Anadolu'ya ve Anadolu insanına bakışlarının izini taşımaktadır. Bu çalışmada, adı geçen iki hikâye üzerinden Tanrı misafirliği geleneğinin edebî temsili incelenmiş; yazarların bu geleneğe ve Anadolu insanına bakışları arasındaki farklılıklar ortaya konmuştur. Hikâyelerin sunduğu anlatılar aracılığıyla, Reşat Nuri Güntekin ve Refik Halid Karay'ın Anadolu'yu nasıl algıladıkları ve bu algının dönemin edebî ve kültürel atmosferiyle nasıl örtüştüğü değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Reşat Nuri Güntekin, Refik Halit Karay, Tanrı Misafiri, Boz Eşek, Memleket Hikâyeleri, Anadolu.

KAYNAKÇA

Güntekin, Reşat Nuri (2018). “Tanrı Misafiri”, İstanbul: İnkılâp Kitabevi.

Karay, Refik Halid (2025). “Memleket Hikâyeleri”, İstanbul: İnkılâp Kitabevi.

BİR BİLGE İKİ KÜLTÜR: NASRETTİN HOCA İLE AFANTI'NİN MİZAH ANLAYIŞI

Salih Işık

salihisik001@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, ÇİN DİLİ VE EDEBİYATI

Fıkralar gündelik hayatımızda kimi zaman gülmek, kimi zaman karşımızdakini düşündürmek, kimi zaman da eleştirmek için başvurduğumuz sözlü kültür geleneğimizin bir ürünüdür. Türkiye’de fıkra denince akla ilk gelen kişi Nasrettin Hoca’dır. Halk tarafından çok sevilen Hoca, Türk kültürünün ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Milletler de Hoca’yı benimsemiş ve kendilerine mal etmişlerdir. Uygurlar arasında bulunan Afanti isimli karakter de Hoca’ya benzerliği nedeniyle dikkat çekmiştir. Afanti halkın çıkarlarını koruyan, feodal yönetici sınıfa karşı çıkan, emekçi halkı hakkını savunan bir karakter olarak halk tarafından sevilmiştir. 1950’lerden sonra Çin’e gelen Afanti’nin, Çin kültürüne dair yerel motifler barındırması, onun Çin kültürüne uyum sağladığını göstermektedir. Bu durum Çin halkının kısa zamanda onu kabullenmesini de sağlamıştır. Günümüzde Çin’de hikâye kitaplarıyla okuyucusuna ulaşan Afanti, aynı zamanda televizyon çizgi dizilerinde yer alarak çocuklar tarafından da izlenmektedir. Her geçen gün tanınırlığı artan Afanti’nin hikayeleri Çin’den de başka ülkelere taşınmıştır. Bu çalışmanın amacı Çin’e taşınan Nasrettin Hoca’nın orada büründüğü Afanti karakterini tanıtmak, hikayelerine değinmek ve kültürlerarası ortak noktaları belirlemektir. Bu çalışma, kültürel kimliğin farklı coğrafyalarda nasıl yeniden şekillendiğini anlamak açısından önemli bir örnek sunmaktadır. Nasrettin Hoca’nın ününün kıtaları aşarak diğer milletlerde kendine yer bulması bu çalışmanın önemini göstermektedir. İki karakter arasında mizah anlayışı, eleştirel bakış ve halkla kurduğu bağ gibi benzerlikler dikkat çekerken; kültürel farklılıklar da yeni yorumlara yol açmıştır. Nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizinin kullanıldığı bu çalışmada elde edilen bilgiler sonucunda Nasrettin Hoca’nın Çin’e taşınırken Afanti ismini aldığı, fiziksel özelliklerinin değişime uğradığı, fıkralarının büyük oranda hikâye formatına döndüğü ancak bu durumlara rağmen Nasrettin Hoca’ya dair özelliklerin bazılarını hala sürdürdüğü sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Nasrettin Hoca, Afanti, Fıkra, Hikaye.

KAYNAKÇA

Abduwaili, K. (2015, 7). Qunzhong, Wenhua, Rentong: Afanti Gushi Zhong de Zheng Nengliang 群众,文化,认同:阿凡提故事中的正能量 (Kitle, Kültür, Kimlik: Afanti'nin Hikâyesindeki Pozitif Enerji). Zhongguo Minzu Bolan 中国民族博览 (Çin Ulusal Sergisi), s. 15-18.

- Aycı, M. (2006). Nasreddin Hoca. İstanbul: Semerkand Yayıncılık.
- Banarlı, N. S. (1983). Resimli Türk Edebiyatı Tarihi. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.
- Başgöz, İ. (1999) Geçmişten Günümüze Nasreddin Hoca. İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Batu, K. (2018). Uygur Halk Mizahının Önemli Tipleri (Nesirdin Ependi, Seley Çakkın, Molla Zeydin, Hisam Kurban). Yüksek Lisans Tezi. Antalya: Akdeniz Üniversitesi.
- Baykara, T. (1996). Nasreddin Hoca: Bir Tarihi Şahsiyet. Uluslararası Nasreddin Hoca Bilgi Şöleni (s. 19-22). Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayınları.
- Can, G. (2019). Nasreddin Efendi (Afanti) in The Chinese Media: A State Instrument For Coping With The Uyghur Issue. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi.
- Chen, Q. (2022). Afanti Gushi de Duoyuan Wenhua Kaoshi 阿凡提故事的多元文化考释 (Afanti'nin Hikâyesinin Çok Kültürlü Araştırılması ve Yorumlanması). Zhongguo Fei Wuzhi Wenhua Yichan 中国非物质文化遗产 (Çin Somut Olmayan Kültürel Miras), s. 41-47.
- Doğru, M., & Ayva A. (2023). Nasreddin Hoca Fıkralarında Ahilik Değerlerinin İzleri. Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, s. 371-386.
- Duan, B. (1988). Xiao Zhi Yanjiu-Afanti Xiaohua Pinglun Ji 笑之研究—阿凡提笑话评论集 (Bir Kahkaha Çalışması - Afanti Şaka İncelemeleri Koleksiyonu). Xinjiang: Xinjiang Renmin Chubanshe 新疆人民出版社 (Xinjiang Halk Yayınevi).
- Feng, X. (2007). Afanti Xinxiang: Shengming, Wenhua, Shenmei de Fuhao 阿凡提形象：生命、文化、审美的符号 (Afanti'nin İmajı: Yaşam, Kültür ve Estetiğin Sembolü). Xinjiang Shifan Daxue Xuebao 新疆师范大学学报 (Xinjiang Normal Üniversitesi Dergisi), s. 97-100.
- Ge, B. (1981). Afanti de Gushi 阿凡提的故事 (Afanti'nin Hikâyesi). Pekin: Zhongguo Minjian Wenyi Chubanshe 中国民间文艺出版社 (Çin Halk Edebiyatı ve Sanat Yayınevi).
- Köprülüzade, M. F. (1918). Nasreddin Hoca. İstanbul: Kanaat Kütüphanesi.
- Kurgan, Ş. (1986). Nasrettin Hoca. Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.

Li, S. (2006). Tongshe Zhengge Shengming di XinggeTezheng-Afanti Youmo Wenxue Xingxiang Lun Xi 统摄整个生命的性格特征-阿凡提幽默文学形象论析 (Tüm Hayatı Yöneten Karakter Özellikleri - Afanti'nin Mizahi Edebi İmajının Analizi). Minzu Wenxue Yanjiu 民族文学研究 (Etnik Edebiyat Araştırması), s. 97-100.

Liu, Y. (2004, 08). Afanti Xiaohua de Duo Minzu Xing Toushi 阿凡提笑话的多民族性透视 (Afanti'nin Şakalarına Çok Etnik Bakış Açısı). Wuhan Ligong Daxue Xuebao 武汉理工大学学报 (Wuhan Teknoloji Üniversitesi Dergisi), s. 509-512.

Oğuz, M. Ö. (1996). Nasreddin Hoca: İki Yaklaşım, Bir Problem. In Uluslararası Nasreddin Hoca Bilgi Şöleni (s. 71-74). Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayınları.

Özbek, A. (2004). Bir Eğitimci Olarak Nasreddin Hoca. Konya: Esra Yayınları.

Özçelik, M. (2005). Nasreddin Hoca. Eskişehir: Kültür Yayınları.

Özdemir, H. (1968). Nasreddin Hoca. İslam Medeniyeti Dergisi, s. 21-25.

Patiguli, O. (2016). Qian Tan Afanti XiaoHua Ji Qi Fen Lei 浅谈阿凡提笑话及其分类 (Afanti Fıkraları ve Sınıflandırılması Hakkında Konuşmak). Zhongguo Minzu Bolan 中国民族博览 (Çin Ulusal Sergisi), 21-23.

Sakaoğlu, S. (2006) Nasreddin Hoca Fıkralarından Seçmeler. Ankara: Akçağ Yayınları.

Sakaoğlu, S., & Alptekin, A. B. (2014). Nasreddin Hoca. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi Yayınları.

Shijie, Z. (1995). Afanti Gugu - Weiwuer Renmin Zhihui de Jiejing 阿凡提故事—维吾尔人民智慧的结晶 (Afanti Gugu - Uygur Halkının Bilgeliğinin Kristalleşmesi). Xiyu Yanjiu 西域研究 (Batı Bölgeleri Üzerine Araştırmalar), s. 56-60.

Sönmez, T. G. (2020). Uygur Halk Mizahında Anlatmalık Türler ve İcracıları. Uluslararası Uygur Araştırmaları Dergisi, s. 169-186.

Taşdelen, V. (2009). Tefekkür Geleneği Açısından Nasreddin Hoca Fıkraları. Temrin Dergisi, 6-10.

Tokmakçioğlu, E. (1981). Bütün Yönleriyle Nasreddin Hoca. Ankara: Kültür Bakanlığı.

Türk Dil Kurumu. (tarih yok). Nasrettin Hoca. “<https://sozluk.gov.tr/>” adresinden alındı. (Erişim Tarihi: 07.05.2023).

Zheng, Y. (2016). “Afanti Yanyu Youmo de Yuyong Fenxi 阿凡提言语幽默的语用分析 (Afanti'nin Sözlü Mizahının Pragmatik Bir Analizi). Kashen Daxue Xuebao 喀什大学学报 (Kaşgar Üniversitesi Dergisi), s. 59-63.

Zhu, D. (2014, 02 12). Donghua Dianying “Afanti de Gushi” Zhong de Afanti Xingxiang Suzao 动画电影《阿凡提的故事》中的阿凡提形象塑造 (“The Story of Afanti” Adlı Animasyon Filminde Afanti'nin Görüntüsünün Oluşturulması). Xinjiang Daxue Renwen Xueyuan 新疆大学人文学院 (Beşeri Bilimler Okulu, Xinjiang Üniversitesi), s. 85-89.

Zhu, Y. (1984). Lun Afanti Gushi de Sixiang Yishu Tese 论阿凡提故事的思想艺术特色 (Afanti'nin Öykülerinin İdeolojik ve Sanatsal Özellikleri Üzerine). Sixiang Zhanxian 思想战线 (İdeolojik Cephe), s. 70-76.

KORE’Lİ ŞAİR JUNG DONG JU VE TÜRK ŞAİRLERİ CAHİT SITKI TARANCI, NAZIM HİKMET: EDEBÎ SANATLARDA BİRLEŞEN BEŞER

Nilgün Akkaya

erciyesnulgün@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Japon sömürgesi altında Köre ’de yaşayan Jung Dong Ju (1917-1945) trajik bir şekilde hayatını kaybetmiş şairdir. Küçüklüğünden beri edebiyata ilgi duymuş Kore dilinde yazmaya başlamıştır. Japon yönetimi altında Kore dilinde yazmak yasak olduğu için Jung’un eserleri uzunca yıllar yayımlanamamıştır. Yazar 1941 yılında Japonya’ya giderek Doshista Üniversitesi’nde eğitim almış, Japon yönetimine karşı dik durduğu için 1943 yılında tutuklanmış, 1945 yılında yönetimin talimatıyla gördüğü işkenceler neticesinde hayatını kaybetmiştir. Jung Dong Ju’nun en önemli eseri ölümünden sonra yayımlanmış “Gök, Rüzgâr, Yıldızlar ve Şiir” kitabıdır. Jung Dong Ju Kore’de ulusal bir kahramandır. Şiirleri Japon sömürgesi döneminde baskı gören Kore halkını en iyi yansıtan edebi eserler arasında yer alır. Onun kaleminden çıkan bütün eserler sadece direniş sembolü değil, bireysel duyarlılığı ve insanın iç dünyasını anlatan güçlü eserlerdir. Şiirleri Kore edebiyatının ders kitaplarına dahil edilmiş ve ayrıca okullarda mütalaa edebiyatları arasında da okutuluyor. Şiirleri birçok sanatçı tarafından bestelenerek şarkılara dönüştürülmüştür. Jung Dong Ju’nun şiirlerindeki ana duygular melankoli, içsel huzursuzluk, masumiyet, pişmanlık ve özgürlüğe duyulan özlem olarak öne çıkar. İç dünyasına dönük hüznü bir üslubu vardır. Bu duygular üzerinden bir karşılaştırma yapmak gerekirse, Türk edebiyatında onunla en çok örtüşen ismin Cahit Sıtkı Tarancı olduğunu görebiliriz. Cahit Sıtkı Tarancı’nın “Otuz Beş Yaş” ve “Memleket İsterim” şiirlerinde Jung Dong Ju’ya benzeyen hassasiyet ve duygusal kırılganlık görülür. Her ikisinde de insanın ömrü, zamanın geçişi ve masumiyetin kaybı üzerine derin düşünceler izlenebilir. Cahit Sıtkı Tarancı Jung Dong Ju gibi politik baskıya maruz kalmasa da iç dünyasında büyük bir sıkışmışlık ve kaçış isteği hissettirir. Nazım Hikmet ise toplumsal baskı ve trajik yönüyle bir başka karşılaştırma örneğidir. Çalışmamızda Jung Dong Ju ile Türk Edebiyatı sayfalarından Cahit Sıtkı Tarancı ve Nazım Hikmet gibi şairlerin eserlerinde yansıttıkları iradece hür yaşamak isteyen insanların iç dünyalarındaki duyguları kıyaslayarak incelemeyi amaçlıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Kore, Özgürlük, Masumiyet, Duygusal Kırılganlık, İçsel Huzursuzluk

KAYNAKÇA

LEE, Jung Myung, (2024)'' Yıldızlara Değen Rüzgâr'', İstanbul: Doğan Kitap.

RESUL RIZA VE RAUF PARFİ'NİN SEÇİLMİŞ ŞİİRLERİNİN DÖNEMSEL YÖNDEN İNCELENMESİ

Osman Safa Azgın

osmansafaazgin4@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

20.yüzyılın ilk çeyreğinde cereyan eden Bolşevik ihtilali, Çarlık Rusyası'nın hakimiyet sahası içinde bulunan tüm milletler için adeta bir Çolpan yıldızı olmuştur. Lenin'in ölümü ile bir kıvılcık yıldız hüviyeti almış ve yeni kurulan Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği 1924-1953 yılları arasında en kanlı olayların baş aktörü Stalin dönemi ile insanlık tarihinin kara lekesi olan katliamlara dönüşmüştür. Sovyetlerin hakimiyet sahası içinde bulunan Türk aydınları katliamlara kıyımlara kalmıştır. Asılsız suçlamalar doğrultusunda tutuklanan, sürgün ve şehit edilen aydınların, toplum hafızasından silinmesi istenmiş, eserlerine el konulmuş ve basılmalarına izin verilmemiştir. Böyle bir vakitte sanat dünyasına atılan ve Stalin dönemi yeni Azerbaycan şiirinin kurucusu olan Resul Rıza tüm bu baskı ve proleter dayatmalara rağmen Azerbaycan şiirinin günümüz yüzyılındaki haline gelmesini sağlamıştır, bu yolda çeşitli iftira, eleştiri ve karalamalara uğramıştır. Buna rağmen yolundan dönmeyip, soğukkanlı tavrı ile davasını savunması sonucu başta Azerbaycan halkı olmak üzere tüm Türk dünyası halklarının gönlünde taht kuran bir kişiliğe sahip olmuştur. Aynı şekilde modern Özbek şiirinin kurucularından olan ve Türk dünyası edebiyatının gelişimi için çaba sarf eden Çolpan ekolünün, temsilcisi Rauf Parfi (Öztürk), Stalin sonrasında edebiyat hayatına atılmasına rağmen yetiştirdiği çevre ve geliştiği dönemi şiirlerine sindirerek Özbek postmodern, sembolik şiirinin bayrağını elinde tutan ve özgün örneklerini veren bir şair olarak karşımıza çıkmaktadır. Araştırmamız Resul Rıza ve Rauf Parfi'nin şiirlerinin tematik ölçütler doğrultusunda sistematik olarak incelenmesi, tematik ortaklıkların hangi yönde çağrışımlar yaptığı ve şiirlerin muhteva içeriği yönünden başlıklar altına alınıp incelenerek, dönemsel yönden değerlendirilmesi ve sembolizmin ne doğrultuda nasıl kullanıldığı mahiyetinde olmaktadır. Aynı zamanda araştırma Türk dünyası karşılaştırmalı edebiyatlarına katkı sağlaması paydası üzerinde durmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Azerbaycan, Özbekistan, Sovyetler

KAYNAKÇA

Adıgüzel, Sedat (2006). "Azerbaycan Edebiyatının Yenilikçi Şairi Resul Rıza". Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi. C. 12 S. 31 s. 247-257

Fayzullayeva, Abide (2010). "Özbek Şairi Rauf Parfi Öztürk'ün Şiir Dünyası". Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi C. 10 S. 2 s. 173-184

MİSHİMA YUKİO'NUN ALTIN KÖŞK TAPINAĞI ROMANI'NIN EDEBİYAT SOSYOLOJİSİ AÇISINDAN İNCELENMESİ

Ömer Kamil Akgün / Prof. Dr. A. Volkan Erdemir

umaruakgn@gmail.com / averdemir@erciyes.edu.tr

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DİLİ VE EDEBİYATI

Dünyaca ünlü Japon Mishima Yukio, Japon edebiyatında önemli bir yere sahiptir. Eserleri, Türkçe de dâhil olmak üzere birçok dile çevrilmiştir. Yapıtlarında Japon toplumu ve kültüründeki değişim üzerine yönelik eleştiriler dikkat çekicidir. Bu çalışmada, Mishima Yukio'nun Altın Köşk Tapınağı romanı edebiyat sosyolojisi yöntemiyle incelenmiştir. Altın Köşk Tapınağı romanı, gerçek bir olaya dayanmaktadır. 1950 yılında bir Budist çömez keşiş Altın Köşk Tapınağı'nı ateşe vermiş, tapınak yanarak büyük hasar görmüştür. Mishima, bu olaydan ilham alarak kaleme aldığı Altın Köşk Tapınağı 1956 yılında yayımlanmıştır. Romanda, İkinci Dünya Savaşı'nın yarattığı toplumsal ve bireysel travmalar önemli bir yer tutmaktadır. Roman, bu özellikleri nedeniyle seçilmiştir. Çalışmanın ilk bölümünde, romanın edebi haritası çıkarılarak zaman, mekân, karakterler ve olay örgüsü gibi unsurlar analiz edilmiştir. Altın Köşk Tapınağı'nın romandaki fiziksel ve sembolik önemi değerlendirilmiş; bu analizler, tamamen metin içinde kalarak yapılmıştır. İkinci bölümde, romanın kurgusal dünyasında anlatılan unsurların tarihsel karşılığı incelenmiştir. Tokyo Bombardımanı, Amerikan işgali altındaki Japonya, savaş dönemi kıtlıkları ve kadınların savaş sürecindeki rolleri gibi konular araştırılmıştır. Bu bölüm, “nesnel harita” olarak adlandırılmıştır. Üçüncü bölümde, edebi haritada sunulan romanın kurgusal dünyası ile nesnel haritadaki tarihsel gerçekler karşılaştırılarak aralarındaki ilişki incelenmiştir. Benzerlik ve farklılıklar tespit edilmiştir. Sonuç olarak, Altın Köşk Tapınağı romanının, İkinci Dünya Savaşı sırasında ve sonrasında Japon toplumunu gözler önüne seren önemli detaylara yer verildiği saptanmıştır. Mizoguchi'nin Altın Köşk Tapınağı'nı kundaklaması, yalnızca bireysel bir yıkım değil, aynı zamanda savaş sonrası Japonya'nın kimlik krizine dair güçlü bir metafor olarak değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mishima Yukio, Altın Köşk Tapınağı, Edebiyat Sosyolojisi, Japon Toplumu, Japon Kadını

KAYNAKÇA

Dower, J. W. (2000). Embracing Defeat: Japan in the Wake of World War II. New York: W. W. Norton & Company.

Hane, M. (2021). Kısa Japonya Tarihi. (Ş. Alpagut, Çev.) İstanbul: Say Yayınları.

Havens, T. R. (1975, Ekim). Women and War in Japan. The American Historical Review, 4 (80), 913-934.

Keene, D. (1959, Mayıs 31). Beauty Itself Became a Deadly Enemy. 12 1, 2024 tarihinde The New York Times: <https://nyti.ms/4iv7EOw> adresinden 28.02.2025 tarihinde alındı.

Mishima, Y. (2017). Altın Köşk Tapınağı. (A. V. Erdemir, Çev.) İstanbul: Can Sanat Yayınları.

Mishima, Y. (1956). Kinkakuji. Tokyo: Shinchō Bunko

Toyama, F. (2007, 3). “Okinawa sen” jika ni okeru joshi gakutotai no okonatta kango to seishin hoken (sono 1). Okinawa Kenritsu Kango Daigaku Kiyō Dai, (8), 48-54.

KORE SİNEMASINDA KADIN TEMSİLİ VE CİNSİYET KURAMI

Öykü Bahar Atik

1120910165@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, KORE DİLİ VE EDEBİYATI

Bu çalışmada Kore sinemasında kadın temsili ve cinsiyet kuramının nasıl ele alındığı incelenecektir. Kore sineması yıllar içinde toplumsal cinsiyet rolleri, ataerkillik ve kadın temsili açısından önemli değişimler geçirmiştir. 1960’lar Kore sineması ve 1990’lar sonrası Kore sineması arasındaki değişime baktığımızda özellikle bağımsız film örnekleri ve kadın yönetmenlerin etkisiyle birlikte Kore sinemasında kadın karakterlerin temsili büyük bir değişime uğramış ve toplumsal cinsiyet eşitsizliği filmlerde objektif bir şekilde yansıtılmaya başlanmış, kadın karakterler erkek bakış açısı için sunulmanın dışında somut karakter gelişimine sahip kadın temsili gösterilmeye başlanmıştır. Bu çalışmada feminist kuramı çerçevesine Kore sinemasındaki kadın temsillerine ve cinsiyet rollerine odaklanılacaktır. Bu bağlamda genel olarak 1960’lar Kore sineması ve 1990’lar sonrası Kore sineması ürünlerinin; Judith Butler’ın “Toplumsal Cinsiyetin Performatifliği” (Gender Performativity), Simone de Beauvoir’ın “İkinci Cinsiyet” (The Second Sex) ve Laura Mulvey’in “Bakış Teorisi” (The Male Gaze) kavramları gibi temel kuramsal kavramlar üzerinden yıllar içindeki değişimi olarak kıyaslanacaktır. Araştırma, eski Kore sinemasındaki klasik kadın temsili olan “iyi anne” ve “baştan çıkarıcı kadın” temalarına sahip olan filmler Mother and a Guest (1961), The Housemaid (1956) ve kadının iş yerinde eşitlik araması ve kadın cinselliğinin ataerkil düzenden bağımsız özgürleşmesi gibi konuları içeren yeni Kore sinemasındaki Marriage Story (1992) ve The Handmaiden (2018) adlı filmler üzerinden yapılacak niteliksel analiz ile desteklenecektir. Çalışmanın amacı, Kore sinemasında kadın karakterlerin nasıl temsil edildiği, bu karakterlerin feminist kuram açısından nasıl değerlendirilebileceğini ve filmlerdeki karakterlerin güncel toplumsal cinsiyet sorunlarını nasıl yansıttığını ortaya koymaktır. Bulgular geleneksel ataerkil anlatılar ile feminist bakış açısının çatıştığını, eski Kore sinemasında kadın karakterlerin değerinin boşaltıldığı bir sinema sektöründen kadın karakterlerin karakter gelişimi ve duygularına yer verilmeye başlandığını ayrıca son yıllarda özellikle bağımsız sinema sektörü açısından daha fazla kadın bakış açısına sahip filmlerin üretildiğini göstermektedir. Sonuç olarak, Kore sinemasında kadın temsili ve cinsiyet kuramı ekseninde değişim devam etmekte olup bu değişim sürecinde feminist kuramlarının sunduğu kavramsal çerçevenin önemli bir analiz aracı olduğu görülmektedir. Çalışma, Kore sinemasının toplumsal cinsiyet rolleri açısından nasıl bir değişim sürecinde olduğunu anlamak isteyenler için önemli bir katkı sunmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kore Sineması, Feminizm, Toplumsal Cinsiyet, Kadın Temsili, Feminist Kuramı

KAYNAKÇA

- 박현선, & 심혜경. (2020, 3). 시네페미니즘 30 년, 여성의 눈으로 본 한국영화. *문화과학*, 101, 224-240.
- 이수연. (1997). 한국 페미니즘 영화와 여성의 섹슈얼리티. *Film Studies*, (13), 76-98.
- 민수빈, & 장롱카이. (2025). 한국 페미니즘 영화 속 여성 캐릭터의 진화 연구. *산업진흥연구*, 10(1), 291-300.
- Ton, J. T. (2018). Judith Butler's notion of gender performativity: To what extent does gender performativity exclude a stable gender identity? (Master's thesis, Utrecht University). Retrieved from https://studenttheses.uu.nl/bitstream/handle/20.500.12932/30880/JTTON_BScThesis_Judith_Butler_Gender_Performativity_FINAL.pdf
- Park, H. S. (2020). South Korean cine-feminism on the move. *Journal of Japanese and Korean Cinema*, 12(2), 91-97. <https://doi.org/10.1080/17564905.2020.1847759>
- Mulvey, L. (1999). Visual pleasure and narrative cinema. In L. Braudy & M. Cohen (Eds.), *Film theory and criticism: Introductory readings* (pp. 833-844). Oxford University Press.
- de Beauvoir, S. (2011). *The second sex* (C. Borde & S. Malovany-Chevallier, Trans.). Vintage. (Original work published 1949)

HAN KANG’IN “VEJETARYEN” ROMANINDAKİ KARAKTERLERİN PSİKANALİTİK AÇIDAN İNCELENMESİ

Özlem Bozdoğan

ozlembozdogan369@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Hang Kang, 27 Kasım 1970 yılında Güney Kore’nin Gwangju şehrinde doğmuştur. Yonsei Üniversitesi’nde Kore Dili ve Edebiyatı eğitimi almıştır. Yazar, modern Kore edebiyatının etkileyici seslerinden biri olarak kabul edilmektedir. 2024 yılında Nobel Edebiyat Ödülü’ne layık görülen ilk Güney Koreli yazar ve ilk Asyalı kadın yazar olmuştur. Hang Kang’ın eserleri arasında Vejetaryen romanı, bireysel patolojilerin toplumsal ve kültürel bağlamlarla olan karmaşık ilişkilerini gözler önüne sermektedir. Roman Psikanalitik Teori’nin edebî metinleri anlama ve yorumlama konusunda okuyucuya yol gösterme niteliği taşımaktadır. Eser, Güney Kore toplumunun cinsiyet normları ve bireysel özgürlük arayışını merkeze alarak insan bedenine yansıyan fizyolojik etkilerin arka planında yatan psikolojik travmaları rüya metaforu aracılığıyla sembolik bir anlatımla ele alınmıştır. Bu çalışmada, roman karakterlerini Sigmund Freud’un Psikanalitik Kuramı, Jacques Lacan’ın Özneleşme Teorileri ve Melaine Klein’in Nesne İlişkileri Teorisindeki “Parenoid-Şizoid Konum” ve “Depresif Konum” kavramları bağlamında bir çerçevede ele alarak ana karakter Yonghe’nin dış dünyayla kurduğu ilişkilerdeki parçalanma, öznellik kaybı ve bedensel dönüşümüne uzanan sürecinin incelemesi yapılacaktır. Ayrıca romanın çoklu anlatı yapısı, Yonghe’nin iç dünyasına dolaylı bir bakış açısı sunması dolayısıyla anlatıcı konumundaki eşi, eniştesi ve ablasının da çok katmanlı olarak Psikanalitik bağlamdaki vakaya yansıyan yönlerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Yapılan bu çalışma edebî metin tahlilinde karakter analizi ve vaka değerlendirmesi bağlamında kuramsal çalışmaların edebiyata yansıtılması açısından önemli bir katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Vejetaryen, Psikanalitik Kuram, Özneleşme Teorisi, Nesne İlişkileri Teorisi, Rüya Metaforu

KAYNAKÇA

Freud, Sigmund (2016). “Rüyaların Yorumu 1”, İstanbul: Öteki Yayınevi.

Kang, Han (2017). “Vejetaryen”, İstanbul: April Yay.

GÜÇ VE OTORİTE: FANTASTİK CANAVARLAR, HARRY POTTER VE İNSANLARIN GERÇEK GÜCÜ

İlknur Kardelen Tuncel

tuncelilknurkardelen@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, FELSEFE

Harry Potter ve Fantastik Canavarlar serilerindeki iki güçlü karakter olan Voldemort ve Grindelwald'ın siyasi otoritelerini, Max Weber ve Karl Marx'ın liderlik ve sınıf mücadelesi teorileri üzerinden karşılaştırarak, siyasi iktidarın doğasını ve insan davranışlarını incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın temel iddiası, liderlerin gösterdiği yönetme tarzından ziyade, insanların yaşadıkları koşullara verdikleri tepkilerin, siyasi rejimlerin başarısızlık veya başarılarında daha belirleyici olduğu yönündedir. Voldemort ve Grindelwald, her ikisi de sihirli dünyada otorite ve güç rejimlerini kurmaya çalışan güçlü büyücülerdir. Voldemort, safkan büyücülerin üstünlüğünü savunarak, Muggle'lara ve melez kanlı büyücülere karşı şiddetli bir nefret besler. Grindelwald ise, sihirli dünyanın Muggle dünyasına hâkim olması gerektiği inancındadır. Bu iki karakterin farklı ideolojileri olmasına rağmen, ikisi de korku ve şiddet yoluyla iktidARLARINI pekiştirmeye çalışır. Max Weber, egemenliğin meşruiyetini üç temel kaynağa bağlar: geleneksel, karizmatik ve yasal-rasyonel otorite (Arı, 2022). Bunu fantastik canavarlar örneği üzerinden düşünecek olursak Grindelwald, karizmatik bir lider olarak, takipçilerine büyüleyici bir vizyon sunar. Bu durum, Weber'in karizmatik otorite tanımına uymaktadır. Karl Marx ise, toplumları sınıf mücadeleleri üzerinden analiz eder. Marx'a göre, üretim araçlarına sahip olan burjuvazi, işçi sınıfını sömürerek toplumsal eşitsizlikleri derinleştirir (Afşar, K. E., & Özyiğit, M., 2017). Voldemort 'un safkan büyücü ideolojisi, insanların korkularını kullanarak iktidARLARINI pekiştirmeye çalışır. Ancak, Harry Potter gibi figürler, insanlara umut vererek bu korkuyu aşmalarına yardımcı olur. Harry Potter serisinde, Dumbledore'un temsil ettiği pasif direniş ve Hogwarts öğrencilerinin aktif direnişi, insanların otoriteye karşı farklı tepkilerini gösterir. Voldemort ve Grindelwald örnekleri üzerinden yapılan bu analiz, siyasi iktidarın karmaşık bir olgu olduğunu göstermektedir. Liderlerin kişisel özellikleri ve ideolojileri kuşkusuz önemlidir ancak siyasi rejimlerin başarısı veya başarısızlığı, daha çok toplumun genel yapısı, insanların inançları ve değerleri ile yakından ilişkilidir. Bu çalışmanın sonuçları, siyasi liderlerin sadece otorite gücünü kullanarak değil, aynı zamanda insanların ihtiyaçlarına cevap vererek ve toplumsal adaleti sağlayarak iktidARLARINI sürdürebileceklerini göstermektedir. Bu çalışmada, Voldemort ve Grindelwald'ın başarısızlıklarının, liderlik tarzlarından ziyade, insanların bu liderlere gösterdiği tepkilerle daha yakından ilişkili olduğu savunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Max Weber, Karl Marx, Harry Potter, Fantastik Canavarlar, Yönetim Biçimleri

KAYNAKÇA

Afşar, K. E., & Özyiğit, M. (2017). Karl Marx bir klasik mi? Adam Smith ve Karl Marx üzerinden kavramsal bir karşılaştırma. "Bitlis Eren Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 6" (2), 239-262.

Akalın, A. (2014-2015). Sovyetler Birliği'nin ilk yıllarında işçi sağlığı ve iş güvenliği. "Türk Tabipleri Birliği Mesleki Sağlık ve Güvenlik Dergisi", (52), 52-65.

Alkan, H. (2021). "Siyaset bilimine giriş." İstanbul: İÜ AUZEF Yayını.

Arı, S. (2022). Max Weber'in siyaset teorisi üzerine bir değerlendirme. "Karatay Sosyal Araştırmalar Dergisi, 9", 47-61. <https://doi.org/10.54557/karataysad.1134252>

Aytaç, Ö. İ. (2008). Yeni kapitalizmin kaotik evreni: Belirsizlik, sömürü ve ahlaki kriz. "Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 10"(1), 186.

Berkes, N. (1980). "Türk toplumunda çağdaşlaşma" (7. bs.). İstanbul: Yedinci Baskı.

Çamlı, A. Y. (2018). "Klasik dönem Osmanlı toplumunun sosyoekonomik yapısı (Max Weber'in patrimonyalizm teorisi çerçevesinde araştırılması)" (Yayınlanmamış doktora tezi). Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Manisa.

Çiğdem, A. (2004). "Bir imkân olarak modernite: Weber ve Habermas." İstanbul: İletişim Yayınları.

Demir, Z. (2018). Karl Marx'ın bakış açısından kapitalist toplumda yabancılaşma ve sonuçları. "Abant Kültürel Araştırmalar Dergisi, 3"(5), 63-74.

Eşki, H. (2010). Bugünü anlamak için Max Weber'i yeniden okumak. "Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi, 6"(11), 187-198.

İnalcık, H. (1987). "Osmanlı İmparatorluğu'nda bürokratik yapı." İstanbul: İletişim Yayınları.

Koç, Y. (2014). Marksist emek değer kuramı ve emperyalist dönemde kapitalist sömürü. "Bilim ve Ütopya Dergisi, 239", 1-13.

Kulak, Ö. (2011). Karl Marx'ta yabancılaşma, meta fetişizmi ve şeyleşme kavramları. "Doğu Batı Dergisi Karl Marx Özel Sayısı, 55", 33-61.

Marx, K., & Engels, F. (1848). "Komünist manifesto."

Marx, K. (1867). "Das Kapital." Hamburg: Otto Meissner Verlag.

- Ok, A. Ş. (2017). Max Weber’de otorite ve meşruiyet tipolojisi. "Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi, 4"(8), 42-54.
- Öztürk, F. (2001). Marx’ın devlet teorisi ve modern kapitalizm. "Sosyoloji Dergisi, 13"(2), 45-68.
- Öktem, N. (2011). Max Weber. "Journal of Istanbul University Law Faculty, 54"(1-4), 369-384.
- Özlem, D. (2001). "Max Weber'de bilim ve sosyoloji." İstanbul: İnkılap Kitabevi.
- Tümer, M. (2013). "Sosyalist hareketler ve Karl Marx’ın etkisi." İstanbul: Sosyal Yayınlar.
- Yalçın, E. (1999). "Max Weber ve sosyal bilimler." İstanbul: Beta Yayınları.
- Weber, M. (1905). "Protestan ahlakı ve kapitalizmin ruhu." Leipzig: J.C.B. Mohr.
- Weber, M. (1919). "Ekonomik ve toplumsal durum." Köln: Dörlemeyer.
- Weber, M. (2005). "Bürokrasi ve otorite" (B. Akın, Çev.). Ankara: Adres Yayınları.

PRENSES MİSBAH HAYDAR'IN ARABESK İSİMLİ HATIRATINDA İSTANBUL'DA KAMUSAL VE ÖZEL YAŞAM

Hanife Sena Yavuz / Prof. Dr. Hülya Eraydın Argunşah

hanifesenaa@outlook.com / hulya@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Prenses Misbah Haydar, 1915 yılında İstanbul'da dünyaya gelmiştir. Babası Mekke Emiri bir Arap, annesi Britanya asıllı bir kadındır. Araplarda kutsal sayılan 'şerife' ünvanını taşıyan Misbah, her ne kadar Arap kültürü ile yetişmişse de annesi dolayısıyla İngiliz geleneklerini de öğrenmiştir. Çocukluğunu geçirdiği Çamlıca'da Türklerin kültür, gelenek ve göreneklerine yakından şahit olmuştur. Prenses Misbah Haydar hatıralarını Arabesk adlı bir kitapta toplamıştır. Yazar bu hatıratında doğum tarihi olan 1915'ten hilafetin kaldırıldığı 1924'e kadar olan zamanı ele almıştır. Eserin arka planında yer verdiği çok yönlü Çamlıca haritasına, özel ve kamusal gündelik yaşamın ayrıntılarını yerleştirmiş, dönemin sultanını, Harem hayatı ve Harem'de yaşananları, babasının padişahla bağlantılı bir Mekke Şerifi olması nedeniyle önemli devlet adamları ve onların haremleriyle ilişkilerini şahsi anılarıyla sentezleyerek anlatmıştır. Hatıratına anne ve babasının evliliğinden başlayan yazar, ardından kendi hikâyesine geçmiş ve Çamlıca'daki gündelik hayatı, Türk, Arap ve İngiliz kültürünün özelliklerini aktarmıştır. Bu çalışmada İstanbul'da yaşadığı için Türk kültürünü, babası Arap olduğu için Arap gelenek ve göreneklerini, annesi İngiliz asıllı olduğu için İngiliz kültürünü deneyimlemiş olan Prenses Misbah'ın Arabesk isimli hatıra kitabı incelenecektir. Hatıratın kapsadığı 1915–1924 döneminde İstanbul'daki hayat, tarihi ve toplumsal olayların yansımalarıyla birlikte kadınların gündelik hayatları, eğitimleri etrafındaki tespitlerine yoğunlaşılacaktır. Çalışmanın amacı heterojen bir kültürel ortamda yaşayan Prenses Misbah'ın gözlem ve deneyimlerinden yola çıkarak gündelik yaşamın alımlanmasını ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Prenses Misbah, Arabesk, Hatıra

KAYNAKÇA

Haydar, Prenses Misbah, Arabesk, Yaprak Yayınları, İstanbul, 1991

Sancar, Serpil, Türk Modernleşmesinin Cinsiyeti, İletişim Yayınları, İstanbul, 2012

Atalay, Elifnur, 19. Yüzyıl Osmanlı İstanbul'unda Kadın Kıyafetinin Evrimi, Erzurum Teknik Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Dergisi ETÜT, Sayı: 2, Haziran, 2021

Temizer, Cihan Nihal, 19.Yüzyılda Batı'da ve Osmanlı'da Kadının Sosyal ve Ekonomik Hayattaki Yeri, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Kadın ve Aile Araştırmaları Dergisi 2(1), Haziran 2022: 51-70.

SEVİNÇ ÇOKUM'UN HİKÂYELERİNDE YAŞLI KADINLAR

Abdurrahman Aslan

1120110387@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Yaşlılık, biyolojik olarak insan hayatının son evresidir. ‘Hayat tecrübesi’ denilen uzun bireysel ve toplumsal geçmişe ait deneyim, yaşlılığın en ayırıcı özelliğidir. Edebiyat sanatı yaşlılığın bu tarafıyla ilgilenir ve yaşlı insanları deneyimleri, birikimleri, hayatı anlamlandırışları, zamana uyum sağlayışları ya da direnişleriyle ele alır. Yaşlı kadınlar bu anlamda özel bir konumdadırlar. Sosyal konumu dolayısıyla inatçı, koruyucu ve taşıyıcı olan kadına ait belleğin milletin belleğiyle örtüşmesi, kadın belleğinin sembolik anlamlar üstlenmesini de getirir. Dolayısıyla yaşlı kadınlar, topluma ait bir belleğin bedenleşmiş halidirler. Onlar bireysel varlık ve birikimleriyle, aslında topluma hatta bütün insanlığa ait bir belleğin temsilini üstlenirler. Roman, hikâye, deneme gibi çeşitli edebî türlerde eserler ortaya koyan Sevinç Çokum, Türk edebiyatının yakın dönem yazarlarından. Zamanın aşındırıcı gücü ve kaybedilen değerler onun ilk dönem eserlerinden itibaren sıkça üzerinde durduğu meselelerindendir. Bu bağlamda Çokum’un hikâye dünyasında ‘yaşlı kadınlar’, zamanın aşındırıcı gücüne karşı bir tür direnişi temsil edişleriyle dikkati çekerler. Yazar onları yaşanan zamanın içinde bireysel ve toplumsal anlamda yaşanmış bitmiş olanı koruyuşlarıyla ele alır. Onların geçmişi sorgulayışlarına, yaşanan zamanın içinde dondurulmuş bir geçmiş gibi duruşlarına odaklanır. Bu çalışmada Sevinç Çokum’un hikâyelerine yaşlı kadınlar üzerinden bakılacaktır. Yazarın hikâyelerde yaşlı kadınları nasıl anlattığı ve onlara hangi anlam alanlarını yüklediği üzerinde durulacaktır. Nitel araştırma yönteminin kullanılacağı bu çalışmada sanatın giderek yaşlanan dünyanın yaşlı nüfusuna yüklediği kültürel işlevin güncellenmesine katkı sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, Yaşlı Kadınlar, Hikâye, Sevinç Çokum.

KAYNAKÇA

Argunşah, Hülya (2016). "Kadın Duyarlılığı Açısından Sevinç Çokum'un Hikâyeleri". Kadın ve Edebiyat-Kendini Yazmak. İstanbul: Kesit Yayınları. 311-340.

Çokum, Sevinç (1987). Onlardan Kalan. İstanbul: Kapı Yayınları.

Çokum, Sevinç (1993). Rozalya Ana. İstanbul: Kapı Yayınları.

Çokum, Sevinç (1997). Evlerinin Önü. İstanbul: Ötüken Yayınları.

Çokum, Sevinç (1998). Beyaz Bir Kıyı. İstanbul: Ötüken Yayınları.

- Çokum, Sevinç (2001). Gece Kuşu Uzun Öter. İstanbul: Ötüken Yayınları.
- Çokum, Sevinç (2010). Al Çiçeğin Moru. İstanbul: Kapı Yayınları.
- Çokum, Sevinç (2014). Bir Eski Sokak Sesi. İstanbul: Kapı Yayınları.
- Garmayeva, Yulia (2014). Sevinç Çokum'un Hikâye ve Romanlarında İnsan. Doktora Tezi. İstanbul: İstanbul Üniv.
- Saymaz, Esra (2011). Sevinç Çokum'un Romanlarında Kadın İzleği. İstanbul: Fatih Üniv.
- Sevinç Çokum'un kişisel ağ sayfası. www.sevinccokum.info (Erişim tarihi: 04/2025).
- Tahiroğlu, Dilber (2022). Sevinç Çokum Üzerine Bir Araştırma. Doktora Tezi. Niğde: Ö. Halisdemir Üniv.
- Yılmaz, Ayfer (1997). Sevinç Çokum'un Hikâye ve Romanlarında Zaman, Mekân ve İnsan Unsuru. Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniv.

SOCIETAL FORCES AND FEMININE PSYCHOLOGY: A HORNEYAN ANALYSIS OF GRACE MARKS IN MARGARET ATWOOD'S ALIAS GRACE

Eda Hacısağır

eda-cruz@hotmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

This paper analyses Margaret Atwood's novel *Alias Grace* through Karen Horney's feminine psychology, emphasizing how social environment and cultural expectations shape female identity and psychological development. Rejecting the traditional male-centric Freudian approach which focus on innate biological and the childhood experiences, Karen Horney argues that social inequality, patriarchal constraints, cultural and societal expectations have a profound impact on an individual's psyche. Horney's theory provides more effective in understanding human psychology, as it considers that human development is a lifelong process where people respond to social inequality, cultural oppressions, expectations, and relationships. The main character Grace Marks' identity, either as a murderess or as an innocent victim, is largely constructed through patriarchal society and social injustices, as she is constantly controlled and judged by others. This analysis unfolds in three main sections: The first section analyses how Dr. Jordan who employs Freudian methods and the possible reasons of his failure in uncovering the truth about Grace Marks' involvement in the murders. Especially in the context of Grace Marks, this theory allows more humanistic and empathic perspective, which can lead to a better understanding of her psyche and thus her involvement with the murders. Then it explores the concepts of basic anxiety and neurotic needs - moving toward people, moving against people and moving away from people – to interpret Grace's psychological state. Finally it discusses how Grace's actions and behaviours exhibit these neurotic needs to defend herself against the basic anxiety. This parts centers on Grace's struggle with her real self and concludes with the reasons why Grace has chosen Mary as her idealised self. By applying Karen Horney's feminine psychology, this study underscores the importance of considering the broader societal context when understanding the complexities of identity and psychological development, particularly the female individuals.

Anahtar Kelimeler: Identity, Feminine Psychology, Basic Anxiety, Karen Horney, Neurotic Needs

KAYNAKÇA

Atwood, Margaret, "Atwood's *Alias Grace* and The Blind Assassin." in *Critical Insights*. edited by J. Brooks Bouson. Massachusetts: Salem Press, 2013.

Atwood, Margaret. *Alias Grace*. Toronto: Seal Books McClelland-Bantam, Inc. 1996.

Atwood, Margaret. "In Search of *Alias Grace*: On Writing Canadian Historical Fiction." *The American Historical Review* 103, no. 5 (December 1998): 1503-1516.
<https://doi.org/10.2307/2649966>.

Cooke, Nathalie. *Margaret Atwood: A Critical Companion*. London: Greenwood Press, 2004.

Curtis, Abi and Lowne, Cathy. *Britannica*. "The Handmaid's Tale novel by Atwood". Accessed June 10, 2024. <https://www.britannica.com/topic/The-Handmaids-Tale-by-Atwood>.

Horney, Karen. "The Distrust Between The Sexes." in *Feminine Psychology*. edited by Harold Kelman M.D. Canada: Norton Library, 1973.

-----, *The Neurotic Personality of Our Time*. Oxon: Routledge, 1999.

-----, *New Ways In Psychoanalysis*. London: Butler&Tanner Ltd. 1947.

-----, *The Pioneer of Feminine Psychology*. United States of America: Chelsea House Publishers, 2005.

Poetry Foundation. "Margaret Atwood," accessed June 10, 2024.
<https://www.poetryfoundation.org/poets/margaret-atwood>.

Whisker, Gina. *Margaret Atwood's Alias Grace: A Reader's Guide*. New York: The Continuum International Publishing Group Inc, 2002.

PRİŞTİNELİ BEGZÂDE NÛRÎ'NİN DİVANLARINDAKİ MUSİKİYE DAİR UNSURLAR

Emine Güzel / Prof. Dr. Turgut Koçoğlu

eguzel0900@gmail.com / kocogluturgut@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Sesin söze, sözün müzik ve şiire doğru yolculuğuna, insanın varlığı anlama sürecindeki iletişim ihtiyacı zemin hazırlar. Bu bağlamda müzik ile şiir, düşünce ve duyguları ifade eden, birbirini tamamlayan ve zenginleştiren sanat dalları olarak öne çıkar. Müziğin eğlendirici, iyileştirici ve toplumu ortak duygular etrafında birleştirici gücü, şairlere yeni tema, ritim ve duygusal ifadeler sunarak yaratıcılığı tetikleyebilir. Klasik Türk edebiyatında, müzik ve şiir arasındaki etkileşim, edebi yapının estetik ve toplumsal boyutlarını güçlendirdiği görüşüyle uzun zamandır tartışılmaktadır. Musiki unsurlarının, şiirin ritmini ve duygusal dışavurumunu şekillendirmedeki rolü pek çok araştırma tarafından desteklenmiştir. Eserlerde, musiki öğelerin kullanımı sayesinde şiirsel yapıların ve söz sanatlarının zenginleştiği; metinlere ahenkli, akıcı ve müzikal bir ifade kazandırıldığı gözlemlenmektedir. Bu çalışmanın amacı, hayatı hakkında sınırlı bilgi bulunan fakat Osmanlı divan edebiyatı geleneğinde Nûri mahlasıyla iki divan oluşturarak iz bırakan XVIII. yüzyıl şairi Priştineli Begzâde Nureddin'in şiirlerinde yer alan musiki unsurlar aracılığıyla müzik konusundaki yetkinliğini ortaya koymaktır. Çalışmada, musiki terimler; musiki makamları, musiki aletleri ve diğer musiki kavramlar şeklinde üç ana başlık altında sınıflandırılmış ve alfabetik sıra ile incelenmiştir. Şairin dört kasidesinde, musiki tür, usul ve makamların etkisiyle bezenmiş kâr-ı nâtık formunun kullanımı dikkat çekerken, eserlerde makam, nağme, ahenk, beste gibi terimler sürekli yer almakta; pek çok enstrüman ise hem mecazi hem de gerçek anlamlar kazanarak işlev görmektedir. Böylece musiki terimlerin estetik ve tematik derinliği artırdığı, şairin duygusal ifadesine yön verdiği belirlenmiştir. Musiki makamların ve terimlerin kullanımı, şairin yaratıcılığını desteklerken dönemin edebi ve müzikal etkileşimlerini de yansıtmaktadır. Elde edilen veriler, klasik Türk edebiyatında müzik ile şiirin birbirini tamamlayan unsurlar olduğunu ve şairin özgün sanat anlayışına ışık tuttuğunu göstermektedir. Sonuç olarak, bu araştırma, namı diğer Priştineli Begzâde Nûri'nin divanlarındaki musiki terimlerin sistematik kullanımıyla edebi yaratıcılığı ve sanatlar arası etkileşimi güçlendirdiğini ortaya koyarak, klasik Türk edebiyatına yeni bakış açıları kazandığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Klasik Türk Edebiyatı, Şiir Ve Müzik, Musiki Unsurları, Priştineli Begzâde Nûri.

KAYNAKÇA

- Arel, H. S. (1953). Türk Musikisi Nazariyatı Dersleri. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.
- Demir, O. (2015). Klasik Türk Edebiyatında Edebiyat ve Musiki Etkileşimi. Kayseri: Kayseri Üniversitesi Yayınları.
- Devellioğlu, F. (2013). Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat. Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları.
- Egüz, E. (2009). Priştineli Nuri Divanı ve İncelenmesi [Yüksek lisans tezi, İstanbul Üniversitesi]. İstanbul: İstanbul Üniversitesi.
- Egüz, E. (2010). Priştineli Begzâde Nûrî Divanı ve Divan'daki şifreli yazılar. SÜ Türkiyat Araştırmaları Dergisi, 27, 297–311.
- Egüz, E. (2020). Priştineli Begzâde Nureddin- I. Divan. İstanbul: Kriter Yayınları.
- Egüz, E. (2021). Priştineli Begzâde Nureddin- II. Divan. İstanbul: Kriter Yayınları.
- Güzel, E. (2025). Priştineli Nûrî Divanı Sözlüğü (Bağlamli Dizin ve İşlevsel Sözlük) [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Kayseri: Erciyes Üniversitesi.
- Kaçar, G. Y. (2017). Klasik Türk müzikçesi ve klasik Türk edebiyatı arasındaki etkileşim. İnönü University Journal of Culture and Art, 3(1), 117–137.
- Kaya, M. (2010). Divan edebiyatında musiki ve şiir ilişkisi. Edebiyat Araştırmaları Dergisi, 45–67.
- Levend, A. S. (1984). Divan edebiyatı: Kelimeler ve remizler, mazmunlar ve mefhûmlar. İstanbul: Enderun Kitabevi.
- Nair, A. (1999). Divan şiirinde musiki ve makamlar [Yüksek lisans tezi, Balıkesir Üniversitesi]. Balıkesir: Balıkesir Üniversitesi.
- Özcan, N., & Çetinkaya, Y. (2020). Mûsiki. In İslam Ansiklopedisi (C. 31, pp. 261–263). İstanbul: Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları.
- Özkan, İ. H. (2021). Türk mûsikîsî nazariyatı ve usûlleri kudüm velveleleri. İstanbul: Ötüken.
- Öztuna, Y. (2000). Türk mûsikîsî kavram ve terimleri ansiklopedisi. Ankara: AKM Yayınları.
- Sefercioğlu, M. N. (1999). Dîvan şiirinde mûsikî ile ilgili unsurların kullanılışı. Osmanlı Ansiklopedisi (Vol. IX, pp. 649–668). Ankara: Yeni Türkiye Yayınları.

Somakçı, P. (2003). Türklerde müzikle tedavi. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, XV, 131–140.

Türk Dil Kurumu. (2005). Türkçe sözlük. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Yıldırım, M. (2008). Priştineli Nuri ve divanı [Yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi]. Ankara: Gazi Üniversitesi.

Yıldız, A. (2012). Musiki ve şiir: Osmanlı edebiyatında müzikal terimlerin yeri. Ankara: Akademik Yayınlar.

Yüksel, A. (2021). Türk müziğinde makamların psikolojik etkileri. Türk Musiki Araştırmaları, 30–40.

MEDIEVAL FEMME FATALE: POWER, SEDUCTION AND CONTROL IN THE WIFE OF BATH'S TALE

Emine Nur Aslan

1120310211@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

While Chaucer's *The Wife of Bath's Tale* has been extensively examined through diverse critical frameworks, including feminist interpretations and historical analyses of medieval femininity, this paper explores the Wife of Bath as a medieval femme fatale, representing power, seduction, and control in a patriarchal society. The Wife of Bath represents more than a perilous female archetype that misleads men; she exemplifies a character who manipulates the established norms to her benefit and challenges the power dynamics inherent in male-female relationships. This paper examines how the Wife of Bath's speech patterns, self-representation, and reinterpretation of religious texts illustrate her construction of authority within a restrictive social framework. The findings indicate that the Wife of Bath challenges traditional gender norms by adopting characteristics often vilified in women—such as wit, dominance, and sexual autonomy—while also upholding certain patriarchal concepts. The Wife of Bath distinguishes herself from traditional femme fatale archetypes, who typically face punishment for their defiance. The Wife of Bath asserts authority through her sexuality and rhetorical courage, presenting herself as an active agent rather than a passive victim of medieval misogyny. In contrast to subsequent femme fatales, The Wife of Bath does not face repercussions for her actions; instead, she attains power through wit and self-representation. This paper situates the femme fatale archetype within a medieval context, demonstrating how the Wife of Bath's rhetorical and sexual agency corresponds with figures traditionally viewed as dangerous women despite the archetype's common association with modern literature. Unlike later femme fatales, she is not punished for her transgressions but instead achieves dominance through wit and self-representation. Chaucer's portrayal of the Wife of Bath reflects historical anxieties about female autonomy, making her a pivotal figure in understanding medieval conceptions of power, gender, and narrative control. Ultimately, this research contributes to the ongoing discourse on gender, power, and narrative control in medieval literature, offering a new perspective on Chaucer's *The Wife of Bath's Tale* and its broader implications for the study of female agency in historical and literary contexts.

Anahtar Kelimeler: Middle Ages, Gender Studies, Femme Fatale, The Wife Of Bath, Woman

KAYNAKÇA

Arias, R. M., & University, S. (2022). Is that sexual innuendo?: How The Wife of Bath displays female intelligence through euphemism.

Barić, T. (2017). The representations of femme fatale in literature and movies: A feminist phenomenon or a sexual object? [Master's thesis, Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, Faculty of Humanities and Social Sciences]. Croatian Digital Theses Repository. <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:142:287897>

Chaucer, G. (n.d.). The Wife of Bath's Prologue and The Wife of Bath's Tale.

Feng, X., & Murakami, M. (2023). Archetype or stereotype: The femme fatale in online education. *International Journal on Integrating Technology in Education*, 12(2), 31–39. <https://doi.org/10.5121/ijite.2023.12203>

Grappe, L. (2012). The Wife of Bath: A tragic caricature of women. *Medievalists.net*. <https://www.medievalists.net/2012/11/the-wife-of-bath-a-tragic-caricature-of-women/>

Jacobs, L. A. (2002). The Wife of Bath's Prologue: One woman's response to early diatribe and misogynist views. *IU South Bend Undergraduate Research Journal*, 5, 40-43.

Lohia, V. (2020). The Wife of Bath - Early feminist? *SMART MOVES JOURNAL IJELLH*, 8(2), 5. <https://doi.org/10.24113/ijellh.v8i2.10403>

Minowa, Y., Maclaran, P., & Stevens, L. (2019). The femme fatale in Vogue: Femininity ideologies in Fin-de-Siècle America. *Journal of Macromarketing*, 39(3), 270–286. <https://doi.org/10.1177/0276146719847748>

Özdiñç, T. (2020). Femme fatale 101: The basic characteristics of the femme fatale archetype. *The Journal of International Social Research*, 13(73), 176-185. <http://www.sosyalarastirmalar.com>

Parker, D. (1969). Can we trust the Wife of Bath? *The Chaucer Review*, 4(2), 90–98. <https://www.jstor.org/stable/25093114>

VİCTOR PELEVİN'İN "GENERATION P" ROMANINDA HİPERGERÇEKLİK KURAMI

Aybike Olgun

olgunaybik@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, RUS DİLİ VE EDEBİYATI

Bu çalışma, Viktor Pelevin'in Generation P (1999) adlı romanında hipergerçeklik kavramının nasıl işlendiğini ele almaktadır. Jean Baudrillard'ın hipergerçeklik kuramı temelinde yürütülen inceleme, post-Sovyet Rusya'da medya ve reklamcılığın bireyin gerçeklik algısını nasıl dönüştürdüğünü ortaya koymayı amaçlamaktadır. Baudrillard'a göre hipergerçeklik, gerçek ile simülasyon arasındaki sınırın ortadan kalktığı, simülasyonların gerçeğin yerini aldığı ve hatta "gerçekten daha gerçek" olarak kabul edildiği bir düzendir. Bu bağlamda Pelevin'in romanı, Sovyet rejiminin yıkılmasından sonra oluşan toplumsal boşlukta, yeni anlamların nasıl medya ve reklamlar aracılığıyla üretildiğini ve tüketildiğini göstermektedir. Romanın ana karakteri Vavilen Tatarski, bu yeni düzene ilk başta yabancı kalsa da zamanla reklamcılık sektörünün bir parçası haline gelir. Tatarski'nin içinde bulunduğu medya dünyası, tüketim kültürü aracılığıyla gerçekliği yeniden şekillendirir. Reklamlar yalnızca bir ürün değil, o ürünle ilişkilendirilen yaşam tarzını, değerleri ve kimlikleri de sunar. Bu anlamda reklam, romanın bir bölümünde de belirtildiği gibi "bir tür yeni din" halini alır; gerçekte ne olduğu değil, yaratılan anlamın etkisi önemlidir. Tatarski, bu sürecin içinde hem özne hem de gözlemci konumundadır. Generation P'de hipergerçekliğin etkisi somut örneklerle aktarılır. Pepsi reklamları, Batı'ya özgü bir özgürlük, gençlik ve başarı imgesiyle yeni bir yaşam tarzı simüle eder. Sovyet sonrası kuşağa bu reklamlar, daha önce deneyimlemedikleri bir dünyanın parçası olma hissi sunar. Ancak bu yaşam tarzı gerçek değildir; reklamların ürettiği bir imajdan ibarettir. Benzer şekilde, Tatarski'ye reklam sektöründe çalışmaya başladığında verilen çağrı cihazı, yelek ve pahalı görümlü saat, onun ait olmadığı bir statüyü simgeler. Kiralık lüks araçlarla müşterilere sunulan imaj, gerçek olmayan bir yaşamın görsel temsilleridir. En çarpıcı hipergerçeklik örneklerinden biri ise tamamen kurgulanmış bir politik figürün medya aracılığıyla halka "gerçek" olarak sunulmasıdır. Bu kişi hiçbir zaman var olmamıştır, ancak televizyonda uçağa biner, halkla buluşur, devlet işleri yürütür gibi gösterilir. Hatta bu sahte figürün görüldüğüne dair KGB bağlantılı bireylerin halk arasında konuşma yapması sağlanır. Gerçek olmayan bir imge, medya desteğiyle toplumsal gerçekliğin yerine geçer. Roman, Baudrillard'ın "gerçekliğin kendi simülasyonuna dönüştüğü" tezini adeta somutlaştırır. Generation P, medya kültürünün bireyleri Homo Zapiens'e dönüştürdüğü, yani sürekli değişen imgelerle yaşayan, kimiksizleşmiş ve yönünü kaybetmiş bir izleyici kitlesine dönüştürdüğü bir dünyayı tasvir eder. Tatarski'nin yaşadığı dönüşüm, bireyin bu hipergerçek dünyada hem kendi benliğini hem de hakikati nasıl kaybettiğini çarpıcı biçimde ortaya koyar. Sonuç olarak, Pelevin'in Generation P

romanı, hipergerçekliğin bireysel ve toplumsal boyutta nasıl işlediğini gözler önüne seren güçlü bir edebi örnektir. Reklamlar, medya, tüketim nesneleri ve politik simülasyonlar yoluyla gerçeğin nasıl yeniden yazıldığı, bireyin ise bu yapay düzende kimlik, anlam ve hakikat arayışı içinde nasıl savrulduğu etkileyici bir biçimde anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Post Modern Kuramlar, Hipergerçeklik, Victor Pelevin, Generation P

KAYNAKÇA

Pelevin, V. (2000). Homo Zapiens: P kuşağı (B. O. Doğan, Trans.).İstanbul:

EponaYayıncılık. (Original work published 1999) <https://tinyurl.com/47bhh5vn>

Baudrillard, J. (1981). Simülakrlar ve simülasyon. Paris: Galilée.

Foucault, M. (1975). Disiplin ve ceza. Paris: Gallimard.

Said, E. (1978). Oryantalizm. New York: Pantheon Books.

Adorno, T., & Horkheimer, M. (1944). Kültür endüstrisi: Aydınlanmanın aydınlanması. Frankfurt: Suhrkamp.

Cliff, P. (2020). Hyperreality. [Paulcolincliff.wordpress.com.](http://faculty.washington.edu/cbehler/glossary/hyperrea.htm)
<http://faculty.washington.edu/cbehler/glossary/hyperrea.htm>

Baudrillard, J. (2017a). Simülakrlar ve simülasyon. (Çev. Oğuz Adanır). İstanbul: Doğu Batı Yayınları. <https://tinyurl.com/yhfekmyv>

Said, Edward. Oryantalizm. Çev. Şahbaz, Nermin. İstanbul: Can Yayınları, 2013.

Adorno, T.W. (2007), Kültür Endüstrisi, İletişim Yayınları, İstanbul.

Baudrillard, J. (n.d.). Simulacra and Simulation. Erişim adresi:
<http://www.simulacrum.h16.ru/files/text/simulacres.pdf>

Pelevin, V. (2004). Generation "P". Moskova: Vagrius.

Shul'ga, K. V. (2005). Poetiko-filosofskie aspekty voploshcheniya «virtual'noj real'nosti» v romane «Generation "P"» Viktora Pelevina. Tambov: Filoloji Doktora Tezi

Жаринова, О. В. (2004). Поэтико-философский аспект произведений Виктора Пелевина "Омон Ра" и "Generation< П>" (Doctoral dissertation, [Тамб. гос. ун-т им. ГР Державина]).

Пелевин, В. Generation “П” [Текст] / В. Пелевин. – М. : Аст, 2019.

Seydaşova, A. B. (2018). “Prostranstvenno-Kremennoy Kontinuum Romana V. Pelevina” Generation, “П” Kak Virtualnaya Realnost”. Vestnik Чувашского Государственного Педагогического Университета Им. ИЯА Яковлева, (4),97-104.

KAYSERİ'DEN LAKAPLAR

Betül Göktaş / Azra Bilge Töme

betulgoktas038@gmail.com / bilgetomea@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Lakaplar,tarih boyunca ve günümüzde toplum hayatında önemli bir yere sahiptir.Genellikle Türk kültüründe insanlara ismiyle seslenmek yerine karakteristik özelliklerini gösteren lakaplarıyla seslenilir. Lakaplar; insanlara hitap edilirken kullanılan takma isimlerdir. Bireyin fiziksel özellikleri, yaptıkları işle, karakterleriyle ilgili lakaplar verilebilir. Lakaplar insanlar arası ilişkide çok önemlidir. İnsanların birbirlerine takma isim kullanarak daha samimi olduğunu görebiliyoruz. Bir insana ismi yerine lakabıyla seslenilmesi günlük yaşamda çok yaygındır. Lakap sahibi bir insanın bazen ismine bile ihtiyaç duyulmayabilir. Lakapların üretiminde kişisel ve fiziksel özellikleri sıkça kullanılır. Örneğin; bir insanın aksak olması o kişiye “topal” lakabını getirebilir. Bu örneğini verdiğimiz lakap bile çoğu toplum hayatında karşılaşılabileceğimiz sıkça kullanılan bir türlü takma addır. Lakaplar tarihsel dönemlerde de karşımıza çıkan önemli bir unsurdur. Örneğin; Osmanlı imparatorluğunda lakap kullanımı oldukça yaygındı. İnsanlara soy isim verilmediği için kullanılırdı. Özellikle yüksek rütbeli devlet adamları, padişahlar, vezirler halk arasında kullanılan unvanlarla tanınırlardı. Örneğin; 2. Mahmut yaptığı yeniliklerden dolayı halk arasında “Gavur Mahmut” olarak bilinirdi. Bir diğer örnekte ise bozkır hayatında Oğuz Kağana “öküz” gibi güçlü anlamında olan “Oğuz” lakabı verilmiştir. Daha sonra Cumhuriyetin ilanı ile soy adı kanunun çıkmasıyla lakap kullanımı azalsa da son bulmamıştır. Lakaplar hala Anadolu’nun köylerinde bir Türk/ Türkmen kültürü olarak sıkça kullanılır. Kayseri bir orta Anadolu şehri olması bakımından zengin bir şehirdir. Kayseri de lakap kültürünün hala devam ettiği bir çok köy bulunur. Kayserinin Talas ilçesine bağlı olan Kamber Köyü de Türk geleneğini oldukça iyi yansıtan bir köydür. Konum olarak tarihte kervan yolu üzerinde bulunmasından dolayı zengin bir kültüre sahiptir. Köyün eski bekçilerinden olan Şükrü Akpınar’dan derlediğimiz lakaplar bu geleneğin hala sürdüğünü göstermektedir. Bu köyde yaşamış olan “Köfte Duran” isimli kişinin fazla köfte yoğurduğu için bu lakabı aldığını gözlemledik. Bir diğer örnekte ise “Gecelik Emmi” lakaplı kişi gece gündüz çalıştığı için bu lakabı almıştır. Sonuç olarak hala lakapların kullanımda olduğunu hatta Türkiye’nin bir çok yerinde varlığını sürdürdüğünü görüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Lakap, Kültür, Tarih

KAYNAKÇA

Wikipedia, Şükrü AKPINAR

DR. MOREAU'NUN ADASI VE RAHİM KISKANÇLIĞI

Aslınur Özgen

aslinurozgen0@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

Bu sunumun amacı, H.G. Wells'in Dr. Moreau'nun Adası adlı romanını, Karen Horney tarafından tasarlanan rahim kıskançlığı (womb envy) teorisi çerçevesinde incelemektir. Rahim kıskançlığı, erkeklerin kadınların biyolojik doğurganlık yeteneğine karşı duyabilecekleri kıskançlık ve psikolojik durumu ifade eder. Karen Horney, bu kıskançlığın nedenini, erkeklerin kadınlara özgü bu yetenek karşısında duyduğu korku ve güçsüzlük olarak açıklar. Dr. Moreau'nun çeşitli hayvanlar üzerinde yaptığı vivisektomi deneyleriyle onları insana çevirme çabası, rahim kıskançlığının bir yansıması olarak yorumlanabilir. Bu sunum, erkeklerin kadınlara özgü biyolojik üreme gücüne karşı toplumdaki egemenliklerini yitirme endişesinin ve bu kıskançlıklarından üstesinden gelme çabalarının Dr. Moreau'nun Adası eserinde nasıl yansıtıldığını tartışmaktadır. Araştırmanın yöntemi, çeşitli psikanalitik teorilerin, makalelerin ve Yunan mitlerinin kullanılmasıdır. Yunan mitolojisinde Zeus'un bazı çocuklarını doğurması, erkeklerin biyolojik doğurganlık yetisine duydukları kıskançlığın bir yansıması olarak yorumlanıp sunumda kullanılacaktır. Rahim kıskançlığı tanımlamak ve bulguları daha iyi kavramak için Freud, Karen Horney ve Jessica Benjamin gibi psikanalistlerin teorileri ve tanımlamaları kullanılacaktır. Kaynakçada gösterdiğim makalelerle eriştiğim bulguları destekleyerek çalışmamın temellerini sağlamlaştırmayı amaçlamaktayım.

Anahtar Kelimeler: Rahim Kıskançlığı,Psikanalitik,Kadın Ve Toplumsal Egemenlik

KAYNAKÇA

Akçeşme, B. (2023). The traces of womb envy in the patriarchal pantheon in Greek mythology. İnönü Üniversitesi Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi, 12(2), 275–290.

Horney, K. (1967). The neurotic personality of our time (pp. 50-75). W.W. Norton & Company.

Freud, S. (1925). The female sexual anatomy. International Journal of Psychoanalysis, 6, 369–377.

Benjamin, J. (1988). The bonds of love: Psychoanalysis, feminism, and the problem of domination (pp. 10-45). Pantheon Books.

Wells, H. G. (1896). The Island of Doctor Moreau (pp. 20-250). William Heinemann.

Anderson, C. D. (2016). Rewriting gender: Karen Horney's theories on womb envy and their impact on contemporary psychoanalysis. *Gender Studies Journal*, 45(2), 100-115.

Dawson, P. (2015). The gender dynamics of power and creation in H.G. Wells' science fiction. *Literary Criticism Quarterly*, 32(4), 234-245.

Hamilton, E. (2011). *Mitoloji 101* (E. Y. Gökmen, Çev.). Akılçelen Kitaplar.

Doty, R. (2004). *Mythology for dummies*. Wiley Publishing.

GENEL HATLARIYLA TANİZAKİ JUN'İCHİRŌ'NUN YAŞAMI VE EDEBİ KARIYERİ

Eren Karaduman / Prof. Dr. A. Volkan Erdemir

erenkaradumn@gmail.com / averdemir@erciyes.edu.tr

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DILI VE EDEBİYATI

Yazar, sinema yönetmeni ve senarist olan Jun'ichirō Tanizaki, Japon edebiyatında önemli bir yere sahiptir. Birçok eseri sinema filmine uyarlanmış ve kendisi de sinemaya özel pek çok eser üretmiştir. Eserleri Türkçe de dahil olmak üzere pek çok dile çevrilmiştir. Eserlerinde sadist-mazoşist, femme fatale, bireysellik ve grotesk temalar üzerinde durmuştur. Tanizaki, Japon edebiyatına yaptığı katkılarla en önemli yazarlarından biri olmuştur. Bu katkılarında en göze çarpanı, dünyanın ilk romanlarından kabul edilen Genji Monogatari eserini modern Japoncaya çevirmiş olmasıdır. Bu çalışmada Jun'ichirō Tanizaki'nin yaşamı ve edebi kariyeri ele alınacaktır. Bu çalışmada, Tanizaki Jun'ichirō'nun yaşamı ve edebi kariyeri literatür taraması yöntemiyle incelenmiştir. Tanizaki'nin yazın kariyerinde belirgin olarak göze çarpan iki dönüm noktası vardır. Bunlardan ilki Nagai Kafū'nun Tanizaki için yazdığı övücü eleştiri yazısıdır. Bu eleştiri yazısından sonra Tanizaki'nin edebiyat camiasına tam olarak giriş yaptığı görülmektedir. Dönüm noktalarından ikincisi 1923 Büyük Kanto Depremi'dir. Depremden sonra Tanizaki, Tokyo ve Yokohama gibi büyük şehirlerin olduğu görece daha modern ve batılı Kanto bölgesinden, Kyoto ve Osaka'nın bulunduğu görece daha muhafazakâr ve Japon kültürüne yakın Kansai bölgesine taşınmıştır. Taşındıktan sonra Tanizaki'nin edebiyatı da değişime uğramış, temalarında Japon motiflerine eğilimler başlamıştır. Çalışmanın ilk bölümünde genel hatlarıyla Tanizaki'nin yaşamı ve edebi kariyeri, dönemin edebi akımları ve Tanizaki'nin etkilendiği kişiler çerçevesinde incelenmiştir. Bu bağlamda Nagai Kafū'nun eleştiri yazısı ve Akutagawa Ryōnosuke ile gerçekleşen “hikayesi olmayan roman” tartışması ele alınmıştır. İkinci bölümde, Büyük Kanto Depremi'nin Tanizaki üzerindeki etkileri incelenmiştir. Deprem sonrasında Kansai bölgesine yerleşen Tanizaki'nin eserlerinde tema değişimleri görülmektedir. Tanizaki'nin deprem sonrası edebi kariyeri olgunluk dönemi olarak kabul edilmektedir. Tanizaki'nin bu değişimi deprem öncesi ve sonrası eserleri üzerinden incelenmiştir. Sonuç olarak, Tanizaki Jun'ichirō'nun Japon edebiyatındaki önemi vurgulanmış, deprem sonrasındaki edebi değişimleri saptanıp incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tanizaki Jun'ichirō, Büyük Kanto Depremi, Japon Edebiyatı

KAYNAKÇA

- Baykara, O. (2021). Tanizaki Jun'ichirō ve Feminizm: Meiji Dönemi Sonu Çeviri ve Edebiyat. O. Baykara, S. Esenbel, & O. Baykara (Dü) içinde, Türkiye'de Japonya Çalışmaları 4 (s. 314-331). İstanbul: Boğaziçi Üniversitesi Yayınları.
- Jun'ichirō, T. (2017). *Childhood Years a Memoir*. (P. McCarthy, Çev.) University of Michigan Press.
- Karatani, K. (2004). *Derinliğin Keşfi: Modern Japon Edebiyatının Kökenleri* (2. b.). (D. Ç. Güven, & İ. Öner, Çev.) Tokyo: Metis Yayınları.
- Keene, D. (2003). *5 Modern Japanese Novelists*. New York: Columbia University Press.
- NHK. (2022, Mart 1). Tanizaki Junichiro on Japanese Aesthetics. 11 17, 2023 tarihinde NHK World-Japan: <https://www3.nhk.or.jp/nhkworld/en/ondemand/video/5001346/> adresinden alındı
- Petersen, G. B. (1979). *The Moon in the Water: Understanding Tanizaki, Kawabata, and Mishima*. Hawaii: The University Press fo Hawaii.
- Seidensticker, E. (1966). Tanizaki Jun'ichirō, 1886-1965. *Monumenta Nipponica*, 21(3/4), s. 249-265. <https://www.jstor.org/stable/2383372> adresinden alındı
- Suzuki, S. (1966). Tanizaki Jun'ichirō as Cultural Critic. *Japan Review*(7), s. 23-32. <https://www.jstor.org/stable/25790963> adresinden alındı
- Tanizaki, J. (2015). *Nazlı Kar* (1. b.). (E. Esen, Çev.) Can Yayınları.
- Tsuruta, K. (2000). Tanizaki Jun'ichirō's Pilgrimage and Return. *Comparative Literature Studies*, 37(2), s. 239-255. <https://www.jstor.org/stable/40247247> adresinden alındı
- United States Geological Survey. (2013, Mayıs 7). Earthquakes with 50,000 or More Deaths. 3 28, 2025 tarihinde USGS - United States Geological Survey: https://web.archive.org/web/20130507101448/http://earthquake.usgs.gov/earthquakes/world/most_destructive.php adresinden alındı
- 潤一郎, 谷. (2022, Şubat 10). *谷崎潤一郎電子全集*. Tokyo, Chiyoda, Japonya: Touka Yayıncılık.

YASUNARI KAWABATA’NIN KARLAR ÜLKESİ ROMANINDA ESTETİK, ALGI VE GEÇİCİLİK

Beratcan Çifci

beratcifci60@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DILI VE EDEBİYATI

Yasunari Kawabata, 20. yüzyılın en önemli Japon edebiyatı yazarlarından. 1968 yılında Nobel Edebiyat Ödülü’ne layık görülmüş olan Kawabata, Karlar Ülkesi romanında, Tokyo’dan gelen bir mirasyedi olan Shimamura’nın; kaplıca köyü sakinlerinden Yoko ve kaplıcada geysa olarak çalışan Komako ile ilişkisini konu alır. Bu romanda Kawabata, geleneksel Japon estetiğini ve kültürünü eserine ustaca yansıtmıştır. Karlar Ülkesi incelendiğinde, romanda kullanılan temalar ve anlatım dili; eserin Japon edebiyatında neden önemli bir yere sahip olduğunu ortaya koymaktadır. Romanda doğanın öyküye dahil edilme şekli kendine özgüdür. Sessizlik, estetik bir unsur olarak ele alınmış; geçicilik duygusuyla birlikte hikâyeye derinlik kazandırmıştır. Böylelikle Kawabata, Karlar Ülkesi’nde wabi-sabi ve mono no aware gibi teknikleri Japon kültürü ve estetiğiyle harmanlayarak romana kendine özgü bir biçim kazandırmıştır. Bu çalışmanın amacı, Karlar Ülkesi romanında sıkça kullanılan anlatım dili, doğa betimlemeleri, duygusal öğeler ve karakterler arası ilişkileri bütüncül bir şekilde incelemektir. Ayrıca, geleneksel Japon edebiyatı estetiğinde sık sık kullanılan wabi-sabi ve mono no aware gibi yazım tekniklerinin bir arada nasıl kullanılabildiğini ortaya koymaktır. Bu çalışmada nitel araştırma yöntemi benimsenmiştir. Romandaki belirli sahneler üzerinden tarama ve yakın okuma yapılmıştır. Bu makalede ayrıca, Shimamura ve Komako arasındaki ilişki derinlemesine ele alınmıştır. Bunun yanı sıra, romandaki semboller, karakterlerin içsel düşünceleri ve kullanılan anlatım teknikleri de incelenmiştir. Ortaya çıkan bulgular, Kawabata’nın estetik anlayışının yalnızca Karlar Ülkesi romanında kullandığı gelişigüzel bir yazım biçimi olmadığını; karakterlerinin duygusal olarak yaşadığı karmaşıklıkları anlatabilmek için bilinçli olarak kullandığı bir araç olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, bu makalede Karlar Ülkesi romanında Yasunari Kawabata’nın estetik yazım biçiminin; geleneksel Japon edebiyatındaki yazım teknikleri ve modernizm öğeleriyle birleşerek karakterlerin hikâyelerine derinlik ve anlam kattığı ortaya konmuştur. Okur, bu makale aracılığıyla Karlar Ülkesi’nde kullanılan yazım tekniklerini ve karakterler arasındaki çatışmaları daha iyi anlayabilir ve esere yönelik estetik bir bakış açısı geliştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Yasunari Kawabata, Karlar Ülkesi, Wabi-Sabi, Mono No Aware

KAYNAKÇA

Grubor, S. (2019). Yasunarı Kawabata And Neo-Sensualism In Japanese Literature On The Silk Road. *Uluslararası Medeniyet Çalışmaları Dergisi*, 4(2), 213-225.
<https://doi.org/10.26899/inciss.272>

Matson, G. J. (1982). The early works of Kawabata Yasunari (T). University of British Columbia. Retrieved from
<https://open.library.ubc.ca/collections/ubctheses/831/items/1.0095005>

Araki, J. T. (1969). KAWABATA AND HIS “SNOW” COUNTRY. *The Centennial Review*, 13(4), 331–349. <http://www.jstor.org/stable/23737717>

Koren, Leonard. (1994). *Wabi Sabi for Artists, Designers, Poets and Philosophers* (First ed.). Berkeley, California: Stone Bridge

YENİ TÜRK EDEBİYATI'NIN KAHRAMANMARAŞ 'LI KADIN YAZARLARI

Aleyna Özdemir

aleynaodzdemir1220@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Kahramanmaraş'ta edebiyatın doğuşu, halk edebiyatı ve tasavvufun etkisiyle başlamış ve zamanla Osmanlı, sonrasında Cumhuriyet dönemiyle modernleşmiştir. Bu süreç, yerel geleneklerle harmanlanarak edebiyatın farklı yönlerine katkı sağlamıştır. Şehir, bugüne kadar pek çok önemli şair ve yazara ev sahipliği yaparak Türk edebiyatına değerli eserler sunmuştur. Çalışmamızda üzerinde durduğumuz günümüzün Kahramanmaraş'lı gözde kadın yazarlarından bazıları şunlardır: Asuman Saydan Atasayar, İnci Okumuş, Ayşegül Taşkın, Kezziban Götürler. Şiir ve resimle yakından ilgilenen Asuman Saydan Atasayar'ın bazı televizyon ve dergilerde yayımlanan, yarışmalarda dereceye giren eserleri vardır. İstanbul'da güncel Edebiyat Akımı'nın ekibinde bulunmaktadır. Deneme ve şiir dalında ödüller almış İnci Okumuş'un ulusal kültür-sanat ve edebiyat dergilerinde şiirleri, pek çok yerel ve ulusal basında makaleleri yayımlanmaktadır. Ayşegül Taşkın'ın şiir ve deneme çalışmaları çeşitli dergilerde yayımlanmıştır. Yaşadığı hayat yolunu eserlerine yansıtan Kezziban Götürler günümüzde Türk toplumunun yüzleştiği konuları da ele almış, insanlar arasında barışın sesi olmayı hedeflemiş, ilk romanını Kahramanmaraş merkezli 6 Şubat depreminden sonra yayımlatmıştır. Kahramanmaraş'lı kadın yazarlarımız hakkında bilgi edindiğimiz makaleler, dergiler, kadın yazarların toplumda yeri ve öncül faaliyetleri hakkında yazılmış tezler çalışmamızın esas kaynağını oluşturmuştur. Ayrıca Kahramanmaraş Eğitim Vakfı'nın derlemeleri esasında hazırlanmış "Kahramanmaraş Yazarlarımız ve Şairlerimiz" adlı araştırma da çalışmamıza yön vermiştir. Bildiri metnimizde her yazarın biyografisine değinerek edebiyat ve toplum için yaptıkları faaliyetleri eserlerinin ışığında tanıtmaya çalışacağız. Bahsi geçen yazarların Yeni Türk Edebiyatına katkılarını yorumlayacağız.

Anahtar Kelimeler: Kahramanmaraş Kadın Yazarları

KAYNAKÇA

<https://www.kmееv.otg.tr>

<httpss://www.marastaedebiyat>

<https://marasyoresi.blogspot>

FATMA ALİYE HANIM'IN UDI (1897-98) ROMANINI AİLE ÜZERİNDEN İNCELEME

Aleyna Doğan

dgnaleyna244@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Osmanlı modernleşmesi erkek üzerinden gerçekleşmiştir. Batılılaşma yolunda Osmanlı erkeği, medeniyeti de erkeklik üzerinden sorgulamıştır. Erkeklerin modernleşmesi ve kadınların geri kalmaları düşüncesi ile Avrupa'da İslam dünyasına yönelik geri kalmışlık eleştirileri kadınlar üzerinden yapılmıştır. Erkeklerin eğitilmiş ve zihinsel dönüşümü gerçekleştirmiş olmaları ile kadınların bu noktaya gelememiş olmaları aile kurumu için bir sorun oluşturmaya başlamıştır. Kadınlar 19. Yüzyıl Osmanlı modernleşmesiyle yenilikçi fikirlerle tanışmışlar ve yenilikçi eğitim anlayışıyla kendilerini yetiştirerek zihinsel dönüşümlerini gerçekleştirmişlerdir. Kadınların zihinsel dönüşümünün erkeklerle göre geç gerçekleşmesi dolayısıyla kadının ailedeki ve toplumdaki konumlarının erkek tarafından sınırlandırıldığı görülmektedir. Erkek üzerinden gerçekleştirilen modernizasyonda kadınlar geri planda kalmış ve erkeğe göre bir kadın oluşturulmuştur. Kadınlar eğitilmiş olsalar da toplum tarafından kabul edilmediği için sosyal hayatta olduğu gibi aile içerisinde de ön plana çıkamamışlardır. Dolayısıyla toplumda yer edinen erkek, aile içerisinde de evin 'reis'i olarak görülürken kadın, toplumda yer edinmesine gerek duyulmayan yalnızca eşinden ve çocuklarından sorumlu biri olarak görülmüştür. Ancak babaları tarafından desteklenen kadınlar eğitimleriyle zihinsel dönüşümlerini gerçekleştirerek konumlarının yalnızca ev içi olmadığını, toplumda da var olmaları gerektiğini düşünmüşlerdir. Bu yüzden 19. Yüzyıl Osmanlısının aile kurumuyla ilgili sorunlar sebebiyle devlet kadar aydınlar da bu sorunu çözmek için fikir üretmeye başlamışlardır. Osmanlının modernize edilmesi ve modern Osmanlı toplumunun inşası için kadının ailedeki ve toplumdaki konumu iyileştirilmek üzere tartışmalar ortaya çıkmıştır. Bu konuda Fatma Aliye'de etkili olan Ahmet Mithat Efendi, bir 'hace-i evvel' olarak kadınların eğitimi konusunda önemle durmuş, kadının ailede ve toplumda geri kalmamaları konusunda öncü bir isim olmuştur. Bu çalışmada 19. Yüzyılda ailenin modernleştirilmesi bağlamında kadın üzerinde durulurken Fatma Aliye Hanım'ın seçilmesi genel anlamıyla toplumun ancak özel olarak aile ve ailede kadının modernleştirilmesi sürecinde kadın aydınların bu konuya nasıl baktıkları ve hangi çözüm önerileri getirdikleri konusuna yakından bakmak içindir. Bu sebeple Fatma Aliye Hanım'ın kurgusal eserlerine odaklanılacak ve ailenin modernizasyonu bağlamına kadın merkezli bir analiz gerçekleştirilecektir. Bu vesileyle bugünkü aileye yönelik sorunlar ve çözüm önerilerine tarihsel bir yaklaşım üzerinden katkı sunulacaktır. Tanzimat sonrası edebiyat ve düşünce dünyasının önde gelen isimlerinden Fatma Aliye Hanım'ın romanları Hayal ve Hakikat, Muhadarat (1892), Refet (1896-97), Udi (1898), Levayih-i Hayat (1898) ve Enîn (1910)'dir. Bu çalışmada Fatma Aliye

Hanım'ın Udi (1898) romanı aile ve kadındaki değişim, ailede kadının algılanışı ortaya konulmak üzere derinlemesine bir okuma gerçekleştirilerek analiz edilecektir. Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden olan doküman inceleme yöntemi kullanılacaktır. Fatma Aliye Hanım'ın romanlarıyla aile konusunun ele alınışı noktasında yorum yapılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fatma Aliye Hanım, Udi, Roman, Aile, Kadın.

KAYNAKÇA

Argunşah, Hülya (2016). Kadın ve Edebiyat Babasının Kızı Olmak, İstanbul: Kesit Yay.

Argunşah, Hülya (2016). Kadın ve Edebiyat Kendini Yazmak, İstanbul: Kesir Yay.

Argunşah, Hülya. "Udi (Fatma Aliye)". Türk Edebiyatı Eserler Sözlüğü, <http://tees.yesevi.edu.tr/madde-detay/udi-fatma-aliye-tees-1697>. [Erişim Tarihi: 23 Nisan 2025].

Aydın, Mustafa (2023). Kurumlar Sosyolojisi Kurumlara Başlangıç Seviyesinde Bir Çalışma, İstanbul: Açılım Kitap Yay.

Çetin, Nurullah (2021). Roman Çözümleme Yöntemi, Ankara: Akçağ Yay.

Fatma Aliye Hanım (2012). Udi, hzl. Şahika Karaca, İstanbul: Kesit Yay.

Karaca, Şahika (2021). "Fatma Aliye Hanım ve Udi Üzerine..." Fatma Aliye Hanım, Udi, hzl. Şahika Karaca, İstanbul: Kesit Yay.

Önal, Sayın (2020). Aile Sosyolojisi, Ankara: Doğu Batı Yay.

ATTILA İLHAN'IN ŞİİRLERİNDE BEDEN İMGESİ

Büşra Tirli

busratirli@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Beden, insan varlığının maddi boyutu ve biyolojik, psikolojik ve toplumsal süreçlerle etkileşim içinde olan fiziksel bir varlıktır. Bedenin farklı alanlar ve bireyler tarafından çeşitli şekillerde tanımları yapılmıştır. Bazı filozoflar bedeni, insanın bu dünyadaki ereklerni gerçekleştirme için bir araç olarak görürken, bazıları ise onu aklın hapisanesi, ruhun zindanı ve hatta insanın en büyük düşmanı olarak değerlendirmiştir. Bedene dair bu farklı yorumlar, insan varlığının anlaşılmasında önemli bir yer tutmaktadır. Tarih boyunca beden; felsefe, psikoloji, din bilimleri, siyaset ve ekonomi gibi pek çok disiplinin araştırma konusu olmuş ve günümüzde özellikle sosyoloji alanında önemli bir inceleme nesnesi hâline gelmiştir. Bu çalışmada beden, sosyolojik, felsefi, psikolojik, edebî ve siyasi açılardan ele alınacaktır. Farklı bilim insanları ve filozofların beden üzerine geliştirdiği yaklaşımlar incelenecek ve bu bağlamda bedene ilişkin temel kavramlar ile tartışma alanları belirlenecektir. Çalışmada, bedenin çeşitli disiplinler çerçevesinde nasıl yorumlandığını ve hangi başlıklar altında incelenebileceğini gösteren bir çerçeve sunulacaktır. Böylece, bedenin yalnızca fiziksel bir varlık olmanın ötesinde toplumsal, kültürel ve bireysel anlamlar taşıdığı ortaya konulacaktır. Toplumsal olaylara duyarlılığıyla bilinen Attilâ İlhan, şiirlerinde hem bireysel hem de toplumsal meseleleri beden imgesi üzerinden işlemiştir. Çalışmada, şairin çeşitli şiirlerinden seçilen dizeler; ölüm, emek ve iş gücü, beden sansürü, otoritenin bedene yaptırımları, savaşın beden üzerinden görünümü, cinsiyet vurgusu olarak beden, duygusal bir duyum aracı olarak beden, cinsellik ve metalaştırılmış beden başlıkları altında analiz edilecek; bu doğrultuda, bedenin şiirsel temsili üzerine değerlendirmeler yapılacaktır. Bedenin edebî söyleme ve şiir dünyasına katılımı üzerine genel çıkarımlar yapılacak; edebî eserlerin incelenmesinde beden kavramının önemli bir analitik araç olduğu savunulacaktır. Sonuç olarak, bedenin şiir türünde nasıl temsil edildiği ve hangi anlamları üstlendiği üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Attila İlhan, Şiir, Beden İmgesi, Edebiyat, Sosyoloji

KAYNAKÇA

Marcos, Sylvia, Der. Bedenler, Dinler ve Toplumsal Cinsiyet. Ankara: Ütopya Yayınevi, 2006.

Corbin, Alain, Jean-Jacques Courtine, Georges Vigarello, Haz. Bedenin Tarihi 1 Rönesans'tan Aydınlanma'ya. Çev. Saadet Özen. İstanbul, 2008.

- . *Bedenin Tarihi 2 Fransız Devrimi'nden Büyük Savaş'a*. Çeviren Orçun Türkay. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 2011.
- . *Bedenin Tarihi 3 Bakıştaki Değişim: 20. Yüzyıl*. Ankara: Yapı Kredi Yayınları, 2013.
- Bourdieu, Pierre. *Eril Tahakküm*. İstanbul: Bağlam Yayıncılık, 2015.
- Çabuklu, Yaşar. *Toplumsalın Sınırında Beden*. İstanbul: Kanat Kitap, 2004.
- Çelik, Yakup. *Şubat Yolcusu Attila İlhan'ın Şiiri*. Ankara: Akçağ, 2007.
- Demir, Sertaç Timur. *Ten Medeniyeti Modern Kültürde Beden ve Ötesi*. İstanbul: Açılım Kitap, 2017.
- Foucault, Michel. *Hapishanenin Doğuşu*. Çev. Mehmet Ali Kılıçbay. Ankara: İmge Kitabevi, 1992.
- Grosz, Elizabeth. *Uçucu Bedenler Bedensel Bir Feminizme Doğru*. Çev. Kevser Güler. İstanbul: NotaBene, 2020.
- İlhan, Ahmet. *Küçük İskender'de Queer Beden ve Poetika*. Ankara: Klaros Yayınları, 2021.
- İlhan, Attila. *Ayrılık Sevdaya Dahil*. İstanbul : Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2019.
- . *Ben Sana Mecburum*. Ankara: Bilgi Yayınevi, 1998.
- . *Tutuklunun Günlüğü*. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2013.
- . *Yağmur Kaçağı*. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, 2014.
- Kaderli, Zehra. *Tarihsel ve Sosyo-Kültürel Bağlamı İçinde Beden ve Bedenleşme Deneyiminin Teorik Çerçevesi*. Ankara: Grafiker Yayınları, 2017.
- Kanter, Beyhan. *Kurmaca Bedenler Türk Romanında Bir Söylem Biçimi Olarak Beden (1923-1980)*. İstanbul: Kesit Yayınları, 2019.
- Ergün, Reyda, Cemal Bali Akal. *Kimlik Bedenin Hapishanesidir Spinoza Üzerine Yazılar ve Söyleşiler*. İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2011.
- Sennett, Richard. *Ten ve Taş Batı Uygarlığında Beden ve Şehir*. Çev. Tuncay Birkan. İstanbul: Metis Yayınları, 2008.
- Tokdemir, İdil. «Sanatta Ölüm Kavramının Beden Ve Cinsellik Üzerinden Deneyimlenmesi.» Ankara, 2018.

Turner, Bryan S. *Beden ve Toplum Sosyal Teoride Arayışlar*. Çeviren İrfan Kaya. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık, 2019.

Yasemin İnceoğlu, Altan Kar. *Dişilik, Güzellik ve Şiddet Sarmalında Kadın ve Bedeni*. İstanbul: Ayrıntı Yayınları, 2010.

MİZAH DERGİLERİ: LEMAN'DA GÖÇ OLGUSUNUN OLUMLU VE OLUMSUZ İŞLENİŞİ

Didar Dilay Kılıç / Nilüfer Ceyda Ateş

1120320966@erciyes.edu.tr / 1120320164@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

Göç olgusu, bireylerin ve toplumların çeşitli nedenlerle, ister zorunluluktan isterse kendi istekleriyle, bir coğrafi bölgeden başka bir coğrafi bölgeye doğru gerçekleştirdikleri yer değiştirme hareketidir. Bu yer değiştirme süreci, kalıcı olabileceği gibi belirli bir zaman dilimi için de geçerli olabilir. Bu durum göç edenlerin sosyal, ekonomik, siyasi ve kültürel yaşamlarını derinden etkileyen karmaşık bir olgudur. Tarihsel süreç içerisinde Türkiye, farklı coğrafyalardan gelen göç dalgalarına sıklıkla maruz kalmış bir ülke konumundadır. Özellikle 2011 yılından itibaren Suriye'de başlayan iç savaşın tetiklediği yoğun göç hareketi, Türkiye'nin demografik yapısında ve sosyal dokusunda önemli değişimlere yol açmıştır. Milyonlarca Suriyeli sığınmacının Türkiye'ye gelişiyle birlikte, ülke nüfusunda belirgin bir artış gözlemlenmiş ve bu durum, çeşitli sosyal ve ekonomik tartışmaları da beraberinde getirmiştir. Dış göçün yanı sıra, Türkiye içinde de kırsal bölgelerden kent merkezlerine doğru yaşanan iç göç hareketleri oldukça yaygındır. Bu iç göçler, genellikle ekonomik fırsat arayışı, eğitim imkanlarına erişim veya daha iyi yaşam koşulları gibi faktörlerden kaynaklanmaktadır ve kentlerin sosyal ve ekonomik yapısını dönüştürmektedir. Göç olgusu, Türkiye'nin toplumsal ve siyasal gündeminde her zaman önemli bir yer tutmuş ve bu nedenle farklı disiplinlerde ve medya araçlarında sıklıkla ele alınmıştır. Bu araçlardan biri de toplumsal olayları kendine özgü bir üslupla yorumlayan basılı medya organlarından olan mizah dergileridir. Türkiye'nin önemli mizah dergilerinden biri olan Leman, 21 Kasım 1991 tarihinde yayın hayatına başlamıştır. Kurulduğu dönemde, sektördeki diğer büyük mizah dergilerinin aksine, herhangi bir büyük medya kuruluşuna bağlı olmamasıyla dikkat çekmiş ve bu bağımsız duruşuyla kendisinden sonraki birçok mizah dergisine ilham kaynağı olmuştur. Leman dergisi, içeriğinde sosyal hayattan kültürel gelişmelere, siyasi olaylardan ekonomik sorunlara kadar geniş bir yelpazede konuları ele alan çok sayıda özgün çizime yer vermektedir. Toplumsal meselelere farklı bakış açılarıyla yaklaşan dergi, uzun yıllar boyunca Türkiye'nin en çok satan mizah dergilerinden biri olmuş ve tirajındaki düşüşe rağmen 2010 yılında 1000. sayısını yayınlamayı başarmıştır. Bu çalışma, Türkiye'de yayınlanan köklü mizah dergilerinden Leman'ın, göç konusunu nasıl ele aldığını ve bu karmaşık olgunun Türk halkı üzerindeki muhtemel olumlu ve olumsuz etkilerinin, derginin içeriğindeki çarpıcı çizimler aracılığıyla nasıl yansıtıldığını detaylı bir şekilde incelemeyi amaçlamaktadır. Leman'ın mizahi dili ve görsel anlatımı üzerinden göç konusuna getirdiği farklı perspektifler ve toplumsal eleştiriler, çalışmanın temel odak noktasını oluşturacaktır.

Anahtar Kelimeler: Göç, Sığınmacı, İç Göç, Dış Göç, Mizah Dergileri

KAYNAKÇA

Yumurtacı, G., & Duygu, T. (2018, October 1). MİZAH DERGİLERİNDE GÖÇ OLGUSUNUN TEMSİLİ. <https://dergipark.org.tr/en/pub/kurgu/issue/59637/859462>

Ekiçi, S., & Tuncel, G. (2015). Göç ve İnsan. Birey Ve Toplum Sosyal Bilimler Dergisi, 5(1), 9. <https://doi.org/10.20493/bt.71783>

YEŞİL YAŞAM, YEŞİL STATÜ: SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK Mİ, YENİ BİR PRESTİJ Mİ?

Esma Nur Dolaman / Büşra Tunçtürk

esmanurdolaman16@gmail.con / tuncurkbusra7@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, SOSYOLOJİ

Sürdürülebilirlik, günümüzde bireysel ve toplumsal düzeyde önemli bir değer olarak öne çıkmaktadır. Başlangıçta çevreyi korumaya yönelik bilinçli davranışlar olarak değerlendirilen sürdürülebilir yaşam uygulamaları, son yıllarda yalnızca doğa dostu bir yaşam biçimi olmanın ötesinde, aynı zamanda bir sosyal imaj göstergesi hâline gelmiştir. Bu durum, özellikle sosyal medya platformlarında açıkça gözlemlenebilir bir yaygınlık kazanmıştır. Artık yalnızca çevre bilincine sahip olmak değil, çevreye duyarlı görünmek de bireyler için önemli bir hâl almıştır. Bu bağlamda, sürdürülebilirlik uygulamalarının samimi bir bilinçle mi yoksa sosyal görünürlük ve prestij kazanma amacıyla mı yapıldığı, bu çalışmanın temel sorunsalını oluşturmaktadır. Bu çalışmanın amacı, sürdürülebilir yaşam tarzlarının sosyolojik anlamlarını tartışmak ve bu tarzların bireylerin kimlik sunumu, sosyal konumlandırma ve statü oluşturma süreçlerinde nasıl kullanıldığını analiz etmektir. Baudrillard'ın (2016) tüketim toplumu yaklaşımından yola çıkılarak, sürdürülebilirliğin de diğer tüketim kalıpları gibi sembolik bir anlam kazandığı düşünülmektedir. Yeşil kapitalizm ve çevre dostu ürünlerin pazarlanma biçimleri, bireylerin çevre bilincinden çok sosyal çevrelerinde nasıl algılandıklarına odaklanmalarına neden olmuştur. Bu araştırmada nitel yöntem benimsenmiş, literatür taraması yapılmış ve sosyal medya üzerinden görsel ve yazılı içerikler gözlemlenmiştir. Yapılan gözlemler sonucunda, termoslar, balmumu bezleri, elektrikli araçlar ve geri dönüştürülmüş materyallerle üretilmiş ürünlerin, kullanıcılara yalnızca ekolojik yarar değil, aynı zamanda sosyal bir “farklılık” ve “üstünlük” hissi sunduğu gözlemlenmiştir. Bu ürünlere dair yapılan paylaşımlar, sürdürülebilirlik kavramının bilinçli bir davranıştan çıkıp sosyal görünürlük aracına dönüştüğünü ortaya koymaktadır. Elde edilen veriler, bireylerin sürdürülebilirlik tercihlerinde çevreye duyarlılığın yanı sıra, sosyal medya platformlarında beğeni kazanma, dikkat çekme ve “bilinçli birey” olarak algılanma isteğinin de etkili olduğunu göstermektedir. Bu durum, yeşil yaşam tarzlarının yalnızca çevresel değil, aynı zamanda sembolik ve statüsel anlamlar taşıyan bir yapıya dönüştüğünü ortaya koymaktadır. Böylece sürdürülebilirliğin içeriği sorgulanmakta, “gösterişli çevreciliğin” ne kadar içten olduğu sorusu gündeme gelmektedir. Sonuç olarak, sürdürülebilirlik ve yeşil yaşam uygulamaları, modern toplumlarda çok boyutlu bir anlam kazanmıştır. Bu kavram artık yalnızca çevresel bir sorumluluk değil, bireyin sosyal konumunu yansıtan ve dijital kimliğini şekillendiren bir sembol hâline gelmiştir. Bu bildiride, sosyal medyanın sunduğu görünürlük imkânlarının bireysel çevre dostu davranışlarla nasıl iç içe geçtiği ele

alınmakta, bu durumun toplumsal anlam dünyamızda ne tür dönüşümlere yol açtığı sosyolojik bir bakış açısıyla değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yeşil Yaşam

Sosyal Statü

Sürdürülebilirlik

Çevreci İmaj

Sosyal Prestij

KAYNAKÇA

Baudrillard, J. (2016). Tüketim toplumu: Söylenceler ve yapılar (H. Deliceçaylı & F. Keskin, Çev.). Ayrıntı Yayınları.

Demirtaş-Madran, H. A. (2020). Yeşil ahlak: Sürdürülebilir yaşam biçimlerinin ahlaki temelleri. Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi, 24(2), 635–656.

Erdoğan, M. Y. (2018). Çevre sorunları ve çevresel adalet: Bir kavramsallaştırma denemesi. Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 20(2), 189–202.

Öztürk, M. (2023). Sürdürülebilirlik kavramının sosyolojik açıdan değerlendirilmesi: Tüketim toplumu ve yeşil kapitalizm bağlamında bir analiz. Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi, 27(1), 45–59.

Moisander, J., & Pesonen, S. (2002). Narratives of sustainable ways of living: Constructing the self and the other as a green consumer. Management Decision, 40(4), 329–342. <https://doi.org/10.1108/00251740210426321>

Şimşek, Ö. F. (2012). Tüketim kültürü, benlik ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkiler: Sosyal medya bağlamında bir tartışma. Kültür ve İletişim Dergisi, 15(2), 7–25.

A POSTMODERNİST ANALYSIS OF JENNY JACKSON'S PINEAPPLE STREET

Ahmet Karayonca / Dr. Öğr. Üyesi Betül Ateşçi Koçak

akarayonca@hotmail.com / atescikocak@erciyes.edu.tr

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, İNGİLİZ DİLİ VE EDEBİYATI

Jenny Jackson's debut novel *Pineapple Street* (2023) presents a layered portrayal of Brooklyn's elite, inviting an interrogation of privilege, inheritance, and identity through a postmodernist lens. This paper contends that Jackson's narrative subverts traditional realist modes by employing pastiche, metafictional strategies, and the ironic detachment emblematic of postmodern literature. The novel's fragmented structure, polyvocal narration, and subtle intertextual references position it within a lineage of postmodern texts that interrogate socio-economic constructs rather than reinforce them. Drawing on the theoretical frameworks of Lyotard's (1984) skepticism toward grand narratives and Jameson's (1991) critique of late capitalism's cultural logic, the analysis reveals how Jackson destabilizes conventional moral hierarchies and offers a nuanced critique of inherited wealth. The characters' oscillation between self-awareness and performative irony reflects what Hutcheon (1988) terms "historiographic metafiction," where narratives construct rather than uncover truth. Furthermore, Jackson's treatment of space—both physical and cultural—reflects Foucault's (1986) concept of heterotopias, as the affluent Brooklyn neighborhood becomes a site of simultaneity, exclusion, and contradiction. By foregrounding affect, irony, and fragmentation, *Pineapple Street* resists the resolution typical of realist fiction, inviting the reader instead to grapple with the instability of meaning in a hyper-mediated, class-conscious society. This reading positions Jackson's work as a contemporary articulation of postmodern narrative strategies, recontextualized within the socio-political discourse of late neoliberalism.

Anahtar Kelimeler: Postmodernism, Historiographic Metafiction, Novel

KAYNAKÇA

Foucault, M. (1986). Of other spaces (J. Miskowiec, Trans.). *Diacritics*, 16(1), 22–27.
<https://doi.org/10.2307/464648>

Hutcheon, L. (1988). *A poetics of postmodernism: History, theory, fiction*. Routledge.

Jackson, J. (2023). *Pineapple Street*. Pamela Dorman Books.

Jameson, F. (1991). *Postmodernism, or, the cultural logic of late capitalism*. Duke University Press.

Lyotard, J.-F. (1984). *The postmodern condition: A report on knowledge* (G. Bennington & B. Massumi, Trans.). University of Minnesota Press.

TATAR TÜRKÇESİ ATASÖZLERİNDE AİLEVİ DEĞERLERİN İNCELENMESİ VE SINIFLANDIRILMASI: ANNE-KIZ VE BABA-OĞUL İLİŞKİLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Esra Özcan

esraozcann01@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI

Her edebiyatın en kıymetli sözlü hazinelerinden biri şüphesiz atasözleridir. Atasözleri, yalnızca kelimelerden ibaret olmayan, aynı zamanda bir milletin ruhunu, karakterini ve asırlara meydan okuyan bilgeliğini içinde barındıran, asıl hallerini koruyarak günümüze kadar ulaştıran özlü sözlerdir. Geçmişin süzgecinden geçerek günümüze aktarılan bu kadim kelâmlar; toplumsal hafızanın, yaşayış biçimlerinin, kültürel dokunun ve aile yapısının en berrak aynalarından biridir. Birer kelime incisi gibi parıldayan atasözleri, yalnızca öğüt vermekle kalmaz, aynı zamanda insanı hayata dair derin bir tefekküre sevkeder ve yaşanmışlıklardan izler taşır. Onlar sözün cevheri, mânânın derinliklerinden kopup gelen bilgelik kırıntılarıdır. Tatar Türk edebiyatında bu köklü miras, “kartlar sözü” (yaşlıların sözü), “atalar sözü” (ataların kelamı) ve “zarpumäsäl” (özlü söz) olarak adlandırılır. Her biri Tatar halkının yüzyıllardır süregelen hayat anlayışını, toplumsal değerlerini ve aile yapısını yansıtan güçlü birer taşıyıcı konumundadır. Tatar atasözlerini incelediğimizde ailevi münasebetlerin ihtiva edildiği zengin birikimin olduğunu görüyoruz ki, hem Tatar halk kültürü ve toplum ahlakı açısından güncellik arzetymekte, hem de Türk milletinin genetik-mental yapısını anlamamız, ortaklığımızı hissetmemiz açısından bize çeşitli materyaller sunmaktadır. Tatar atasözleri toplumda kadın ile erkeğin etkin rollerini, çocuk yetiştirme tarzlarını muhafazakar düşünce yapısıyla en güzel edebi şekilde ortaya koymaktadır. Bu çalışmada Tatar Türkçesi atasözleri özelinde, aile kavramının nasıl bir anlam taşıdığı değerlendirilip anlatılmış, anne ile kız, baba ile oğul ve ebeveyn ile çocuk arasındaki ilişkilerin bu sözlü mirasta nasıl konumlandıkları ele alınarak, bu toplumun aile hayatına dair değerleri incelenip derinleştirilmiştir. Sözcüklerin büyüğü dünyasında, kadim zamanlardan bugüne yankılanan atasözlerinin izinde, Tatar ailesinin dokusuna ışık tutulması ve bu konulardan hareketle atasözlerinin sınıflandırılıp işlenmesi hedef edinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Tatar Türkçesi, Atasözü, Genetik-Mental, Ebeveyn, Aile, Çocuk

KAYNAKÇA

KIRBAÇ, Selçuk (2012). “Kırım-Tatar Atasözleri”, İstanbul: Doğu kitabevi.

ÖNER, Mustafa (2004). “Tatar Atasözleri”, İstanbul: İdil Ural Türkleri Kültür ve Yardımlaşma Derneği.

ÜLKÜSAL,Müstecip(1970). “Dobruca’daki Kırım Türklerinde Atasözleri veDeyimler”,
Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

MODERN JAPON ŞİİRİNDE BİR ROMANTİK: NAKAHARA CHUUYA

Ela Koçali

elakocali@gmail.com

ERCIYES ÜNİVERSİTESİ, JAPON DİLİ VE EDEBİYATI

Bu sunum 20. yüzyıl Japon edebiyatının en önemli şairlerinden biri kabul edilen Nakahara Chuuya'nın (中原 中也) hayatı ve eserleri hakkında bilgi vermeyi; Chuuya'nın geleneksel Japon şiir anlayışı ile Batı modernizmini nasıl sentezlediğini ve kısa yaşamına rağmen Japon şiir dünyasının Rimbaud'su olarak anılmayı başardığını anlatmayı amaçlamaktadır. Nakahara Chuuya'nın daha çok küçük yaşlardayken başlamış şiir merakı, ailesi tarafından desteklenmemiş edebiyat ilgisi; hayatı boyunca başından geçen olumsuzluklar etkisinde melodik ve duygu yüklü şiirler ortaya koymasına sebep olmuş, Fransız edebiyatına olan hayranlığı çoğu eserinde kendini göstermiş ve Japon şiirinin yenileyicisi olarak tanınmasını sağlamıştır. Bohem yaşam tarzı ve 30 yıllık yaşamı boyunca ortaya koyduğu 350'den fazla şiirle ilgi görmüştür. Henüz ilkokuldayken kendini gösteren şiir ilgisinin hikayesi, ailesiyle ilişkisi, başarısız aşk hayatı, akademik serüveninin yanı sıra bu sunumda Nakahara Chuuya'nın yalnızlık, melankoli, din ve varoluşsal arayış ile acıyı nasıl işlediği; lirik üslubu ve kıvrak, akılcı dil kullanımı Yagi no Uta, Arishi no Uta, Yogore Chimatta Kanashimi ni gibi çeşitli eserleri üzerinden incelenmektedir. Döneminin yazarları ile arasında gelişen sorunlu iletişimi ve Miyazawa Kenji, Paul Verlaine gibi örnek aldığı isimler hakkında bilgi vermektedir. Şairin duygusal yoğunluğu, kendine özgü ritmik dili, Japonca'yı kullanışındaki ustalık ve acıklı yaşam öyküsünün şiirine kattığı içten hisler onu Japon edebiyatının en etkileyici isimlerinden biri haline getirmiştir. Bu çalışmanın amacı Nakahara Chuuya'nın içsel ve şiirsel dünyasını insanlara tanıtmak ve Japon edebiyatına olan katkılarını oraya koymaktır. Yaşadığı süreçte eserlerinin değeri bilinmemiş, ancak yaşamından sonra ün kazanmış Chuuya'nın Japon edebiyatına ilgisi olan kişiler tarafından daha yaygınca tanınıp ilham olmasını sağlamaktır.

Anahtar Kelimeler: Japon Şiiri, Modernizm, Sembolizm

KAYNAKÇA

Nakahara, C. (2017). The poems of Nakahara Chuuya (P. Mackintosh & M. Sugiyama, Trans.). Gracewing Publishing. (Orijinal çalışma 1993'te yayımlandı)

Nakahara, C., & Beville, R. (Trans.). (2002). Poems of the Goat (Y. no uta). American Book Co. (Original work published 1934).

The Angry Poet – Nakahara Chuuya. (2022, May 14). East India Story.
<https://eastindiastory.com/the-angry-poet-nakahara-chuuya/> Author unknown. (n.d.).

Modern Japanese poetry and the influence of symbolism: The case of Nakahara Chūya. OpenEdition Journals. Retrieved April 30, 2025, from <https://journals.openedition.org>

Author unknown. (n.d.). Nakahara Chūya: Modernism, melancholy, and the poetics of loss. ResearchGate. Retrieved April 30, 2025, from <https://www.researchgate.net>

NATSUME SÖSEKİ'NİN “ÜÇÜNCÜ GECE” ÖYKÜSÜNÜN YAZINSAL GÖSTERGEBİLİMSEL İNCELEMESİ

Azra Berin Okay

azberok666@gmail.com

PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ, KÜLTÜR ÇALIŞMALARI

Edebi metinlerin çok katmanlı anlamsal yapıları okuyucunun sadece anlatılmak istenenin değil, yazar tarafından yapıda gizli olan anlamları da keşfetmesini mümkün kılmaktadır. Yapılan bu çalışmanın çıkış noktasını da edebi metinlerin vermek istediklerinden daha çok, barındırdıkları derin anlam süreçlerine dair Göstergebilimsel çözümlemelerin katkısını ortaya koyma isteği oluşturmaktadır. Bu bağlamda Modern Japon Edebiyatının önemli yazarlarından biri olan Natsume Sōseki'nin anlatısında yer alan anlamın nasıl kurulduğunu, yazarın anlatı anlayışını ve aktarmak istediği anlamı keşfetmeyi Göstergebilimsel inceleme ile açığa çıkarmaktadır. Araştırma yalnızca Natsume Sōseki'nin, “On Gece Düşleri” adlı öyküler romanından (Sōseki, 2024), “Üçüncü Gece” öyküsü ile sınırlıdır ve çalışma kapsamı yazınsal göstergeler ekseninde, metnin yapısal ve anlamsal çözümlemesiyle sınırlandırılmıştır. Çalışmada Algirdas Julien Greimas'ın eyleyenler modeli temel alınarak incelenecek olan öykü, karakterler ve işlevleri, olay örgüsüne göre ayrılmış olduğu anlatı izlencesine göre Yazınsal Göstergebilimsel olarak incelenmiş ve elde edilen bulgular anlamsal olarak tartışılmıştır. Analiz sonucunda incelenen öykünün, anlatısının, simgesel öğelerle örülü derin bir anlam örgüsü taşıdığı görülmüştür. Kör ve keşiş olmuş küçük çocuğunu sırtında taşıyan adam ve yolculuk boyunca yaşadıkları etkileşim sayesinde vicdanın ve pişmanlığın zihinsel yükünün simgesel kodlarla nasıl örüldüğü incelenmiştir. Aynı zamanda, Greimas'ın eyleyenler modeline göre incelenen öyküde yer alan karakterlerin kimlikleri, hikayedeki görevlerine göre belirlenerek çözümlenmiştir. Bu bağlamda, incelenen Natsume Sōseki'nin “Üçüncü Gece” öyküsü, Japon Modernizmi içinde, bireyin içsel dünyasını, verilmek istenen ve daha derin anlamlara sahip simgesel öğeler ile yeniden kuran bir anlatı örneği olarak yer almaktadır. Yapılan bu çalışma ile Yazınsal Göstergebilimsel çözümlemenin yalnızca Batı edebi metinleri için değil aynı zamanda Japon edebiyatı gibi farklı kültürel ve simgesel kodlara sahip olma imkanına sahip zengin edebi metinlere de uygulanabilirliğini göstermekte ve Japon Edebi çalışmaları alanında yapılan çalışmalara yeni bir açılım sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yazınsal Göstergebilim, Japon Edebiyatı, Greimas, Natsume Sōseki

KAYNAKÇA

Sōseki, N. (2024). On Gece Düşleri. İthaki Yayınları.

TANRISAL AŞK İLE AKIL ARASINDA: AUGUSTİNUS, FÂRÂBÎ, İBN SÎNÂ, GAZÂLÎ VE İBN RÜŞD'ÜN AŞK ANLAYIŞLARI

Ayten Dalkılıç

aytendalklic@gmail.com

ERCİYES ÜNİVERSİTESİ, FELSEFE

Bu çalışma, aşk kavramının farklı felsefî sistemlerde nasıl temellendirildiğini Augustinus, Fârâbî, İbn Sînâ, Gazâlî ve İbn Rüşd'ün görüşleri çerçevesinde karşılaştırmalı biçimde incelemektedir. Aşkın Tanrı, akıl ve ruh ile olan ilişkisi üzerinden yürütülen bu değerlendirme, söz konusu düşünürlerin aşkı nasıl anlamlandırdıklarını ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Augustinus için aşk, ruhun Tanrı'ya yönelişiyle tanımlanır. Ona göre, “kalbimiz Sen’de huzur bulana dek huzursuzdur” (Augustinus, 2010: 3), dolayısıyla aşk, insan ruhunun Tanrı’da nihai istikrarı bulduğu tanrısallık bir yönelimdir. Fârâbî ise aşkı, eksik varlığın yetkin olana yönelimi şeklinde ele alır; bu, sudûr teorisi bağlamında evrendeki her şeyin “İlk”e dönme arzusunun bir tezahürüdür (Fârâbî, 1998: 88). Bu aşk, akıl temelli bir varlık düzeninin ifadesidir. İbn Sînâ, aşkı ontolojik ve evrensel bir ilke olarak görür; varlıkların hareketini sağlayan asli güçtür. O, “aşk, her şeyi kuşatır ve onu yetkinliğe ulaştırır” diyerek hem tabîî hem de ruhânî aşkı ayırt eder (İbn Sînâ, 2001: 12). Ona göre aşk, tüm varlıkları yetkinliğe taşıyan bir çekim yasasıdır. Gazâlî’de ise aşk, Allah’ı tanımanın ve marifetin bir sonucu olarak ortaya çıkan vecd hâlidir. Aklî bilginin ötesine geçen bu aşk, “kalbin ilahî nurla dolması”yla mümkün olur (Gazâlî, 2002: 326). Aşk burada mistik bir tecrübe ve sezgiyle hakikate ulaşma aracıdır. İbn Rüşd, aşkı aklın terbiyesi altında ele alır. Ona göre, tutkuların akıl tarafından yönlendirilmesi bireyin yetkinliğini sağlar. Aşk ancak “aklın rehberliğinde ahlâkî erdeme dönüşebilir” (İbn Rüşd, 2018: 41). Bu bağlamda aşk, ne mistik bir vecd ne de kozmik bir ilke olarak, daha çok etik bir denge unsuru olarak değerlendirilir. Sonuç olarak, tüm düşünürler aşkı insanın yüce olana yönelişiyle ilişkilendirirken, yaklaşım farklılıkları dikkat çekicidir. Augustinus ve Gazâlî’de mistik ve Tanrı merkezli bir aşk anlayışı öne çıkarken, Fârâbî ve İbn Sînâ akılcı-kozmolojik bir çerçeve sunar. İbn Rüşd ise aşkı etik ve rasyonel bir ekseninde değerlendirir. Bu karşılaştırmalı analiz, aşkın felsefî derinliğini ortaya koyar.

Anahtar Kelimeler: Aşk, Tanrı, Akıl, Ruh, Mistisizm

KAYNAKÇA

Augustinus, A. (2010). İtiraflar (Çev. Ç. Dürüşken). Kabcacı.

Fârâbî, E. N. (1998). Erdemli Şehir (el-Medînetü’l-fâzıla, Çev. A. Arslan). İş Bankası Kültür Yayınları.

Gazâlî, E. H. (2002). İhyâ' Ulûmiddîn (Çev. A. Serdaroğlu). Bedir Yayınları.

İbn Rüşd (Averroes). (2018). Din ve Felsefe İlişkisi – Faslu'l-Makâl (Çev. S. Çetin). Kalender.

İbn Sînâ. (2001). Aşk Risalesi (Risâle fî mâhiyyeti'l-ııq, Çev. A. Ataş). Kırkambar Kitaplığı.